தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம்

தஞ்சாவூர் - 613010

மற்றும்

அரண் பன்னாட்டுத் தமிழாய்வு மின்னிதழ்

உலக மகளிர் நாள்

பன்னாட்டுக் கருத்தரங்கச் சிறப்பிதழ்

ISSN: 2582–399X Peer reviewed journal.www.aranejournal.com

தொகுதி 2

நாள் 08.03.2023

தொகுப்பாசிரியர்கள்

முனைவர் ச. கவிதா

பேராசிரியர், இந்திய மொழிகள் மற்றும் ஒப்பிலக்கியப் பள்ளி,

தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம்

முனைவர் ச. சங்கீதா

இணைப் பேராசிரியர், சமூக அறிவியல் துறை,

தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம்

முனைவர் **வி. திருவள்ளுவன்**
துணைவேந்தர்
தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம், தஞ்சாவூர்.

வாழ்த்துரை

மகளிருக்கான சமத்துவம், சுயச்சார்பு மற்றும் முன்னேற்றம் தொடர்பானவற்றை முன்னெடுத்து, பெண்களின் வளர்ச்சியை மேம்படுத்தும் வகையில் மகளிர் நாள் விழா ஒவ்வொரு ஆண்டு மார்ச் 8 அன்று உலகம் முழுவதும் கொண்டாடப்பட்டு வருகின்றது. நமது பல்கலைக்கழகத்தில் இவ்விழாவினை ஒரு கொண்டாட்டமாக மட்டுமல்லாமல் அறிவார்ந்த நிலையில் கருத்தரங்கமாக ‘உலக மகளிர் நாள் பன்னாட்டுக் கருத்தரங்கம் - 2023’ என ஆக்கபூர்வமான வகையில் நடத்தியுள்ள ஒருங்கிணைப்பாளர்கள் நால்வருக்கும் என் வாழ்த்துக்களும் பாராட்டுக்களும்.

கருத்தரங்கத்தோடு விழாவை முடித்துவிடாமல், அதை ஒரு பன்னாட்டு இணைய ஆய்விதழோடு இணைந்து சிறப்பிதழாக, அழகான கட்டமைப்புடன் வெளியிட்டுள்ளனர். இதில் பன்னாட்டு ஆய்விதழின் வெளியிட்டாளரும் ஒரு மகளிர் என்பது கூடுதல் சிறப்பு. பெண்களின் சிறப்பையும் வளர்ச்சியையும் எடுத்துரைக்கும் விதமாக மேற்கொள்ளப்பட்ட இம்முயற்சியானது தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம், மகளிர் மேம்பாட்டுக்கு உறுதுணையானது என்பதை உலகத்துக்குப் பறைசாற்றும் விதமாகவும் பல்கலைக்கழகத்தை மேம்படுத்தும் செயலாகவும் இருப்பதைக் கண்டு மகிழ்ச்சியடைகிறேன். மிகக் குறுகிய காலத்தில் இந்த பன்னாட்டுக் கருத்தரங்கத்தையும் ஆய்விதழையும் ஒருங்கிணைப்பாளர்கள் உருவாக்கியுள்ளனர்.

இருந்போதிலும் 100க்கும் மேற்பட்ட தரமான தமிழ், ஆங்கிலக் கட்டுரைகள் இந்த நூலுக்கு வலுசேர்த்துள்ளன. இலங்கை, மலேசியா, சிங்கப்பூர், கனடா என வெளிநாடுகளில் இருந்தும் இவ்விதழுக்குக் கட்டுரைகள் வந்துள்ளன. இக்கட்டுரைகளை உலகமெங்கும் உள்ள ஆய்வாளர்களும் மாணவர்களும் படித்து அதற்கான மதிப்பீட்டைப் பெற்றுப் பயனடையும் வகையில் இப்பன்னாட்டுக் கருத்தரங்கினை ஒருங்கிணைத்த பேராசிரியர்கள் நால்வருக்கும் மீண்டும் எனது பாராட்டுக்களும் வாழ்த்துக்களும்.

துணை வேந்தர்

முனைவர் **சி. தியாகராஜன்**
பதிவாளர் (பொ)
தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம், தஞ்சாவூர்.

வாழ்த்துரை

உலக அளவில் பெண்களின் வளர்ச்சியைப் போற்றும் வகையிலும் தடைகளைத் தாண்டி இயங்குவதற்குப் பெண்களுக்கு மேலும் ஊக்கமளிக்கும் வகையிலும் ஆண்டுதோறும் கொண்டாடப்படும் மகளிர் நாள் விழா இந்த ஆண்டு நமது பல்கலைக்கழகத்தில் உலக மகளிர் நாள் பன்னாட்டுக் கருத்தரங்கம் - 2023' என்ற நிகழ்வாக நடைபெற்றுள்ளது. அதற்காக இக்கருத்தரங்கில் ஒருங்கிணைப்பாளர்களுக்கு எனது வாழ்த்துகள்.

இவ்விழாவினையும் பன்னாட்டுக் கருத்தரங்கினையும் நான்கு மகளிர், வெவ்வேறு துறை சார்ந்த பேராசிரியர்கள் இணைந்து ஒருங்கிணைத்திருப்பதை எண்ணி மிகவும் மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். நாளிதழின் சிறப்புப் பக்கங்கள், ஊடகங்கள், ஆய்விதழ்கள், கருத்தரங்குகள் என ஆய்வாளர்கள் தங்கள் ஆய்வுரைகளை எழுதுவற்கான களங்கள் பெருகியுள்ள இக்காலகட்டத்தில் ஆய்வாளர்கள், தமிழ் ஆர்வலர்கள், பேராசிரியர்கள் ஆகியோரிடம் ஒரு பொருண்மை சார்ந்து ஆய்வுக் கட்டுரைகளைப் பெற்றுத் தொகுப்பாக வெளியிடுவது என்பது சற்று கடினமான செயலெனினும் அதனை எளிதாக, மிகக் குறுகிய காலகட்டத்தில் பெற்றுப் பன்னாட்டுக் கருத்தரங்கமாக நிகழ்த்தியும் ஆய்விதழை வெளியிட்டும் இருக்கின்ற இருக்கருத்தரங்க ஒருங்கிணைப்பாளர்களின் திறமை பாராட்டுதற்குரியதாகும். அறிவுத்தளம் சார்ந்த மகளிரின் வளர்ச்சி மற்றும் அனுபவப் பகிர்வாகத் திகழும் இருக்கருத்தரங்கச் சிறப்பிதழ் உலக மக்கள் அனைவருக்கும் இணையவழியில் சென்று சேர்ந்து இப்பன்னாட்டுக் கருத்தரங்கத்தின் நோக்கத்தை நிறைவு செய்ய இருப்பது இரட்டிப்பு மகிழ்ச்சியாகும். அனைத்து மகளிர்களுக்கும் உலக மகளிர் தின நல்வாழ்த்துகளைத் தெரிவிப்பதுடன் இக்கூட்டு முயற்சிக்கு வித்திட்ட அனைவரையும் பாராட்டி மகிழ்கிறேன்.

பதிவாளர் (பொ)

தொகுப்பாசிரியர் உரை

வணக்கம்!

மகளிர் நாள் விழா-2023ஐ, பன்னாட்டுக் கருத்தாங்கமாக நிகழ்த்துவதில் மிக்க மகிழ்ச்சி அடைகிறோம். நாங்கள், தோழியர் நால்வரும் இணைந்து மகளிர் நாள் விழா-2023, பன்னாட்டுக் கருத்தரங்கம், மின்னிதழுக்கான கட்டுரைத் தொகுப்பு வெளியீடு முதலிய வற்றை ஆக்கப்பூர்வமாக, சிறந்த முறையில் நிகழ்த்த ஒப்புதலும் நல்லாதரவும் வழங்கிய எங்களது தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகத்தின் மாண்பமை துணைவேந்தர் மற்றும் பதிவாளர் அவர்களுக்கு எங்களது வணக்கத்தையும் நெஞ்சார்ந்த நன்றியினையும் பணிவுடன் தெரிவித்துக்கொள்கிறோம். மிகக் குறைந்த நாளில் ஏற்பாடு செய்யப்பட்ட இந்த கருத்தரங்க அறிவிப்பு மற்றும் அழைப்பினை ஏற்று நூற்றுக்கும் மேற்பட்ட கட்டுரைகள் வரப்பெற்றன. அவற்றை எழுதி, வழங்கி இந்தப் பன்னாட்டுக் கருத்தரங்கம் மற்றும் மின்னிதழ் வெளியீட்டிற்குப் பேராதரவு அளித்த பேராசிரியப் பெருமக்கள், ஆய்வாளர்கள், தமிழ் ஆர்வலர்கள், மாணவர்கள் அனைவருக்கும் இதயம் கனிந்த நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறோம். இந்த பன்னாட்டுக் கருத்தரங்கத்தினை எங்களோடு இணைந்து நடத்துவதற்கும் இதனை ஓர் இணைய இதழாகத் தமது அரண் பன்னாட்டு இதழில் வெளியிடப் பல்வகையிலும் துணைநின்ற அரண் பன்னாட்டு இணைய மின்னிதழின் பதிப்பாசிரியரும் பண்பார்ந்த தோழியுமாகிய முனைவர் பிரியா கிருஷ்ணன் அவர்களுக்கு கோடானகோடி நன்றிகளைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறோம். மகளிர் என்ற ஒற்றைப் பொருண்மையை மையப்படுத்திய பல்வேறு ஆய்வுக் கட்டுரைகள் வரப்பெற்றன. அவற்றில் தகுதியுடையவற்றையெல்லாம் தொகுத்து, இதழாக வெளியிட்டுள்ளோம். பன்னாட்டு மின்னிதழில் பதிவேற்றம் செய்யப் படவுள்ள மகளிர் தொடர்பான பல்வேறு பொருண்மைகளில் அமைந்த இக்கட்டுரைகள் ஆய்வாளருக்கும் ஆய்வுலகிற்கும் எதிர்காலத்தில் பெண்ணியம் தொடர்பான மேலாய்வு களுக்கான தரவுகளாகவும் அமையும் என்பதில் பேர் உவகை அடைகிறோம்.

நன்றி!

முனைவர் **ச.கவிதா**
முனைவர் **ஜெ.தேவி**
முனைவர் **ச.சங்கீதா**
முனைவர் **செ.த. ஜாக்குலின்**

பொருளடக்கம்

வ. எண்	கட்டுரையின் தலைப்பு	கட்டுரையாளர் பெயர்	பக்கம் எண்
61.	ஆண்மை அதிகாரத்தைக் கட்டுடைக்கும் பெண் உடலெனும் ஆயுதம்	இரா. சண்முகப்பிரியா	*353*
62.	சங்க இலக்கிய பெண்கள்	முனைவர் க. ஆனந்தி	*358*
63.	பாரதிதாசன் பார்வையில் பெண்ணியம்	முனைவர் க. முத்தழகி	*361*
64.	புலவர் சூ. தாமஸின் படைப்புகளில் பெண்ணியம்	முனைவர் அ. அல்போன்ஸ் சிந்தியா	*367*
65.	திருவையாறில் வசிக்கும் குடும்பப் பெண்க ளிடையே நிலவும் பெண்ணியம் பற்றிய கருத்துகணிப்பு	எஸ்.கற்பகம்	*371*
66.	எட்டுத்தொகை அகப்பாடல்கள் காட்டும் ‘தொழில் பெண்கள்’	அ.நாகஜோதி	*376*
67.	பெண் பயனுறவேண்டும்	முனைவர் இரா. துர்கா	*381*
68.	பழங்குடி சமூகத்தில் பெண்கள்	முனைவர்எம்.ஏ. சிவராமன்	*386*
69.	சங்க இலக்கியம் காட்டும் பெண்களின் தாய்மை உணர்வு	சு. மஞ்சு	*391*
70.	சிங்கப்பூர்த் தமிழ்மொழி ஆசிரியவியல் சார் ஆய்வுநிபுணர் இணைப்பேராசிரியர் டாக்டர் சீதாலட்சுமி	திரு செந்தூரான் வாசுதேவன்	*396*
71.	குறுந்தொகையில் தோழியின் புலனுணர்வு	முனைவர். சௌ. வீரலெக்ஷ்மி	*404*
72.	காலந்தோறும் மகளிர்	முனைவர் ஞா.பழனிவேலு	*411*
73.	தொல்காப்பியர் காட்டும் பெண்களின் வாழ்வியல்	ஞா.ரூபன்சுபராஜ் முனைவர் ச. கவிதா	*416*
74.	சங்க இலக்கியத்தில் பெண் தெய்வ உருக்கள்	பா.சசிகலா	*421*
75.	சங்ககாலப் பெண்களின் தொழில்முறைகள்	முனைவர் பெ. இளையாப்பிள்ளை	*426*

76.	கவிதைகளில் கனிமொழியின் பெண்ணியச் சிந்தனைகள்	மு.சுகவாசன்	429
77.	சமுதாயத்தில் பெண்களின் நிலை	முனைவர் வா.சண்முகப்பிரியா	437
78.	இலக்கியங்கள் மற்றும் புராணங்களில் தேர்	முனைவர் வே.லதா	440
79.	பெண் தூய்மைப் பணியாளர்களும் தொழில்நுட்ப வளர்ச்சியும்	சீ. சக்தி தேவி.,	445
80.	மகளிர் பயனடையும் யோகாசனம்	A. சதீஷ்குமார்	450
81.	திருக்குறளில் பெண்களின் பெருமை	Aneesh D S	455
82.	தாயினும் நல்லாள் திரிசடை	முனைவர். க.மங்கையர்க்கரசி	459
83.	இரும்பு பெண்மணியின் ஈடில்லா ஆற்றல் ஆளுமை	முனைவர் இரா. தனலெட்சுமி	464
84.	வைதீக சமயமும் இல்லறப் பெண்களும்	இ.பதுமன்தேவி	469
85.	மணிமாலா மதியழகனின் வல்வினை	திரு.த.அன்பழகன் எம்.ஏ.,பி.எட்	474
86.	கலியுகத்தில் மதுரபக்தியில் சாதனை	Dr. S. Ananthajothy	479
87.	பரத ஆடலில் நட்டுவனாரின் பங்களிப்பு	சத்தியப்பிரியா கஜேந்திரன்	483
88.	இலங்கையின் பரதநாட்டிய வரலாற்றில் கலாபூசணம் யசோதரா விவேகானந்தன் அவர்களின் தடங்கள்	றஜிதா ராகவன்	488

S. No.	Article Name	Name of the Author	Page No.
89	Mental Health Among Women Domestic Workers In Trichirappalli District	Dr. A. Sivagami Smt. S. Vimala	499
90.	Islamic Feminism : Perception of Muslim Women Towards Wearing Hijab	Dr. A. Sivagami M. Anusha Banu	506
91.	Status of Women In India	Dr. A. Sivagami Dr. R. Samundeeswari	512
92.	Emergence of Puthirai Vannan Women In The Autobiography Oorukku Oru Kudi	Devasagayaraj. Z Dr. M. Arivanandan	517
93.	Feministic Views on Kamala Das's My Story	Robancy. A Dr. B. Rajesh	522
94.	Analysis on The Status of Women Empowerment In India	Dr. A. Sivagami V. Reka	527
95.	"A Study on Problems And Challenges Faced By Girl Students In Higher Education"	Dr. A. Sivagami T. Sugasini	534
96.	Confessional Poetry As A Tool For Female Writers: An Analysis of The Poems of Mamtakalia	Blessy K. P Dr. B. Rajesh	542
97.	A Study on The Discriminatory Effects of Gender Stereotypeson Women Empowerment	B. Sofiya Dr. S. Sangeeta	546
98.	A Study on Effect of Social Mediaon Rural Women In Thanjavur District	M. Karthika Dr. C. Subramanian	549
99.	A New You- Insights From Nooyi	N. Ramamani	555
100.	Role of Internet Equity To Reform Social Culturesin Tamil Language: A Survey	V. Vasanthraj Dr. K. Ravikumar	559
101.	Linguistics Problems In Translatingponneelan's 'Nithiyamanathu' Into English	T. Anand	566
102.	Class Mobility And Brand of Women In Rupa Bajwa's The Sari Shop	DR. B. Rajesh L. Nalini	571
103.	Challenges Faced by Women in Hospitality Industry: An Overview	Dr. S. Sangeeta	577

தமிழ் பல்கலைக்கழகம்

தஞ்சாவூர் - 613010

மற்றும்

அரண் பன்னாட்டுத் தமிழாய்வு மின்னிதழ்

உலக மகளிர் நாள்

பன்னாட்டு கருத்தரங்க சிறப்பிதழ்

ISSN: 2582–399X Peer reviewed journal.www.aranejournal.com

தொகுதி 2

நாள் 08.03.2023

தொகுப்பாசிரியர்கள்

முனைவர் ச. கவிதா
பேராசிரியர், இந்திய மொழிகள் மற்றும் ஒப்பிலக்கியப் பள்ளி,
தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம்

முனைவர் ச. சங்கீதா
இணைப் பேராசிரியர், சமூக அறிவியல் துறை,
தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம்

ஆண்மை அதிகாரத்தைக் கட்டுடைக்கும் பெண் உடலெனும் ஆயுதம்

(மகாசுவேதா தேவியின் திரௌபதி புனைகதையை முன்வைத்து)

இரா. சண்முகப்பிரியா
முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர், தமிழ்த்துறை,
தமிழ்நாடு நடுவண் பல்கலைக்கழகம், திருவாரூர்.

தொன்மைச் சமூகம் பெண்களைத் தலைமையாகக் கொண்டியங்கிய தாய்வழிச் சமூகக் காலம் ஆகும். பொருளுற்பத்தி உறவுகளுக்கேற்ப சமூக இயங்கியலின் வரலாற்றுப் படிநிலையில் குடும்ப அமைப்பும் தனியுடைமையும் தோன்றியதன்வழி ஆண்மையச் சிந்தனைவாதம் உருக்கொண்டது. இந்த ஆண்மையச் சிந்தனையானது, கற்பு என்னும் கருத்தாக்கத்தையும், பெண்ணுடல் மீதான பல்வேறு ஒழுக்க மதிப்பீடுகளையும் சுமத்தி பண்பாட்டு உடல்களாக நிலைப்படுத்தி வருகின்றன. இதனைக் காலந்தோறும் தோன்றி வந்துள்ள படைப்பிலக்கியங்களின் பாடுபொருள் தளத்தைக்கொண்டே அறியலாம்.

படைப்பிலக்கியங்களில் இடம்பெறும் பாடுபொருள் அந்தந்த வரலாற்றுச் சூழலமைவினைச் சார்ந்தே அமையும். சங்க இலக்கியப் பாடல் அமைப்புத் தொடங்கி தற்காலத்திய நவீன இலக்கியங்கள் வரையிலான பாடுபொருள் மாற்றத்தை மேற்சொன்ன வரலாற்றுச் சூழலமைவின் அடிப்படையில் அணுகுவதே பொருத்தப்பாடுடையதாகும். அவ்வகையில் சமூகத்தில் ஏற்படும் பண்பாட்டு அரசியல் மாற்றங்கள், அதனூடாக நிகழ்த்தப்பெறும் வன்முறைகள், ஒடுக்கப்பட்ட மக்களின் எதிர்ப்புணர்வு, பண்பாட்டு அகவயமாக்கலில் பெண்களின் நிலைப்பாடு ஆகியன மொழியினூடாகப் பெண் எழுத்துக்களில் எவ்வாறு இடம்பெற்றுள்ளன என்பதை வங்கத்துப் பெண் எழுத்தாளரான மகாசுவேதா தேவியின் ‘திரௌபதி’ எனும் சிறுகதையைப் பெண்நிலை நோக்கின் வழி ஆராய்ந்து எடுத்துரைப்பதாக இக்கட்டுரை அமைகிறது.

பழங்குடி மக்களைப் பற்றியும், பெண்களுக்கு எதிரான வன்முறைகள் குறித்தும் தனது எழுத்துக்களில் வெளிப்படுத்திய மகாசுவேதா தேவியின் படைப்புலகமானது மேற்கு வங்கத்தின் இடதுசாரி சிந்தனை அமைப்புகள், பூர்வகுடி மக்களின் வாழ்வியல் போராட்டம், இந்திய அதிகார வர்க்கத்தின் அத்து மீறல்களால் சூழப்பட்டதாகும். இதன் தாக்கத்தை அவரது எழுத்துக்களே காட்டி நிற்கின்றன. குறிப்பாக, அவரது எழுத்துக்களில் பெண் உடல் குறித்த கருத்தாக்கமானது தீவிரத்தன்மையுடன் ஒரு குறியீடாக அமைவதைத் திரௌபதி எனும் பாத்திரப்படைப்பு காட்டுகிறது.

புவனா நடராசனால் தமிழாக்கம் செய்யப்பெற்றுள்ள 'மகாசுவேதா தேவி கதைகள்' எனும் கதைத்தொகுப்பில் இடம் பெற்றுள்ள கதைகளில் ஒன்று 'திரௌபதி.' இக்கதையில் சித்தரிக்கப்படும் திரௌபதி ஒரு பழங்குடியினப் புரட்சியாளர். தம் மக்களின் உரிமைகளுக்கானப் போராட்டத்தில் அவர் கைது செய்யப்பட்டு ராணுவ அதிகாரிகளால் கூட்டுப் பாலியல் வல்லுறவுக்கு உள்ளாக்கப்படுகையில், அவர் தன் ஆடையற்ற உடலையே போராட்ட ஆயுதமாக்குவது இச்சமூகத்திற்குக் கடும் அதிர்ச்சி அளிப்பதாக உள்ளது.

பழங்குடியினர் என்ற வகையில் அதிகார உயர் வர்க்கத்தின் சுரண்டலுக்கும், பெண் என்ற வகையில் உடல்அளவில் சுரண்டலுக்கும் என இரண்டுவிதமான சுரண்டலுக்கு ஆளாகும் பெண்கள் குறித்தான படைப்பாக்கம் மகாசுவேதா தேவியின் எழுத்துக்களில் மற்றொரு தளத்திற்குப் பயணிக்கிறது.

'சமூகத்தின் பல்வேறு தளங்களில் பெண்கள் எதிர்கொள்ளும் அடக்குமுறைகளை இலக்கியத்தில் வெளிக்கொணர்வதைப் பெண்நிலை கால கட்டம்' என்பர். ஆண்நிலையை மாதிரியாகக் கொண்டு அதைப் போலவே செய்தல் அல்லது அதனை எதிர்ப்பதற்காகவே எழுதுதல் ஆகிய போக்குகள் தளர்ந்து, தனது எழுத்தைத் தானே எழுதுதல் என்னும் நிலையில் கோபங்களும், வெடித்துக்கிளம்பும் அழுகைகளும் மாற்றம் அடைந்து நினைவாகி ஓர் ஆயுதமாகிறது என்று பெண்நிலை எழுத்தின் போக்கு குறித்துப் பேராசிரியர். பஞ்சாங்கம் கூறும் கருத்து இங்கு முக்கியமானதாகும்.

திரௌபதி தான் கைது செய்யப்பட்டு வன்புணர்வுக்கு உள்ளாக்கப்பட்டபோதோ, நிர்வாணப்படுத்தப்பட்டபோதோ கூட உறுதியிழக்கவில்லை. அதனை அவள் துணிச்சலுடன் எதிர்கொள்ளும் போக்கு தான் காட்டப்பட்டுள்ளது. ஆனால், தன்னை அறியாது அவள் கண்களில் நீர் சுரந்தபோது அதை நினைத்து அவள் வெட்கப்படுகிறாள்.

திரௌபதியை வன்புணர்வு செய்யுமாறு நேரடியான எந்த வார்த்தைகளும் இராணுவத்தளபதியிடமிருந்து வெளிப்படாத போதும் 'அவளைக் கவனித்துக்கொள், டூ தி நீட்ஃபுல்" என்பதாக மட்டுமே கூறப்படும் வார்த்தைகள் எப்படி ஒரு சங்கேத மொழியாகச் செயல்படுகிறது என்பதில் ஆணாதிக்க அதிகார வர்க்கத்தால் பெண்களின்மீது நிகழ்த்தப்பட்ட வன்முறையின் முடைநாற்றம் வீசுவதை உணரலாம்.

இராணுவ அதிகாரிகளான அர்ஜுன் சிங் மற்றும் சேனாநாயக்கின் அதிகார வலிமை குறித்துக் கூறும் இடத்தில் 'அர்ஜுன் சிங்கின் சக்தி துப்பாக்கி' என்ற மேல் ஆர்கனிலிருந்து (*male organ*) வருகிறது" என்ற பதத்தைப் பயன்படுத்தியிருப்பார் தேவி. திரௌபதி

வன்புணர்வுக்கு உள்ளாக்கப்படும் நிகழ்வினை, "அசையாத பெண் தேகம் அதன் மேல் சுறுசுறுப்பாக இயங்கும் தசைகளால் செய்யப்பட்ட பிஸ்டன்கள்" என்று விவரித்திருப்பார். அதிகாரமும் ஆணுடலும் எவ்வாறு வன்முறைக் கருவிகளாக ஒடுக்கப்பட்ட மக்கள் மீதும், ஒடுக்கப்பட்டவர்களினும் ஒடுக்கப்பட்டவர்களான பெண்கள் மீதும் இயங்குகின்றன என்பதை இச்சொல்லாடல்வழி வெளிப்படுத்துகிறார்.

பஹுலி கிராமத்தில் நடைபெற்ற போராட்டத்தில் தொடங்கி, காடுகளில் பதுங்கியிருந்து இறுதியில் கைது செய்யப்படும் நிகழ்வு வரை தோப்தி எனும் பெயரால் அடையாளப்படுத்தப்படுபவள், வல்லுறவுக்கு உள்ளாக்கப்பட்டு கண் விழித்த பிறகு திரௌபதி என்ற பெயரால் அடையாளப்படுத்தப்படுவதை, பத்து லட்சம் சந்திரர்கள் தோன்றி மறைந்தனர். பத்துலட்ச சந்திர வருடங்கள் கடந்தன. ஒரு லட்சம் ஒளி வருடங்களுக்குப் பிறகு திரௌபதி கண்ணைத் திறக்கிறாள். என்ன அதிசயம்! வானையும் சந்திரனையும்தான் முதலில் பார்க்கிறாள்" என்ற வரிகளின் மூலம் அறியலாம். இங்கேதான் திரௌபதி எனும் தொன்மம் எடுத்தாளப்பெறுகிறது. இது பெண்நிலை நோக்குத் திறனாய்வின் சிறப்பான மற்றொரு போக்காகும். அதாவது "பழைய இலக்கியங்களை இன்றைய பெண்ணியல் அணுகுமுறையில் மறுவாசிப்பிற்கு உட்படுத்தி அவற்றில் ஊடாடும் ஆணாதிக்க அரசியலை வெளிக்கொணர்வதாகும்." தோப்தி என்னும் கதாபாத்திரத்தின் பெயர் திரௌபதியாக மாற்றமடையும் கணத்தில் பெண்களின் ஆயிரமாயிரம் ஆண்டுகால கோபத்தின் கனலாய்ப் போராட்ட உணர்வின் குறியீடாய் அவள் மாறிநிற்கிறாள்.

தொன்மத் திரௌபதி துகிலுரியப்படும்போது தன்னைக் காப்பாற்றுமாறு கிருஷ்ணன் எனும் ஆண் கடவுளை வேண்டுவதையும், பிறகு அவள் காப்பாற்றப்படுவதையும் அறிவோம். எழுபதுகளில் மேற்கு வங்கத்தில் இயங்கிய நக்சல்பாரி இயக்கம், அரசுக்கு எதிரான கிளர்ச்சி, வன்முறை அரசியல் சூழலுக்கு ஏற்ப மகாசுவேதா தேவி மாற்றியமைத்த இத்தொன்மக் குறியீட்டில் கிருஷ்ணனால் காப்பாற்றப்பட்ட புராணத் திரௌபதியைப் போன்று, பழங்குடிப் பெண்ணான திரௌபதி ஒரு தெய்வீகமான ஆணின் மூலம் அவளது மானம் காப்பாற்றப்படும் என்று எதிர்பார்க்கவில்லை. தன் உடலையே ஆயுதமாக்கிக்கொண்டு தனது போராட்டத்தைத் தொடர்கிறாள்.

இது கதையில் முக்கியமான ஓர் இடமாக அமைவதைக் காணலாம். மேலும், இங்கு திரௌபதி என்னும் தொன்மத்தின் தொல்படிவம் ஒரு குறியீடாக அமைந்து நவீன கௌரவர் அவையினையும், கிருஷ்ணனின் மகிமையையும் கேள்விக்குள்ளாக்குகிறது. அதுமட்டுமன்றி இந்நவீனத் திரௌபதி தன் நிர்வாண உடலையே போராட்டத்திற்கானக் கருவியாக்குகிறாள். வல்லுறவு செய்யப்பட்ட தன் உடலை ஆடையால் மூடிக்கொண்டு ஒடுங்காது, தனக்கிழைக்கப்பட்ட அநீதியை உரக்கக்கூறும் ஆயுதமாக்குகிறாள்.

"யோனி என்பது ஒரு ஜனனத் துளை மட்டுமல்ல, பல்வேறு சரித்திர கால கட்டங்களில் பல அர்த்தங்களைப் பெறும் ஓர் அங்கம். உடலை அதன் விளக்கங்கள், குறுகல்கள், இலக்கணங்கள் இவற்றிலிருந்து வெளியே எடுத்து ஒரு வெளியாக்கி, அதன் மேல் நின்று எழுதும்போது வரும் இலக்கியம் எல்லாவித அடிப்படையையும் மீறியதாக

இருக்கும். உடலை ஓர் இயற்கைக் காட்சியாகத் தீட்டி அதை விஸ்தரிப்பது அதன் லட்சக்கணக்கான அர்த்தங்களையும் அழகுகளையும் மட்டுமல்ல, அவலங்களையும் வெளிக் கொண்டு வரும்"4 என்று பெண்வெளி பற்றி கூறும் அம்பையின் கருத்துக்கள் மகாசுவேதா தேவியின் எழுத்துக்களில் பொருந்திப்போவதை இவ்விடத்தில் காண முடியும்.

சிதைக்கப்பட்ட தன் உடலின் மீது வீசப்பட்ட ஆடையைத் தானே கிழித்து எறிந்துவிட்டு தொடையிலும் அல்குலிலும் தோய்ந்து உறைந்துபோன இரத்தத்துடனும், குதறப்பட்ட தனது இரு முலைகளுடனும் முழு நிர்வாணமாக இராணுவத்தளபதியான சேனாநாயக்கை நோக்கி நடந்து செல்லும் திரௌபதியைப் பற்றி விவரிக்கும் போது "கண்ணைக் கூச வைக்கும் சூரிய ஒளியில் நிமிர்ந்த தலையுடன் முழு நிர்வாணமான திரௌபதியின் பின்னால் ஆயுதம் தரித்த சென்ட்ரிகள் நடுங்கிக்கொண்டெ வந்துகொண்டிருக்கிறார்கள்" என்று குறிப்பிடப்படுகிறது. திரௌபதி இடுப்பில் தன் கைகளை வைத்துச் சிரித்துக்கொண்டே இராணுவத் தளபதியிடம் "நீ தேடிக்கொண்டிருந்த தோப்தி மேஜன் நான் தான். கவனிச்சுக்கன்னு சொன்னேல்ல? அவங்க எப்படி கவனிச்சாங்கன்னு நீ பார்க்க வேண்டாமா?" என்கிறாள். மேலும், "துணி என்ன துணி? யாருக்கு வேண்டும் உன் துணி? என்னை நிர்வாணமாக்க உன்னால் முடியும். ஆனால் உடுத்த வைக்க முடியுமா? நான் பார்த்து வெட்கப்பட வேண்டிய ஆம்பிள இங்க யாரும் இல்ல. என் மேல் துணியைப் போட எவனையும் விட மாட்டேன்" என்கிறாள்.

நமது சமூகப் பண்பாட்டுப் பாரம்பரியத்தில் அழகியல் கூறுகளாக நாம் கொள்பவை யாவும் பெண்மையைச் சுற்றி உருவாக்கப்பட்டுள்ள உணர்வுகளேயாகும். அப்படிக் காலம் காலமாக ஆண்களால் பெண் உடலைச் சுற்றி ஏற்றி வைக்கப்படும் புனிதப் பண்பாட்டுப் போர்வையைப் பெண் விலக்கும்போது ஆண்மை எனும் கருத்தாக்கமே அடிபட்டுப் போகிறது. தனது இருப்பின் ஆபத்தை உணர்ந்து உடனே பதறி எழுகிறது. 2004 -ஆம் ஆண்டு மணிப்பூர் மாநிலத்தில் இந்திய இராணுவத்தின் பாலியல் அத்துமீறல்களை எதிர்த்து இராணுவ அலுவலகத்தின் முன்பு "எங்களை வன்புணருங்கள்" என்னும் வாசகம் அடங்கிய பதாகைகளுடன், மணிப்பூர் பெண்கள் நிர்வாணப் போராட்டம் நடத்தியபோது ஒட்டுமொத்த அதிகார அமைப்பும் அதிர்ச்சியடைந்தது. "இராணுவ வீரர்களிடம் வலிமையான ஆயுதங்கள் இருக்கின்றன. அதைக்கொண்டு அவர்கள் எங்களைத் தாக்கினர். எங்களிடம் இருக்கும் ஆயுதம் எங்கள் உடல் தான். நாங்கள் அதைக்கொண்டு அவர்களைத் தாக்குகிறோம்" என்று அவர்கள் கூறியபோது, எந்த இராணுவம் பாலியல் அத்துமீறல்கள் செய்ததோ, அதே இராணுவம் போராட்டக்காரர்களிடம் தங்கள் ஆடைகளை உடுத்திக்கொள்ளுமாறு கெஞ்சியதையும், உடனடியாக இராணுவத்தை மணிப்பூரிலிருந்து வெளியேறுமாறு உத்தரவிடப்பட்டு விசாரணைக்குழு அமைக்கப்பட்டதையும் வரலாற்றிலிருந்து அறிவோம்.

அண்மையில் பிரான்சில் நடைபெற்ற கேன்ஸ் திரைப்பட விழாவில், உக்ரைனில் பாலியல் வன்கொடுமை செய்த ரஸ்ய ராணுவத்தினருக்கு எதிராக அரை நிர்வாணப் போராட்டம் நடத்திய உக்ரைனிய பெண்ணின் செயல் உலகளாவிய நிலையில் பெரும் அதிர்வலைகளை ஏற்படுத்தியதையும் கண்டோம். "நான் வெட்கப்படும் ஆம்பள இங்கு ஒருத்தனும் இல்ல" என்று சொல்லியவாறு தனது சிதைக்கப்பட்ட முலைகளால் இராணுவ அதிகாரியைத் திரௌபதி உரசும்போது நிராயுதபாணியான அவள் முன் நிற்கவே பயப்படும்

சேனாநாயக்கைப்போல்தான் இந்த ஆண்மைய அதிகாரமும் பெண்ணுடல் ஆயுதமாகும்போது அதனை எதிர்கொள்ள முடியாது நடுங்குகிறது.

"பெண்ணுறுப்பைக் குறிக்கும் வார்த்தைகளைப் பயன்படுத்தினால் மட்டும் பெண் தனது உடலை எழுதுதல் ஆகிவிடாது. உடலைப் பற்றிப் பேசுவதும், எழுதுவதும் ஓர் அரசியல்" என்பர். குறிப்பாகப் பெண்ணரசியலானது இந்த ஆணாதிக்கச் சமூகம் உருவாக்கி வைத்திருக்கும் மதிப்பீடுகளைச் சிதைத்து மாற்று மதிப்பீடுகளைத் தனக்கான அரசியல் பேசும் மதிப்பீடுகளை உருவாக்க வேண்டும். ஆண்களால் கட்டமைக்கப்பட்ட பண்பாட்டு அடையாளங்களை உதறிவிட்டு தனக்கான அடையாளத்தை உருவாக்க வேண்டும். அதிகார அமைப்பு ஒடுக்கப்பட்டவர்களுக்கு எதிராக இயங்கும் போது அதற்கான எதிர்வினையும் அதே போராட்டக்களத்தில் தோன்றுகிறது. அப்போராட்டத்தில் பெண் தன் உடலை ஆயுதமாக மாற்றும் போது அவ்வதிகாரம் அஞ்சி ஒடுங்குவதை நவீனத் திரௌபதிகளின் உலகளாவிய அதிர்வு பறைசாற்றுகிறது.

சங்ககால இலக்கிய பெண்கள்

முனைவர் க.ஆனந்தி,
தமிழ்த்துறை உதவிப்பேராசிரியர்,
பான் செக்கர்ஸ் மகளிர் கல்லூரி, தஞ்சாவூர்.

சங்க காலச் சமுதாயத்தில் ஆடவரே செல்வாக்கு மிக்கவராய்த் திகழ்ந்தனர். ஆனால், சங்க இலக்கியங்களில் பெண்களின் செல்வாக்கு மிகுந்து காணப்பட்டது என்றால் அது மிகையாகாது. ஏனெனில் 2379 சங்கப்பாடல்களில் 1864 அகம் பற்றியன. முழுமையாய் கிடைப்பன 1859 பாடல்களாகும். அவற்றுள் தலைவி, தோழி, நற்றாய், செவிலி, பரத்தை, ஆகியோர் கூற்றாக அமைந்தவை 1458 பாக்களாகும். எஞ்சிய 409 பாடல்கள் தலைவனையும், பிறரையும் பற்றியனவாகும். இதன்வழி சங்ககால பெண்கள் எத்தகைய ஏற்றம் பெற்றிருந்தனர் என்பது புலனாகிறது.

தொல்காப்பியம் சுட்டும் பெண்கள்

"அச்சமும் நாணும் மடனும் முந்துறுதல்
நிச்சமும் பெண்பாற் குரிய என்ப" (*தொல் : 1045*)

"கற்பும் காம்மும் நற்பால் ஒழுக்கமும்
மெல்லியற் பொறையும் நிறையும் வல்லிதின்
விருந்து புறந்தருதலும் சுற்றம் ஓம்பலும்
பிறவும் அன்ன கிழவோள் மாண்புகள்" (*தொல் : 1098*)

என்று தொல்காப்பியம் பெண்களின் பண்பு நலன்களை வரையறுத்துள்ளது. ஆனால் சங்ககாலப் பெண்கள் வீரம் நிறைந்தவர்களாகவும், சுதந்திரப் பெண்களாகவும் இருந்துள்ளனர்.

காதல் மணம்

பெண்கள் தங்களுக்குப் பிடித்த ஒருவனைத் தன் காதலனாகத் தெரிவு செய்யும் உரிமை பெற்றிருந்தார்கள். பருவம் எய்திய பெண் தினைப்புனம், கானகம், மலைப்பகுதி ஆகியவற்றறுக்குச் செல்லும் போதும், நீராடும் போதும், தினைப்புனம் காக்கும் போதும் ஆடவர்களைச் சந்திக்க நேரிடும். அவ்வாறு சந்திக்க நேரிடுகையில் அவர்கள் மீது விருப்பம் ஏற்பட்டு காதலனாகத் தெரிவு செய்துள்ளார்கள். அவர்களுக்கு நிலமோ, குடிப்பிறப்போ, இன்னபிற தொழிலோ தடையாக இருந்ததில்லை.

"யாயும் ஞாயும் யாரா கியரோ
எந்தையும் நுந்தையும் எம்முறைக் கேளிர்
யானும் நீயும் எவ்வழி அறிதும்
செம்புலப் பெயனீர் போல
அன்புடை நெஞ்சம் தாம்கலந்தனவே" (குறுந்: 40)

என்ற பாடல்வழி அறிய முடியும்.

பெண் சுதந்திரம்

பெண்கள் தினைப்புனம் காத்தலுக்கும், அருவியில் குளித்தலுக்கும், கடலில் குளித்தலுக்கும் வெளியே சென்றனள் என்பதைக் கீழ்வரும் சான்றுகள் உணர்த்துகின்றன.

"வளைவாய்ச் சிறுகிளி விளைதினைக் கடீஇயர்
செல்கென் றோளே அன்னை" (குறுந்:141)

என்றும், பெண்கள் கடலாடுதலை,

"கழிய காவி குற்றுங் கடல
வெண்டலைப் புணரி யாடியும்" (குறுந்:144:1-2)

என்றும், அருவியில் நீராடுதலை,

"பூசலாயம் புகன்று இழி யருவி" (குறுந்:367:5)

என்றும் சங்க இலக்கியப் பாடல்கள் சுட்டிக்காண்பிக்கின்றன.

மடல் ஏறுதல்

மடல் ஏறுதல் என்றால், தலைவன் தான் விரும்பும் பெண்ணை அவள் பெற்றோர் தர மறுப்பின் பனங் கருக்கால் செய்யப் பெற்ற குதிரை மீது ஊர்ந்து உடல் கிழியக் குருதி சிந்தி, தன் வேட்கையை வெளிப்படுத்துவது ஆகும். பெண் மடல் ஏறக்கூடாது என்பது தொகாப்பிய விதி,

"எத்திணை மருங்கினும் மகடூஉ மடல்மேல்
பொற்புடை நெறிமை இன்மையான." (அகத்:38)

கைக்கிளை முதல் பெருந்திணை வரையுள்ள ஏழு திணைகளிலும் தலைவி மடல் ஏறினாள் எனக் கூறும் நிலை இல்லை.

விருந்தோம்பல்

தமிழர்களின் சிறந்த பண்புகளில் ஒன்றாகிய விருந்தோம்பல், முன்பு புதுமைக்கு உரியதாயிருந்தது. "விருந்தே தானும் புதுவது புனைந்த யாப்பின் மேற்றே" என்பது தொல்காப்பியம்.

கற்பு வாழ்வில், தலைவியின் உயர் பண்புகளைக் கூறவந்த தொல்காப்பியர்,

"கற்பும் காமமும் நற்பால் ஒழுக்கமும்
மெல்லியற் பொறையும் நிறையும் வல்லிதின்
விருந்து புறந்தருதலும் சுற்றம் ஓம்பலும்
பிறவும் அன்ன கிழவோள் மாண்புகள்" *(தொல்.கற்பி:11)*

என்று விருந்து புறந்தருதலையும் சுட்டியுள்ளார்.

"அல்லிலாயினும் விருந்து வரின் உவக்கும்
முல்லை சான்ற கற்பின் மெல்லியல் குறுமகள்" *(நற்.142)*

பண்டைத் தமிழ்ப் பெண்கள் இரவில் வாயிலை அடைப்பதற்கு முன் புதிய விருந்தினர் வந்துள்ளார்களா என்று ஆராய்ந்து அறிந்து வாயிலை அடைக்கும் பழக்கம் உடையவர்.

கற்பின் வலிமை

கற்பு என்று கூறப்பெறுவது, திருமணச் சடங்குகளுடன் ஆடவனுடன் உரிய பெண்ணுக்கு ஒருவர் கொடுக்க மற்றவர் கொள்வதாகும். களவு நிகழ்ந்து கற்பு மணம் நிகழ்தல் உண்டு. களவு நிகழாமல் பெற்றோர்வழிக் கற்பு மணம் நிகழ்தலும் உண்டு. பழங்காலத்தில் பெண்ணுக்குப் பெருமை சேர்த்தே கற்பு என்ற திண்மைதான்.

"கற்பெனப் படுவது கரணமொடு புணர
கொளற்குரி மரபின் கிழவன் கிழத்தியைக்
கொடைக்குரி மரபினோர் கொடுப்ப கொள்வதுவே" *(தொல்.கற்பு 1)*

கற்பு, செய்தீர் கற்பின் சேயிழை (புறம் 3:6)என்றும், கற்புடைய மடந்தை (புறம் 384:14) என்றும், கடவுள் கற்பின் சேயிழை (புறம் 198:3) என்றும் சங்க இலக்கியங்களில் பயின்று வந்துள்ளது.

பெண் கல்வி

அரசனுக்கு ஆலோசனைகளையும் வழங்கியவள் பெண் என்பதற்கு அவ்வையார் அதியமானுக்காகத் தூது சென்றதும் அரசியலில் ஈடுபட்டதும் சான்றுகள். நாற்பத்தைந்து பெண் புலவர்கள், அரசப் பெண் கவிஞர்களான ஆதிமந்தியார், பாரி மகளிர், பெருங்கோப்பெண்டு வாழ்ந்து கவிதை படைத்தனர். ஔவையார், வெள்ளிவீதியார், வெண்ணிக்குயத்தியார், குறமகள் குறிஎயினி, பொன் முடியார், நக்கண்ணையார், ஒக்கூர் மாசாத்தியார் முதலாய பெண் புலவர்கள் கல்வி கற்றுக் கவிதைகள் பாடினார்.

பெண்கள் பாதுகாக்கப் பெற்றனர்

"பெண்டிர் போற்றப் பெற்றனர். போரில் அழிக்கப் பெறாமல் காப்பாற்றப் பெற்றனர். பசு, பெண்டிர், பிணி உடையர், தென்புல வாழ்நர்க்கு அருங்கடன் இறுக்கும் புதல்வர் பெறாத ஆண்பெண் இருவருக்கும் போரில் விலக்கு அளிக்கப் பெற்றது.

"ஆவும் ஆனியல் பார்ப்பன மாக்களும்
பெண்டிரும் பிணியுடை யீரும் பேணித்
தென்புல வாழ்நர்க் கருங்கட னிறுக்கும்
பொன்போற் புதல்வர்ப் பெறாஅதீரும்
எம்மம்பு கடிவிடுதும் நும்மரண் சேர்மினென
அறத்தாறு நவலும் பூட்கை மறத்திற்
கொல்களிற்று மீமிசைக் கொடிவிசும்பு நிழற்றும்
எம்கோ வாழிய குடுமி தம்கோ (புறம் : 9)

குழந்தை, பசு, பிணியுடையோர் இவர்களைப் பேணிக் காக்கும் தன்மை பெண்களிடமே உள்ளது. ஆகையால் தான் பெண்ணைப் போற்றி காத்துள்ளனர்.

மறக்குடி மகளிர்

பெற்றெடுத்த மகனைப் போருக்கு அஞ்சா வீர மகனாகவும், போர் கண்டு அஞ்சாத, புறங்கொடாத மகனாகவும் நாட்டுக்காக உயிரையே கொடுக்கும் தியாக மகனாகவும் இருத்தலைத் தாய் விரும்பினாள். அவற்றுக்காகத் தாய் ஆற்றிய கடமைகள் பெரிதும் பேசப்பெறுகின்றன. ஒக்கூர் மாசாத்தியார் எனும் பெண் புலவர் வீரத்தைப் பெரிதாக நினைக்கும் மறக்குடி மகளிரின் மாண்பைப் புலப்படுத்துகிறார்.

"கெடுக சிந்தை கடிது இவள்துணிவே
மூதின் மகளிர் ஆதல் தகுமே
மேனாள் உற்ற செருவிற்கு இவள்தன்னை
யானை எறிந்து களத்து ஒழிந் தனனே;
..
..
ஒரு மகன் அல்லது இல்லோள்
செருமுகம் நோக்கிச் செல்க என விடுமே. (புறம் :279)

சங்க காலத்தில், இலக்கியத்தில் காணப்படும் பெண்கள், வெறும் பதிவாக மட்டும் இல்லை. அவர்கள் வாழ்ந்த காலத்தில் பெண்கள் எத்துணை சிறப்பு நிறைந்தவர்களாக இருந்தார்கள் என்பதுவும் புலப்படுகிறது. அவர்களின் காதல் வாழ்க்கை, சுதந்திரம், பெண்கள் பாதுகாக்கப் பெற்ற விதம், கல்வி, அரசியல், வீரம் என எல்லாவற்றிலும் பெண்கள் சிறந்து விளங்கியுள்ளவற்றைத்தான் சங்க இலக்கியங்கள் நமக்கு வெளிப்படுத்தியுள்ளது.

பாரதிதாசன் பார்வையில் பெண்ணியம்

முனைவர் க.முத்தழகி
உதவிப்பேராசிரியர், தமிழ்த்துறை,
பான் செக்கர்ஸ் மகளிர் கல்லூரி, தஞ்சாவூர்.

பெண்ணியம் என்பது பெண்களுக்குரிய எல்லா சிக்கல்களையும் களையக் கூடிய இயக்கமாகும். அத்தகைய இயக்கமாக தோன்றி அடிமைகளாக வாழ்ந்த பெண்களுக்கு உரிமைக் குரல் கொடுத்தவர் பாரதிதாசனே. இவர் பாரதிதாசன், பாவேந்தர், புரட்சிக்கவி என்ற பெயர் கொண்டவர். பாரதியின் மீது மிகுந்த பற்றுக் கொண்டவர். இருபதாம் நூற்றாண்டின் சிறந்த கவிஞராக மக்களால் போற்றப்பட்டவர். பெண்ணியம் பற்றிக் கூறுகையில் பாரதிதாசன்

"வல்லமை பேசியுன் வீட்டில் - பெண்
வாங்கவே வந்திடுவார்கள் சில பேர்கள்
நல்ல விலை பேசுவர் - உன்னை
நாளும் நலிந்து சுமந்து பெற்றோர்கள்"

எனப் பாயுள்ளார். அவரது படைப்புகளில் பெண்களின் முன்னேற்றம், பெண்கல்வி, பெண்ணுமைக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்பட்டது. பெண்களின் முன்னேற்றத்திற்காக அவர் பாடிய பாடல்க் பழமையைப் போற்றுபவர்களுக்குச் சவுக்கயாக அமைந்தது. அவரது படைப்புகளில் பெண்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டுள்ள முக்கியத்துவம் பற்றி ஆராய்ந்து அறிவதே இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

பெண்ணுரிமை

ஏந்த நாட்டில் பெண்கள் போற்றப்படவில்லையே அந்த நாடு முன்னேற்றம் அடைந்நத நாடாகாது என்கிறார் அண்ணல் காந்தியடிகள். ஏந்த நாட்டிலும் பெண்களுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்க வேண்டும் என்பதைப் பாரதிதாசன்

"பெண்ணடிமை தீருமட்டும் பேசும் திருநாட்டில்
மண்ணடிமை தீர்ந்து வருதுல்"

என்கிறார். பெண்கள் அடிமைகளாக வாழக் கூடாது எனக் குரல் கொடுத்துள்ளார். பெண்கள் தங்களுக்கு எதிராக நடக்கு வன்கொடுமைகளைத் தட்டிக் கேட்க வேண்டு என்பதை

"பெண்ணே!
நீ ஓர் சிரிக்கும் ரோஜா
உன்னை காக்க
ஒரு கை முழைத்தால்
முள்ளை நீட்டு.....
மூர்க்கம் காட்டு"

என்று பெண்களைத் தங்களுக்கு எதிராக நடக்கும் கொடுமைகளைக் கண்டு முடங்கிக் கிடக்காதே. ஏதிர்த்து நிற்க புறப்படு பெண்ணே என்று குரல் கொடுத்துள்ளார். இன்று பெண்கள் அகப்பை எடுப்பது முதல் ஆகாயம் ஓட்டுவது வரை அனைத்து துறையிலும் முத்திரை பதித்து வருகின்றனர் இதனையே கவிஞர்

"ஆண் உயர்வு என்பதும் பெண் உயர்வு என்பதும்
நீணிலத்து எங்கனும் இல்லை
வாணிகம் செய்யலாம் பெண்கள் - நல்
வானூர்தி ஓட்டலாம் பெண்கள்"

என்று பாடியுள்ளார். இன்றைய வாழ்வியலின் தீர்க்கத் தரிசியாக அன்றே எழுதிய பாரதிதாசனின் படைப்பாற்றலின் மூலமாக உணரமுடிகின்றது. பெண்கள் துணிந்து செயல் பட வேண்டும் என்பதை

"தமிழ் பெண்ணின் படை ஒன்று வேண்டும்
உமியல்ல மாதர் வலக்கை - தீயர்
உயிரை இடிக்கும் உலக்கை"

என்கிறார். பெண்களின் மனம் பூ அல்ல தனக்கு தீமை ஏற்படும் பொழுது உலக்கை என எதிற்கும் ஆற்றலை பெற்றிட வேண்டும் என்கிறார்.

பெண்கல்வி

ஒரு பெண் கல்வி கற்றால் ஒரு சமூகமே முன்னேற வழிவகுக்கும் என்பர். பெண்கல்வி பற்றிக் கூறுகையில்

"பெண்கட்கு கல்வி வேண்டும்
குடித்தனம் பேணுதற்கே
பெண்கட்கு கல்வி வேண்டும்
மக்களைப் பேணுதற்கே
பெண்கட்கு கல்வி வேண்டும்
கல்வியைப் பேணுதற்கே"

என்பதில் பெண் கல்வி கற்பது தனது குடும்பத்தைக் காப்பதற்கும், மக்களைக் காப்பதற்கும், பெண்கல்வி கற்றால் அந்தக் குடும்பம் பேரின்பத்தை அடைமுடியும் என்பதைக் குடும்ப விளக்கில் வலியுறுத்துகிறார். மேலும் கல்விக் கற்காத பெண்களைப் பற்றிக் கூறுகையில்

"கல்வி இல்லாத பெண்கள்
கலர்நிலம், அந்நிலத்தில்
புல் விளைந்திடலாம் நல்ல
புதல்வர்கள் விளைதல் இல்லை
கல்வியை உடைய பெண்கள்
திருந்திய கழனி ஆங்கே
நல்லறிவுடைய மக்கள்
விளைவது நவிலவோ நான்"

என்கையில், பெண் கல்வி கற்க வில்லை என்றால் இச்சமூகத்தில் அவளுக்குப் பெரும் துன்பம் ஏற்படும் என்பதையும் இருண்ட வீட்டில் சுட்டிக் காட்டியுள்ளார். மேலும் பாரதிதாசன் தனது குறுங்காப்பியமான புரட்சிக் கவியில் அமுதவல்லி கல்விக் கற்றவள், ஆனாலும் கவிவடிக்கும் திறனை வளர்த்துக் கொள்ள வேண்டும் என்பதற்காகக் கல்வி கற்றாள் என்பதை

"அமுதவல்லி ஆசைக்கொரு பெண்
தமிழிலக் கியங்கள் தமிழிலக்கணங்கள்
அமைவுற ஆய்ந்தாள், அயல்மொழிபயின்றாள்"

வெளிப்படுத்துகிறார். அமுதவல்லி அனைத்தையும் உணர்ந்தவளாக இருந்தாலும் அவளின் தந்தை தன் மகளுக்குக் கவிபடைக்கும் திறனை வளர்த்திட வேண்டும் என கல்வி கற்கச் வைத்தார் எனபதில் பெண்களுக்குக் கல்விக் கற்க முன்னுரிமை அளிக்கப்பட்டுள்ளது என்பதை வலியுறுத்துகிறார். பெண்கள் கல்வி கற்பதால் நாடும் வீடும் முன்னேற்றம் அடையும் என்பதை

"பெண்களால் முன்னேறக் கூடும்
வண்டமிழ் நாடும் எந்நாடும்"

பெண்கள் கல்வி கற்பதன் மூலமாக நாடும், வீடும் செழிப்படையும், கல்வி கற்காத பெண்கள் வாழும் நிலம கலர் நிலம் என்கிறார். அங்கு புல் விழையுமே தவிர புதல்வர்கள் தோன்ற மாட்டார்கள் என்கிறார். பெண் கல்வி கற்பதன் மூலமாகக் கட்டிய கணவன் கைவிட்டாலும் கற்றக் கல்வி கைக் கொடுக்கும் என்பதில் பெண் கல்வி கற்க வேண்டியதின் முக்கியத்துவத்தை எடுத்துரைத்துள்ளார்.

பெண்ணின் கடமை

பெண்கள் நாட்டின் கண்கள் என்பர். பெண் வீட்டிற்கும் நாட்டிற்கு ஆற்ற வேண்டியக் கடமைகள் அவசியமானதும், அத்தியாவசியமானதும் ஆகும். தனது குடும்பத்தினரையும், சுற்றத்தாரையும் பேணிகாக்க வேண்டும். அப்போது தான் நல்ல குடும்பம் பல்கலைக் கழகம் ஆகும். பெண் தன் குடும்பத்திற்குத் தாயாகவும், தாரமாகவும், தமக்கையாகவும் தனது குடும்பத்தைக் கட்டிக் காக்கும் காவலாளியாகவும் பன்முகம் கொண்டு கடமையுணர்வுடன் செயல்படுகிறாள். இதனையே பாரதிதாசன் கருத்தடை மருத்துவமணையில் ஒரு பெண்ணின் வேண்டுகோளாய்க் கூறுகையில்

"இருக்கும் பிள்ளைகள் எனக்கு போதும் அம்மா - என்
கருக்கதவை மூடிவிடுங்கள் அம்மா
பெருத்த வருமானம் எனக்கில்லை - இனி
பிள்ளை பெறும் வலியும் உடம்பில் இல்லை"

என்கிறார். பெண்கள் கலைகளின் குன்றுகளாக இவ்வுலகத்துக்கு இன்பத்தைத் தரக் கூடியவர்கள் பெண்கள் தங்கள் கடமைகளைச் செய்யும் பொழுது காலநேரம் பார்பதில்லை. இல்லத்தில் உணவு படைப்பதைக் கூட அழகாக அடையாளப் படுத்துகிறார்.

"பந்தியில் அனைவரும் குந்தினர் வரிசையாய்த்
தழைத்த வாழைத் தளிரிலை தன்னில்
பழத்தொடு படைத்த பண்டம் உண்டனர்
இலையில் உண்டனர்
வரிசையாய் அமர்ந்து உண்டனர்
பழத்தொடு பண்டமும் உண்டனர்"

தமிழரின் விருந்தோம்பல் பண்பினில் பெண்களின் கடமையுணர்வை வெளிப்படுத்தியுள்ளார்.

களவு வாழ்க்கை

களவு காலத்தில் பெண்கள் தலைவனைக் காணுதலும், தலைவன் மீது கொண்ட காதலை வெளிப்படுத்துதலும் பெண்களிடம் கிடையாது. தலைவனே முதலில் தலைவி மீது கொண்ட காதலை வெளிப்படுத்துவான். ஆனால் பாரதிதாசன் புதுமையின் பொருட்டு அவரின் புரட்சி கவி காவியத்தில், உதாரன் மீது கொண்ட காதலை அமுதவல்லி வெளிப்படுத்துவதாகப் புரட்சிக்கரமாக தலைவி தன் காதலைச் சபையோர் முன்னிலையில் வெளிப்படுத்துவதாகக் கூறுகையில்

"குணமுள்ளார், கொஞ்ச வரும் கோதையரைக் காதற்
பிணமாக்கித் தாங்கள் பிழைக்க நினைப்பாரோ?
என்று தன காதல் எரிதழலுக் காற்றாமல்
சென்று தன்னெஞ்சம் தெரிவித்தாள் சேல்விழியாள்!"

என்கிறார். இன்றும் பெண்கள் தன் காதலை வெளிப்படுத்துதல் மரபு இல்லை. ஆனால் பாரதிதாசன் தனது புரட்சிக் கவி காப்பியத்தில், காதலனுக்கு இன்னல் ஏற்பட்ட பொழுது தனது காதலை ஊர் பொது மக்களுக்கு முன்னிலையில் வெளிப்படுத்தினார் என்ற உணர்வினை பதித்துள்ளார்.

திருமண வாழ்க்கை

குடும்பத்தில் நன் மனையால் உடையவர்கள் பெரும் புகழுக்குரியவர்கள் என்பதை

"நன் மனைவி உடையார் கடலுலகப் பெரும் புகழும்
வாழ்நாளும் உடையார்"

என்கிறார். மனைவி என்பவள் பசித் தீர்க்கக் கூடியவளாகவும், தாயுள்ளம் கொண்டவளாகவும் உயர்வான இடத்தில் வைத்துப் போற்றப்பட வேண்டியவள் என்பதைப்

"பசித்தால் உணவு ஆவாள்
நோயுற்றாள் மருந்தாவாள்
மனைவி நமக்குத் துணைவி
உயரத்தில் வை நீ உயர்வதற்கு"

கவிஞர் தனது படைப்பாற்றலில் பெண்கள் போற்றத்தக்கவர்கள், அவர்களைப் போற்றினோம் என்றால் சமூகத்தில் மதிக்கப் படுவோம் என்பதைப் பாரதிதாசன் புலப்படுத்துகிறார்.

பாரதிதாசனின் பெண்ணியம் என்னும் பொருண்மையில் என்னும் இக்கட்டுரையில் பெண்களுக்குக் கொடுக்கப்பட வேண்டிய உரிமைகள், அவர்கள் செய்ய வேண்டிய கடமை, பெண்கல்வி கற்க வேணடியதின் அவசியம், களவு, கற்பு வாழக்கை முறை பற்றி ஆராய்ந்து அறியப்பட்டது.

புலவர் சூ. தாமஸின் படைப்புகளில் பெண்ணியம்

முனைவர் அ.அல்போன்ஸ் சிந்தியா,
உதவிப்பேராசிரியர் தமிழ்த்துறை,
பான் செக்கர்ஸ் மகளிர் கல்லூரி, தஞ்சாவூர்.

சொல் இனிமையும் பொருள் இனிமையும் அழகும் வாய்ந்த தமிழ்மொழி தொன்மையான மொழியாகப் போற்றப்படுகின்றது. எல்லா சமயங்களும் கொள்கைகளையும் இறைமையையும் மனித தத்துவச் சிந்தனைகளையும் தமிழ்மொழி வாயிலாக எடுத்துரைத்து தமிழ்மொழியோடு உறவு கொண்டுள்ளன. கிறித்தவ இலக்கிய வகைமைகளில் சிற்றிலக்கியம் அதிகளவில் படைக்கப்பட்டுள்ளது. வீரமாமுனிவரைத் தொடர்ந்து தமிழ்நாட்டுக் கிறித்தவர்கள் கிறித்தவ உண்மைகளை எளிமையாக விளக்க சிற்றிலக்கியத்தைக் கருவியாக எடுத்துக் கொண்டனர். இவ்விலக்கியங்கள் கிறித்தவக் கொள்கைகளை மட்டுமின்றி சமூகச் சீர்திருத்தக் கருத்துக்களையும் விவரிக்கின்றது. அவ்வகையில் புலவர் சூ.தாமஸ் இறை இயேசுவின் மீது ஆழ்ந்த நம்பிக்கையும் பற்றும் கொண்டவர். பழந்தமிழ் இலக்கியங்களில் ஆழ்ந்த புலமைப் பெற்றவர்.

தமிழ் இலக்கிய உலகில் நீங்கா இடம் பெற்ற இவர் சிற்றிலக்கிய வகைமைகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு ‘ஏசுவின் அன்னைக்கு ஏற்றிய தீபங்கள்’ என்னும் கவிதைத் தொகுப்பை இயற்றியுள்ளார். அவற்றுள் கிறித்தவ விழுமியங்கள் என்னும் முறையில் கிறித்தவ திருமறை நூலான விவிலியத்திலிருந்து புதிய ஏற்பாட்டு பெண் மாந்தர்களைப் பற்றிய புலவரின் கவித்துவத்தை எடுத்துரைப்பதே இதன் நோக்கமாகும்.

நற்செய்தி நங்கையர்மாலை

நற்செய்தி நங்கையர் மாலையில் விவிலியத்தில் புதிய ஏற்பாட்டில் காணலாம் மத்தேயு, மார்க், லூக்கா, யோவான் போன்ற நற்செய்திகளில் இடம்பெறும் பெண்களின் ஆளுமைத் திறனையும் உண்மை நிகழ்வுகளையும் நம்பிக்கை உணர்வையும் அப்பெண்களுக்கு இயேசு செய்த அற்புத நிகழ்வுகளையும் தன் கவிநுட்பத்தால் காட்சிப்படுத்துகிறார்.

சமாரியப்பெண்

இயேசுவும் அவருடைய சீடர்களும் யூதேயாவிலிருந்து வடக்கு நோக்கிப் பயணம் செய்து கலிலேயாவுக்குப் போய் கொண்டிருந்தனர். சமாரியா வழியாகச் சென்ற அவர்கள் அதிக தொலைவு நடந்ததால் களைப்புத் தீர அங்கிருந்த ஒரு கிணற்றுக்குப் பக்கத்தில் ஓய்வெடுத்துக் கொண்டிருந்தனர். அப்போது சீடர்கள் உணவு வாங்கச் சென்று விட்டனர். அவ்வேளையில் ஒரு சமாரியப் பெண் தண்ணீர் எடுப்பதற்காக அங்கே வருகிறாள். இயேசு அப்பெண்ணிடம், "குடிப்பதற்கு கொங்சம் தண்ணீர்தா"என்று கேட்டார். இதனைப்புலவர்,

சேமநீர்கொள்ள வந்த
சேயிழை ஒருத்தி தன்னைக்
கோமகன் கண்டார் வேளை
குறகியதெனவும் கொண்டார்.
குடத்தினை இறக்கி வைத்துக்
கூவநீர்மொள்ள எண்ணி
வடத்தினைஎடுக்கா முன்னே
வனிதையேமிக்கதாகம்
எடுத்தது தண்ணீர் வேண்டும்
அருந்திடத் தருவாய் என்றார்
படைத்துல கழித்துக் காக்கும்
பக்குவம் உணர்ந்த ஞானி

அப்பெண்ணோ வியப்புடன் நான் ஒரு சமாரியப் பெண், நீங்களோ ஒரு யூதர் அப்படியிருக்கும்போது, குடிப்பதற்காக எண்ணிடம் தண்ணீர் கேட்கிறீர்களே? என்று கேட்டாள். ஏனென்றால் யூதர்களுக்கும் சமாரியர்களுக்கும் பரமவிரோதம் இருந்தது எனவே அப்பெண் துணிச்சலோடு கேட்கிறாள். அதற்கு இயேசு, "கடவுள் கொடுக்கும் இலவச அன்பளிப்பு எது என்றும், குடிப்பதற்கு உன்னிடம் தண்ணீர் கேட்பவர் யார் என்றும் உனக்குத் தெரிந்திருந்தால் நீயே அவரிடம் கேட்டிருப்பாய். அவரும் உனக்கு வாழ்வு தரும் தண்ணீரைக் கொடுத்திருப்பார் என்று கூறினார். அப்பெண், இயேசுவிடம் "ஐயா, தண்ணீர் மொள்ள உம்மிடம் ஒள்றுமில்லை. கிணறும் ஆழமானது. அப்படியிருக்க வாழ்வுதரும் தண்ணீர் உமக்கு எங்கிருந்து கிடைக்கும்? எம் தந்தை யாக்கோபைவிட நீர் பெரியவரோ? அவரே எங்களுக்கு இக்கிணற்றை வெட்டித் தந்தார். இயேசு அவரைப்பார்த்து,

ஊறும் இக்கிணற்று நீரை
உண்பவர் மரிப்பாரன்றோ
கூறும்யானளிக்கு நீரைக்
குடிப்பவர் சாகமாட்டார்
யாருமே என்றும் தாகம்
எய்திடார் எனலும் ....

அப்பெண், அவரிடம், ஐயா, அப்படியானால் அத்தண்ணீரை எனக்குக் கொடும். அப்போது எனக்குத் தாகம் எடுக்காது தண்ணீர் மொள்ள நான் இங்குவர அவசியமும் இருக்காது என்று கூறினாள். இயேசு, அப்பெண்ணின் கணவரை அழைத்து வரும்படி கட்டளையிட்டார். அப்பெண், அவரிடம்,

"இல்லையே ஐயா மண்ணில்
எனக்கொரு கொழுநன்"என்றாள்

என்று கூறினாள். சரிதான்! உனக்கு ஐந்து கணவர்கள் இருந்தார்கள் என்றாலும் இப்போது உம்முடன் இருப்பவர் உம்கணவர் அல்ல. எனவே நீ கூறியது உண்மையே என்றார். உடனே அப்பெண் வியப்புடன் கண்டாள்! ஐயா! நீர்ஓர் இறைவாக்கினர் என்பதை அறிந்து கொண்டேன் என்றார். இவ்விடத்தில் இச்சமாரியப் பெண்ணின் தைரியம், உண்மையில் உறுதி, ஏற்புடைமை இவை அனைத்தும் போற்றுதற்குரியதாகும்.

நயீன்விதவை

பெண்ணியம் என்பது பெண்களின் எல்லாச் சிக்கல்களையும் புரிந்து கொண்டு அவற்றைக் களைய முற்படும் இயக்கம் என்பதை மெய்பிக்கம் பொருட்டு இந்த நயீன் விதவையின் வாழ்க்கைச் சூழல் சித்தரிக்கப்படுகிறது.

நயீன் என்னும் ஊரைச் சேர்ந்த ஒரு விதவைப் பெண். அவளுக்கு ஒரே ஒருமகன் அவனும் கடுமையான நோயால் பாதிக்கப்பட்டு அவதியுற்று இறந்துவிட்டான். இந்நிலையில் கைம்பெண்ணான ஆதரவற்ற அத்தாயின் சூழலை அவல நிலையை ஆக்கப்பூர்வமாகக் காட்சிப்படுத்தியுள்ளார் ஆசிரியர். இதனை,

முட்டுவாள் மோதுவாள்தன்
முகத்தினில் அறைந்து கொள்வாள்
திட்டுவாள் விதியை நொந்து
தேம்புவாள் ஈன்ற சேயைக்
கட்டுவாள் அழுவாள் விழ்ந்து
கதறுவாள் கண்ணீர் தன்னைக்
கொட்டுவாள் மழை போலுள்ளம்
குமுறுவாள் குழம்புவாளே

என்று பாடுகிறார். ஒருதாயின் தவிப்பை நேரில் கண்ட காட்சியைப் புலவரின் கவிகள் வெளிக் கொணருவது உடலையே சிலிர்க்கச் செய்கிறது.

வெரோணிக்காள்

பெண்ணியம் என்பது பெண்களுக்கான உரிமைகளைப் பெற்றுத் தருவது என்பதை வலியுறுத்தம் விதமாக வெரோணிக்கா என்ற பெண் மிகுந்த துணிச்சலோடு எதிர்கொள்ளும் நிகழ்வை இங்கே காணலாம்.

இயேசு தீயவர்களின் பொறாமையால் சிலுவை சுமந்து செல்லும்நிலை ஏற்பட்டது. சிலுவையைச் சுமந்து வரும் இயேசுவைத் தொடந்து பல காவலர்களும் ஊர் மக்களும் சென்று கொண்டிருந்தனர். இயேசு சிலுவையைத் தள்ளாடித் தடமாறி விழுந்தும் நிமிர்ந்தும் முடங்கியும் சிலுவை பாரத்தால் துவண்டும் காணப்படுகிறார். அவ்வேளையில் வெரோணிக்கா என்ற பெண் இக்கூட்டங்களுக்கிடையில் உள் நுழைந்து இயேசுவின் அருகில் சென்ற நிகழ்வை,

காவலரைஅஞ்சுகிலாள்கண்ணிமைக்கும்
முனஞ்சிறிதும் கலக்கமின்றி
மேவிய கும்பலை விலக்கி உட்புகந்து
முழந்தாளை விரும்பியூன்றிக்
காவி விழிமலர் சிவப்பக் குருதி
சொரிந்திட நடந்தகளைப்பு மீற
ஆவிதளர்ந்திடுமிறைவன் திருமேனி
நிலைகண்டு அகத்தே நொந்தாள்

என்றும், அங்கிருந்த காவலர்களும் ஊர்மக்களும் அதிசயித்த நின்ற நிகழ்வை,

ஆண்டிருந்த சனத்திரளும் அடுத்திருந்த
காவலரும் அஞ்சா நெஞ்சம்
பூண்டிருந்த பெண்ணணங்கு புரிசெயல் கண்டு
அதிசயித்துச் சிலைபோல் நின்றார்
நீண்டிருந்த அங்கியினுள் நின்றெடுத்த
துகிலொன்றை மடித்து நீட்டி
ஈண்டிருந்தது கிலால் நின் முகந்துடைக்கத்
தயை புரிவாய் இறையேயென்றாள்

இறைவனின் முகம் துடைத்த துகிலை எடுத்து தன் இல்லம் சென்ற அப்பெண் அத்துணியை விரித்தபொழுது அதில் இறைவனின் சாயல் இருந்ததைக்கண்டு வியப்புற்று அதேஇடத்தில் முழந்தாலிட்டு இறைவனை வணங்கினாள். இவ்வாறாக பல்வேறு ஆடவர்களுக்கு மத்தியில் பெரிய ஊர் கூட்டங்களின் நடுவில் காவலர்களைக் கடந்து சென்ற அப்பெண்ணின் துணிச்சலும் மிகவும் போற்றுதற்குரிய ஒன்றாகும்.

பிலாத்தின் மனைவி

இயேசுவைத் தீர்ப்பிடுவதற்காக ஆளநன்பிலாத்துவிடம் கொண்டு செல்ல அவரோ இயேசுவை விசாரனை செய்கிறார். பாஸ்கா விழாவில் மக்கள் விரும்பிக் கேட்கும் ஒரு கைதியை அவர்களுக்காக விடுதலை செய்வது வழக்கம். அந்நாளில் இயேசுவோடு பரபாஎன்னம் கைதி ஒருவன் இருந்தான் மக்கள் ஒன்றுகூடி வந்திருந்தபோது, பிலாத்து அவர்களிடம் நான் யாரை விடுதலை செய்ய வேண்டுமென நீங்கள் விரும்புகிறீர்கள் பரபாவையா? இயேசுவையா? என்றுகேட்டார். அதற்குள் பிலாத்தின் மனைவி ஆளனுப்பி, அந்த நேர்மையாளரின் வழக்கில் நீர் தலையிட வேண்டாம் என்றும்தான் அதன் பொருட்டு கனவு கண்டதாகவும் கூறினார். மக்கள் அனைவரும் பரபாவை விடுதலை செய்ய வேண்டும் என்றும் இயேசுவைச் சிலுவையில் அறைய வேண்டும் என்றும் கூற பிலாத்து தன் முயற்சியால் பயன் ஏதுமில்லை என்பதை அறிந்து அனைவரின் முன்னிலையிலும் இவரது இரத்தப் பலியில் எனக்குப் பங்கில்லை நீங்களே பார்த்துக் கொள்ளுங்கள் என்று கூறி தண்ணீரால் தன்கைகளைக் கழுவினார். இதனை,

என்னயிர்க்கு நிகரானதுணைவரிடம் விரைந்தேகி
இரவு முற்றம்
நின்னயிர்க்கு நிகராவாள் பயங்கரமாம் ஒருகனவால்
நெடிது நொந்தாள்
மன்னுயிர்க்கு நிகராய்த்தன் முன்னிருக்கும் தவப்பெரியார்
மதிப்பு வாய்ந்த

இன்னுயிர்க்குத்தீங்கிழையேல் எனவுரைத் துவரவிடுத்தாள்
இரக்கமிக்காள்

என்ற பாடல்வழியே அறியலாம்.

இயேசு குற்றமற்றவர் என்பதை அறிந்த பிலாத்து தன்மனைவிக்கு மதிப்பலிக்கும் பொருட்டு தனக்கு இதில் பங்கில்லை என்று விலகிக் கொண்டார். இதன் பொருட்டு பெண்களின் பேச்சுக்கு மதிப்பளிக்கும் மனிதநேயப் பண்பை இங்கே கண்டுணர முடிகின்றது.

பிடிபட்டபெண்

இயேசு ஒலிவ மலையிலிருந்து கோவிலக்கு வந்தார். அப்போது அங்கு மக்கள் வரவே இயேசு அவர்களுக்குக் கற்பிக்கத் தொடங்கினார். அப்போது சிலர் விபச்சாரத்தில் ஈடுபட்ட பெண்ணை அழைத்து வந்து அப்பெண்ணின் தீயசெயலை இயேசுவிடம்கூறி, கல்லெறிந்து கொல்லம்படி கேட்டுக் கொண்டனர். இதனைப்புலவர்,

பிடித்தனர் முடியைப்பற்றி
பின்னிருந்துதைத்துத்தள்ளி
அடித்தனர் கொடிய சொற்கள்
அடுக்கினர் உதட்டைப் பல்லால்
கடித்தனர் வெகுண்டு காமக்
கள்ளி நீ வருகவென்றே
துடித்தனர் இழுத்த போந்து
தோன்றலின் எதிரே விட்டார்.

என்று பாடுகிறார்.

இயேசுவோ அமைதியாக இருந்தார். மீண்டும் மீண்டும் அவர்கள் கூற இயேசுங்களுள் எவர் பாவம் செய்ய வில்லையோ அவர் இப்பெண் மேல் கல் எறியட்டும் என்று கூறினார். ஒவ்வொருவராக அங்கிருந்து விலகிச்சென்றனர்.ஏனெனில் பாவம் செய்யாதவர் ஒருவர்கூட இல்லை. இயேசு, அப்பெண்ணைப் பார்த்து நீர்குற்றவாளி என்று யாரும் தீர்ப்பிட வில்லையா? என்றுகேட்க, இப்பெண் இல்லை என்றார். நானும் தீர்ப்பளிக்கவில்லை நீர் போகலாம். இனி பாவம் செய்யாதீர் என்றார். பெண்கள் சமூகம், அலுவலகம், குடும்பம் போன்றவற்றில் ஒடுக்கப்படுவது பற்றிய விழிப்புணர்ச்சியையும் அத்தகைய இழிவுபடுத்தும் போக்கினை மாற்றியமைக்க ஆண்களும் பெண்களும் ஒருவரை ஒருவர் புரிந்து கொண்டு செயல்படும் தன்மையைக் கொண்டது. ஆனால் இன்றைய சமூகம் யார்மீது குற்றம் சுமத்தலாம்? என்பதை எதிர் நோக்கி அடுத்தவர் கண்ணீரில் மகிழ்ச்சி காணும் மங்கிய மனிதர்கள் தன்னைப்பற்றி தன்செயல்கள் பற்றி சிந்திக்க வேண்டும் என்ற எதிர்நோக்குடன் புலவர் விவிலிய நிகழ்வை மாலையாகத் தொடுத்துள்ளார்.

இவ்வாறு சமாரியப் பெண்ணின் துணிச்சல், நயீன் விதவையின் தாய்மைப் பண்பு, வெரோணிக்காவின்வீரம், பிலாத்துமனைவியின்; எதிர்குரல், பிடிபட்ட பெண்ணால் ஏற்பட்ட தன்னறி ஆற்றல் இவை அனைத்தும் பெண்களை எப்படி நடத்த வேண்டும் எப்படி மதிப்பிட வேண்டும் எவ்வாறு தைரியமாக எதிர்கொள்ள வேண்டும் என்ற ஆளுமையைக் கண்டுணரும் வண்ணம் புலவர் சூ.தாமஸின் நற்செய்தி நங்கையர்மாலை அமைந்துள்ளதை அறிய இயலுகின்றது.

திருவையாறில் வசிக்கும் குடும்பபெண்களிடையே நிலவும் பெண்ணியம் பற்றிய கருத்துகணிப்பு

எஸ். கற்பகம்
ஆய்வு மாணவர்,
பாரதிதாசன் பல்கழைக் கழகம், திருச்சி.

அறிமுகம்

பெண்ணியம் முன்பைவிட தற்போது வியக்கத்தக்க அளவில் முன்னேறியிருக்கிறது. இருப்பினும் இன்னும் முழுமையின் நிலையை எட்டவில்லை.ஆகையால் பெண்களும் சரி, நாடும் சரி இன்னும் நிலையான முன்னேற்றத்தை அடையவில்லை என்றே கூறவேண்டும். பெண்களைப்பற்றிய ஆண்களின் கண்ணோட்டம், சமூகத்தின் கண்ணோட்டம், குடும்பத்தின் கண்ணோட்டம், பெண்களின் என்று பார்க்கும்போது ஆண்களுக்கு ஒருபடி கீழ் என்ற மனப்பாங்கு இருக்கிறது. ஒரு பெண் இவ்வாறு இருந்தால் தான் என்பதன் பொருள். ஒவ்வொரு சூழலிலும், பங்கிலும் நடந்து கொள்ள வேண்டியதை எதிர்பார்க்கப்படுவதைக் குறிக்கிறது. பெண் குழந்தை என்பவர் சிறு குழந்தையிலிருந்து பிறரைச் சார்ந்திருக்கும் நிலை நம் நாட்டில் இருக்கிறது.

திருமணம் வரை பெற்றோரைச் சார்ந்து அவர்களுக்கு நற்பெயர் வாங்கி கொடுக்க வேண்டும் என்ற சூழல், இந்தக் குடும்பத்தின் பெண் இவ்வாறு இருக்க வேண்டும் என்பதற்காகத் தன்னுடைய மகிழ்ச்சி, தேவைகளை இழக்கிறாள். அடுத்ததாகத் திருமணம் என்ற நிலைக்கு வரும்போது கணவன், குழந்தை , மாமனார், மாமியார், நாத்தனார், கொழுந்தனார், அவரைச் சார்ந்த உறவினர்களுக்காகப் பல்வேறு பங்கு என்ற எதிர்பார்ப்பில் சிக்கிக் கொண்டு தவிக்கிறாள். பிறந்த வீட்டில் இந்நிலையை எதிர்பார்ப்பது தவறு என்று உணர்ந்து, சுமந்து, வாழ்க்கையின் அடுத்த நிலைக்குச் செல்கிறாள். ஏனெனில் இவ்வாறு இருந்தால் தான் அவள் ஒரு நல்ல அம்மா, மனைவி, மருமகள், ஓரகத்தி. அண்ணி, என்று

போற்றப்படுகின்ற சூழ்நிலைக்குத் தள்ளப்படுகிறாள். நல்ல பெயர் வாங்கினால் தான் அந்த குடும்பத்தில் இருக்கமுடியும். எவ்வளவோ திறமையான அனுபவ மிக்க வேலைக்குச் சென்று தன்னையும், தன் குடும்பத்தையும், நாட்டையும், நல்ல நிலைக்கு எட்டச் செய்ய நினைக்கும் பெண்களின் கனவு நனவாகவே போகிறது. இதனால் அவளின் மனித வளம் பயனின்றி போகிறது. சுமவாய்ப்பு கொடுக்குமிடத்தில் முன்னேற்றம்,மேலும் முன்னேற்றம், மகிழ்ச்சி, அமைதி, சாதனை என்ற நிலையையானது போய்க் கோண்டோயிருக்கும் சூழலைப் பார்க்க முடிகிறது. எங்குச் சமஉரிமை இல்லையோ அந்த இடத்தில் மனதேனை மனச்சோர்வு, விரக்தி, கவலை முன்னேற்றமின்மை போன்ற நிலைகளில் துன்பப்படுவதை நாம் பார்க்க முடிகிறது.

சம உரிமை என்பது நம் சமூகத்தில் கொடுக்கப்பட்டிருந்தால் பாலின சமத்துவம் என்ற பாடத்திட்டம் நம் இளங்கலை மாணவர்களுக்கு நாம் பாடம் நடத்தி வைக்கவேண்டிய சூழல் வந்திருக்கிறது. நம் சமூக பெண்களிடையே கணவனின் அனுமதி பெற்றுத்தான் எந்த செயலையும், செய்ய வேண்டிய சூழல் இருக்கிறது. பெண்கள் தம் முடிவுகளை தானே எடுக்க முடியாமல் செயல் படுத்த முடியாமல் இருக்கிறார்கள். படித்து, வேலைக்கு செல்லும் பெண்களிடத்திலும் இந்த நிலை நிலவுகிறது. அப்படியிருக்கும்போது கூலி வேலை, வீட்டிலிருக்கும் பெண்கள், பிற வேலைக்குச் செல்லும் பெண்களின் நிலையைச் ;சொல்லி புரிய வைக்க வேண்டியதில்லை இந்தச் சூழல் இருக்கும்போது முன்னேற்றம் என்ற நிலையை நாம் எட்டி, எட்டி பார்க்க பார்க்கமுடியுமோ தவிர எட்டி விட முடியாது, என்பது திண்ணம். எனவே பெண்களுக்கு அவரின் உரிமை முன்னேற்றம், தன்னைப்பற்றிய விழிப்புணர்வு நிலை என்பதைக் காணும் விழைவில் திருவையாறில் வசிக்கும் குடும்பப் பெண்களிடம் நேரடியாகச் சந்தித்து கருத்து கணிப்பு ஆராய்ச்சியாளரால் மேற்கொள்ளப்பட்டது. அவர்களின் சமூக பொருளாதார நிலை, பெண்கள் தங்களைப் பற்றிய விழிப்புணர்வு, அவர்கள் தன் பெண் குழந்தைகளை நடத்தும் விதம் பெண்ணியம் பற்றிய கருத்து, பெண் குழந்தைகள் அவர்களின் பாலினத்தால் கட்டாயப்படுத்தப்படுகிறார்களா? போன்ற பல்வேறு தகவல்களைப் பெற்று இருக்கிறார்.

மையப் பொருட்குறிப்புச் சொல்

1) குடும்பம்

சமஉரிமை, பெண்ணியம், குடும்பம், கணவன்,மனைவி, குழந்தைகள் ஒன்றினைந்து வாழும் சமூக சூழலைக் குறிக்கிறது.

2) சமஉரிமை

எல்லா நிலைகளிலும் எந்தவொரு நிலையினாலும் வேறுபாடு என்ற நிலையில்லாது எல்லாருக்கும் சமமாகக் கிடைக்கும் நிலை

3) பெண்ணியம்

பெண்களைத் தாழ்வுபடுத்தும், சமூக அரசில், பொருளாதார நடைமுறைகள், சமத்துவ மின்மையை எதிர்க்கும், கவனப்படுத்தும் ஒரு கோட்பாடு,

ஆராய்ச்சியின் குறிக்கோள்கள்

திருவையாறில் வசிக்கும் 25 குடும்பப் பெண்களிடம் பெண்ணியம் பற்றிய கருத்து கணிப்பு

1. சமூகப் பொருளாதார நிலையைக் கண்டறிதல்.
2. பெண்ணியம் பற்றிய கருத்துக்களை கேட்டறிவது,
3. கேட்டறிந்த கருத்துக்களுக்கு ஆய்வை மேற்கொள்ளுதல்,
4. பெண்களின் வாழ்க்கைத்தர மேம்பாடு குறித்து பரிந்துரைகள் செய்தல்,
5. மாற்றம் என்பது ஒரு தனிமனிதனிடமிருந்து தொடல் வேண்டும் என்பதை உணர வைத்தல்.

1) சமூக பொருளாதார நிலை

கூலி வேலைக்குச் செல்பவர், வீட்டிலிருப்பவர்கள் இவர்களின் சமூக பொருளாதார சூழ்நிலை அவர்களைத் துன்பத்திற்கு ஆளாக்குகிறது. தனியார் பணிக்குச் செல்லும் பெண்கள், இரவுப்பணிக்குச் செல்லும் பெண்களின் சமூக பொருளாதார நிலை சற்றே உயர்ந்திருக்கிறது. அரசாங்கப் பணிக்குச் செல்லும் பெண்களின் சமூக பொருளாதார நிலை நல்ல நிலையில் உள்ளது.

2) பெண்ணியம் பற்றிய கருத்து

பெண்ணியம் என்பது பற்றிய கருத்து 5 சதவீதமாகப் பெண்களுக்கு மட்டுமே தெரியவில்லை. மற்ற அனைவருக்கும் தெரிந்திருக்கிறது இருப்பினும்

3) கேட்டறிந்த கருத்துக்கள் குறித்த ஆய்வு

1. 92% பெண்களுக்கு பெண்ணியம் பற்றிய கருத்து தெரிந்திருக்கிறத
2. வீட்டுவேலை, கூலி வேலை செய்யும் 25% பெண்களின் சமூக பொருளாதார நிலை குறிப்படப்படும் அளவிற்கு இல்லை.
3. தனியாரிடம் இரவு பணிக்குச் செல்லும் 25% பெண்களின் சமூக பொருளாதார நிலை சற்றே உயர்ந்திருக்கிறது.
4. அரசாங்கப்பணியில் வேலை செய்யும் 50% பெண்களின் சமூக பொருளாதார நிலை நன்றாக இருக்கிறது.
5. 80% பெண்கள் தங்கள் குழந்தைகளிடம் பாகுபாடு காட்டுவதில்லை
6. 70% பெண்கள் தங்களின் குழந்தைகளிடம் பாலினம் காட்டி ஒரு வேலையைச் செய்யும்படி கட்டாயப் படுத்தவில்லை.

7. 80% ஆண், பெண், குழந்தைகள் என்று வரும்போது இருவரையும் சமமாகப் பாவிக்கிறாள்.
8. 92% பெண்கள் ஆண், பெண்,வேறுபாடு பார்ப்பது வருங்காலத்தில் மாறக்கூடும் என்று கூறியிருக்கிறாள்.
9. 100% பெண்கள் பாகுபாடு இல்லாத நிலை வேண்டும்மென்று விரும்புகிறார்கள்
10. 80% பெண்கள் விழிப்புணர்வு நிகழ்ச்சி வேண்டும்மென்று விரும்புகிறார்கள்
11. 95% பெண்களுக்குச் சம உரிமைச் சட்டம் பற்றி தெரிந்து இருக்கிறது.
12. 80% பெண்கள் தங்களின் பெண் குழந்தையின் கல்விக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கிறார்கள்
13. 10% பெண்கள் தங்களளின் ஆண் குழந்தையின் கல்விக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கிறார்கள்.
14. 10% பெண்கள் இரு குழந்தையின் கல்விக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கிறார்கள்
15. 75% பெண்கள் தங்களின் குழந்தையின் உடை செலவிற்கு வேறுபாடு காட்டுவதில்லை. 25 பெண்கள் தங்கள் குழந்தைகளின் உடை செலவிற்கு வேறுபாடு காட்டுகிறார்கள்

பரிந்துரைகள்

1. விழிப்புணர்வு கொடுத்தல்,
2. மனபான்மையில் மாற்றத்தைக் கொண்டு வருதல்,
3. ஆண்களும், பெண்களும் சமம். மேலும் இருவரும் இருவருக்காக என்னும் பட்சத்தில் முரண்பாடு இருக்கத் தேவையில்லை என்பதை உணர வைத்தல்.
4. மேனிலை, கீழ்நிலை என்பது அடிமைத்தனம்.எனவே அடிமை நிலை வேண்டாம் என்பதைப் புரிய வைத்தல்,
5. வேறுபாடு இருக்கும் வரை முன்னேற்றம் இருக்கிறது என்பதில் தெளிவு பெறச் செய்தல.

முடிவு

ஒவ்வொருவரும் எப்படி ஒரு நிலையைப்பற்றிய எண்ணத்தைக் கொண்டிருக்கிறார்களோ அதன்படி தான் அவர்களின் நடத்தை என்பது இருக்கும். எனவே மாற்றம் என்பதைக் கொண்டு வரவேண்டும். அதைத் தனி ஒரு மனிதனிடத்திலிருந்து கொண்டு வரவேண்டும். அவனோ அல்லது அவளோ புரிந்து தெளிந்து மனத்தளவில் உணந்தால் தான் மாற்றம் என்பதை நிலையானதாக கொண்டு வர முடியும். இங்கு உணர்த்துதலை விட உணர்தல் என்ற நிலை தேவைப்படுகிறது. நம்மைப் போல பிற உயிரை நினைத்தால் அவர்களை கீழ்நிலைக்கோ, பாகுபடுத்தியோ அல்லது துன்பம் கொடுக்கவோ மாட்டோம். மற்ற வரை நம்மில் ஒரு பாகமாக நினைக்கும் போது அடிமைத்தனம் என்பது மறைந்து போகும். அழிந்து போகும்.

அன்புக்கு உயிர் கொடுப்போம்,
அன்புக்கு மதிப்பளிப்போம்,
அன்பை போற்றுவோம்,
அடிமைத்தனத்தை தகர்ப்போம்,
அமைதியை கொண்டாடுவோம்,
ஆனந்த கூத்தாடி பெண்ணியத்தைக் காப்போம்.

எட்டுத்தொகை அகப்பாடல்கள் காட்டும் ‘தொழில்பெண்கள்‘

அ. நாகஜோதி
முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர்,
தமிழ் உயராய்வு மையம், பாத்திமாகல்லூரி மதுரை.

சங்க இலக்கியமான எட்டுத்தொகை நூல்கள் அக்கால மக்களின் வாழ்வியல், பண்பாட்டியல், பழக்க வழக்கங்கள், வாணிபம், கலைகள், நம்பிக்கைகள் உள்ளிட்ட பல்வேறு செய்திகளைக் கொண்டதாக அமைகின்றன. சங்க காலத்தில் தமிழர் பொருளாதாரத்தில் சிறப்புப் பெற்று விளங்கினர். அவர்கள் பொருளாதாரம் சிறப்புப் பெறக் காரணமாய் அமைந்தது அவர்கள் செய்த தொழிலே ஆகும். சங்க கால மக்கள் செய்த தொழில்கள் அவர்தம் வாழ்வை மையமிட்டதாகவே அமைந்தது. அவற்றில் எட்டுத்தொகை அகப்பாடல்களில் பெண்கள் செய்த தொழில்கள் குறித்து ஆய்வதாக இக்கட்டுரை அமைகின்றது.

பெண்கள் செய்த தொழில்கள்

"கண்ணிறைந்த பேரழகினால் உளங்கவரும் நங்கையைக் காரிகை என வழங்குவர். ஐம்பொறிகளில் நுகர்தற்கினிய மென்னீர்மை மகளிரின் சிறப்பியல்பாகும். மகளிர்பாற் காணப்பெறும் மென்னீர்மையினைச் சாயல் என்பர். சாயலாகிய மென்மையினைத் தம் இயல்பாகப் பெற்றமையால் மெல்லியாளர் என்ற பெயர் மகளிர்க்கு உரியதாயிற்று"

அத்தகைய மென்மைத் தன்மையினை உடைய பெண்கள் தங்கள் இல்வாழ்க்கைக்கு வேண்டிட தேவைகளை நிறைவு செய்வதற்கு உழைப்பால் பொருளீட்டினர். தம் வாழ்க்கைக்கும் குடும்பத்திற்கும் வேண்டியவற்றை நிறைவு செய்யப் பொருளீட்டுவதில் ஆர்வம் கொண்டிருந்தனர். பெண்கள் தங்கள் உடல் உழைப்பிற்குத் தகுந்த மென்மையான வேலைகளைச் செய்தனர். மீன் உணங்க வைத்தல், பூ விற்றல், மோர் விற்றல், கள் விற்றல், உப்பு விற்றல், மீன் விற்றல், குறி சொல்லுதல் போன்ற தொழில்கள் பெண்கள் மட்டுமே செய்த தொழில்கள் ஆகும்.

மீன் உணங்க வைத்தல்

பரதவர் கடலில் பிடித்து வந்த மீன்களை விற்றது போக, மீதமுள்ள மீன்களைப் பரதவ மகளிர் உப்பிட்டு உணங்க வைப்பர்.

பெரிய சுறா மீனையறுத்திட்ட தசைகளைக் காயவைத்தல் வேண்டி வெயிலிற் போட்டுக் காய வைப்பர். அதனைக் காக்கைகள் கவராமல் இருக்க அவற்றை ஓட்டிப் பாதுகாப்பர் பரதவர் மகளிர் என்பதை,

பெருங்கடற் பரதவர் கொண்மீன் உணங்கல்
அருங்கழிக் கொண்ட இறவில் வாடலொடு
நிலவுநிற வெண்மணல் புலவப் பலவுடன்
எக்கர் தொறும் பரக்குந் (குறுந்.320:1-4)

என்ற குறுந்தொகைப் பாடல் உணர்த்துகின்றது.

நாள்வலை முகந்த கோள்வல் பரதவர்
நுணங்குமலை ஆங்கண் உணங்கப் பெய்ம்மார் (அகம்.,300:1-2)

பன்மீன் உணங்கற் பகுபுண் ஓப்பதும் (அகம்.,80:6)

என்ற அகநானூற்றுப் பாடல் வழியாக மீன் உணங்கல் வைத்ததை அறியமுடிகின்றது.

பூ விற்றல்

சங்க காலத்தில் மகளிர் பல வகையான பூக்களை அணிந்துள்ளனர். பூ கொடுத்தல், பூ தொடுத்தல் முதலியவற்றைப் பெண்கள் மட்டுமே செய்தனர். அந்தப் பூக்களைத் தெருக்கள் தோறும் சென்று விலை கூறி விற்றதை நற்றிணைப் பாடல் வழியாக அறியலாம். இதனை,

. . . . . . துய்த்தைலைப் பாதிரி
வாலிதழ் அலரி வண்டுபட ஏந்திப்
புதுமலா் தெருவுதொறு நுவலும்
நொதும லாட்டிக்கு (நற்.,118)
துய்த்தலை இதழ பைங்குருக் கத்தியொடு
பித்திகை விரவுமலர் கொள்ளீ ரோவென
வண்டுசூழ் வட்டியள் திரிதரும்
தண்டலை உழவர் தனிமட மகளே (நற்.,97)

எனும் பாடல் அடிகள் உணர்த்துகின்றது.

பூ விற்கும் மகளிர், கார்காலத்தில் மலருங்குருக்கத்தி, சிறு சண்பகம் முதலான மலர்களைக் கடகப்பெட்டியில் வைத்து கையிலெடுத்துக் கொண்டு, "விலை கொள்ளீரோ" எனக்கூறி விற்றதை அறியமுடிகின்றது.

மெல்லிய வரிகளையுடைய அம்புகளுடன் கூடிய நுண்ணிய கொடியாகிய காட்டு மல்லிகையின் பூக்கள் நிறைந்த அகன்ற வட்டியை உடைய பூ விற்பவர்களைக் குறித்து அகநானூற்றுப் பாடல் குறிப்பிடுகின்றது.

வரிமென் முகைய நுண்கொடி யதிரல்
மல்ககல் வட்டியர் கொள்விடம் பெறாஅர்

விலைஞ ரொழித்த தலைவேய் கான்மலர் *(அகம்.,39)*

வீங்குநீர் அவிழ்நீலம் பகர்பவர் *(கலி.,66)*

என்ற கலித்தொகைப் பாடல் அடி, பொய்கையில் பூத்த நீல மலர்களை விற்றனர் என்பதைக் குறிப்பிடுவதாய் அமைகிறது.

மோர் விற்றல்

ஆயர் மகளிர் கன்றின் பாலினைக் கறந்து அதனை மோராகவும் கடைந்துள்ளனர். ஆய மகளிர் தெருக்களில் திரிந்து மோர் விற்பதை,

அகல் ஆங்கண் அளைமாறி அலமந்து பெருங்கால் *(கலி.,108)*

என்ற கலித்தொகைப் பாடல் வழியாக அறியமுடிகிறது.

கள் விற்றல்

சங்க காலத்தில் மகளிர் கள் விற்கும் தொழிலில் ஈடுபட்டுள்ளனர். இப்பெண்கள், 'அரியல் பெண்டிர்' என இவர்கள் கள் அழைக்கப்பட்டனர். காய்ச்சி விற்கும் தொழில் புரிந்துள்ளனர். கள் அரித்து எடுக்கப்படுவதால் அரியல் எனவும் கள்ளை விற்கும் பெண்களை அரியல் பெண்டிர் என்று அழைத்தனர்.

கள் விற்கும் மகளிர் போர்க்களத்தில் போர் வீரர்களுக்குப் பானையில் கள்ளைச் சுமந்து வந்து கொடுத்ததாக அகநானூற்றுப் பாடல் குறிப்பிடுகின்றது. இதனை,

அரியற் பெண்டிர் அல்குல் கொண்ட
பகுவாய்ப் பானைக் குவிமுனை சுரத்த
அரிநிறக் கலுழி ஆரமாந்திச்
செருவேட்டுச் சிலைக்குஞ் செங்கண் ஆடவர் *(அகம்.,157)*

என்ற பாடல் உணர்த்துகின்றது.

சங்க காலத்தில் மகளிர் கள்ளினைத் தயாரித்து விற்கும் பணியில் ஈடுபட்டிருந்ததை இதன் வழியாக அறியலாம்.

சிறுபெண்டிர் செய்த தொழில்கள்

சிறு பெண்டிரும் தங்கள் குடும்பத்திற்குப் பொருளீட்டுவதற்காக உழைத்துள்ளனர். அவர்களின் பெற்றோர்களும் உழைப்பை தங்கள் பிள்ளைகளுக்குக் கற்றுக் கொடுத்துள்ளனர். உப்பு விற்றல், மீன் விற்றல் போன்ற தொழில்களைப் புரிந்துள்ளனர்.

உப்பு விற்றல்

பரதவர் சிறுபெண்டிர் உப்பு விற்றல் தொழிலைச் செய்துள்ளனர். உப்பு வணிகர்கள் உப்பினை விற்க குடும்பத்துடன் செல்வர். அவர்களின் இளமகள் தெருக்களில் உப்பினை விற்கச் செல்வாள். உப்பை விற்பனை செய்து அதற்குப் பதிலாக நெல்லைப் பெற்றுக்

கொள்வர் என்பதை,

. . . . . . காதல் மடமகள்
சில்கோல் எல்வளை தெளிர்ப்ப வீசி
நெல்லின் நேரே வெண்கல் உப்பெனச்
சேரி விலைமாறு கூறிலின் மனைய *(அகம்.,140:5-8)*

என்ற அகநானூற்றுப் பாடல் வழியாக அறியமுடிகிறது.

மீன் விற்றல்

கடலில் பிடித்து வந்த மீன்களை மணலிற் பரப்பிக் கூறுகளாகப் பிரித்தனர். பரதவர்களின் இளமகள் மீனை விற்று விடுவாள். நடு இரவில் மீன் பிடிக்கச் சென்ற தமையன்மார்கள் விடியற் காலையில் கொண்டு வந்த கோடுகளையுடைய வாளை மீன்களை விலையாகக் கூறி விற்றுள்ளனர். இதனை,

மாலிருள் நடுநாள் போகித் தன்ஐயர்
காலைத் தந்த கணைக்கோட்டு வாளைக்கு
அவ்வாங்கு உந்தி அஞ்சொல் பாண்மகள் *(அகம்.,126)*

என்ற பாடல் வழியாக அறியமுடிகின்றது.

பாண் மகள் கொண்டு வந்த மீனுக்கு விலையாக நெல்லைக் கொடுத்தனர் என்பதை,

வலைவல் பாண்மகன் வாலெயிற்று மடமகள்
வராஅல் சொரிந்த வட்டியுள் மனையோன்
யாண்டுகழி வெண்ணெல் நிறைக்கும் *(ஐங்.,48)*

என்ற பாடல் புலப்படுத்துகின்றது.

இவ்வாறு சிறுபெண்டிர் தங்களுடைய தலைமுறைத் தொழிலையும் கற்றுக் கொண்டனர். தங்கள் பெற்றோருக்கு உதவியும் செய்துள்ளனர். சங்க காலத்தில் இருந்து சிறியவர்களும் உழைத்துள்ளனர் என்பதை இவற்றின் வழியாக அறியமுடிகிறது.

முதுபெண்டிர் புரிந்த தொழில்கள்

வயதில் முதிர்ந்த பெண்டிர் குறி சொல்லுதல், சகுனம் பார்த்தல் போன்ற நிமித்தங்கள் கூறுதலைத் தொழிலாகக் கொண்டிருந்ததை அறியமுடிகிறது.

குறி சொல்லுதல்

முதுமையான பெண்கள் எக்காலமும் உணர்ந்தவராய்த் தங்கள் வாழ்வில் நடைபெறும் நன்மை, தீமைகளை அறிந்து கூறும் தன்மை உடையவராய் இருந்தனர். இவ்வாறு குறி கூறும் பெண்களை அகவன் மகளிர், கட்டுவிச்சி என்று அழைத்தனர்.

கட்டுவிச்சி குறி சொல்லத் தொடங்கும் முன்பு தெய்வங்களையும் குறி சொல்லப்படுவோர் குலத்தோரையும் அழைத்துப் பாடுதல் மரபாகும். இதனை,

அகவன் மகளே அகவன் மகளே

மனவுக்கோப் பன்ன நன்னெடுங் கூந்தல்
அகவன் மகளே பாடுக பாட்டே
இன்னும் பாடுக பாட்டே அவர்
நன்னெடுங் குன்றம் பாடிய பாட்டே *(குறுந்.,23)*

எனும் குறுந்தொகைப் பாடல் வழியாக அறியலாம். குறி சொல்லும் பெண், முதுமையானவள் என்பதைச் சங்குமணிக் கோவை போன்ற நெடிய கூந்தலையுடைய கட்டுவிச்சி என்று இலக்கியங்கள் குறிப்பிடுவதன் வழி அறியலாம்.

முதுமைப் பருவமுடைய பெண்ணானவள் தலைவியின் வீட்டிற்கு வந்து தலைவிக்குக் குறி சொல்லுவாள். வீட்டின் முற்றத்தில் நெல்லைப் பரப்பி எதிரே தலைவியை நிறுத்தித் தெய்வத்திற்கு வழிபாடு செய்து அந்த நெல்லை நான்காகவும் அம்மீதம் இருப்பதை ஒன்றிரண்டு மூன்றளவும் பிரித்து முருகனுக்கு எனவும் நான்காகப் பிறிதொரு நோய் எனக் கூறுவர்.

செம்முது பெண்டிரோடு நெல்முன் நிறஇக்
கட்டிற் கேட்கும் ஆயின் *(நற்.,288)*

பெய்ம்மணல் முற்றங் கடிகொண்டு
மெய்ம்மலி கழங்கின் வேலன் தந்தே *(நற்.,268)*

என்ற நற்றிணைப் பாடல் வழியாக முதுபெண்டிர் குறி கூறுவதை அறியலாம்.

முடிவுகள்

சங்க இலக்கியங்களில் எட்டுத்தொகையில் இடம் பெறும் அகப்பாடல்களில் சங்க காலத்தில் பெண்கள் செய்த தொழில்கள் வாழ்வியலை மையமிட்டதாய் அமைகின்றன. இவர்களின் தொழில்களின் வாயிலாக உழைப்பின் மேன்மையை உணர்ந்ததை அறியமுடிகின்றது. தங்கள் பொருளாதாரத் தேவையைத் தாங்களே ஆற்றிய தொழில்கள் வாயிலாக நிறைவு செய்துள்ளனர். சங்க காலத்தில் சிறுபெண்டிர் முதல் முதுபெண்டிர் வரையிலான பெண்கள் தமக்காவும் தம் குடும்பத்திற்காகவும் தம்மால் ஆன வேலைகளைச் செய்து பொருளீட்டியதன் வழியாக அவர்கள் உழைப்பிற்குத் தந்த முக்கியத்துவத்தை அறியமுடிகின்றது.

பெண் பயனுற வேண்டும்

முனைவர் இரா. துர்கா
திட்ட உதவியாளர், மெய்யியல் துறை,
தமிழ்ப்பல்கலைக்கழகம், தஞ்சாவூர்.

எங்கும் பெண்மை, எதிலும் பெண்மைக் கொண்டது நம் பாரதம். தொடக்க காலம் முதல் இக்காலம் வரை பெண்கள் இல்லாமல் எவரும் இல்லை எனலாம். பேதை, பெதும்பை, மங்கை, மடந்தை, அறிவை, தெரிவை, பேரிளம்பெண் என்று வயதுக்கேற்றார்போல் பருவங்கள் பிரிக்கப்பட்டு பெண்ணிற்கான அடையாளம் கொடுக்கப்படுகிறது. பெண்மையைப் போற்றும் இவ்வுலகம் பெண் சுதந்திரத்தை மீட்டெடுக்கப் பட்டபாடு ஏராளம், ஏராளம். அன்று பாடுபட்ட பல நல் உள்ளங்களாலே இன்று நாம் பட்டம்பூச்சிகளாய்வலம் வருகின்றோம் என்பதை மறக்கவும் கூடாது. ஆயினும் பெண்ணை முன் நிறுத்தியே தாய் நாடு, தாய்மொழி, பாரதமாதா, நதிகள் என எங்கும் நம்மால் காண முடிகின்றது. என்னதான் பண்பாடும் நாகரிகமும் வளர்ந்தாலும் இவற்றை மாற்ற எவருக்கும் கடுகளவு எண்ணம் கூட இதுவரை எழவில்லை. அதற்குக் காரணம் தாய்மை. தனக்கென வாழாமல் பிறர்க்கென வாழும் தன்னல மற்றவதே நம் தாய்மை.''மங்கையராய்ப் பிறப்பதற்கே நல்ல மாதவம் செய்திடல் வேண்டுமம்மா''என்றார் கவிமணி தேசிய விநாயகம் பிள்ளை.

''ஓடி விளையாடு பாப்பா; நீ ஓய்ந்திருக்கலாகாது பாப்பா'' என்று விளையாட்டில் கூட பெண் பிள்ளைக்குத் தான் முதன்மை கொடுத்தான் பாரதி.

''பெண்களுக்குக் கல்வி வேண்டும் குடித்தனம் பேணுதற்கே!'' என்றான் பாரதிதாசன். அதாவது பெண்கள் குடித்தனம் பேணுவதற்குக் கல்வியின் அவசியத்தை இங்கு எடுத்துரைக்கின்றார். உதாரணமாகப் பெண்கள் சிறந்த ஆளுமை உள்ளவர்களாகத் திகழ வேண்டும் என்பதற்கு நமது நாட்டின் குடியரசுத் தலைவர் திரௌபதி முர்மு அவர்களையும் மற்றும் பல துறைகளில் ஆளுமையில் உள்ள பெண்கள், சாதனைப் பெண்கள் எனப் பலரையும் கூறலாம். மேலும் நமது வளர்ச்சிக்குப் பின் ஏதோ ஒரு நிலையில் அப்பா, அண்ணன், நண்பன், கணவன், மகன், என்று யாரேனும் ஒருவர் நமக்கு உறுதுணையாக

இருப்பதை இங்கு நாம் ஒப்புக்கொண்டுதான் ஆக வேண்டும். இன்று பெண்கள் இல்லாத துறையே இல்லை என்பதே மகிழ்ச்சிக்குரிய ஒன்று.

ஆனால் இவ்வளவு பெருமிதத்திற்கெல்லாம் முற்றுப்புள்ளி வைக்க ஓர் கூட்டம் இருந்து கொண்டு தான் இருக்கின்றது. அதுவும் "பெண்ணுக்குப் பெண்ணே எதிரி" என்ற கூற்று நூறு சதவிகிதம் உண்மை. நாட்டில் குழந்தைத் திருமணம், வரதட்சணைக் கொடுமை எனத் தொடக்க காலகட்டத்தில் இப்பிரச்சனைகள் தலைத்தூக்கி இருந்தன. இன்று சற்று வித்தியாசமாகக் குழந்தை இல்லாதப்பெண்கள், கணவனை இழந்த பெண்கள், கணவனால் கைவிடப்பட்ட பெண்கள், பருவம் எய்தாவிட்டாலும், பருவ வயது கடந்து திருமணம் ஆகாவிட்டாலும், திருமண வாழ்வில் பல இடர்களைச் சந்தித்தாலும், கணவன் இறந்தாலும், பெண் பிள்ளையைப் பெற்றாலும், பெற்றப் பிள்ளைகள் கைவிட்டாலும் பாதிக்கப்படுவது என்னவோ பெண்ணினம் தான்.

குறிப்பாக விதவைப் பெண்கள், குழந்தை இல்லாத பெண்கள் ஆகிய இருவரும் சமுதாயத்தில் நடக்கும் எந்த நிகழ்விற்கும் பங்கேற்க இயலாத சூழ்நிலையில் தள்ளப்பட்டுள்ளோம். இங்கு மறுமணத்தின் முன்னேற்றத்திற்குப் பாரதிதாசன்,

"வாடாத பூப்போன்ற மங்கை நல்லாள்
மணவாளன் இறந்தால் பின்மணத்தல் தீதோ"

இவ்வாறாகக் கணவனை இழந்த பெண்கள் மறுமணம் செய்து கொள்ள வேண்டும் என்று அறுதியிட்டுக் கூறுகின்றார்.

இவற்றுக்கு அப்பால் இவர்கள் எங்கு சென்றாலும், அவர்களுக்குக் கிடைக்கும் பரிகாசங்களும் அவமானங்களும், அழுகையும் தான். இராசி இல்லாதவள், இவள் முகத்தைப் பார்த்து விட்டு எந்தக் காரியத்திற்குச் சென்றாலும் நடக்காது என்ற முத்திரை குத்தப்பட்டு ஒதுக்கப்படுகிறார்கள். இதுபோன்ற கொடுமைகளைச் சமுதாயத்தில் மாற்ற பலர் போராடி வருகின்றனர். குறிப்பாகச் சினிமாத் துறையினர் பெண் முன்னேற்றத்திற்காக பல திரைப்படங்களின் மூலம் விழிப்புணர்வைக் கொண்டு வர பல உண்மைச் சம்பவங்கள், கற்பனைக் கதைகள் ஆகியவைகளை நம் கண் முன்னே காட்சிப்படுத்துகின்றனர். இங்கு பல திரைப்படங்களை உதாரணமாக கூறலாம்.

(சித்தி, பாக்கியலட்சுமி, மனதில் உறுதி வேண்டும், அவள் ஒரு தொடர்கதை வைதேகி காத்திருந்தாள், செந்தூரப்பூவே, ஊர்க்காவலன், கல்கி) திரைப்படங்களில் வரும் ஆடை அணிகலன்கள், ஏச்சுப் பேச்சுக்கள், பாடல்கள் இவற்றை மட்டும் எடுத்துக்கொண்டு நல்ல கருத்துக்களை நாம் எடுத்துக் கொள்வதில்லை என்பது இன்றளவும் வேதனைக்குரிய ஒன்றாக உள்ளது.

அன்றோ "அடுப்பூதும் பெண்களுக்குப் படிப்பதற்கு"என்றனர். ஆனால் இன்றோ "கல்வி இல்லாத பெண் களர் நிலம் " என்கின்றனர். ஆனால் குழந்தைத் திருமணம், படிக்காதப் பெண்மை, கணவனுக்காக மதுரையை எரித்த கண்ணகி, விதியை மதியால் வென்று கணவனை மீட்ட சாவித்திரி, என காப்பிய காலத்தில் வாழ்ந்த பெண்களும் உண்டு. இன்று காதலனுக்காக இரண்டு பிள்ளைகளையும் கொன்று கணவனை விட்டு

ஓடிய பெண்களைப் பற்றிய செய்திகள் தொலைக்காட்சிகளிலும், நாளேடுகளிலும் வர காண்கின்றோம் இது 'கலியுகம்' எனலாம். இதுவே இன்றைய நிலை. இதுபோன்ற பல நிகழ்வுகளுக்கு மத்தியில் அப்பாக்கள் பெண்ணைத் தோள் தட்டி வளர்த்தாலும், அம்மா ஒரு வட்டத்துக்குள் வாழ்வதுதான் வாழ்க்கை என்று திட்டிக்கொண்டுதான் இருக்கின்றாள். அவளும் திட்டவில்லை என்றால் இந்தச் சமுதாயம் இன்னும் சீரழிந்து கொண்டே போய்விடும். பாட்டி, அம்மா, ஆசிரியர், அக்கா, தங்கை, மகள், மனைவி, பேத்தி என பல அவதாரம் எடுக்கும் நாம், சில சூழ்நிலையின் காரணமாக தடம் மாறும் சில பெண்களால் இந்தப் பெண்ணினமே தலை குனிந்து நிற்கின்றது.வாழ்க்கையே போர்க்களம்;

வாழ்ந்துதான் பார்க்கணும் என்பதை மனதில் கொண்டு தன்னம்பிக்கையோடு வாழ வேண்டும். சிறு சிறு பிரச்சனைகள், வீண்விவாதங்கள், மனதிற்குப் பிடிக்காதவைகள் என்பதற்காக மனம் உடைந்து எத்தனைப் பெண்கள் இறப்பதைக் காண்கிறோம். படிக்கும் பருவத்தில் பெண் குழந்தைகள் எத்தனை பேர், எவ்வளவு இன்னல்களுக்கு ஆளாகி, மனத்தளவில் பாதிக்கப்பட்டு பெற்றோர்களிடமிருந்து விலகி இருக்கின்றனர். அறியாதக் குழந்தைகளுக்குப் பெற்றோர்கள் தான் தனது குழந்தைகளிடம் சகதோழியாக இருந்து ஆலோசனை வழங்கி, எதிர்பார்ப்பும், ஏமாற்றமும் பெரிய சாத்தியம் ஒன்றும் இல்லை என்று கூற வேண்டும். பருவமாற்றத்தின் காரணத்தால் ஏற்படும் பால் உணர்வுப் பிரச்சனைகளே ஆசைகளாக எழுகின்றது. இதனைக் கண்டிப்பதால் அக்குழந்தைகள், பெற்றோர்களுக்குத் தெரியாமல் தவறு செய்யப் பலரும் காரணமாகி விடுகின்றோம்.

வேலைக்குப் போகும் பெண்கள் நிமிடத்திற்கு நிமிடம் சந்திக்கும் இன்னல்கள் ஏராளம்.... குடும்பம், ஊர், உறவுகள், சமுதாயம், நாடு என அடி எடுத்து வைக்கும் போது பெண்ணே நீ ஒரு கலங்கரை விளக்காக இருக்கவேண்டும். எந்த நிலையிலும் தன்னிலை மறந்து செயல்படாமல் இருக்க, நவ நாகரிக வாழ்க்கைக்கு ஏற்ற அடிப்படை தேவையான உணவு ,உடை, உறைவிடம் இவற்றைச் சரியான முறையில் அமைத்துக் கொள்ள வேண்டும். இல்லையெனில் இன்றைய துரித உணவு போன்று நமது வாழ்க்கையை, பண்பாட்டை, பழக்க வழக்கத்தை மாற்ற நினைத்தால் தொடக்க நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டு விடுவோம் என்பதை யாரும் மறக்கக் கூடாது.

இந்தியப் பாரம்பரியத்தின் அடையாளமாகவும் , தமிழ் மக்களின் பண்புகளிலேயே மிகவும் சிறந்ததாக விளங்குவதும்உணவு உபசரித்தலே ஆகும். இப்பழக்க வழக்கம்இன்றளவும் நம் சமுதாயத்தில் இருந்து வருகின்றது. இதனையே திருவள்ளுவர்,

"மோப்பக் குழையும் அனிச்சம் முகந்திரிந்து
நோக்கக் குழையும் விருந்து"

அதாவது அனிச்சமலர் முகர்ந்து பார்த்தால் வாடிவிடும், அதுபோல வீட்டிற்கு வரும் விருந்தினரை முகம் கோணாமல், விருந்து உபசரிக்க வேண்டும் என அழகாக எடுத்துரைக்கின்றார். மேலும்,

"தற்காத்துத் தற்கொண்டார் பேணித் தகை சான்ற
சொற்க்கத்துச் சோர்விலாள் பெண்"

என்று கற்புநெறி தவறாமல் தன்னைக் காத்துக் கொண்டு, தன் கணவனையும்

காத்து, தன் பரம்பரைப் புகழையும் காப்பாற்றி உறுதியோடு வாழ்பவள் பெண் என இங்கு பெண்ணிற்குரிய சிறப்பான தகுதியினைஎடுத்துக் கூறுவது வியக்கத்தக்க ஒன்று ஆகும்.

பெண்ணிற்கு இரக்க குணம் உண்டு என்பதால் தான் பிச்சைக்காரன் கூட பிரியத்துடன்" அம்மா தாயே; மகராசி"என்று அழைக்கின்றான். ஆனால் வள்ளலார் "வாடியப் பயிரைக்

கண்டபோதெல்லாம் வாடினேன்"

என்றார். இதற்கு இணையாகப் பெண்ணைக் குறிப்பிடும்போது தன் பிள்ளை முகம் வாடியதைக் கண்ட தாய், என்ன வேண்டும், என்ன செய்கிறது, என வினவிக்கொண்டே பிள்ளை மனம் அறிந்து செய்வாள். பெத்த மனம் பித்து, பிள்ளை மனம் கல்லு என்பார்கள் .இதனையே நாமக்கல் கவிஞர்,

" ஐயா மறுப்பினும் அம்மா மறுத்திடாள்
ஒரு பிடி அன்னமோ உப்பிட்டகஞ்சியோ
ஐயமிட்டுன்பதே அருந்தமிழ்ப் பெண்மை"

எனப் பெண்ணின் பெருமையை எடுத்துரைக்கின்றார். இங்குப் பெண் தனது வாழ்நாளின் தாரக மந்திரமாக

"என் கடன் பணி செய்து கிடப்பதே"

என்பதாக வாழ்கின்றாள். பிள்ளைக்குச் சோறு ஊட்டும் பெண் தானும் உணவு உண்ண வேண்டும் என்பதை மறந்தே அனுதினம் பொழுதைக் கழிக்கின்றாள். அதனால் அவளுக்கு உடல் சீர் கெட்டாலும், தன் கையே தனக்கு உதவி என்ற வகையில் எந்த ஒரு முதலுதவியும் எடுத்துக் கொள்ளாமல் மற்ற வேலைகளைச் செய்ய முற்படுகின்றாள். இங்குக் கவனிக்கத்தக்க ஒன்று வைரமுத்துவின் கவிதை வரிகள்,

"அடுப்பங்கரைக்கும் கட்டிலுக்கும் ரன் எடுத்துக் கொண்டு இருக்கிறாள்" என தனது கவிகளில் கூறுவது சிந்திக்கத் தக்கது.

" சுமையும் சுகமானது எனது தாய்மையில் உணர்ந்தேன்_என் தாயின் வலியை"என்ற வரியின் வலிகளுக்குப் பின் தான் ஒவ்வொருவரின் வாழ்வும் ஒளி பெற்றது எனலாம். அதனை மறந்து பலர் அவளோ திமிரு பிடித்தவள், கோபக்காரி, வாயாடி, அடங்காதவள் என்றெல்லாம் பட்டம் பெற்று வாழும் நமக்கு மனம் என்ற ஒன்று உண்டு என்பதை ஏற்க மறுக்கிறது. நாணயத்திற்கு இரண்டு பக்கங்கள் இருப்பது போன்று மனித வாழ்விலும் இன்ப துன்பங்கள் இருக்கின்றன. அவற்றைச் சீராக்குவதற்குப் பெண்கள் கணவனின் நலம் நாடி, மக்களின் நலம் நாடி, குடும்பத்தின் நலம் நாடி," தித்திக்க சமைத்தாலும்; திட்டிக்கிட்டே சமைத்தாலும்"என்ற வைரமுத்துவின் வரிகளுக்கு ஏற்ப பெண் அனைத்தையும் ஒருங்கிணைத்து செல்லும் குணம் படைத்தவள். இதற்கு உதாரணம் சைவ சமயத்தின் முதன்மைக் கடவுள் சிவபெருமான் தனது அங்கத்தில் சரி பாதியைச் சக்திக்குக் கொடுத்தும், தனது தலையில் கங்கை வைத்தும் உணர்த்தியுள்ளார்.

முடிவுரை

"எதையும் யாரும் இன்னொருவருக்குக்
கொடுத்து விட முடியும்;
ஆனால்; இந்த நிம்மதியை மட்டும்
மனிதன் தன்னிடமிருந்தே தான்
பெற்றுக்கொள்ளமுடியும்_"கண்ணதாசன்.

தாய் என்ற உண்மைப் பொருளின் தத்துவத்தை உணர்ந்தவர்கள் இவ்வுலகில் ஏராளம். ஆனாலும் பெண் என்றால் பாலுணர்வு மகிழ்விற்குச் சமைத்துப் போடுவதற்கும், துணி துவைப்பதற்கும், படி தாண்டாமல் இருப்பதற்கும் எனப் பல நிலைகளில் அவளை அடிமைப்படுத்தி வாழும் சிலரும் இருக்கின்றனர்.அவர்கள் தாயிற் சிறந்த கோயிலும் இல்லை எனக் கொன்றைவேந்தனில் பெற்றோர்கள் பெருமை சொல்லும் ஔவையின் வரிகளை மறந்தவர்கள் எனலாம். மேலும் பல புகழ்ச்சிகள், பல அவமானங்கள், இன்னல்கள் என அனைத்துமாய் இருக்கும் வீரமங்கைகளே ,முதலில் தன்னை உணர்ந்து, தனக்கான இடத்தினை அமைத்துக் கொள்ள தனது கடமைகளில் இருந்து தவறாமல் இருந்தாலே போதுமானது. தனக்கென ஓர் அங்கீகாரம் இந்தச் சமுதாயத்தில் நிச்சயம் உண்டு என்பதில் ஐயமில்லை. மேலும் நம் வீட்டு இளவரசி இன்னொருவர் வீட்டு மகாராணி இறுதியில் அவளை நாம் முதியோர் இல்லத்திற்கோ அல்லது கரு சுமந்தத் தாயை கல்லறைக்கோ அனுப்பாமல் இருப்போமேயானால் பெண் சமுதாயத்திற்குச் சுதந்திரம் வேண்டும், இட ஒதுக்கீடுகள் வேண்டும் என்றெல்லாம் கேட்கும் நாம் முதலில் நமது வீட்டைக் காத்து வெல்வோமேயானால் இந்தச் சமுதாயத்தின் தலைமகளாய்க் கொண்டாடப்படுவோம். எனவே பெண்களே நம் நாட்டின் கண்கள் என மதிப்பவர்களை நாமும் மதித்து நடப்போமாக.

பழங்குடி சமூகத்தில் பெண்கள்

முனைவர் எம்.ஏ. சிவராமன்,
துறைத்தலைவர், பழங்குடி மக்கள்ஆய்வுமையம்

தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம், தஞ்சாவூர்.

பழங்குடிகள் என்போர் தொன்றுதொட்டோ பன்னெடுங்காலமாகவோ ஒரு நிலப்பகுதியில் வாழ்ந்து வருபவர்கள். இவர்கள் தங்களுக்கென தனி பழக்க வழக்கங்களும் மொழியும் நிலமும் கொண்டு அதனைச் சார்ந்த செடி, கொடி, மரம், விலங்குகளைக் கொண்டு தங்கள் வாழ்க்கையைத் தன்னிறைவோடு வாழ்பவர்கள் ஆவர். இத்தகைய பழங்குடி சமூகத்தில் பெண்களுக்கு அதிக கட்டுப்பாடுகள் இருந்து வந்த நிலையில் இப்போது பெண்களும் ஆண்களுக்குச் சமம் என்பதை நிரூபித்து வருகின்றனர். இன்று பெண்கள் சாதனை படைக்காத துறை என்று எதுவுமில்லை எனும் கூறும் அளவுக்கு எல்லாத் துறைகளிலும் சாதனைகள் படைத்துள்ளனர்.

கோத்தர் பழங்குடி பெண்கள்

நீலகிரி மாவட்டத்தில் உள்ள கொல்லிமலை கிராமத்தில் வாழ்ந்து வரும் பண்டைய பழங்குடி இன மக்களான கோத்தர் பழங்குடி மக்கள் பனி, குளிர் போன்ற எதையும் பார்க்காமல் ஆண்களும் பெண்களும் இசைக்கருவிகளை இசைத்து இரவு, பகலாக நடனமாடி நன்றியைத் தெரிவிப்போம். விழா நடைபெறும் நாள்களில் வெண்ணிற உடை மட்டுமே அணிய குலதெய்வ கோயில் திறப்பு விழா நடைபெற்றது. இரவில் நடைபெற்ற இந்த விழாவில் கோத்தரின பெண்கள் பங்கேற்று தங்களின் பாரம்பரிய உடையில் நடனமாடி வழிபடுவது சிறப்பம்சமாகும். மேலும் ஆண்களும் பெண்களும் பாரம்பரிய உடையணிந்து அறுவடை செய்த தினைகளை சமைத்து இயற்கைக்குப் படைத்து வழிபட்டனர்.

தோடர் பழங்குடி

தோடர் பழங்குடி இனத்தை அடையாளப்படுத்துவதில் அவர்களுடைய பாரம்பரிய எம்பிராய்டரி வேலைப்பாடுகள் நிறைந்த உடை முக்கியப்பங்கு வகிக்கிறது எனலாம். நீலகிரி மாவட்டம், பெட்டு மந்தையைச் சார்ந்த தோடர் பழங்குடி பெண்களான தேஜம்மாள், ஜெயாமுத்து ஆகிய இருவரும் தங்களுடைய பாரம்பரிய கலாச்சாரத்தைப் பேணிப் பாதுகாக்கும் வகையில் இளம் தலைமுறையினருக்கு எம்பிராய்டரி வேலைபாடுகளைக் கற்றுக் கொடுத்து வருவதற்காக முன்னாள் ஜனாதிபதி திரு.ராம்நாத்கோவிந்த் அவர்கள் சிறந்த தொழில்முனைவோருக்கான மகளிர் சக்தி விருது வழங்கப்பட்டது.

மலையாளிப் பழங்குடி

'மலையாளிகள் என்ற சொல் மலைகளில் வாழ்பவர்கள்' என்று பொருள்படும். நீலகிரி மலையில் வாழும் தோடரைப் போல மலையாளிகள் தங்களை இந்த மலைப்பகுதிக்கு உரிமையுடையவர்கள் என்று கூறிக் கொள்வதில்லை.

அடுத்ததாகத் திருமணமான பெண் ஒருத்தி தன்னுடைய கணவரோடு வாழ விருப்பம் இல்லையெனில், தன் சமூகத்தைச் சேர்ந்த வேறு ஒரு ஆண் மகனை திருமணம் செய்து கொண்டு வாழலாம். ஆனால் இவ்விருவருக்கும் பிறக்கும் குழந்தை முதல் கணவரிடமே ஒப்படைக்கப்படும். இங்கு விதவை மறுமணம், மறுமணத்துக்கும் அனுமதி உண்டு. பெண் குழந்தையாக இருந்தால் பெரும்பாலும் 'ரேணுகா' என்று குலத்தெய்வ பெயரும், ஆண் குழந்தையாக இருந்தால் 'ராமன்' என்றும் பெயர் வைக்கின்றனர். மற்றபடி எந்த விதமான சடங்குகளும் நிகழ்த்துவது இல்லை. பெண் விருப்பப்பட்டால் இரண்டாவது குழந்தை பிறப்பையும் தாய் வீட்டில் பெற்றுக் கொள்ளலாம்.

பெரும்பாலும் இவர்களிடம் தாய்த் தெய்வ வழிபாட்டு முறையே காண முடிகிறது. தாய்த் தெய்வம் ரேணுகாம்பாள். இவைச் செதுக்கப்பட்ட உருவமாக இல்லாமல் வெறும் கற்சின்னங்களின் அமைப்பாகவே இருக்கிறது. சிறு தெய்வ வழிபாட்டு முறையையும் காணமுடிகிறது.

ஆண்கள், பெண்கள், குழந்தைகள் முதல் முதியோர் அனைவருக்கும் நோய்களுக்குத் தேவையான மருந்துகளை இயற்கை மூலிகையின் மூலமே பெற்றுக் கொள்கின்றனர். மருத்துவத்தைப் பொருத்த வரை ஆண்களை விட பெண்களே திறமை வாய்ந்தவர்களாக இருக்கின்றனர். குறிப்பிட்டுச் சொல்ல வேண்டுமானால் பெண்களின் மாதவிடாய்க் காலங்களிலும் பெண்களின் பிரசவ காலங்களிலும் பெண்களின் பங்களிப்பு முக்கியமாக உள்ளது. ஒவ்வொரு வீட்டிலும் உள்ள வயதான பெண் மூதாட்டியே பிரசவத்தைப் பார்க்கின்றார்.

ஆண்களுக்கு நிகராகப் பெண்கள் வேளாண்மைத் தொழிலில் ஈடுபட்டு வருவதைக் காணமுடிந்தது. உதாரணமாகப் பெண்கள் ஏர் உழுதல், விதை விதைத்தல், நாற்று நடுதல், பயிரிடுதல், அறுவடை வரை ஆகிய அனைத்து காலங்களிலும் ஆண்களுக்கு நிகராக பெண்கள் உடல் உழைப்பில் ஈடுபடுகின்றனர். உழவுகளில் பசு மாடுகளையும் பயன்படுத்து

கின்றனர். ஆண்களுக்கு நிகராகப் பெண்கள் அனைத்துத் தொழிலிலும் ஈடுபடுகின்றனர். தாய்மாமனின் முதல் உரிமைகள் தொடர்ந்து இருப்பதைக் காணமுடிகிறது. தாய், தாய்த் தெய்வ வழிபாட்டிற்கு முக்கியம் இடம் தரப்பட்டுள்ளது.

பளியர் இனக்குழு

பளியர் இனக்குழு மக்களின் சமூக வாழ்வியலை பார்க்கும்போது இயற்கையோடு பின்னிப்பிணைந்த அவர்களது வாழ்வியல் சிதைக்கப்படுவதையும் அதனால் அம்மக்கள் இயற்கை சூழலை தொலைத்த வாழ்க்கையை நோக்கிப் பயணப்படுவதையும் களஆய்வின் வழியாக நேரடியாகப் பார்க்க முடிகிறது. நடைமுறை வாழ்வில் தவறுகள் என்பது எதிர்பாரமல் நிகழ்வது. சில தவறுகள் திட்டமிட்டு அரங்கேற்றுவது. இதில் எந்த வடிவத்திலான தவறுகளாக இருந்தாலும் தண்டிக்கப்பட வேண்டும் என்பதே அனைவரது எதிர்ப்பார்ப்பாகும். ஆனால் திட்டமிட்டு செய்யும் தவறுகளுக்கு தண்டனையும் அதிகப்படியாக தண்டிக்கப்பட வேண்டும். அதேநேரத்தில் இயற்கை சூழலோடு வாழும் மக்களின் வாழ்வியலையும் பாதுகாக்க வேண்டும். பூத நாச்சிக்கு வைகாசி மாதத்தில் திருவிழா நடைபெறும். பளிச்சியம்மன் திருவிழா சித்திரை மாதத்தில் மூன்று நாட்கள் நடைபெறும். மக்கள் அனைவரும் தலைவர் தலைமையில் ஒன்று கூடுவர். ஊர் பொது இடமான கோயில் அருகே அனைவரும் சமமாக அமர்ந்து பேசுவார்கள்.

பளியர் வழிபாட்டு முறை சிதைந்து வருகிறது என்று பார்த்தால் முதலாளித்துவ ஆதிக்கத்தின் உச்சம்தான். குறிப்பாகச் செப்பிரான்குளத்தில் (தனியார் பெரு முதலாளி இருவர் 1000 ஏக்கர் வாங்கி நவீன விவசாயம் செய்வதால்) வசிக்கும் பளியர்கள் இந்த சிக்கலுக்கு ஆளாகியுள்ளனர். வேப்பிலை பயன்பாடு அவர்களின் வழிபாட்டு முறையில் இல்லை அதற்கு மாறாகத் தெகப்பட்டி என்ற இலையை (திருவிழா, காத்து கருப்பு,காட்டுப்பகுதியில் வேலை பார்க்கும்போது பருவம் எய்தும் பெண்கள் தலையில் வைப்பது) அனைத்திற்கும் பயன்படுத்துகின்றனர்.

பெண் உரிமைகள், செயற்பாடு

குடும்பத்தை ஆடவரே பாதுகாக்க வேண்டியது அவசியமாகிறது. ஆகவே இரவு பகல் பாராமல் வேட்டைக்குச் சென்று வேட்டையாடுவது இவர்களது முக்கியத் தொழிலாகும். ஓர் ஆணின் முறைபெண் பூப்பெய்திவிட்டால் அவளுக்குத் தேவையான செய்முறை சீரினைச் செய்வது முக்கியக் கடைமயாகக் கருதப்படுகிறது. ஒரு பெண் பூப்பெய்துவுடன் தாய்மாமனுக்கு முதலில் சொல்லியனுப்ப வேண்டும். தாய்மாமன் இலைதழைகளால் ஆன குடிசை போட்டு கொடுக்க வேண்டும். அப்பெண்ணிற்குச் சடங்கு கழித்தல், பிறகு கோயிலுக்கு அழைத்துச் செல்லுதல் போன்ற உரிமையையும் ஆணுக்கு உண்டு. முறைமாமன் சம்மதம் இருந்தால் திருமணமும் நடைபெறும். காதல் திருமணத்தின்போது மஞ்சள் தாலி கட்டிக்கொள்ளலாம். மனைவி இறந்தபின் மறுமணம் செய்துகொள்ளலாம். மேலும் ஒவ்வொரு ஊரில் காணப்படும் இவர் குழுவில் ஆண்களே இடம் பெறுவர்.

ஆகவே எதிலும் முடிவெடுக்கும் அதிகாரம் ஆண்களுக்கே உண்டு. ஆண்களிடையே பெரும்பாலும் புகைபிடித்தல், மதுவருந்துதல், மற்றும் வெற்றிலைப்பாக்குப் போடுதல் போன்ற பழக்க வழக்கங்கள் காணப்படுகின்றன. தேனெடுத்தல், மருந்துப் பொருட்களைச் சேகரித்தல், மருந்துவம் பார்த்தல் ஆகியவற்றை ஆண்களே செய்து வருகின்றனர். எந்தவொரு விழாவாக இருந்தாலும் பெரும்பாலும் ஆண்களே சென்றுவருவர்.

பெண்கள் அன்றாட வாழ்விலும் குடும்பத்தைப் பேணிக்காப்பதிலும் பெரும்பங்கும் பொறுப்பும் கொண்டவர்களாவர். திருமணம் பெண்ணின் சம்மதத்தின் பேரில் நடைபெறும். திருமணத்திற்குமுன் தனக்கு வரப்போகும் கணவனுடன் உறவுவைத்துக் கொள்ளலாம். பெண் குழந்தைபெற்ற பிறகு கூட திருமணம் செய்து கொள்ளலாம். பூப்பெய்த பெண்ணுடன், முறைமாமனின் பெண்குழந்தைகள் உடனிருப்பர். அப்போது பூப்பெய்த பெண்ணுக்கு முறைமாமன் உடை வழங்குவர். தங்கள் குடும்பத்தில் ஆலோசனை வழங்கும் உரிமை பெண்களுக்கு உண்டு. பிரசவ காலங்களில் மனைவியின் விருப்பப்படி தாய்வீட்டிலோ அல்லது கணவரின் வீட்டிலோ தங்கலாம். பெண்கள் தங்களது குடும்பத்திற்குத் தேவையான அரிசி, பருப்பு காய்கறிகள் முதலியவற்றைக் கூட்டமாகச் சென்று வாங்கி வருவர்கள். அவற்றைச் சமைத்துத் தன் கணவனுக்கும் பிள்ளைக்கும் வழங்குவர். நீர் எடுத்தல், விறகு சேகரித்தல், ஆடு, மாடுகளை மேய்த்தல் போன்ற பணிகளைச் செய்கின்றனர். வெற்றிலைப்பாக்கு, போடும் பழக்கம் ஆண், பெண் வேறுபாடின்றி இவர்களிடையே மிகுதி யாகக் காணப்படுகிறது.

பழங்குடி சமூகத்தில் சாதனைப் பெண்கள்

தமிழ்நாட்டு வழக்கறிஞர் சங்கத்தின் பட்டியலில் இருளர் சமூகத்தைச் சேர்ந்த காளியம்மாள் என்ற பெண் கோயம்புத்தூரில் ஆனைக்கட்டி மலைகளில் வாழும் இருளர் சமூகத்தைச் சேர்ந்தவர். இந்தச் சமூகத்தைச் சேர்ந்த முதல் பெண் வழக்கறிஞராகப் பணியாற்றி வருவது பழங்குடி சமூகத்திற்கு மேலும் பெருமை சேர்த்துள்ளார் என்பது குறிப்பிடத்தக்கதாகும். நீலகிரி மாவட்டத்தில் கோத்தர், தோடர், இருளர், குரும்பர், காட்டு நாயக்கர், பளியர் என்று ஆறு வகை முதன்மையான பழங்குடி மக்கள் வாழ்ந்து வருகின்றனர். இந்தப் பழங்குடி மக்களின் வாழ்வாதாரத்தை மேம்படுத்த தமிழ்நாட்டிலேயே முதன்முறையாகப் பழங்குடியினர் ஆராய்ச்சி மையமானது பழங்குடி பெண்கள் பழங்குடி மக்களால் நடத்தப்படும் பெட்ரோல் பங்க் தற்போதுதான் தொடங்கப்பட்டுள்ளது. முன்னாள் ஜனாதிபதி பிரதிபா பாட்டீல் அவர்கள் மகாராஷ்டிரா மாநில சாலை போக்குவரத்துக் கழகம் (MSRTC) பேருந்துகளை ஓட்ட மகாராஷ்டிரா அரசு பழங்குடி சமூகத்தைச் சேர்ந்த 163 பெண்கள் தேர்வு செய்யப்பட்டு, பயிற்சி அளித்து தற்போது சிறப்பாகப் பணியாற்றி வருகின்றனர்.

முடிவுரை

பெண்கள் போற்றப்பட வேண்டியவர்கள். பெண்கள் இந்நாட்டின் கண்கள். பெண்ணைத் தலையாய்க் கொண்டது நம் பண்பாடும், வழிபாடும். சமுதாயம் முன்னேற ஆண்களைக் காட்டிலும் பெண்களின் பங்கு மகத்தானது. சமுதாயத்தில் பெண்களுக்கு

என்றுமே சிறப்பிடமுண்டு. உயிரின் தோற்றத்திற்கும், வளர்ச்சிக்கும், வாழ்விற்கும் பெண்ணே முதன்மையானவள். ஔவையார், காக்கைபாடினியார் போன்ற பெண்பாற் புலவர்கள் பெருமை பெற வாழ்ந்த வரலாறு உண்டு. சங்க கால மகளிர் வாழ்க்கையை நினைத்தால் பொற்காலமோ என்று வியக்க வைக்கின்றது. வரலாற்றுச் சான்றுகளின்படி அன்புடை நெஞ்சம், கற்பு, மனஉறுதி, பொறுமை, தூய்மை, வாய்மை, மனத்திறன், விருந்தோம்பல், பெரியோர் மதிப்பு, உபசரிப்பு போன்ற பண்புடையவர்களாகப் பெண்கள் சிறப்பிக்கப்படு கின்றனர்.

சங்க இலக்கியம் காட்டும் பெண்களின் தாய்மை உணர்வு

சு. மஞ்சு
முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர்,
இலக்கியத் துறை, தமிழ்ப் பல்கலைக் கழகம், தஞ்சாவூர்.

சங்க கால மக்களின் தனிமனித, சமூக வாழ்வியல் செயல்பாடுகளைச் சங்க இலக்கியங்கள் தெளிவாகப் பதிவுச் செய்துள்ளன. சங்க காலச் சமூகம் உறவுகளின் பிணைப்பை மனித வாழ்வாதாரமாகக் கொண்டு இயங்கிய சமூகமாகும், முக்கியமாகத் 'தாய்' என்னும் உறவுக்குச் சங்க இலக்கியமானது தனித்ததோர் இடத்தை வழங்கியுள்ளது.

பெண் பாலினத்திற்குரிய பொதுமைச் சொல்லாகத் 'தாய்' என்னும் சொல் அமைகின்றது. ஒரு குழந்தையை ஈன்றெடுக்கும் பெண் தாய் எனப்படுகின்றாள். தாய்மை என்பது பெண்ணினத்துக்கேயுரிய தனித்த சிறப்புத் தன்மையாகக் கருதப்படுகின்றது. பறவைகள், விலங்குகள் என்று எந்த உயினத்தை எடுத்தாலும் கருவறை கொண்டு பிறப்பது பெண்ணினம் மட்டுமே ஆகும். அத்தகு சிறப்பு மிகுந்த தாய்மை பற்றிய செய்திகளைச் சங்க இலக்கியம் வழி காண்பதே இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

தாய்மைப்பேறு

பெண்கள் தாய்மையடைதல் என்பது பெரும்பேறாகக் கருதப்படுகின்றது. மக்கட்செல்வம் இல்லாதோர் அடைகின்ற இழிச்சொல், தாய்மை அடைந்தவரை மங்கலப் பெண்களாகக் கருதுதல், சங்க இலக்கியத்தில் குழந்தையின்மைக்காக நடந்த மறுமணக் குறிப்புகள் என்று தாய்மை பேற்றிற்கு அளிக்கப்பட்ட முக்கியத்துவத்தைக் குறிக்கின்றது. மணமக்களை மகவு ஈன்ற தாய் வாழ்த்துதல் மங்கலமாக கருதப்படுகின்றது. இச்செய்தியைக் கீழ்க்காணும் அகநானூறு பாடல் வழி அறிய முடிகின்றது.

புதல்வற் பயந்த திதலைஅவ் வயிற்று
வால்இழை மகளிர் நால்வர் கூடி....
நீரொடு சொரிந்த ஈர்இதழ் அலரி
பல்இருங் கதுப்பின் நெல்லொடு தயங்க
வதுவை நல்மணம் கழிந்த பின்றை. *(அகம்.86)*

பெண்கள் என்றாலே அவளிடம் இயல்பிலே தாய்மை குணம் அமைந்திருக்கும். குழந்தை இருந்தால் தான் அவள் மங்கலமானவள் எனது கருத்து இப்பாடலில் முற்போக்குச் சிந்தனையாகவே அமைந்திருக்கிறது.

தாய்மைப்பேறு காலம்

மகப்பேறு அடைந்த காலத்தில் தாய் ஓய்வு எடுத்தச் செய்தியையும், வெண்கடுகை இட்ட எண்ணெய் தேய்த்து நீராடி, குளிர்ந்த நெய்பூசிய அழகு மிக்க தலைவி கண்மூடி உறங்குகின்றாள் என்ற செய்தியையும், தலைவி தாய்மை அடைந்த செய்தி கேட்டு தலைவன் பரத்தையர் இல்லத்திலிருந்து கள்வன் போல் இருளிலே வந்தான் என்ற செய்தியையும்,

"ஐயவி அணிந்த நெய்ஆட்டு ஈரணிப்
பசுநெய் கூர்ந்த மென்மை யாக்கைச்
சீர்கெழு மடந்தை ஈரிமை பொருந்த
நள்ளென் கங்குல் கள்வன் போல
அகன்துறை ஊரனும் வந்தனன்
சிறந்தோன் பெயரன் பிறந்தமாறே *(நற்றிணை 40)*

குழந்தை பிறக்கும் காலத்தில் பெண் எவ்வளவு ஓய்வாக நிம்மதியாக இருக்கிறாள் என்பதும், பரத்தையர் இல்லத்தில் இருந்தாலும் தலைவன், தன் மழலைக்காக ஓடிவருவதையும் இப்பாடல் வரிகள் உணர்த்துகின்றன.

தாய்ப்பாலூட்டுதல்

மகவு ஈன்றெடுத்த தாய் தம் குழந்தைக்குப் பாலூட்டும் குறிப்புகள் சங்க இலக்கியத்தில் காணப்பெறுகின்றன.

புதல்வன் ஈன்ற பூங்கண் மடந்தை
முலைவாய் உறுக்கும் கைபோல் காந்தட்" *(நற்றிணை: 355)*

என்ற பாடலடிகள் மகனைப் பெற்றெடுத்த தாய் ஒருத்தி தன் குழந்தையை நெஞ்சோடு அணைத்து பாலூட்டும் நிகழ்வை குறிக்கின்றது.

"மாமலை அணைந்த கொண்மூப் போலவும்
தாய்முலை தழுவிய குழவி போலவும்" *(பட்டினப்பாலை: 95 -96)*

என்ற அடிகளும் குறிப்பிடத்தக்கது.

உணவூட்டல்

"முகில்நிலாத் திகழ்தரும் மூவாத் திங்கள்
பொன்னுடைத் தாலி என்மகன் ஒற்றி

வருகுவை ஆயின், தருகுவென்பால் என,
விலங்கு அமர்க் கண்ணள் விரல்விளி பயிற்றித் (அகம்.54)

தாயானவள், தன் மகனுக்கு சோறூட்டும் போது நிலவைக் காட்டியும், அந்நிலவைப் பார்த்து நீ என் மகனுடன் விளையாட வந்தால் உனக்குப் பால் தருவேன் என்று தாய் தன் குழந்தைக்கு உணவூட்டும் நிகழ்வை அகநானூறு பாடல் வரிகள் உணர்த்துகின்றன.

தாய் குழந்தையை இரசித்தல்

தாயானவள் இல்லத்தில் குழந்தையின் சிறு சிறு வளர்ச்சியையும் கண்டு இரசிப்பவள். குழந்தையின் செய்கைகள் ஆன தளர்நடை, மழலைமொழி, நிலாவை விளையாட அழைத்தல் என ஒவ்வொன்றையும் ரசிப்பவளாகத் தாய் இருக்கிறாள் என்பதை,

"கிளர்மணி ஆர்ப்பார்ப்பச் சாஅய்ச்சாஅய்ச் செல்லும்
தளர்நடை காண்டால் இனிது;
ஐய! காமரு நோக்கினை, அத்தத்தா என்னும்நின்
தேமொழி கேட்டல் இனிது
ஐய! திங்கட் குழவி! வருகென யான்நின்னை
அம்புலி காட்டல் இனிது" (கலித்தொகை: 80. 10-19)

என்ற அடிகள் விளக்குகின்றன. பிறப்பு தொடங்கி குழந்தையின் வளர்ச்சி படி நிலைகள் ஒரு பெண்ணிற்கு எத்தனை இனிமைகளைக் கொடுக்கிறது என்று இப்பாடல் வரிகள் பெண்ணின் தாய்மை உணர்வைப் பறைசாற்றுகின்றன.

தாய் குழந்தையுடன் விளையாடுதல்

"உளர்இயல் ஐம்பால் உமட்டியர் ஈன்ற
கிளர்பூண் புதல்வரொடு கிலுகிலி ஆடும்" (சிறுபாண். 60 - 61)

உப்பு விற்கும் உமணர் பெண்டிர் தம் குழந்தையுடன் கிலுகிலுப்பையாட்டி விளையாடும் நிகழ்வைச் சிறுபாணாற்றுப்படை பாடல் வரிகள் புலப்படுத்துகிறது. தாய் குழந்தையுடன் ஒரு குழந்தைப்போல் விளையாடும் இந்நிகழ்வில் ஒரு பெண் தாய்மையுணர்வில் எவ்வளவு மகிழ்ச்சியடைகிறாள் என்பதைக் காணமுடிகிறது.

தாய் சேயுடன் சகடம் ஓட்டுதல்

உப்பு வணிகர் செல்லும் வழியிலே உமணர்கள் ஒருத்தி மாடுகள் பூட்டி வண்டியில் தன் குழந்தையை மடியில் வைத்துக்கொண்டு வண்டியைச் செலுத்தினாள் என்ற செய்தியை,

"ஆரை வேய்ந்த அறைவாய்ச் சகடம்
பிசிவீங்கு இன்இயம் கடுப்பக்கயிறு பிணித்து
காடி வைத்த கலனுடைய மூக்கின்
மகவுடை மகடூஉப் பகடுபுறம் துரப்ப
கோட்டுஇணர் வேம்பின் ஏட்டுஇலை மிடைந்த (பெரும்.50- 60)

தன் குழந்தையோடு, தாய் சகடம் செலுத்தினாள் என்று ஒரு பெண்ணின் திறன் பற்றி பெரும்பாணாற்றுப்படை பாடல் அடிகள் உணர்த்துகின்றன.

சங்க இலக்கியத்தில் நற்றாய்

சங்க அகத்திணை மாந்தருள் களவு, கற்பு ஆகிய இரு நிலைகளிலும் நற்றாய் இடம் பெறுகிறாள். தலைவனைக் காட்டிலும் தலைவியின்பால் அதிக தொடர்புடையவளாக நற்றாய் காட்டப்பெறுகிறாள்.

நற்றாய் தலைவியின் தந்தைக்கு அறத்தோடு நிற்கிற கட்டுப்பாடுடையவளாக இருக்கிறாள். நற்றாய் இல்லத்தின் தலைவியாகத் தலைமை மாந்தராகக் கருதப்பெறுகிறாள். தலைவியை மையமாக கொண்ட பணிகளையே தன் வாழ்நாள் முழுமையும் செய்கிறாள்.

தன் மகள் இல்லறம் நடத்தும் அழகைச் செவிலி வழி உண்கிற நற்றாய் உள்ளப் பூரிப்படையும் செய்தியை,

"ஏவல் மறுக்கும் சிறுவிளை யாட்டி
அறிவும் ஒழுக்கம் யாண்டுணர்ந் தனள்கொல்?
கொண்ட கொழுநன் குடிவறன் உற்றெனக்
கொடுத்தாய் தந்தை கொழுஞ்சோறு உள்ளாள்" (நற்.110)

தான் சிறுபிள்ளையாகவே நினைத்து வந்து தலைவி தலைவன் வீட்டில் இல்லறம் நடத்தும் பாங்கைக் கேட்டு அகமகிழ்ந்த செய்தி நற்றாயின் தாய்மையுணர்வை எடுத்துக் காட்டுகிறது. தலைவியைச் சுற்றியே நற்றாயின் எண்ணங்கள் அமைந்திருக்கும் தாயுள்ளத்தைச் சங்க இலக்கியம் முழுமையிலும் காண முடிகின்றது.

சங்க இலக்கியத்தில் செவிலித்தாய்

ஈன்று புறந்தருதல் நற்றாயாயிருப்பினும் பேணி வளர்ப்பவள் செவிலியாவார். செவிலி நற்றாயின் தோழி, தலைவிக்கும் தாய், தலைவியின் தோழிக்கும் தாய், தலைவி பற்றி மிக நுணுக்கமான செய்திகளையும் அறியும் சூழலைக் கொண்டுள்ளார். குழந்தை முதலே தலைவியைப் பேணி வளர்க்கிற தாயாக இருப்பதால் தலைவின் சிறு மாற்றங்களையும் அறிந்து விடும் ஆற்றல் உடையவளாகிறாள். தன் வளர்ப்பு மகள் மீது செவிலித்தாய்க்கு இருக்கும் அன்பும், பரிவும் சங்க இலக்கிய பாடல்கள் வழி அறிய முடிகிறது.

தலைவி, தலைவனோடு குடும்பம் நடத்தும் அழகைக் கண்டு உள்ளம் பூரிப்படையும் செவிலி அந்த மகிழ்ச்சியை நற்றாயிடம் எடுத்துக்கூறுவதை,

"முளிதயிர் பிசைந்த காந்தள் மெல்விரல்
கழுவுறு கலிங்கம், கழாஅது உடிகிக்
குவளை உண்கண் குய்ப்புகை கழுமத்
தாந்துடிந்து அட்ட தீம்புளிப் பாகர்
'இனிது' எனக் கணவன் உண்டலின்
நுண்ணிதின் மகிழ்ந்தன்று ஒண்ணுதல் முகனே" (குறு.167)

கணவனுக்கு உணவளிக்கும் பாங்கும், கணவன் கண்களைப் பார்த்தே உணவின் சுவையை அறிந்து கொள்ளும் தலைவியின் இல்லற ஆற்றலைக் கண்டு, தான் பெற்றெடுக்கவிட்டாலும் சிறுவயது முதல் வளர்த்து அழகுபார்த்த தன் தலைவியின் இல்லறத்திறனைக் பார்த்து

மகிழ்ச்சி அடைகிறாள். இந்நிகழ்வில் செவிலித்தாயின் தாய்மையுணர்வு வெளிப்படுவதை இப்பாடல் வரிகள் உணர்த்துகிறது.

முடிவுரை

சங்க இலக்கியங்களில் நற்றாய், செவிலித்தாய் போன்றோரின் நிலை தாய்க்கும் சேய்க்குமான உறவைச் சங்கப்பாடல்கள் வழி அறிய முடிகின்றது. பெண்ணுக்கு மக்கட்பேறு என்பது எத்தனை மகத்துவம் நிறைந்தது என்பதும் குழந்தை வளர்ப்பில் அவர்களது ஈடுபாடும், இரசனைத்தன்மையும் நம்மால் அறிந்துக் கொள்ள முடிகிறது. மழலையாக இருக்கும் போது மட்டுமல்லாமல் வளர்ந்த தன் பெண் வாழ்விற்காக நற்றாய் மற்றும் செவிலித்தாய் பங்களிப்புப் பற்றியும் சங்க இலக்கியம் வழி உணரமுடிகின்றது. கரு உருவானது முதல் அக்குழந்தை வளர்ந்து எவ்வளவு பெரிதானாலும் தாய்க்கு தன் மகவு எப்பொழுதும் அன்பிற்குரிய குழந்தைதான் என்ற தாய்மை உணர்வை சங்க இலக்கிய பாடல்கள் நமக்கு உணர்த்துகின்றன.

சிங்கப்பூர்த் தமிழ்மொழி ஆசிரியவியல்சார்ஆய்வு வல்லுநர் இணைப்பேராசிரியர் டாக்டர் சீதாலட்சுமி

திரு செந்தூரரான் வாசுதேவன்
தமிழாசிரியர், யுவான் சிங் உயர்நிலைப்பள்ளி,
சிங்கப்பூர்

டாக்டர் சீதாலட்சுமி 1965-இல் இந்தியாவில், தமிழ்நாட்டில் உள்ள திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் பிறந்தார். அவரது பெற்றோர் 1960களில் வேலை நோக்கங்களுக்காகச் சென்னைக்குக் குடிபெயர்ந்தனர். இவர் 'பட்டங்கள் ஆள்வதும், சட்டங்கள் செய்வதும் பாரினில் பெண்கள் நடத்த வந்தோம்'என்ற பாரதியாரின் கருத்துச்செறிவிற்கிணங்கதமது இருபத்தைந்தாம் வயதில் வேலை, திருமண வாழ்க்கை ஆகியன நோக்கி, 1990ல் சிங்கப்பூருக்குக் குடியேறினார். தற்போது கணவர், மூன்று பெண்குழந்தைகளுடன் நல்ல குடும்பத்தலைவியாகவும் சிங்கப்பூரிலுள்ள தேசியக் கல்விக் கழகத்தின் ஆசிய மொழிகள் மற்றும் பண்பாட்டுத்துறையின் துணைத்தலைவவராகவும் (தமிழ்மொழி) பொறுப்பு வகித்து வருகிறார்.

கல்வி

பேராசிரியர் சீதாலட்சுமி தமிழ்வழித் தொடக்கப்பள்ளியில் தொடக்க கல்வியைக் கற்றார். பின்னர், முருக தனுஷ்கோடிநாடார் உயர்நிலைப்பள்ளியிலும் லேடி எம்.சி.டி முத்தையாச் செட்டியார் உயர்நிலைப்பள்ளியில் உயர்நிலைக்கல்வியையும் சென்னை சேவா சதன் மேனிலைப் பள்ளியில் ஆங்கிலவழிப் புதுமுகக்கல்வியையும் பயின்றார். பிறகு, அவர் 1985ம் ஆண்டில் சென்னைப் பல்கலைக்கழகத்தில் தமது முதல் பட்டமான இளங்கலைப் (B.A.,) முதல்வகுப்பில் சிறப்புத் தேர்ச்சிப் பெற்றுப் பட்டதாரியானார்; தொடர்ந்து அவர் சென்னைப் பல்கலைக்கழகத்தில் முதுகலைப் பட்டத்தையும் (M.A.,) முன்முனைவர் பட்டத்தையும் (M.Phil.,) முதல் வகுப்புச் சிறப்புத் தேர்ச்சியுடன் பெற்றார்.

பிறகு உலகத்தமிழராய்ச்சி நிறுவனத்தில் மொழிப்பெயர்ப்பியலில் பட்டயம் பெற்றார். அங்கேயே தமது முனைவர் பட்டத்தினைத் தீபம் இதழைப் பற்றி ஆராயப் பதிவு செய்தார். இதற்கிடையில் சிங்கப்பூருக்குக்குத் திருமண நிமித்தமாக அவர் வரவேண்டிய நிலையில் படிப்பை இடையில் கைவிட்டார்.

சிங்கப்பூர் - பணியும் திருமண வாழ்வும்

சிங்கப்பூர்த் தமிழ் வானொலியில் பணிபுரிய விரும்பி விண்ணப்பித்தார். அதுதொடர்பாக அடுத்த முடிவை எடுக்க முனையுமுன் சிங்கப்பூரரைத் திருமணம் செய்யும் வாய்ப்பு அமைந்ததாதல் தம் திருமண வாழ்வைத் தொடங்கும் வகையில் சிங்கப்பூர் வந்தார். 1991 முதல் 1992 வரை ஓராண்டுக்காலம் தமிழ்முரசு நாளிதழில் துணை ஆசிரியராகப் பணியில் இருந்தார். 1992ல் தேசியக் கல்விக்கழகத்தில் சேர்ந்து, 1993ம் ஆண்டில் பட்டத்திற்குப் பிந்திய பட்டயக்கல்வியியல் *PGDE(Sec*) - *Post Graduate Diploma in Education - Secondary* படிப்பைப் படித்து முடித்தார். தொடர்ந்து 1993 முதல் மே 1997 வரை மெய் சின் உயர்நிலைப்பள்ளியில் *(Mei Chin Secondary School*) பயிற்றுவித்தார்.

தேசியக் கல்விக் கழகத்தில் சிறப்பு பயிற்சித் திட்டம் என்ற பெயரில் தாய்மொழிப் பிரிவுக்கான புதிய ஒரு பயிற்சி முறை ஆரம்பித்தது. பொதுக் கல்விச் சான்றிதழ் வரை படித்த மாணவர்கள் தமிழாசிரியராகப் பணிபுரிய நான்காண்டுகளுக்குப் பயிற்சி பெறும்வகையில் அமைந்த பயிற்சி வகுப்புத்திட்டம், அது. அங்கே தமிழ்மொழிக்கான பயிற்றுநராகப் பணிபுரிய அழைக்கப்பட்டார். முன்னோடி மாணவர்களுக்கு முதலாண்டில் தனி ஒருவராகத் தமிழ் தொடர்பான பாடங்களைக் கற்பித்தார். இரண்டாமாண்டில் திருமா இராஜிக்கண்ணு அவர்களுடன் இணைந்து பயிற்றுவித்தார். தொடர்ந்து மாணவர்கள் தேசியக் கல்விக்கழக டவுன்சில் வளாகத்தில் இரண்டு ஆண்டுகள் படித்து முடித்த பிறகு புக்கிட்தீமா வளாகத்திற்குச் சென்று படிக்கத் தொடங்கினர். அப்போது இவரும் அவர்களைத் தொடர்ந்து அங்குப் பணியாற்ற அழைக்கப்பட்டார். 1999 ஜூலையில் அங்குச் சென்று தமிழ்மொழி பண்பாட்டுத் துறையில் *Teaching fellowship* என்ற பொறுப்பில் பணியாற்றத் தொடங்கினார்.

பணியுடன் ஆய்வு மேற்படிப்பு

தேசியக்கல்விக்கழகம் நன்யாங் தொழில்நுட்பப் பல்கலைக்கழகம் செயல்பட்டு வந்த ஜாலான் பஹார் வளாகத்திற்கு 2000ல் இடம் மாறியபோது அங்குத் தமது பணியைத் தொடர்ந்தார். முனைவர் பட்டத்தையும் தொடங்கி இருந்ததால் தொடர்ந்து அப்பட்டத்துக் கானஆய்வைச் செய்துகொண்டே தேசியக் கல்விக்கழகத்தின் கீழ்ப்பணிபுரியும் முழுநேரக் கல்வியாளராகத் தன்னை இணைத்துக் கொண்டார். நன்யாங் தொழில்நுட்பப் பல்கலைக் கழகத்தில் மக்கள் தொடர்புச் சாதனங்கள் தொடர்பாக ஆய்வு மேற்கொண்டு தமது முனைவர் பட்டத்தை 2002ல் நிறைவு செய்தார்.

தமிழ்மொழிப் பண்பாட்டுத்துறைத் தலைவர் *(2002 முதல் 2007வரை & 2019 முதல்)*

2002ல் தமிழ்மொழி பண்பாட்டுத் துறையின் தலைவராகப் பொறுப்பை ஏற்க விடுக்கப்பெற்ற அழைப்பை ஏற்றுக்கொண்டு அவர் அப்பொறுப்பை ஏற்றார். 2007 வரை அவர் அப்பொறுப்பை வகித்த காலக்கட்டத்தில் அவர் திறம்பட பல ஆய்வரங்குகளை ஏற்பாடு செய்தார்; ஆய்வு நூல்களையும் வெளியிட்டார். பணிச் சுழற்சி அடிப்படையில் மீண்டும் 2019ல் இருந்து சிங்கப்பூர் தேசியக் கல்விக் கழகதின் ஆசிய மொழிகள் மற்றும் பண்பாட்டுத் துறையின் துணைத்தலைவவராக (தமிழ்மொழிப்பிரிவு) இன்றும் பொறுப்பு வகித்து வருகிறார்.

கல்விக்கழகத்தில் ஆசிரியவியல், பயிற்சி குறித்த ஆய்வு மையம்

ஆய்வின் அடிப்படையில் கற்பித்தல் இடம்பெறுவது பெரிதும் பயன்மிக்கது. கல்வித்துறை யில் ஆய்வு என்பது ஓர் இன்றியமையாத ஒரு கூறு என்பது இவரது கருத்தாகும். சிங்கப்பூரில் தமிழ்க்கல்வியின் வளர்ச்சி அந்த ஆய்வுகள் எடுத்துக்காட்டும் வகையில் அமைய வேண்டும் என்றும், தமிழ்த்துறை அவற்றைத் தமிழ்க்கல்வி உலகிற்கும் சமூகத்திற்கும் அறிமுகப்படுத்த வேண்டும் என்றும் விரும்பினார். இதற்கிடையில் தேசியக் கல்விக்கழகத்தில் ஆசிரியவியல், பயிற்சி குறித்த ஆய்வு மையம் (Centre for Research in Pedagogy and practice) தொடங்கப்பட்டுச் செயல்படத் தொடங்கிய நிலையில் அம்மையும் அவருடைய ஆய்வுகளை அறிமுகப்படுத்தியது. அம்மையத்தில் கல்வி அமைச்சின் நிதி உதவியோடு பல ஆய்வுகள் இடம்பெற்றன. அதன் புல முதன்மையர் பேராசிரியர் ஆலன்லூக் (Professor Allan Luke) அவர்கள் விடுத்த அழைப்பை ஏற்றுக்கொண்டு கல்வியாளர்களுடன் தமிழ்த்துறை விரிவுரையாளர்களும் இணைத்து பல ஆய்வுகளை மேற்கொண்டனர். அவ்வகையில் தரமான பேச்சுத்தமிழ், தமிழ்மொழிப்பாடத்திட்ட மறு ஆய்வு, சிறுவர்களிடேயே இல்லம், பள்ளி தொடர்பான மொழிப்புழக்கம் குறித்த ஆய்வு ஆகியன நடைபெற்றன.

தரமான பேச்சுத்தழிழ்க் குறித்த ஆய்வு இன்னும் அடுத்த நிலைக்கு செல்லும் வகையில் கூடுதலாக நிதிஉதவி பெற்று அதனை மேம்படுத்தினார். இந்த ஆய்வுகள் கல்வி அமைச்சின் தமிழ்மொழிப்பாடத்திட்டம் கற்பித்தல் சார்ந்த மறு ஆய்வுக் குழுவினர் முன் படைக்கப் பட்டன. பேராசிரியர் ஆலன்லூக் பேராசிரியர் எஸ்.கோபிநாதன், டாக்டர் சித்ரா சேகர், திரு ரிஸ்வான் டாக்டர் சீதா லட்சுமி ஆகியோர் தமிழ்ச் சார்ந்த ஆய்வுகளைப் படைத்தனர். தரமான பேச்சுத்தமிழ் பாடத்திட்டத்தில் குறிப்பிடத்தக்க இடம் பெற்றது. பேராசிரியர் ஷிஃப்மன் இந்த மொழிவகை குறித்துப் பல ஆய்வுக்கட்டுரைளை எழுதியுள்ளார். சிங்கப்பூர் பள்ளிகளில் தமிழ்வகுப்புகளில் தரமான பேச்சுத்தமிழ் முக்கிய இடம் பெறுகிறது. இது சிங்கப்பூருக்குப் பெருமை தரக்கூடியது.

இன்று தரமான பேச்சுத்தமிழ் தமிழ்க் கல்வியுலகில் குறிப்பாகத் தமிழர்கள் புலம்பெயர்ந்த பிறநாடுகளில் முன்னோடியாக உள்ளது. இது பிற புலம் பெயர்ந்த நாடுகளுக்கும் அவர்களுக்கு முன்மாதிரியாகத் திகழ்கிறது. வகுப்பறையில் மாணவர்கள்

பேசும் மொழி யையும் ஆசிரியர்கள் பேசும் மொழியையும் பதிவுசெய்து ஆராயும்போது பேச்சுத்தமிழ் என்பது ஒரு முக்கியமானதாகக் கருதப்பட்டது. அவ்வாராய்ச்சியில் தமிழ்க்கல்வி குறித்த ஆய்வுகளைத் தொடர்ந்து அவைச் சார்ந்த கட்டுரைகளும் நூல்களும் அல்லது படைப்புகளும் ஆய்வரங்கங்களில் படைக்கப்பட்டன. மேலும், மாநாட்டுத் தொகுப்புகளிலும் அவை இடம் பெற்றன. 2010ல் அவர் இணைப்பேராசிரியராகப் பதவி உயர்வு பெற்றார். அந்த உயர்வு கூடுதலாகப் பல ஆய்வுகளில் ஈடுபடும் வாய்ப்பையும் பயன்களையும் அவருக்குத் தந்தது.

கல்வியியல் ஆய்வுப் பணிகள்

தமிழர்கள் வாழுகின்ற பல நாடுகளுக்கும் சென்று தம் ஆய்வுக் கருத்துக்களை படைக்கும்போது அங்குத் தமிழ்மொழி எவ்வாறு இருக்கின்றது என்று அறிந்து அது தொடர்பான கருத்துகளை ஆராய்ந்து வருகிறார். இன்று வளர்ந்துவரும் நாடுகளில் தமிழ்மொழியைப் பெற்றோர் எளிதாகப் பயன்படுத்தினாலும் பெற்றோர் அதனைப் பேசினாலும் குறிப்பாக மேற்கத்திய நாடுகளில் குடிபுகுந்த தமிழ்க் குடும்பங்களில் பிள்ளைகள் தம்முடைய தாய்மொழியைப் பெற்றோரிடம் பேசுவதுபோல் தம் உடன்பிறப்புகளிடம் பேசுவது அதிகம் இல்லை என்று தெரிகிறது. மேலும் முறை சார்ந்த மற்றும் முறைசாராச் சூழல்களில் கூட பதின்மவயதில் அந்த மாணவர்கள் தம் நண்பர்களுடன் இயல்பாக அந்த மொழியில் உரையாடலைத் தொடங்குவதில் சற்றுச் சிரமப்படுவதையும் தாங்கள் வாழும் நாடுகளின் கல்விமொழியில் உரையாடுவதில் சிரமப்படுவதில்லை என்றும் அறிய முடிகிறது. அவர் அதுதொடர்பாகத் தற்போது கூடுதலாகச் செயல்பட்டு வருகிறார். சிங்கப்பூரிலும் அயல்நாடுகளிலும் முனைவர் பட்ட ஆய்வேடுகளைத் திருத்தும் தேர்வாளராக அழைக்கப்பட்டுப் பல முனைவர்களையும் ஆராய்ச்சி மாணவர்களை உருவாக்குவதில் திறம்படச் செயலாற்றும் திறம் பாராட்டத்தக்கது

கல்வியியல் பணி

முனைவர் சீதாலட்சுமி தமிழ்மொழியில் பட்டயக்கல்வி, பட்டக்கல்வி, பட்டத்திற்குப் பிந்திய கல்வியல் பட்டய வகுப்பு மாணவ ஆசிரியர்களுக்குத் தமிழ்மொழி, தமிழ் இலக்கியம், ஆசிரியவியல், மொழிப்பயன்பாடு, கல்வியியல் ஆய்வு ஆகிய பாடங்களைக் கற்றுத்தருகிறார். முதுகலைக் கல்வியியல் பயிலும் ஆசிரியர்களுக்கும் கற்றுத்தருகிறார். முனைவர் பட்ட மாணவர்களுக்கு மேற்பார்வையாளராகவும் இருந்து வருகிறார். சிங்கப்பூரிலும் வெளிநாடுகளிலும் ஆசிரியர்களுக்கு ஆசிரியவியல், இலக்கியம் ஆகியனவற்றில் பணியிடைப்பயிற்சி வகுப்புகளையும் பயிலரங்குகளையும் நடத்தியுள்ளார்.

ஆய்வுக் கட்டுரை, நூல்கள்

தமிழ்மொழிக்கல்வி தொடர்பாகப் பல நூல்களை எழுதியுள்ளார். அந்த நூல்கள் பெரும்பாலும் வகுப்பறை சார்ந்த ஆய்வுப் பதிவுகளாகஅதாவது தரவுகளை சேகரித்துப் செய்யும் ஆய்வுகளாக அவை அமைந்துள்ளன. இவை தவிர அவர் ஒரு படைப்பிலக்கி

யவாதியும் கூட, சிறுவயதிலிருந்தே அவர் படைப்புகளை எழுதி இருக்கிறார். சென்னை வானொலியிலும் தொலைக்காட்சியிலும் தன் படைப்புகளை வெளியிட்டுள்ளார். சென்னை வானொலியில் இளைய பாரதம் பிரிவில் தொடர்ந்து பல ஆண்டுகளாக அவர் பகுதி நேர நிகழ்ச்சித் தொகுப்பாளராகவும் உரைச்சித்திரத் தயாரிப்பாளராகவும் பணிபுரிந்திருக்கிறார். அந்த அனுபவம் தொடர்ந்து முனைவர் பட்ட ஆய்வுக்கு உதவியாக இருந்தது. தற்போது தரமான பேச்சுத்தமிழ், வகுப்பறை சார்ந்த ஆய்வு, தமிழ்மொழிப்பாடத்திட்டம், புலம்பெயர்ந்த தமிழர்களுக்கான தமிழ்மொழிக்கல்வி மக்கள் தொடர்புச் சாதனங்களில் தமிழ்மொழி ஆகியன குறித்து ஆராய்ந்து வருகிறார்.

தம்முடைய படைப்பிலக்கியத்துக்கு அவர் பல போட்டிகளில் பரிசுகள் பெற்றிருக்கிறார் அவருடைய தமிழாசிரியர்கள் அவரது தந்தையின் ஊக்குவிப்பு ஆகியன அவர் பல இலக்கியப் போட்டிகளிலும் மனனப் போட்டிகளிலும் பங்கேற்றுப் பரிசுகள் பெற்றிருக்கிறார். தொடர்ந்து அதிகமாகப் படைப்பிலக்கியத்தில் கவனம் செலுத்த இயலாத ஒரு நிலையில் ஆய்வு, ஆய்வின் அடிப்படையிலான கற்பித்தல் ஆகியவற்றில் அதிக நேரத்தைச் செலவிடுகிறார். இதுவரை பலநாடுகளுக்கு கல்வி, ஆய்வு, மாநாட்டு பகிர்வு என்று பயணம் மேற்கொண்டுள்ள முனைவர் சீதாலட்சுமி இதுவரை சுமார் 16 ஆய்வுநூல்களையும் படைப்பிலக்கிய நூல்களையும் வெளியிட்டுள்ளார். இவற்றில் அவர் பிற ஆய்வாளர்களுடன் தான் இணைந்து வெளியிட்ட நூல்களும் அடங்கும்.

சிங்கப்பூர்த் தமிழ்க்கல்வித்துறை உலகநாடுகளுக்கு அதாவது புலம் பெயர்ந்த தமிழர்கள் வாழும் நாடுகளுக்கு ஒரு முன்னுதாரணமாக அமைய வேண்டும். அவ்வாறு அது அமைந்திருக்கிறது. இதைத்தொடர்ந்து நிலை நிறுத்த வேண்டும். சிங்கப்பூரில் தமிழ்மொழி வாழும் மொழியாக அதாவது தமிழர்கள் தம் குடும்பத்தில் தமிழைத் தொடர்ந்து பயன்படுத்தும் வகையில் அதாவது அவர்கள் உள்ளுணர்வோடு பயன்படுத்தும் வகையில் நாம் அவர்களை ஊக்குவிப்பது மிக அவசியமாகிறது. இதை அவர்கள் பள்ளியில் படிக்கும்போதே நாம் மாணவர்களின் உள் மனத்தில் விதைப்பது மிகவும் பயனுடையதாக இருக்கும். நன்றாகத் தமிழ் தெரிந்தாலும் இயல்பாகப் பேசுவது அதை ரசமாகச் சுவையுடன் பேசுவது அவசியமானது. அதுகுறித்து அவர் தொடர்ந்து ஆய்வுகளில் ஈடுபட்டு வருகிறார்.

அயலகப் பல்கலைத் தொடர்பு

2015ல் பென்ஸ்டேட் பல்கலைக்கழகம்(அமெரிக்கா), ஸான்க்ஹோஸேஸ்டேட் பல்கலைக்கழகம் (அமெரிக்கா), ஹாங்காங் பல்கலைக்கழகம்(ஹாங்காங்) ஆகியவற்றிற்கு வருகைதரும் கல்வியாளராகத் (visiting scholar) தன் பணி சார்ந்த கல்வி ஆய்வுப் பயணத்தை மேற்கொண்டார். சிங்கப்பூரிலும் வெளிநாடுகளிலும் தமிழ்மொழி இலக்கியம் கல்வி தொடர்பான கருத்தரங்கங்களிலும் ஆய்வு மாநாடுகளிலும் சிறப்பு விருந்தினராகவும் சிறப்பு உரை ஆற்றுபவராகவும் அழைக்கப்பட்டு சிறப்புச் செய்தார்.

தமிழில் கல்வியில் ஆய்வுகளை மேற்கொள்வதில் இவருக்கு அதிக நாட்டம் இருந்து வருகிறது.தமிழ்க்கல்வியில் கிடைத்திருக்கும் இந்த அற்புதாமன வாய்ப்பை விட்டுவிட்டால்

பிறகு ஏதும்செய்ய இயலாது என்பதால் அவர் ஆய்வு என்று வரும்போது வாய்ப்புகளை நன்கு பயன்படுத்திக் கொள்ள விரும்புகிறார். சிங்கப்பூரில் தமிழுக்குக் கிடைத்திருக்கும் வாய்ப்பைச் சரியாகப் பயன்படுத்திக்கொள்ள வேண்டும் என்பதுடன் தம்மால் இயன்ற பங்கை ஆற்ற வேண்டும் என்றும் இவர் விரும்புகிறார். தமிழில் கையால் எழுதுதல் தமிழில் சமூக இடைவினையாடல் தமிழில் மாணவர்கள் வாசித்தல் எனப்பல புதிய ஆய்வுகளிலும் இவர் தமது பங்களிப்புகளை வழங்குவதில் தற்போது ஈடுபட்டு வருகிறார். சிங்கப்பூரிலும் வெளிநாடுகளிலும் தமிழ்மொழி, இலக்கியம், கல்வி தொடர்பான கருத்தரங்கங்களிலும் ஆய்வு மாநாடுகளிலும் சிறப்பு விருந்தினராகவும் சிறப்பு உரை ஆற்றுபவராகவும் அழைக்கப்பட்டிருக்கிறார்.

ஆசிரியவியல் அணுகுமுறை

சிங்கப்பூரில் தமிழைத் தொடர்ந்து வாழ வைப்பதில் பெற்றோரும் ஆசிரியர்களும் தமிழ்ச் சமூக அமைப்பினரும் முக்கியமானவர்கள். தமிழைப்பற்றித் தொடர்ந்து சிந்திப்பதும் செயல்படுத்துவதும் இங்கே தொடர்ந்து நடைபெற்று வருகிறது. அதற்குத் தம் முழுப்பங்கையும் ஆற்றுவதைப் பெரும் சமூகக் கடப்பாடகக் கருதுகிறார். தமது மாணவ ஆசிரியர்களுக்குத் தொடர்ந்து புதிய ஆசிரியவியல் அணுகுமுறைகளை (*Pedagogical approaches*) அறிமுகப்படுத்துவதில் இவர் அதிக ஆர்வம் காட்டி வருகிறார். அத்தகைய ஆர்வம் ஒரு பெரிய தொண்டுக்கு வழி வகுப்பதுடன் தமிழின் காவலர்களாக இன்னும் முப்பது அல்லது நாற்பது ஆண்டுகளுக்குச் சேவையாற்றப்போகும் அவர்களுக்கு வழிகாட்டுவது தமிழுக்கான நீண்ட தொலைநோக்குடன் கூடிய சேவை என்பது இவரது அசையாத நம்பிக்கை.

விருதுகள்

தேசியக் கல்விக் கழகத்தில் 2017ல் தம் கற்பித்தலுக்காகக் கற்பித்தலில் உன்னதம் (*NIE Excellence in Teaching Commendation*) என்னும் பாராட்டையும் பெற்றார். தமது 'கண்ணாடி நினைவுகள்' சிறுகதைக்காக 1995ல் சிங்கப்பூர் பிரஸ்ஹோல்டிங்ஸும் தேசியகலைகள் மன்றமும் இணைந்து ஏற்பாடு செய்து வழங்கிய சிறுகதை எழுதும் போட்டியில் (தமிழ்மொழிப்பிரிவு) தங்கமுனைப்பேனா விருதையும் 1997ல் அதே போட்டியில் இவரது கோலங்கள் சிறுகதைக்காக இரண்டாவது பரிசையும் பெற்றார். இவர் டாக்டர் வனிதாமணி சரவணனுடன் இணைந்து எழுதிய 'தரமான பேச்சுத்தமிழும் ஆசிரியவியலும்' என்ற நூல் 2009ம் ஆண்டு சிங்கப்பூரில் வெளிவந்த தமிழ்நூல்களில் சிறந்த தமிழ்நூலுக்காக முஸ்தபா அறக்கட்டளையும் தஞ்சாவூர் தமிழ்பல்கலைக்கழகமும் இணைந்து வழங்கிய காரிகாற்சோழன் விருதைப்பெற்றது. சிங்கப்பூர் நார்த்லாந்து தொடக்கப்பள்ளியின் ஆலோசனைக்குழு உறுப்பினராக ஆற்றிய சேவைக்காகக் கல்வி அமைச்சின் கல்விச்சேவை விருதை (*MOE -Service to Education Award*) 2017ல் பெற்றார். இவர் தமிழ்மொழியில் மேற்கொண்ட ஆய்வுப்பணிக்காக 2015ல் *NFED(India*) நிறுவனத்தின் வாழ்நாள் சாதனை விருதையும், கல்வித்துறையில் தாம் ஆற்றிய பணிக்காக 2019ல் தமிழகக் கல்வி ஆராய்ச்சி வளர்ச்சி நிறுவனத்தின் பணித்திறச்செம்மல் விருதையும் பெற்றுள்ளார்.மேலும், சுமார் 20

ஆண்டுகளுக்கும் மேலாகப் போட்டிகளுக்குத் தலைமை நடுவராக இருந்து போட்டிகளை ஏற்பாடு செய்து கொடுத்தமைக்காகத் தமிழ் மொழி பண்பாட்டுக்கழகத்தின் 2019ம் ஆண்டிற் கான ஔவையார் விழாவின்போது சிறப்பு விருது வழங்கப்பட்டு சிறப்பிக்கப்பட்டார்.

அத்துடன் இவருக்கு இவ்வாண்டு (2023) தேசியக்கல்விக் கழகத்தில் இவரது 25 ஆண்டுப் பணிக்காக நீண்ட காலச்சேவை விருதைப் பெற்றுள்ளார் என்பது பெருமைக்குரியதாகும். தமிழ்மொழி பண்பாட்டுக் கழகத்தின் 2021ம் ஆண்டுக்கான திருக்குறள் விழாவின்போது தமிழ்மொழி, இலக்கியம் ஆகியன குறித்த சேவைகளுக்காக அவ்வாண்டுக்கான (2023) திருக்குறள் விருதையும் பெற்று சீரிய தமிழ்மொழி ஆசிரியவியல் துறையில் சிறப்புடன் திகழ்கிறார்.

சமூகப் பொறுப்பு - போட்டிகள்

முனைவர் சீதாலெட்சுமி அவர்கள் தேசியக்கலைகள் மன்றம், தேசியப் புத்தக மேம்பாட்டு நிறுவனம் ஆகியவற்றிலும் அரசு, தனியார் நிறுவனங்களிலும் ஆலோசனை வழங்குவதற்கும் போட்டிகளுக்கு நடுவராகப் பணியாற்றுவதற்கும் அழைக்கப்பட்டுச் சிறப்பாகச் செயலாற்றுகிறார்.. தமிழ்க்கல்வியில் இளம் மாணவர்களுக்குப் போட்டிகளை நடத்துவது மிகவும் பயன்மிக்கதாக இருக்கும். குறிப்பாகத் திருவள்ளுவர், ஔவையார், பாரதியார், பாரதிதாசன் போன்ற அறிஞர்களின் நூல்களை அல்லது பாடல்களை மாணவர்கள் சிறுவயதில் பொருள் புரிந்து மனனம் செய்யும்போதும் அவைத் தொடர்பாகப் பேச்சுத்தமிழில் அவர்கள் விவாதிக்கும்போதும் பாடல்களில் இடம்பெற்றுள்ள கருத்துக்கள் அவர்களது எதிர்காலத்துக்கு உதவியாக இருக்கும் என்ற நிலையில் தமிழ்மொழி பண்பாட்டுக் கழகத்தில் சுமார் பதினைந்தாண்டுகளுக்கும் மேலாகத் திருக்குறள், பாரதியார்-பாரதிதாசன், ஔவையார் விழாக்கள் தொடர்பான போட்டிகளுக்கான நடுவர், தலைமை நடுவர் பொறுப்புகளை ஏற்றுச் செவ்வனே செயல்பட்டு வருகிறார். பேச்சுத் தமிழ் சார்ந்த போட்டிகளை நடத்துவதில் இவர் தொடர்ந்து அக்கறை காட்டிவருகிறார். இவைத் தவிரப் பிற அமைப்புகளிலும் அமைப்புகள் நடத்தும் போட்டிகளிலும் அவர் நடுவராகப் பங்கேற்றுத் தமிழாசிரியர்களுக்கு வழிகாட்டுகிறார்.

முனைவர் சீதாலட்சுமி தமிழ்மொழியில் பட்டயக்கல்வி, பட்டக்கல்வி, பட்டத்திற்குப் பிந்திய கல்வியல் பட்டய வகுப்பு மாணவ ஆசிரியர்களுக்குத் தமிழ்மொழி, தமிழ்இலக்கியம், ஆசிரியவியல், மொழிப்பயன்பாடு, கல்வியியல்ஆய்வு ஆகிய பாடங்களைக் கற்றுத் தருவதுடன் புதிய ஆசிரியர்களுக்கு வழிகாட்டியாகவும். ஆசிரியர்கள் முதுகலைக்கல்வியியல் பாடங்களைப்பயில்வதற்கான வழிமுறைகளையும் கற்றுத்தருகிறார். முனைவர் பட்ட மாணவர்களுக்கு மேற்பார்வையாளராகவும் இருந்து வருகிறார். சிங்கப்பூரிலும் வெளிநாடுகளிலும் ஆசிரியர்களுக்கு ஆசிரியவியல், இலக்கியம் ஆகியனவற்றில் பணியிடைப்பயிற்சி வகுப்புகளையும் பயிலரங்குகளையும் நடத்தி சிங்கப்பூர்க் கல்வித்துறைக்கு ஒரு கலங்கரை விளக்கமாகத் திகழ்கிறார் என்பதில் மிகையில்லை. இவர் தற்போது 2019 சூலை முதல் தேதியிலிருந்து தேசியக்கல்விகழக ஆசியமொழிகள் மற்றும் பண்பாடுகள் துறையின்(தமிழ்) துணைத்தலைவராகப் பொறுப்பேற்றுத்

திறம்பட செய்படுகிறார். சிங்கப்பூரில் தமிழ்மொழியை வாழும்மொழிக்கும் பணியில் ஆசிரியவியல்ஆய்வுசார் நிபுணர் இணைப்பேராசிரியர் முனைவர் சீதாலெட்சுமி அவர்களின் பங்கு போற்றத்தக்கதாகும். இன்னும் வரும் காலங்களில் ஆசிரியவியல் கல்வியில் பலரையும் ஈர்க்கும் வகையில் அவரது பணி அமையும் என்பது திண்ணம்.

குறுந்தொகையில் தோழியின் புலனுணர்வு

முனைவர் சௌ. வீரலெக்ஷ்மி
இணைப்பேராசிரியர், துறைத்தலைவர்,
மொழிபெயர்ப்புத் துறை, தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம், தஞ்சாவூர்.

பண்டைத் தமிழ் நாகரிகம், மொழிச்சிறப்பு முதலானவற்றை அறிய விரும்புவோர்க்குச் சான்றாதாரமாகச் செய்தி ஊற்றாக அமைவது சங்க இலக்கியம். அத்தகைய சங்க இலக்கியம் கற்பனையும் கனவும் பொய்யும் புனைவும் அற்ற தமிழ்ச் சமுதாயத்தை உள்ளது உள்ளபடியே காட்டும் படிமக்கலங்கள், கண்ணாடிகள் என்பர். சங்க இலக்கியம் பழந்தமிழரின் அரிய பண்பு நலனையும், சமூக வரலாற்றையும் காட்டும் சான்றாதாரங்களாகக் கருதப்படுகின்றன.

சங்க அகப்பாடல்களில் துறையமைத்துப் பாடுதல் மரபாகப் பேணப்பட்டு வந்துள்ளது. அவ்வாறு பாடப்பட்ட ஒவ்வொரு துறைகளுக்குள்ளும் சங்கால மக்களின் வாழ்வியலைக் காண முடிகின்றது. சங்கப் புலவர்கள் சூழலுக்கு ஏற்ப துறைகளை வகுத்துள்ளனர். சங்க அகப்பாடல்களில் தலைவன், தலைவியின் மன உணர்வுகளைப் புரிந்து அவர்களுடைய அகவாழ்க்கை அறவழியில் செல்ல உறுதுணையாக இருப்பவள் தோழி. ஜான் டி. மேயர் மற்றும் பீட்டர் சாலவே ஆகிய ஆய்வாளர்கள் உணர்வுசார் அறிவு என்பது உணர்வுச் சிக்கல்களை, அறிவுப்பூர்வமாகக் கையாளும்திறன் என்று கூறுகின்றனர். சங்க அகப்பாடல்களில் தோழி கூற்றுப்பாடல்களில் உணர்வுசார் அறிவின் கூறுகள் காணப்படுகின்றன.

ஆய்வு நோக்கம்

ஜான் டி. மேயர், பீட்டர் சாலவே ஆகிய ஆய்வாளர்கள் கூறும் உணர்வுசார் அறிவின் ஒரு கூறான புலனுணர்வு சங்க அகப்பாடலான குறுந்தொகையில் தோழி கூற்றுப்பாடல்களில் இடம்பெற்றுள்ள முறைமையை ஆராய்வது இந்த ஆய்வின் நோக்கமாகும்.

கருச்சொற்கள்

உணர்வுசார் அறிவு, புலனுணர்வு, ஜான் டி. மேயர், பீட்டர் சாலவே,சங்க அகப்பாடல்கள், குறுந்தொகை, தோழி

தோழி

அகத்திணை மாந்தர்களுள் தோழிக்கெனத் தனிச் சிறப்பிடம் உண்டு. களவு, கற்பு என்னும் இரு கைகோள்களிலும் பெரும்பங்கு ஏற்பவள் தோழி. அகத்திணையின் முதன்மையான துறைகளிலும், அகத்திணையில் பிறமாந்தர்கள் இடம்பெறும் சூழல்களிலும் முன் நிற்பவள் தோழி. அகமாந்தர் கொள்ளும் மனஉணர்வுப் போராட்டங்களை அமைதிப்படுத்துகின்ற, அல்லது மடைமாற்றுகின்ற பின்புலங்களை அமைத்துத் தரும் சூழல்களிலும் தோழியே முக்கியமாகக் காணப்படுகிறாள். களவு, கற்பு என்னும் இருகைக்கோள்களிலும் உறுதியான முடிவுகளை எடுக்கும் அகமாந்தராகத் தோழி காணப்படுகிறாள். தோழியின் திறனைக் கூறும் பொருட்டு,

"தோழி தானே செவிலி மகளே" (தொல்., களவு.,நூ.எ. 123)

என்று தொல்காப்பியர் கூறுவதன் மூலம் களவு, கற்புக்காலத்திலும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்த தோழி செவிலியின் மகள் என்று உரைகாரர் குறிப்பிடுவதை அறியலாம். மேலும், தோழிக்கு என மரபு உணர்த்தப்படுவதை,

"புலத்தலும் ஊடலும் ஆகிய இடத்துஞ்
சொலத்தகு கிளவி தோழிக்குரிய" (தொல்., களவு., நூ.எ. 155)

என்பதன் மூலம் அறியலாம்.

"தோழி அறிவில் நுட்பமானவளாகத் திகழ்வதோடு உலகியல் அறிவும் நிரம்பப் பெற்றவளாகக் காணப்படுகிறாள். தலைவன் தலைவி இருவருக்கிடையே ஏற்படும் தடைகள் அனத்தையும் நீக்குபவள் தோழியே, தலைவியிடம் தோழி உரையாடுவதாக 398 கூற்றுக்கள் அக இலக்கியங்களில் உள்ளன" (சரளா ராசகோபாலன், சங்க இலக்கியத்தில் தோழி,ப. 57) என்பர்.களவு, கற்பு எனும் இருகைகோள்களிலும் இத்தோழி தொடர்பில்லாத இடனில்லை. "தோழி என்ற சொல்லைத் தொல்காப்பியர் 26 இடங்களில் கையாண்டுள்ளார். தோழியின் கூற்றாக 75 கூற்றுக்கள் தொல்காப்பியத்தில் இடம் பெற்றுள்ளன". (சரளா ராசகோபாலன், சங்க இலக்கியத்தில் தோழி,ப. 39) தோழி என்பவள் தலைவிக்கு நெருங்கிய நட்புடையவள் என்பதைப் பல்வேறு விளக்கங்கள் வழி அறிய முடிகின்றது.

இவ்வாறு தோழியானவள் தலைவனுக்கும் தலைவிக்கும் இடையே ஒரு பாலமாகவும், சிறைப்புறம், செலவழுங்குவித்தல், உடன்போக்கு, வாயில் மறுத்தல், நேர்தல், வரைவுகடாயது, வரைவு மலிதல், வேண்டல், ஆற்றுவித்தல், பருவ வரவு தெரிவித்துத் தலைவியைத் தேற்றுதல், குறியிடம் நேர்தல், பெயர்தல் போன்றவற்றில் முழுமையாகச் செயல்படுவதுடன் மட்டுமின்றி ஒவ்வொரு சூழலுக்கும் ஏற்ற வகையில், தலைவன், தலைவியின் உணர்வுகளைப் புரிந்து, சூழலுக்கு ஏற்ப செயல்படுவதிலும் சிறந்தவளாகக் காணப்படுகிறாள். இவ்வாறு தோழி நுண்ணறிவும், ஆளுமையும் பெற்று இருப்பதைச் சங்கப்பாடல்களை ஆய்வு செய்தோர் குறிப்பிடுகின்றனர்.

பீட்டர் சாலவே, ஜான் டி. மேயர் கூறும் உணர்வுசார் அறிவு

அமெரிக்காவைச் சார்ந்த உளவியலாளார்கள் ஜான் டி மேயர், பீட்டர் சாலவே ஆகியோர் உணர்வுசார் அறிவு தொடர்பான ஆய்வுக்கட்டுரையை 1990 ஆம் ஆண்டு வெளியிட்டனர். தன்னுடைய, பிறருடைய உணர்வுகளைக் கண்காணித்தல், அவர்களுடைய சிந்தனைகளையும் செயல்பாடுகளையும் வழி நடத்துதல் என்று கூறினர். மேலும் உணர்வுசார் அறிவுடையவர்களால் இக்கட்டான சூழலிலும் நேர்மறையாகச் சிந்திக்க இயலும் என்று கூறினர்.

உணர்வுசார் அறிவு என்பது, 'ஒருவரின் அனுபவம், உடலியல் செயல்பாடு , உணர்வு வெளிப்பாட்டுத் திறன் ஆகிய மூன்று கூட்டுப் படிநிலை சார்ந்த உளவியல் நிலை ஆகும்'. மகிழ்ச்சி , அச்சம் ,சினம் போன்ற எண்ணிலடங்காதவை மனித உணர்வுகள் ஆகும். இத்தகைய உணர்வுகளைத் திறம்படக் கையாளுவதே உணர்வுசார் அறிவாகும். ஜான் டி. மேயர், பீட்டர் சாலவே (1997) கூறும் உணர்வுசார் அறிவின் நான்கு கிளைகளாவன :

1. புலனுணர்வு
2. உணர்வு ஒருங்கிணைவு
3. உணர்வுதல்
4. உணர்வு மேலாண்மை ஆகியனவாகும்.

இந்நான்கு கிளைகளைச் சங்க அக மாந்தர்களின் நிலைப்பாட்டோடு பொருத்திப்பார்க்கலாம். தலைவியின் நிலைப்பாட்டோடு உணர்வுசார் அறிவின் கிளைகளைப் பொருத்திப் பார்க்கும் போது அவை பொருந்திப் போகின்றன. *John. D. Mayer, Peter Salovey, (Article) The Positive Phyclology of Emotional Intelligence, P. 65*)

புலனுனர்வு

உணர்தலின் முதல் படி புலனுனர்வு ஆகும். வாய்மொழியல்லா செய்கைகள் வழியும் பிற மாந்தர்களின் உணர்வுகளைத் துல்லியமாக உணர்தல் , தன்னுடைய உணர்வுகளைப் பிறர் உணர்ந்து கொள்ளும் படி தெளிவாகப் புலப்படுத்துதல் ஆகியன புலனுனர்வுத் திறன் ஆகும்.

- ஒருவருடைய உடல் மற்றும் மனநிலையைக் கொண்டு அவருடைய உணர்வுகளைக் கண்டறியும் திறன்.
- மற்ற மாந்தருடைய உணர்வுகளைக் கண்டறியும் திறன்
- மற்றவர் புரிந்து கொள்ளக்கூடிய வகையில் மற்றவருக்குச் சென்று சேரும் வகையில் உணர்வுகளை வெளிப்படுத்தும் திறன்
- தெளிவான, தெளிவற்ற உணர்வுகளையும், உண்மைத் தன்மையுடைய மற்றும் உண்மைத்தன்மையற்ற உணர்வுகளை வேறுபடுத்திப் பார்க்கும் திறன்.(*John. D. Mayer, Peter Salovey, (Article) The Positive Phyclology of Emotional Intelligence, P. 65*)

என்று ஜான்.டி.மேயர், பீட்டர் சாலவே அவர்கள் குறிப்பிடுகின்றார். இதன் அடிப்படையில் தோழியின் புலனுணர்வு குறுந்தொகைப் பாடல்களில் பகுத்தாராயப்படுகின்றது.

வாயில் மறுத்தல்

கற்புக் காலத்தில் தலைவன் பரத்தையின்பால் சென்று விட்டு, மீண்டும் தலைவியிடம் வருவான். தலைவன் அவ்வாறு பரத்தையிடம் சென்றதால், தலைவி, தலைவன் மீது ஊடல் கொண்டிருப்பாள். தலைவன் அப்போது தலைவியின் ஊடலைத் தவிர்க்குமாறி வாயில் நேர்வான். பாங்கன், பாணன் ஆகியோர் வாயில் நேர்வார்கள். தலைவனின் செயலால் வெறுப்புற்று அவனுடைய வரவை மறுப்பது வாயில் மறுத்தல் எனப்படும். தலைவனின் ஏமாற்றம் வாய்ச் சொற்களில் மயங்காது, அப்போதைய சூழலில் உணர்வு நிலையை அறிவுத் தளத்திற்குக் கொண்டு சென்று சிக்கலைத் திறம்படக் கையாளும் தோழியின் உணர்வு ஒருங்கிணைவுத் திறனை வாயில் மறுத்தல் துறையில் காண முடிகின்றது.

ஜான் டி.மேயர், பீட்டர் சாலவே அவர்கள் குறிப்பிடும் உணர்வுசார் அறிவு குறுந்தொகையில் தோழி கூற்றுப் பாடல்களில் அமைந்துள்ளது.

தோழியின் புலனுணர்வு

தோழியின் புலனுணர்வானது, வாயில்கள், அறத்தொடு நிற்றல், சிறைப்புறம், வாழ்த்தல், குறியிடம், உடன்போக்கு, வரைதல் ஆகிய துறைகளில் வெளிப்படுவதைக் காணலாம்.

சிறைப்புறம்

தோழி, தலைவி என இருவரும் பேசிக்கொண்டிருக்கும் பொழுது, தலைவன் அயற்புறமாக நின்று, தலைவியின் நிலை அறிந்து, களவினை கற்பாக்க முயல்வாள். இவ்வாறு தலைவியோ, தோழியோ பேச, தலைவன் புறத்தே நின்று கேட்பதே சிறைப்புறம் ஆகும். தலைவனிடம் நேரடியாகக் கடிந்து பேசவும் முடியாது, அதே நேரம் அவனுக்குத் தம் நிலையை, உணர்வை அறியும் படிக் கூறுதல் சிறைப்புறம் ஆகும்.தலைவன் சிறைப்புறத்தானாக நிற்க தலைவியின் நிலை மற்றும் உணர்வுகள் தோழியால் தலைவனுக்கு உணர்த்தப்படுகின்றன.

இரவுக்குறி வந்த தலைவனிடம் தலைவிக்கு அலர் அச்சம் எழுந்ததையும், அத்தகைய அலர் அச்சத்தைச் செய்யும் ஊர் உறங்கிய போதிலும் யாம் உறங்கவில்லை என்ற தலைவியின் உணர்வையும் குறுந்.138 வது பாடலில் உணர்த்துகிறாள் தோழி. தலைவன் தலைவியைக் காண தேரேரி வர அல்லகுறிப்படுதலால் களவு நிகழாது போனதைத் தலைவன் உணர குறுந்.227 ஆம் பாடலில் எடுத்துரைக்கிறாள் தோழி. அல்ல குறிப்பிட்டதால் தலைவியடைந்த துயரைத் தலைவன் உணரும் வகையில் தோழி புலப்படுத்துகிறாள். தலைவன் இரவுக்குறிக் கண் வர காப்புமிகுதியைச் சிறைப்புறத்தான தலைவனுக்கு குறுந்.292 வது பாடல் வழி விளக்கியுள்ளார்.

இவ்வாறு ஒருவருடைய மனநிலையை மற்றவர் புரிந்து கொள்ளக்கூடிய வகையின் தோழி எடுத்துரைக்கிறாள். சிறைப்புறத்தில் வரைவிடை காரணமாகவும் தலைவனுக்குத் தலைவியின் நிலை உணர்த்தப்படுகின்றன.

தலைவையின் மெலிவுகண்டு தாய் வேலனை அழைத்து வெறியாட்டெடுக்கக கருதியதை தலைவனுக்கு குறுந்.263வது பாடலில் தோழி கூறுவதைக் காண முடிகிறது.

"சேறிரோ? எனச் செப்பவும் ஆற்றாம்,
'வருவிரோ?' என வினவலும் வினவாம்,
யாங்குச் செய்வாம் கொல்? - தோழி - பாம்பின்
பையுடை இருத்தலை துமிக்கும் ஏற்றொடு
நடுநாள் என்னார், வந்து
நெடுமென் பணைத்தோள் அடைந்திசினோரே"

(குறுந். 268)

என்பதன் மூலம் தலைவனுடன் வரைந்து கொண்டு, உடனுறைய விரும்பும் தலைவியின் வேட்கையைத் தலைவன் அறியுமாறு வெளிப்படுத்தினாள் தோழி. குறுந். 353,375,392,393 ஆகிய பாடல்களின் வாயிலாகப் பகற்குறி, இரவுக்குறி மறுத்து வரைவு கடாயது சிறைப்புறமாகத் தலைவனுக்கு உணர்த்தப்பட்டது.

இவ்வாறு தோழியின் புலனுணர்வானது தலைவன் புரிந்து கொள்ளக்கூடிய வகையில் வெளிப்படுத்தப்படுகிறது. அவன் விரைந்து வரைவினை மேற்கொள்ள வேண்டும் என்ற தோழி, தலைவியின் உணர்வை தலைவன் உணரும் வகையில் தோழியால் வெளிப்படுத்தப்படுகிறது.

குறியிடம்

குறி என்று சொல்லப்படுவது இரவினானும், பகலினானும் இருவரும் அறிய சொல்லப்பட்ட இடத்தையுடைத்தது ஆகும். இதனைத் தொல்காப்பியர்,

"குறியெனப்படுவது இரவினும் பகலினும்
அறியக் கிளந்த ஆற்ற தென்ப"

என்று வரையறுத்துள்ளார்.இரவுக்குறியின் போது குறியிடம் வருமாறு தோழி தலைவியை நயப்பித்து அழைத்துச் செல்கிறாள். பகற்குறியின் போது போலவே அவர்களைச் சந்திக்கச் செய்துவிட்டு மறைகிறாள். தலைவன் வரும் வழியின் ஏதம் குறித்து அச்சப்படுவதாகவும் விரைவில் திருமணம் செய்து கொள்ளுமாறும் வலியுறுத்துகிறாள் தோழி.இரவுக்குறியின் கண் தலைவன் வருவதை உணர்ந்த தோழி,

"ஓங்குவரை அடுக்கத்து பாய்ந்து உயிர் செருக்கும்
சாரல் நாட! நடுநாள்
வாரல்; வாழியோ! வருந்துதும் யாமே!" (குறுந். 69)

என்று கூறுகிறாள். நினக்கு உண்டாகும் தீங்கினை எண்ணி யாம் வரிந்துவோம். நீ தீங்கின்றி வாழ்வாயாக என்று இரவுக்குறி மறுத்தாள் தோழி. இதன் மூலம் தலைவன் மீது தாம் கொண்ட அக்கறையுணர்வை வெளிப்படுத்துகிறாள் தோழி.

பகலில் வரும் தலைவனை, அலர் அச்சம் கருதி இரவுக்குறி நேர்ந்தாள். அதனால் நாணம் கொள்ளமாட்டோம் என்று கூறி வரைவு வற்புறுத்தலை குறுந்.88,138,179 ஆகிய பாடல்களில் தோழி உணர்த்துவதைக் காண முடிகின்றது.

வரைவு நீட்டித்தல்

வரைதல் என்பது தலைவன் தலைவிக்கும் இடையே உள்ள களவு வாழ்க்கை கற்பு வாழ்க்கையாக மாறுவதற்கான தளம் ஆகும்.தலைவன் வரைவினை நீட்டித்து களவினையே மேற்கொண்டான். அப்போது தலைவியிடம் தோழி, நின் துன்பமிகுதியை நீயே தலைவனுக்கு கூறுதல் வேண்டும் என்பதனை,

"வந்த வாடைச் சில்பெயற் கடைநாள்
நோய் நீந்து அரும்படர் தீர நீ நயந்து
கூறின் எவனோ - தோழி!" *(குறுந். 332)*

என்ற பாடலில் கூறுவதைக் காணமுடிகின்றது. மற்றொரு பாடலில் தலைவன் வரைவினை நீட்டிக்க, தலைவன் விரைந்து வரைவொடு வருதல் நலம் என்று தோழி குறுந்.117 ஆம் பாடலில் எடுத்துரைப்பதைக் காணமுடிகின்றது. தலைவியின் உணர்வையறிந்து செயல்படும் தோழியின் புலனுணர்வுத் திறன் குறுந்தொகையில் இடம் பெற்றுள்ளது.

அறத்தொடு நிற்றல்

அறத்தொடு நிற்றல் என்பது களவைக் கற்பாக மாற்றுவதற்கான முயற்சியாகும். களவு,கற்பு என்னும் இரு கைக்கோள்களிலும் சிறப்புடையதாக இத்துறை கருதப்படுகிறது. தலைவியின் களவு வாழ்க்கையைக் கற்பு வாழ்க்கையாக நிலை மாற்ற, தோழி அறத்தொடு நிற்பாள்.

தலைவியைத் தலைவன் களவில் கூடினான். தலைவன் வரைவை நீட்டிக்க அதனால் தலைவி பெரிதும் வேறுபட்டாள். அதற்கு வேலனே காரணம் என்று எண்ணி செவிலியும், நற்றாயும் வெறியாட்டெடுக்க முயல்கையில், தோழி தலைவியின் மெலிவிற்குத் தலைவனே காரணம் என்று அறத்தொடு நின்றதனை குறுந். 26,362 ஆகிய பாடல்களில் காணமுடிகின்றது.

நொதுமலர் வரைவுழித் தோழி அறத்தொடு நின்றதை,

"அறிவு காழ்க் கொள்ளும் அளவை, செறிதொடி!
எம்மில் வருகவை நீ' எனப்
பொம்மல் ஓதி நீ வியோனே?" *(குறுந். 379)*

என்ற பாடல் உணர்த்துகிறது. இப்பாடலில் 'தலைவன், தலைவியிடம் செறிந்த தொடியை உடையவளே; நீ அறிவு முதிர்ச்சி கொள்ளும் காலத்தில் எம் மனைக்கண் வருவாயக என்று சொல்லி, இவளுடைய கூந்தலைத் தைவந்தனன்'. தலைவியின் நிலையை உணர்த்தி, தோழி செவிலிக்கு அறத்தொடு நிற்பதை இப்பாடலில் காணமுடிகின்றது. தலைவியின் களவு வாழ்க்கை, கற்பாக மாற தலைவியின் உணர்வையறிந்து அதைத் தெளிவுற வெளிப்படுத்தும் தோழியின் புலனுணர்வுத்திறனைக் குறுந்தொகைப் பாடல்கள்

உணர்த்துகின்றன.

தலைவியை இரவு நேரத்தில் காண வருகிறான் தலைவன்,தோழி முன்னிலைப் புறமொழியாக நிலவிற்கு உரைப்பாளாக, தலைவரது களவொழுக்கம் நன்மை செய்யவில்லை என்றும் வரைவை வற்புறுத்தியதை குறுந்.47 வது பாடல் விளக்குகின்றது. தலைவன் விரைந்து வந்து வரைவான் என்று கூறிய செவிலியைத் 'தோழி அமிழ்தமே உண்ணும் பெரும் புகழை உடையவள்' என்று அன்னையை குறுந். 83 வது பாடலில் வாழ்த்தினாள். வரைவிடை வைத்துப் பிரியும் தலைவனிடம், 'ஆண்டு தங்காது விரைந்து வரின், நின் தலைவியின் அழகு நினக்கே உரித்தாகும்' என்று குறுந்.225 வது பாடலில் குறிப்பிடுகிறாள். தலைவன் வருவதற்கான நிமித்தங்கள் தோன்றுகின்றன என்று கூறுவதைக் குறுந்.275 ஆம் பாடல் எடுத்துரைக்கிறது. இவ்வாறு தோழியானவள் சூழலுக்கு ஏற்ப தன் புலனுணர்வுத் திறத்தினை வெளிப்படுகிறாள்.

முடிவுரை

உணர்வுசார் அறிவு கொண்ட மாந்தர் உணர்வுகளைக் கையாள்வதில் பிற மாந்தர்களிடமிருந்து வேறுபடுகின்றனர். உணர்வுசார் அறிவுத்திறன் கொண்டிராத மாந்தர் சாதாரண சூழலைக் கூட உணர்வுவயப்பட்டுச் சிக்கலாக்கி விடுவர். உணர்வுசார் அறிவுத்திறன் கொண்டோர் அசாதாரண சூழலை, சிக்கலைப் பக்குவமாகக் கையாண்டு சூழலை நன்முறையில் மாற்றிவிடுவர். புலனுணர்வு, உணர்வு ஒருங்கிணைவு, உணர்தல், உணர்வு மேலாண்மை ஆகிய நான்கு திறன்களும் உணர்வுசார் அறிவின் கூறுகளாகும். உணர்வுமயமான சூழலைக் கையாள இந்நான்கு கூறுகளும் பயன்படுகின்றன.

சங்க அகப் பாடல்களில் களவு, கற்பு என இருநிலைகளிலும் அகவாழ்க்கையில் பல ஏற்ற, இறக்கங்கள் காணப்படுகின்றன. தோழி எனும் அகமாந்தர் தலைவன், தலைவியிடையே தோன்றும் அன்பை, நம்பிக்கையை, புரிதலின்மையை, உறவுப்பிணைப்பை நெறிப்படுத்தும் தன்மையுடையவளாகக் காணப்படுகிறாள். மகிழ்ச்சியான, மகிழ்ச்சியற்ற நிலைகளிலும் தோழி உணர்வுசார் அறிவுத் திறனோடு செயல்படுகிறாள்.இவ்வாறு குறுந்தொகைப்பாடல்களில் தோழியானவள் சூழலுக்கு ஏற்ப தன் புலனுணர்வுத் திறத்தினை வெளிப்படுத்தவதை அறிய முடிகிறது.இன்றளவும் தமிழ் மரபில் அகம் சார்ந்த சிக்கல்களைச் சீர் செய்ய மரபணு வழியாகக் கடத்தப்பட்ட உணவுசார் அறிவு பயன்படுகிறது.தற்கால அறிவியலின் துணையோடு உணவுசார் அறிவு சார்ந்த செயல்பாட்டைப் பழக்கப்படுத்துவதன் வழி சங்க காலத்திலிருந்து தமிழருக்குள் இருக்கும் உணர்வுசார் அறிவை மீட்டெடுக்கலாம்.

காலந்தோறும் மகளிர்

முனைவர் ஞா.பழனிவேலு
இணைப்பேராசிரியர்,
அயல்நாட்டுத் தமிழ்க்கல்வித் துறை, தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம்,
தஞ்சாவூர்

"பெண்மையே தெய்வீகக் காட்சியடா" என்ற கவிமணியின் பொன்னான வாக்கியமும், "மண்ணுயிர்களெல்லாம் உயிருள்ளவை என்றால் இவ்வுலகில் மனையாளும் உயிருள்ளவள் தான்" என்று பெண்மைக்குப் பெருமைச் சேர்த்துள்ளார் பாரதி.

அக்காலத்தில் ஔவையார் அதியமானின் தூதராக மட்டுமன்றிப் போர்க் கொடுமையைத் தடுத்து நிறுத்த தூதராகப் பணியாற்றியதற்கு இணையாக வேறொருவரை வேறொரு நாட்டில் காட்ட முடியாது என இலக்குவனார் மறைமலை அவர்கள் வினவியுள்ளார். இவரின் வியப்பு பெண்மையை உயத்தியுள்ளதை அறிய முடிகிறது. வாழ்வியல் நெறியில் ஒழுக்கம், நீதி, நேர்மை, உண்மை ஆகிய சமூக இணைப்புடன் சார்ந்த நெறிமுறைகளோடு மகளிர் வாழ்ந்து வந்துள்ளனர். விண்ணும், மண்ணும், நீரும், நெருப்பும், காற்றும் எப்படி இயற்கையோ அதுபோல் பெண்ணும் இயற்கையானவள். காலத்தின் வேகத்தைவிட பெண் முன்னேறி வருகிறாள்.

ஆய்வுநோக்கம்

பெண்ணின் நுண்ணறிவும் செயலற்றும் திறனும் இவ்வுலகையே வியக்கவைக்கிறது என்பது நடைமுறை உண்மையாகும். தமிழுக்கு அடித்தளமிட்ட சங்ககாலம் முதல் இக்காலம் வரை பெண்களின் நிலை குறித்து இக்கட்டுரையில் ஆராயப்படுகிறது. மேலும் இலக்கியங்களில் காலந்தோறும் பெண்கலைப் பற்றி அறியும் ஆர்வம் மேலோங்கி இருந்தமையால் இத்தலைப்பு தேர்ந்தெடுக்ககட்டது. தமிழ் மண்ணில் பெண்களின் மரபுவழி வந்த பண்பாட்டுணர்வு மையக் கருத்தாகப் பரிணாமம் பெற்றுள்ளன. ஆகவே பெண்களின் படிநிலை முதலானவற்றை ஒருங்கிணைத்து காலந்தோறும் மகளிரின் எண்ணத்தை அணுகும் ஆய்வாக இக்கட்டுரை அமைந்துள்ளது.

திறவுச்சொற்கள்

பெண்கள், சமூகம், மகளிர், காலந்தோறும், வாழ்வியலில் பெண்கள், வரலாற்றில் பெண்கள், உளவியல் பாங்கு

சங்க காலப் பெண்கள்

சங்க காலம் என்பது கி.பி. இரண்டாம் நூற்றாண்டு வரை என்றும், அதில் தொல்காப்பியம் கி.மு. நான்கு முதல் கி.மு. முதலாம் நூற்றாண்டு வரை தொல்காப்பியர் காலம் என்றும், சங்க இலக்கியங்கள் எட்டுத்தொகை, பத்துப்பாட்டு நூல்களைச் சங்க காலம் என்றும் குறிப்பிடுகிறார்கள். சங்க நூல்களுக்குத் தொல்காப்பியம் முற்பட்டது என்று ஆய்தல் இன்றியே வெளிப்பட விளங்குகிறது.

தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றின் பொற்காலம் பழந்தமிழ் பண்பாட்டின் நிலைக்களனாய் அமைந்தவைச் சங்ககால மகளிரின் அரும்பண்புகள். சங்க காலப் பெண்கள் சமுதாயத்தில் உயர்ந்த இடத்தைப் பெற்றிருந்தனர். சமூக விழாக்களிலே சுதந்திரமாகப் பங்கு கொண்டனர். ஆடவருக்கு இணையாகப் பெண்கள் நற்செயல்களில் ஈடுபட்டனர்.

வீரத்தாய்

புறம் காட்டாத வீரனின் தாய் தன் மகனின் மாண்பைக் மனமுருகி மார்பகம் பால் சுரந்ததைப் பதிவு செய்கிறது.(புறம்.295) போர்க்களத்தில் என்மகன் புறம் காட்டாது வீரச்சமர் புரியக் கூடியவன். அவன் அப்படிப் புறம் காட்டியிருப்பின் அவனுக்குப் பாலூட்டிய இம்மார்பகத்தை அறுத்து எறிவேன் என்று வீரவஞ்சினம் கூறும் தாயைப் புறப்பாட்டு வெளிப்படுத்துகின்றன.

(புறம் .278) உன்மகன் எங்கு உள்ளான் என்ற வினாவிற்கு வீரமகள் ஒருத்தி கூறும் கருத்து கவனத்திற்குரியது.

புலி சேர்ந்து போகிய கல்லளை போல
ஈன்ற வயிறோ இதுவே
தோன்றுவன் மாதோ போர்க்களத்தானே

என்று புறப்பாடல் கூறுவது என்னவென்றால், தம் வயிற்றில் பிறந்த மக்களும் தம்மைப் போலவே வீரம்செறிந்தவர்களாக விளங்க வேண்டுமென விரும்பினர். வீரப் பெண்மணி ஒருத்தி, தன்னுடைய மகன் மார்பில் அம்புபட்டு இறந்துகிடப்பதைக் கண்டு, ஈன்ற பொழுதினும் பெருமகிழ்வு கொண்டாள்.

கலைமகளிர்

சங்ககாலத்தில் ஆடவரைப் போலவே பெண்டிரும் கல்வியில் சிறந்து விளங்கினர். அறிவும், புலமையும் சமுதாயத்தின் இருகண்கள். வெண்ணிக் குயத்தியார் (புற.66) குறமகள் குறிலெயினி (நற்.357) போன்ற பெண்பாற் புலவர்களின் பெயர்களைக் கொண்டு அறியலாம்.

ஔவையார், அரசன் அதியமான் நெடுமானஞ்சியிடம் கொண்டிருந்த நட்புறவால் பாடல்கள் பாடியுள்ளதையும், அவனுக்காக வேற்று அரசனிடம் (தொண்டைமான்) சென்று வந்ததையும் (புற.95) புறநானூறு தெரிவிக்கிறது. இதன்மூலம் அரசன் அவருக்கு அளித்திருந்த மதிப்பை அறியமுடிகிறது.

கற்பு வாழ்க்கை

ஒரு பெண் தன் கணவனை விட்டுப் பிரிந்து சென்றதாகவோ, வெறுப்படைந்து வேறுமணம் செய்து கொண்டதாகவோ, இக்காலச் சட்டம்அனுமதிக்கும் வகையில் மனவிலக்குப் பெற்றதாகவோ சங்க இலக்கியங்கள் குறிப்பிடவில்லை. இதனால் மகளிர் பொறுமை குணமும், சகிப்புத் தன்மையும் கொண்டு குடும்பம் சிதைவுபடாமல் காத்துச் சமுதாய அமைதிக்கும், முன்னேற்றத்திற்கும் வழிவகுத்தனர் என்று கருதலாம். சங்ககாலக் கன்னியர் களவின் மூலம் தாம் விரும்பிய வாழ்க்கைத் துணைவரை வரித்துக் கொண்டதையும், அது இயலாத நிலையில் அறத்தோடு நின்றோ, உடன்போக்கில் ஈடுபட்டோ, தம் உரிமையைக் காத்துக் கொண்டு வாழ்க்கையை அமைத்துக் கொண்டதையும் காணமுடிகிறது. பெற்றோர் தேர்ந்து அமைந்த வாழ்க்கையும் மகளிர் உரிமைகளை, நலங்களைப் போற்றுவதாக அமையக் காணலாம்.

விருந்தோம்பல்

தாய்வழி சமுதாயத்தில் பெண்ணே உணவு பொருட்களைச் சேகரித்து அதனைப் பகிர்ந்தளித்து வந்துள்ளாள். அதாவது ஒரு பெண் தன் கற்பு வாழ்க்கை ஏற்றவுடன் அவளே விருந்தோம்பலுக்கு உரியவள் என்பது மரபு. அதைப் பின்பற்றியும் வந்தனர் என்பதை அறியும் பாடல்,

அல்லில் ஆயினும் விருந்துவரின் உவக்கும்
முல்லை சான்ற கற்பின்
மெல்லியல் குறுமகள்

சங்ககாலத்தில் மகளிர் நள்ளிரவில் விருந்தினர் வந்தாலும் முகம் சுளிக்காது வரவேற்று விருந்து செய்வர் வீட்டில் வறுமையோடு இருந்தாலும் விருந்தினர்களுக்கு வீட்டில் இருக்கும் பொருளினைக் கொண்டு சமைத்தனர் என்று உணர முடிகிறது. அனிச்சம் மலரைப் போன்றவர்கள் விருந்தினர் என்பதை அறிந்திருந்தனர்.

எவ்விரு எதயரும் மனைவி

பெண்கள் விருந்தோம்பலின் சிறப்ப உணர்ந்திருந்தனர் என்பதைக் காணமுடிகிறது.

மகளிர் புலமை

473 சங்கப்புலவர்களில் 36 பேர் பெண்பாற்புலவர்கள் என்பதும், 2279 சங்கப் பாடல்களில் 169 பாடல்கள் மகளிர் பங்கு வகித்தமை போன்ற இச்செய்திகள் பெண் குலத்திற்குப் பெருமை தருவனவாகும்.

அகநானூறு, நற்றிணை, குறுந்தொகை ஆகிய அகத்துறை நூல்களில் இயற்றிய பாடல்களின் எண்ணிக்கை 100 ஆகும்; அவற்றில் குறுகிய அடிவரையால் அமைந்த குறுந்தொகையில் 60 பாடல்களும், நீண்ட அடிவரையான் அமைந்த நெடுந்தொகை அகநானூறில் 21 பாடல்களும் இடம் பெற்றிருப்பதை நோக்க, ஆடவர் விரித்துக் கூற விரும்புவனவற்றை மகளிர் சுருங்கக் கூறும் ஆற்றல் பெற்றவர் என்பது அறியக்கிடக்கின்றது. சங்க இலக்கியத்திற்கு ஆடவர் ஆற்றிய பணியிலும் மகளிர் பண்பே மிகுதியாக இருக்கின்றது என்பதை அறியமுடிகிறது.

இலக்கியங்களில் மகளிர்

கணவனைத் தேடியலைந்த வெள்ளி வீதியாரின் பாடலொன்று,

"காலே வரிதப் வினவே கண்ணே
நோக்கி நோக்கி வாளிழந்த தனவே
அகலிரு விசும் பின் மினினும்
பலரே மன்ற இவ்வுலகத்துப் பிறரே "

நமக்குக் கண்ணீர் வரவழைக்கும் துயரத்தைத் தாங்கி நிற்கிறது இப்பாடல். கால்கள். நடந்து நடந்து பரிதவிப்பனவாம். கண்கள் தேடித்தேடி ஒளி இழந்தனவாம். அகன்ற வானிற் விண்மீன்களும் பலராக இருக்கின்ற மாந்தர் கூட்டத்தை தன் மணவாளனைத் தேடிப் பெறுவது வீணாகிறது. பித்துப்பிடித்தார் போன்ற நிலையில் பிரிந்த கணவனைத் தேடுவது, ஏமாற்றத்தின் எல்லையில் அவர் அரற்றுவதும் அவரது ஆற்றாமையை நமக்கு விளக்குகின்றது.

ஆட்சிப் பொறுப்பில் பெண்கள்

ஜான்சிராணி, பெண்ணாக இருந்தும் தீரத்திலும் சிறந்து விளங்கினார். அவரின் அறிவும் போர்க்காலங்களில் கையாண்ட உத்திகளும் செயல்பட்ட முறைகளும் பிரிட்டிஷ் படையினரைத் திணர வைத்தன. ஜான்சிராணியின் தலையைக் கொண்டு வருபவர்களுக்கு ரூ.20000 - சன்மானம் அளிக்கப்படுமென பறைசாற்றபட்டது. வலிமை பிரிட்டிஷ் படையினரால் போர்க்களத்திலேயே அவர் கொல்லப்பட்டர் என அறியமுடிகிறது.

2000 - ஆம் ஆண்டு கர்ணம் மல்லேஸ்வரி வெண்கல விருது வாகையாளர். சிட்னி ஒலிம்பிக் போட்டி, விருது பெற்றார். இவ்வாறு பெண்கள் பல்வேறு துறைகளிளும் சிறந்து விளங்கியதை நாம் அறியமுடிகிறது.

தொகுப்புரை

மனிதன் தோன்றிய காலத்தில் ஆண், பெண் வேறுபாடுகள் காணப்படவில்லை. சிவபுராணத்தில் அம்மை அப்பனாய்க் காட்சியளித்து பெண்களுக்குச் சம உரிமை கொடுத்திருந்ததைப் புராணம் உணர்த்துகின்றது.

ஓர் ஆணுக்குத் துணையாக எல்லா நேரங்களிலும் பெண் இருந்திருக்கிறாள் என்பதை அறியமுடிகிறது.

பெண்ணைப் பெருமையாகப் பேசுவதை பொறுத்துக் கொள்ள முடியாத நிலையில்தான் பெண்ணை அடிமை நிலைக்கு, கொண்டு வரத்தொடங்கியுள்ளனர்.

நோய் எதுவென்று அறிந்தால் தான் அதற்கு மருந்து தேடமுடியும். அதுபோலத்தான் பெண்ணின் வளர்ச்சிக்கு தடைக் கற்களைக் கண்டறிந்து தகர்த்தெறிய வேண்டும்.

தொல்காப்பியர் காட்டும் பெண்களின் வாழ்வியல்

ஞா. ரூபன்சுபராஜ்,
முனைவர்பட்ட ஆய்வாளர், இந்திய மொழிகள், ஒப்பிலக்கியப்பள்ளி,
தமிழ்ப்பல்கலைக்கழகம், தஞ்சாவூர்.

முனைவர் ச. கவிதா
நெறியாளர்
பேராசிரியர், இந்திய மொழிகள் மற்றும் ஒப்பிலக்கியப் பள்ளி,
தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம் - தஞ்சாவூர்.

தொல்காப்பியம் தமிழ் மொழியின் அமைப்பையும் தொன்மையையும் எடுத்துக் கூறும் பழம்பெரும் நூலாகும். வேறு எந்த மொழியிலும் இல்லாத பொருள் அதிகாரத்தைrf தன்னகத்தே கொண்ட பெருமை உடையது. இந்நூல் தொல்காப்பியர் காட்டும் பெண்களின் இயல்பு, தலைவியின் தன்மை, தோழியின் அறிவுத்திறம், செவிலியன் செயல், நற்றாய், பரத்தையர் பண்புகள் ஆகியவற்றைக் காண்பது கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

பெண்களின் இயல்பு

பண்டைக்கால முதல் இன்று வரை பெண்கள் என்றாலே மென்மையானவள் என்ற கருத்து நிலவுகின்றது. பெண் இயல்பாகவே அச்சம், மடம், நாணம், பயிர்ப்பு என்ற குணங்களை உடையவள் என்று கூறப்படுகின்றது. இத்தகைய இயல்புகள் உடையவர்களாகத் தொல்காப்பியர் காலப் பெண்கள் சுட்டப்படுகின்றனர். இதனை,

"அச்சமும் நாணமும் மடனும் முந்துறத்தல்
நிச்சமும் பெண்பாற்குரிய என்ப" (களவு.8)
"உயிரும் நாணும் மடனும் என்றில்லை
செயிர்தீர் சிறப்பின் நால்வர்க்கும் உரிய" (பொருள்.7)

"செறிவும் நிறைவும் செம்மையும் செப்பும்
அறிவும் அருமையும் பெண்பாலான" *(பொருள்.15)*

என்று தொல்காப்பியர் கூறுகின்றார். இவ்வியல்புகளை உடையவராக இருப்பதால்தான் தலைவி தன் காதலைத் தலைவனிடம் நேரடியாகக் கூற இயலாதவளாக இருக்கின்றாள் எனத் தெரிகின்றது. ஆணுக்கு நிகராகப் பெண்கள் இருக்கவில்லை எனத் தெரிகிறது.

கற்பு

பெண்களுக்கு உயிர் போன்றது கற்பு, கற்பின் வழி நடப்பது பெண்களுக்கு சிறப்பு. இதனை,

"உயிரினும் சிறந்ததன்று நாணே நாணினும்
செயிர்தீர் காட்சிக் கற்புச் சிறந்ததென்று" *(களவு.23)*

கற்பும் காமமும் நற்பால் ஒழுக்கமும்
……………………………………
……………………………………
கிழவோள் மாண்புகள்" *(கற்பு.11)*

என்று தொல்காப்பியர் கூறுகின்றார். உடன்போக்குக்குப் பின் தலைவன் பிரிந்தபோது தலைவி தோழியின் துணைகொண்டு கற்பு நெறியில் நிற்பவள் என்பதை,

"போக்குடன் அறிந்தபின் தோழியோடு கெழீஇக்
கற்பின் ஆக்கத்து நிற்றற் கண்ணும்" *(களவு. 25)*

என்று கூறுகின்றார். இதன் காரணமாகத்தான்,

"முந்நீர் வழக்கம் மகடூவோடில்லை
எண்ணரும் பாசறை பெண்ணொடும் புணரார்" *(கற்பு. 34)*

என்று தொல்காப்பியர் கூறுகின்றார். தலைவன் தன் காதல் நிறைவேறாத போது தன் காதலைத் தலைவிக்கும் ஊரார்க்கும் தெரிவிக்கும் நோக்கம் மடல் ஏறுதல். இது ஆண்களுக்கு மட்டுமே இருந்தது. இவ்வழக்கம் பெண்களுக்கு சிறந்ததன்று என எண்ணினார்.

தலைவியின் தன்மை

தலைவி தன் விருப்பத்தை நேரடியாக உணர்த்தாமல், மறைமுகமாக குறிப்பதாலும், சூழ்நிலையாலும் உணர்த்தும் தன்மை உடையவள். தலைவனுக்கு எதிர் நின்று அவன் சொன்னவற்றிற்கு மறுத்துப் பேசியவளாகச் சுட்டப்படவில்லை. குறிப்பால் உணர்த்தும் தன்மையை,

"காமத்திணையில் கண்ணின்று வரூஉம்
நாணும் மடனும் பெண்மைய ஆதலின்
குறிப்பினும் இடத்தினும் அல்லது வேட்கை
நெறிப்பட வாரா அவள் வயினான" (களவு. 17)

"கன்னுறு வேட்கை கிழவன்முன் கிளத்தல்
எண்ணுங் காலைக் கிழத்திற்கு இல்லை" (களவு. 27)

என்று தொல்காப்பியர் கூறுகின்றார். களவொழுக்கத்தில் தலைவி பேசிய இடங்களைச் சில நூற்பாக்களில் கூறுகின்றார். தலைவி தலைவனுக்கு எதிராக நின்று எதிர்த்துப் பேசவில்லை தலைவி தன்னைப் புகழ்ந்து தலைவனுக்கு முன் பேசியதும் இல்லை என்று கூறுகின்றார். கற்பொழுக்கத்தில் தலைவி பரத்தமைக் காரணமாகவும் இல்லறம் நடத்தும்போது தலைவி அஞ்சுகின்ற அச்சத்தையும் பற்றி தொல்காப்பியர் கூறுகின்றார்.

தோழியின் அறிவுத்திறம்

தொல்காப்பியர் காட்டும் தோழி அறிவு நிரம்பியவளாகவும், உலகை நன்கு அறிந்தவளாகவும் இருக்கின்றாள்.

தோழியின் அறிவைத் தலைவன் தலைவியின் உணர்வை உணர்ந்து அதற்கேற்றாற்போல் செயல்படும் திறத்தின் மூலம் தெரிகிறது. இதனை,

"குறையுற உணர்தல் முன்னுற உணர்தல்
இருவரும் உள்வழி அவன்வர வுணர்தலென
மதியுடம் படுத்தல் ஒருமூ வகைத்தே" (களவு. 37)

என்று கூறுகின்றார். தோழியின் விடாமுயற்சியைத் தலைவன் தலைவியின் நிலையை உணர்ந்தே தோழி அவர்களுக்கு வேண்டிய உதவிகளைச் செய்து இருவரையும் சேர்த்து வைக்கும் ஆற்றலுடையவள் என்று கூறுகின்றார். தோழியின் மனவுறுதியை,

"உறுகண் ஓம்பல் தன்னியல் பாகலன்
உரியதாகும் தோழிகண் உரனே" (பொருள்.45)

என்று கூறுகின்றார். தோழி மட்டுமே தலைவன் தலைவியை புகழ்தல் (பொருள்.46) தலைவனும் தலைவியும் சந்திக்கும் இடத்தைத் தேர்வு செய்தல் (களவு.19) என்று தொல்காப்பியர் கூறுகின்றார். தலைவிக்காகத் தோழி அறத்துடன் நின்றதை (களவு.23) உடன் போக்கின் போது தோழி அடைக்கலம் தேடிக் கொடுத்ததை "ஓம்படக் கிளவிப் பாங்கின் கண்ணும்" என்று கூறுகின்றார். மேலும், தோழி பேசும் பல இடங்களை ஆகிய நூற்பாக்கள் உணர்த்துகின்றது. அறிவுமிக்கவள் எதையும் எதிர்கொள்ளும் மன உறுதியுடையவள், நினைத்ததை சாதிக்கும் துணிவு உடையவள் என தெரிகின்றது.

செவிலியின் செயல்

எதையும் ஆராய்ந்து உணர்ந்து அறிய கருத்துக்களைக் குறிப்பாக அறிந்து கூறும் இயல்புடையவள். நடந்து முடிந்தது, நடக்கப் போவது, நடந்து கொண்டிருப்பது பற்றியும் தீயவை விலக்கி, நல்லவை எடுத்துக் கூறும் பாங்கு உடையவள். இதனை,

"கழிவினும் வரவினும் நிகழ்வினும் வழிகொள
நல்லவை உரைத்தலும் அல்லவை கடித்தும்
செவிலிக்குரிய ஆகும் என்ப" (கற்பு.12)

என்று தொல்காப்பியர் கூறுகின்றார். செவிலியின் இயல்பினை என்ற நூற்பாவில் கூறுகின்றார். செவிலி பேசும் இடங்களை நூற்பா கூறுகின்றது. செவிலி வளர்ப்புத் தாயாக இருந்தாலும், தன் மகளை விட தலைவிக்கு முக்கியத்துவம் கொடுப்பவளாகவும், தலைவியை நல்வழிப்படுத்துபவர்களாகவும் திகழ்கின்றார் என தெரிகின்றது.

நற்றாய் புலம்பல்

உடன் போக்கில் தலைவன் தலைவியை அழைத்துச் சென்றான். தலைவியையும் தலைவனையும் தன் நிலையும் உடன்போக்குக்குப்பின் எண்ணி புலம்பும் தன்மையை உடையவள். இதனை,

"தன்னும் அவனும் அவளும் சுட்டி
மன்னும் நிமித்தம் மொழிப்பொருள் தெய்வம்
...
போகிய திறத்து நற்றாய்ப் புலம்பலும்
ஆகிய கிளவியும் அல்வழி உரிய" (அகத்.36)

என்று தொல்காப்பியர் கூறுகின்றார்.

பரத்தையர் பண்பு

பரத்தையர் என்போர் ஒருவரையும் மனம் செய்து கொள்ளாமல் மன்னர், செல்வந்தர் போன்றோருக்கும், காமுகருக்கும் இன்பம் நல்கும் உரிமையுடைய பெண்களாக வாழ்ந்து வந்துள்ளனர். தம்மை நாடி இன்பம் துய்ப்போர் தரும் பொருளில் வாழ்க்கை நடத்தினர். அதனால் பொருட்பெண்டிர் எனவும் கூறப்பட்டனர். இவர்களைக் காமக்கிழத்தி, பரத்தை, மாயப்பரத்தை என்றும் கூறுவர். காமக்கிழத்தி என்பவள் தலைவனது செல்வநிலையை அறிந்து தலைவன் மீது அன்பு கொண்டு வாழ்க்கை நடத்தும் அயல் மகளிர், தலைவன் மீதும் தலைவனின் குடும்பத்தின் மீதும் அக்கறை உடையவளாக திகழ்பவள். இவர்களை, இல்லகிழத்தி என்று கூறுவர். இதனை,

"காமக்கிழத்தி மனையோள் என்றிவர்
ஏமுறு கிழவி சொல்லிய எதிரும்" (கற்பு.5)

"காமக்கிழத்தி தன்மகத் தழிஇ
ஏமுறு விளையாட்டு இறுதி கண்ணும்" (கற்பு.7)

என்று தொல்காப்பியர் கூறுகின்றார். தலைவிக்கு அடுத்த நிலையில் தலைவனுக்காக இருப்பவள் என தெரிகின்றது.

உடன்கட்டை ஏறுதல்

தொல்காப்பியர் கால பெண்கள், கணவன் இறந்தவுடன் தானும் இறந்தனர். இதனை பாலை நிலை என்றும் தாபத நிலை என்றும் கூறுவர். போரில் இறந்த தலைவனை எண்ணி தலைவி வருந்துவதையும், தலைவி உடன்கட்டை ஏறுவதைப் போன்ற பல்வேறு செய்திகளைப் புறநானூற்றுப் பாடல்களால் அறிய முடிகிறது.

முடிவுரை

இன்றைக்கு மகளிரியல் பெரிதும் வளர்ந்துள்ளது. பெண்ணியக் கோட்பாடுகள் பல உருவாக்கப்பட்டுள்ளன. இந்நிலைமையை இரண்டாயிரமாண்டு காலத்திற்கு முற்பட்ட ஒரு நூலில் நாம் எதிர்பார்ப்பதற்கில்லை. ஆனால் தன் காலத்திற்குக் கட்டுப்பட்டுப் பெண் பற்றிய சில சிறப்பான கருத்துகளைத் தொல்காப்பியம் வெளிப்படுத்தியுள்ளது என்பதை மறுப்பதற்கில்லை. இப்பின்னணியில் பார்க்கும்போது தொன்மைக்காலத் தமிழ்ப் பெண்மையை அறிந்து கொள்வதற்குரிய சமூகவியல் ஆவணமாகத் தொல்காப்பியம் திகழ்கிறது எனலாம்.

சங்க இலக்கியத்தில் பெண்தெய்வ உருக்கள்

பி. சசிகலா
உதவிப் பேராசிரியர்,
து.கோ வைணவக் கல்லூரி, சென்னை.

தொல்காப்பியர் இயற்கைப் பொருளை இற்றெனக் கிளத்தல் செயற்கைப் பொருளை ஆக்கமொடு கூறல் (கிளவியாக்கம்.19) என இயற்கைச் சார்புப் பின்னணியின் ஊடே புதிய பொருட்களின் உருவாக்கம் நிகழுமாற்றை எடுத்துக் காட்டுகிறார். இயற்கைச் சார்புப் பின்னணியில் மனிதன், வாழ்வியல் தேவை கருதிப் புதியனவாகப் படைத்து ஆக்கிக்கொள்ளும் அனைத்துமே அவ்வக்கால வரலாற்று விழுமியங்களாக மிளிர்வதைக் காண்கிறோம். இந்தப் பின்னணியோடு "இலக்கியம் என்பது காலத்தின் உற்பத்தி; அது காலத்தையும் உற்பவிக்கின்றது" என்னும் கருத்தியலை உற்றுநோக்கினால் எந்த ஒரு மொழியிலும் மக்கள் வாழ்முறையின் முகிழ்ப்பாக / வார்ப்பாகவே கலை இலக்கியப் பண்பாட்டு மூலங்கள் கருக்கொள்வதைக் கட்டமைக்க இயலும் உலகியலுக்கும் அதன் ஊடாய் ஊற்றெடுக்கும் இத்தகைய பண்பாட்டு நடவடிக்கைகளுக்கும் இடையேயான உறவுப்பின்னல் உலகமொழிகள் அனைத்திற்குமே பொதுவானது எனினும் குறிப்பிட்ட மொழிசார்ந்த வரலாற்றைக் கட்டுமானம் செய்வதில் அவை முக்கியத்துவம் பெறுவதை மறுப்பதற்கில்லை. காலச் சக்கரத்தின் ஞாலசுழற்சியில் மானுட மன வெளிப்பாட்டின் பல்பரிமாணங்களை உள்ளீடாகக் கொண்டே தோற்றம் கொள்ளும் தன்மையது. ஆகையால் மொழியின்வழி ஓர் இனத்தை தீர்க்கமாக வரையறை செய்வதில் இவை முக்கிய காரணிகளாகின்றன. அவ்வகையில் சங்கச் செவ்வியல் இலக்கியங்கள் தொகுத்து வரைமுறைப் படுத்தப்பட்ட பாடல்களின் வழியாகத் தமிழின் தொல்லியல் மானிடவியல் உள்ளிட்ட பண்பாட்டு படிநிலையாக்கங்களை வரையறை செய்ய இயலும்

குறிப்பாகத் தொல்குடிச் சமூகம், இனக்குழுச் சமூகம், சீறூர்ச் சமூகம், பேரரசுகளின் சமூகம் எனப் பலபடித்தான சமூக அமைப்புகளும் அச்சமூக இயங்கியல் மேலிட்ட மானுட வாழ்க்கைப் பதிவுகளும் பல அடுக்குகளாகப் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ள வரலாற்றைச் சங்க

இலக்கியங்களில் இனம் காணமுடியும். வேறுவகையில் குறிப்பிட வேண்டுமென்றால் பழந்தமிழர்களின் வேட்டைச் சமூகம், ஆநிரை வளர்ப்புச் சமூகம், வன்புல உணவு உற்பத்திச் சமூகம், மென்புல உணவு உற்பத்திச் சமூகம், வணிகச் சமூகம் எனும் பார்வையோடு அணுகவும் அவ்விலக்கிய குறிப்புகள் இடமளிக்கின்றன விலங்குகளோடு விலங்குகளாகக் கலந்து வாழ்ந்த காலம் முதல் பரிணாம வளர்ச்சி அடைந்தது வரையிலான பல்வேறு காலகட்டங்களிலும் இயற்கைச் சக்திகளை இனம் கண்டறிவது அவற்றைக் கண்டு அஞ்சுவது அவற்றைத் தன்வயப் படுத்த முனைவது அவை மகிழும் வகையிலான வழிபாடுகளை மேற்கொள்வது எனக் காலந்தோறும் இறையியில் மேலிட்ட புனைவுகளைக் கைக்கொண்டிருந்த வரலாற்றையும் கட்டமைக்க இயலும். அணங்கு, சூர் எனும் சொல்லாக்கங்கள் இத்தகைய அச்சப் பின்னணியிலேயே பயன் கொள்ளப் பட்டிருப்பதைக் காணலாம் அணங்குடைச் சிலம்பு, அணங்குடைச் சாரல், அணங்குடை நெடுங்கோடு, அணங்குடை நெடுவரை, சூருடைச் சிலம்பு, சூர் உறை வெற்பு, அணங்குடை முந்நீர், சூருடை நனந்தலைச் சுனை, நிறை சுனை உறையும் சூர்மகள் முதலான சங்க இலக்கியச் சொல்லாட்சிகள் மலை, மலைச்சாரல், நீர்ச்சுனை, நீர்நிலை முதலான இயற்கைப் பகுதிகளில் சூரும் அணங்கும் குடிகொண்டிருந்தன என்ற சங்ககால மக்களின் நம்பிக்கைகளுக்கான அகச்சான்றுகளாகும். சங்க இலக்கியங்களில் பதிவாகியுள்ள இத்தகு சூரணங்கு முதலான வருத்தம் மற்றும் அச்சத்தைத் தரும் இயற்கை இகந்த ஆற்றல்களே பின்னர்ப் பல கிளைகளாகக் கிளைத்துப் பல்வகை நம்பிக்கைகள், வழிபாட்டுச் சடங்குகளாகப் பரிணாமம் பெற்றன. குறிப்பாகப் பழந்தமிழ் மக்களின் தாய்த்தெய்வ வழிபாட்டின் தொடக்கத்தை இத்தகு சூரணங்கு முதலான இயற்கை இகந்த ஆற்றல்களிலிருந்தே நாம் இனங்காண முடியும்.

இயற்கை நிகழ்வுகளையயும் இயற்கை இகந்த நிகழ்வுகளையும் வணங்கித்துதிக்கும் இத்தகைய போக்குகளை ஆய்வுக்குட்படுத்திய ராஜ் கௌதமன், "காடுமலை, கடல், சுரம் முதலான பழைய கால நாகரிகப் பகுதிகளில் வாழ்ந்த குடிகளிடம் தாங்கள் வாழ்ந்த இயற்கைப் பகுதிகளான மரங்கள், மலைச்சாரல்கள், மலை உச்சிகள், காடுகள், மலைச்சுனைகள், நீரூற்றுகள், நீர்நிலைகள், கடல்துறைகள், காட்டுப்பூகள், பிலங்கள், ஆள் அரவமற்ற இடங்கள், இரவுக்காலம் .. ஆகியவற்றில் கடவுள், சூரணங்கு, சூலி, முருகு ஆகியவை தங்கின, நடமாடின என்ற நம்பிக்கை வெகு ஆழமாக வேர்விட்டிருந்ததைப் பாடல்களின் வழியாகக் காணலாம். மேற்கூறியவை மனித உருவம் உடையனவா என்பது தெளிவுறுவில்லை.

தமிழில் மட்டுமல்லாது உலகம் எங்ஙனும் தொல்பழம் பதிவுகளாகக் கிடைப்பவை அச்சநிலை மேலிட்ட தாய்த்தெய்வம் அல்லது பெண்தெய்வ உருக்களை முன்வைத்துள்ளன. பழங்கற்காலம் (*Palaeolithic Age*) சார்ந்ததாய்த் தெய்வ உருவங்கள் அகழ்வாய்வுகளின் போது உலகெங்கிலும் கிடைத்துள்ளன. இவை எலும்பு, யானைத் தந்தம், கல், சுடுமண் இவற்றினால் உருவாக்கப்பட்டவை. கிரேக்கர்களின் வீனஸ் என்ற பெண்தெய்வத்தின் பெயரால் தொல்லியலாளர்கள் இவற்றை அழைப்பர். ஹரப்பா , மொகஞ்சதாரோ, அகழ் ஆய்வுகளிலும் வீனஸ் உருவங்கள் கிடைத்துள்ளன. இவ்விரு இடங்களிலும் அகழ்ஆய்வை மேற்கொண்ட மார்ஷல் என்ற ஆங்கிலேயர் சிந்துச் சமவெளிக்கும் மேலை நாட்டிற்கும்

இடையே பண்பாட்டுப் பிணைப்பு இருந்துள்ளதாக வலியுறுத்தி உள்ளார். ஹரப்பாவில் கிடைத்துள்ள வீனஸ் உருவங்களுக்கு இணையானதாக மேலைநாட்டு அகழ்வாய்வுகளில் கிடைத்த வீனஸ் உருவங்களை அவர் ஒப்பிட்டு ஆராய்ந்துள்ளார் இதன் வெளிப்பாடாக தாய்த் தெய்வமானது தாவரச் செழிப்போடு தொடர்புபடுத்தப் பட்டது.அதே நேரத்தில் அவற்றில் இடம்பெற்றுள்ள தொன்மக் கூறுகளை இயற்கைப் பின்னணியில் பெண்மையத்துடன் தொடர்புற்றிருப்பதைக் காண முடிகிறது.. தாய்த் தெய்வத்தைத் தாயாகவும் கன்னியாகவும் உருவகப்படுத்திக் கூறுவது மிகப்பழங்காலத்திலிருந்தே மரபாக உள்ளது. அவளை எல்லாரையும் பெற்ற தாயாகக் கருதுவதும் அழியாக் கன்னியாகக் கருதுவதும் சுமேரியா, எகிப்து, அசீரியா, இந்தியா ஆகிய நாடுகளின் பழைய நாகரிகங்களில் காணப்படுகின்றது." என அறிஞர் பில் சாமி கூறும் கருத்தியல் இவ்விடம் பொருத்தி ஆராயத் க்ககது. இதன்வழி சங்க இலக்கியங்கள் குறிப்பிடும் கடல்கெழு செல்வியும் (அகம். 370) கானமர் செல்வியும் (அகம். 345) தாய்த் தெய்வங்களே என உறுதிபடக் கூற இயலும்.

கொற்றவை இயக்கி கொல்லிப்பாவை போன்ற தொன்மங்கள் இயற்கை சார்புப் பின்னணியில் பெண் இறையியலைக் காட்சிப்படுத்துவனவாம்..

கொற்றவை எனும் சொல் கொல் தவ்வை எனும் சொல்லின் திரிபு என்றும் கொல்லிப்பாவை எனும் சொல்லோடு இது பொருத்தப்பாடு உடையது என்றும் அறிஞர்கள் கருதுவர் வையை ஆற்றில் நீராடி கொற்றவை போலக் கோலம்புனைந்த பெண்ணொருத்தி கொற்றவையின் நெற்றிக்கண் போன்ற திலகம் இட்டதைப் பரிபாடல் சொல்வதால் அந்நாளில் கொற்றவைக்கு இருந்த மாண்பை அறியமுடிகிறது. ‘பெருங்காட்டுக் கொற்றி’ எனக் கலித்தொகை கூறுகிறது. தொல்காப்பியர் பழந்தமிழகத்தில் பெருவழக்காயிருந்த கொற்றவை அல்லது வேறு பெயரிலான தாய்த் தெய்வங்கள் எதனையும் திணைத் தலைமைத் தெய்வங்களாகக் குறிப்பிடவில்லை. ஆயினும் போரியல் நெறிகள் மேலிட்ட புறத்திணையியல் வெட்சித்திணைப் பகுதியில் புறநடைத் துறையாகக் கொற்றவை நிலை என்ற துறையினைக் குறிப்பிடுகின்றார்.

மறங்கடைக் கூட்டிய குடிநிலை சிறந்த
கொற்றவை நிலையும் அத்திணைப் புறனே (தொல். புறத். 4)

வெட்சித்திணையின் துறைகளை அடுக்கிச் சொன்ன நூற்பாவை அடுத்ததாக இப்புறநடை நூற்பாவைப் படைக்கும் தொல்காப்பியர். கொற்றவை நிலையை வெட்சித் திணைக்குப் புறனாக அமைக்கின்றார்.. நச்சினார்க்கினியார் ‘வருகின்ற வஞ்சிக்கும் கொற்றவை நிலை காரணமாயிற்று, தோற்றோருக்குக் கொற்றம் வேண்டியும் வென்றோருக்கு மேற்செல்லுங்கால் கொற்றம் வேண்டியும் வழிபடுவார் ஆதலின் வெட்சிக்கும் வஞ்சிக்கும் கொற்றவை நிலை உரியதாகும். ஆதலால் குறிஞ்சிக்கும் முல்லைக்கும் கொற்றவை நிலை உரியதாகும்’ எனக் கூறியுள்ளார்.

இவ்வாறு புறநடையாகக் குறிப்பிடப்பெறும் எதுவுமே ஒரு குறிப்பிட்ட காலகட்டச் சமுதாயத்தில் முதன்மைத் தன்மையுடன் இருந்திருக்க வேண்டும் என்பது இயல்பு. இந்த வகையில் இத்தெய்வம் பண்டைய சமுதாயத்தில் ஒரு தனித் தெய்வமாய் இருந்துள்ளது என்பதற்கு இத்தொல்காப்பியத் துறைப்பகுப்பே சிறந்த சான்று. மாடு பொருளாதாரமாய்க்

கருதப்பட்ட ஒரு சமுதாயத்தின் போர்முறையே வெட்சிப்போர். இதனால் தொல்காப்பியர் வெட்சித் திணையில் குறிப்பிட்டுள்ள கொற்றவை வழிபாட்டையும் ஒரு பழஞ் சமுதாய வழிபாடாய்க் கருதலாம். (பெ.மாதையன், தொன்மமும் சங்ககாலப் பெண்டிர் நிலையும் ப.18) எனக் கருதுவது கொற்றவை எனும் தெய்வத்திற்கு வழங்கப்பட்ட முக்கியத்துவத்தை அறிய வழி கோலுகிறது. கொற்றவை பற்றிச் சங்க இலக்கியங்கள் தரும் தகவல்கள் மிகக் குறைவு. கொற்றவை என்ற சொல்லாட்சியே சங்க இலக்கியங்களில் இல்லை எனலாம் . பெருங்காட்டுக் கொற்றிக்குப் பேய் நொடித்தாங்கு (கலி.89) எனவும் நெற்றி விழியா நிறைத்திலகம் இட்டாளே கொற்றவைக் கோலங் கொண்டு ஓர் பெண் (பரி.11) எனவும் வருவன சங்கப் பிற்காலச் சான்றுகளாகும். அவ்வாறே, கொற்றவைச் சிறுவன் (திரு. முருகு. .250) என முருகன் சுட்டப்பெறும் ஓரிடத்துக் கொற்றவையின் பெயர் குறிக்கப் பட்டுள்ளது. விறல் கெழு சூலி (குறு. 218) எனவும் உருகெழு மரபின் அயிரை (பதி. 79,90) எனவும் குறிக்கப்பெறும் தொடர்கள் கொற்றவையைக் குறிப்பிடுவதாக அறிஞர்கள் கருதுவர். அச்சம் தரத்தக்க இத்தெய்வம் வெற்றிக்குரியவள் என்பதும் அவள் முருகனது தாய் என்பதும் அவள் மலை காடு வாழ் தெய்வம் என்பதும் காடுகிழாள் எனும் பெயர் இவளுக்கு உண்டு எனறும் அறிய முடிகிறது. பண்டைத்தமிழர் கொற்றவையை வெவ்வேறு பெயர்களால் அழைத்ததையும் அவள் குமரிக்கோலத்தில் இருந்ததையும் சிலப்பதிகாரம் பதிவு செய்துள்ளது.

இயற்கையின் எல்லாச் சக்திகளையும் இயக்குபவள் எனும் கருத்தில் 'இயக்கி' எனும் சக்தியை பண்டைத் தமிழர் வழிபட்டிருப்பதையும் இயக்கிக்குப் பாற்சோறு படைத்தாள் 'மாதரி' என சிலப்பதிகார்ம காட்சிப் படுத்துகிறது.

"அறம்புரி நெஞ்சின் அறவோர் பல்கிய
புறஞ்சிறை மூதூர்ப் பூங்கண் இயக்கிக்குப்
பால்மடை கொடுத்துப் பண்பின் வெயர்வோள்
ஆயர் முதுமகள் மாதரி என்போள்" (சிலம்பு. அடைக்கலக் காதை115-119)

அவ்வழிபாடு இன்றும் இசக்கி வழிபாடாய்த் தொடர்வதைக் காணலாம்

சங்ககாலத்தில் குறிப்பிடப்படும் கொல்லிப்பாவை எனும் தொன்மம் இன்றைய கொல்லிமலையில் இருந்த தெய்வம் என்பதற்குச் சான்றுகள் சங்கப்பாடல்களிலேயே உள்ளன. 'கொல்லிக் குடவரை' (நற்றிணை 192) என்றும் 'பெரும்பூண் பொறையன் பேஎமுதிர் கொல்லி' (குறுந்தொகை 89) என்றும் பரணர் குறிப்பிடுகிறார். வல்வில் ஓரி என்னும் சங்ககால மன்னன் கொல்லிமலையை ஆட்சிசெய்தான் என்றும் அவனுடைய மலையில் குகையில் பாவையின் உருவம் இருந்தது என்றும் கபிலர் கூறுகிறார். 'வல்வில் ஓரி கொல்லிக் குடவரைப் பாவையின் மடவந் தனளே' (குறுந்தொகை - 100) கொல்லிமலையில் உள்ளது கொல்லிப்பாவை என்னும் செய்தியுடன் கொல்லி அருவியின் பக்கத்தில் அமைந்த குகையில் இத்தெய்வம் இருந்தது என்னும் செய்தியும் தெளிவாகவே சங்கப்பாடலில் உள்ளது. (கொல்லித் தெய்வம் காக்கும் தீது தீர் நெடுங் கோட்டு அவ்வெளஅருவிக் குட வரையகத்து- நற்றிணை-201) ஆய் அரசர்களால் ஆட்சி செய்யப்பட்ட மலையில் இருந்த அணங்குத்தெய்வம் பற்றி பரணர் பாடுகிறார். ஆய் அரசர்கள் ஆட்சிசெய்தது இன்றைய குமரிமாவட்டம். (ஆஅய் நல் நாட்டு அணங்குடைச் சிலம்பில்)

பெயரிய உரு கெழு கவாஅன் ஏர் மலர்
நிறை சுனை உறையும் சூர்மகள். *(அகநானூறு 198, பரணர்)*

கொல்லிக் குட வரைப் பூதம் புணர்த்த
புதிது இயல் பாவை - *(நற்றிணை 192)*

பெரும்பூண் பொறையன் பேஎமுதிர் கொல்லிக்
கருங்கண் தெய்வம் குடவரை யெழுதிய
நல்லியற் பாவை அன்ன *(குறுந்தொகை 89)*

களிறு கெழு தானைப் பொறையன்
கொல்லி ஒளிறு நீர் அடுக்கத்து வியல்அகம்
பொற்பக் கடவுள் எழுதிய பாவையின்
மடவது மாண்ட மாஅயோளே *(அகநானூறு 62)*

திரு நல உருவின் மாயா இயற்கைப் பாவை *(நற்றிணை 201)*

'வல்வில் ஓரி கொல்லிக் குடவரைப்
பாவையின் மடவந் தனளே' *(குறுந்தொகை-100.கபிலர்)*

என்றெல்லாம் கபிலபரணர் பாடல்களில் கொல்லிப்பாவை குறித்த கருத்தாடல்கள் முன்வைக்கப் பட்டுள்ளன.

தொகுப்பாகச் சங்க இலக்கியங்களில் பயில்வு பெற்றுள்ள தாய் தெய்வ வழிபாட்டின் எச்சங்களையும் சூரணங்கு கொற்றவை இயக்கி கொல்லிப்பாவை போன்ற தெய்வ உருக்களையும் பெண்மயச் சிந்தனைப் போக்குகளோடு பொருத்தி ஆராய வேண்டிய கட்டாயம் உண்டு.காடுகிழாள், காடுகிழவோள், கானமர் செல்வி எனப் பழந்தமிழர்களின் தாய்த்தெய்வம் அழைக்கப்பட்டாள். இனக்குழு மக்களின் வேட்டையில் வெற்றி தருபவளாக இவள் இருந்தாள். காடுகிழாள் உணவு சேகரிக்கும் காலத்தில் பயிர்த்தொழிற் தெய்வம். வேட்டையாடும் காலத்தில் வெற்றி தரும் தெய்வம் எனக் காலவர்த்தமானங்களுக்கும் சூழலுக்கும் ஏற்ப பெயர் வடிவ மாற்றங்கள் நிகழ்ந்திருப்பதையும் அறியலாம்.

சங்ககாலப் பெண்களின் தொழில் முறைகள்

முனைவர் பெ. இளையாப்பிள்ளை
பேராசிரியர், துறைத்தலைவர், இலக்கியத்துறை
தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம், தஞ்சாவூர் - 10

எங்கும் நிகர், எதற்கும் அஞ்சாமை என்ற சொல்லுக்கு ஏற்புடையவர்களாகப் பெண்கள் மாறி இருக்கின்றார்கள். அவர்களது வளர்ச்சிப் பாதை என்பது மேம்பட்ட தன்மையிலான சிறப்பைப் பெறுகிறது. அதற்கான உழைப்பையும் செயல்களையும் செய்து வருவதே அதற்கு ஏற்ற காரணங்களாக அமைகின்றன.

தமிழ் நிலப் பகுதியில் வாழ்ந்த மக்கள் தொல்காப்பியப் பாயிரத்தில் வருவது போலத் தமிழ் கூறும் நல் உலகத்து மாந்தர்களாகத் திகழ்பவர்கள். அவர்களால் படைக்கப்பட்ட, விட்டுச்சென்ற சிறந்த சொத்தான சங்க இலக்கியங்கள் நம் வாழ்வில் அறிய செல்வங்களாகத் திகழ்கின்றது. அந்தக் காலகட்டத்தில் வாழ்ந்த நிலப்பகுதி மக்கள் அனைவரும் திணை ஒழுக்க நெறிகளுக்கு உட்பட்டவர்களாக இருந்தனர்.

ஆண், பெண் என இரு பாலருக்குமான விதிகள் பாடல் அமைப்பில் இருந்தும் தொல்காப்பியத்தின் மூலமாகவும் அறிகிறோம். சங்க கால ஆண்மகன் போருக்குச் செல்லல், வினைமேற் செல்லல் போன்ற நிகழ்வைச் சுட்டுகின்றன. அதேபோல பெண்கள் செய்யும் தொழிலும் சுட்டப் பெறுகின்றன. தினைப்புனம் காத்தல், தயிர் விற்றல் போன்ற திணைக்கு ஏற்ற தொழில் முறைகள் கூறப்பட்டுள்ளன.

சங்ககாலச் சமூகம்

தமிழ் இலக்கண மரபில் சிறந்து விளங்கும் தொல்காப்பியம் எழுத்து, சொல், பொருள் என முப்பெரும் அதிகாரங்களைக் கொண்டு விளங்கும் இலக்கண நூல். ஆனால் தொல்காப்பியப் பொருளதிகார இலக்கணம் போன்ற அமைப்பு நம் மற்ற மொழிகளில் இல்லை. அவ்வாறு கூறப்படும் பொருள் இலக்கண மரபின் அழகுத் தன்மையை நமக்கு படம் பிடித்து காட்டுவது சங்க இலக்கிய பாடல்களே.

நற்றிணையில் உலோச்சனாரது புலமையால் பாடப்பட்ட பாடலில் தலைவனால் காவலுக்கு உள்ளாக்கப்பட்ட தலைவியின் நிலையைத் தோழி, தலைவியினது வீட்டின்கண் வந்த தலைவனிடம் உவமையின் வாயிலாகத் தலைவியை விரைந்து வந்து திருமணம் முடிக்க வேண்டும் என்று தோழி சொல்வதாக அமைகிறது.

"உரவுக் கடல்உழந்த பெருவலைப் பரதவர்
மிகுமீன் உணக்கிய புதுமணல் ஆங்கண்
கல்லென் சேரிப் புலவற் புன்னை
விழவுநாறு விளங்குஇணர் விரிந்துஉடன் கமழும்
அழுங்கல் ஊர்" (நற்)

சங்கம் என்றவுடன் முச்சங்கம் இருந்தது என்றும் சங்கம் வைத்து தமிழை வளர்த்தனர் என்றும் அக்கால சமுதாய அமைப்பில் சங்கத் தமிழின் இன்றியமையாமையை விளங்கிக் கொள்ள முடியும்.

மன்னன் உயிர்த்தே மலர்தலை உலகம், என்பது போல் ஓர் நிலப்பரப்பிற்கு உரிய அரசனைப் பொருத்து அந்தப் பகுதி மக்களின் வாழ்க்கை முறை நல்ல முறையில் அமையும். அந்த வகையில் அந்தகால மக்களின் வாழ்க்கைச் சூழல் கல்வி, தொழில், கொடை என பல்வேறு பட்ட நிகழ்வுத் தன்மையைப் பெற்று இருந்துள்ளன. சங்க இலக்கியங்களைப் பாடியுள்ள புலவர் பெருமக்களில் பெண்பாற் புலவர்களும் இருந்துள்ளது சிறப்பான ஒன்றாகும். மக்கள் அனைவரும் ஓர் அரசாட்சிக்கு உட்பட்ட பகுதியில் தங்களது தொழில்களைச் செய்து கொண்டும் களவு, கற்பு ஆகிய ஒழுக்க நெறிகளைப் பின்பற்றியும் வாழ்ந்து வந்தார்கள்.

திணைகள்

திணை என்றாலே பொதுவாக ஒழுக்கம் என்ற பொருளை உணர்த்துவது. சங்க கால மக்கள் திணையை அடிப்படையாகக் கொண்டே தங்களின் வாழ்க்கை முறையினைக் கைக்கொண்டு இருந்தனர். அந்த நிலப்பகுதிகளுக்கு ஏற்ற வகையில் தொழில்முறையைப் பெற்றிருந்தனர். அந்த நிலப்பகுதிக்கு ஏற்ற பொருளை விற்பனைச் செய்யும் மரபும் இருந்தது. அதேபோன்று ஒவ்வொரு நிலப்பரப்பிற்கும் முதற்பொருள், கருப்பொருள், உரிப்பொருள் ஆகியவைக் கூறப்படுகிறது. கருப்பொருள்கள் அனைத்துமே ஒவ்வொரு இனத்திற்குரிய தெய்வங்களைச் சுட்டுவதற்கு தொல்காப்பியர்,

"மாயோன் மேய காடுறை உலகமும்
சேயோன் மேய மைவரை உலகமும்
வேந்தன் மேய தீம்புனல் உலகமும்
வருணன் மேய பெருமணல் உலகமும்
முல்லை குறிஞ்சி மருதம் நெய்தல் எனச்
சொல்லிய முறையான் சொல்லவும் படுமே" (தொல்.பொருள்.5)

என்ற நூல்பாவின் வாயிலாக திணை அமைப்பு முறையும் அத்திணைகளுக்கு உரித்தான தெய்வங்களையும் குறிப்பிடுகின்றார். தொல்காப்பியம் குறிப்பிடும் முல்லை, குறிஞ்சி, மருதம், நெய்தல், பாலை ஆகிய திணைகளின் அடிப்படையில் பாலைத் திணையானது

குறிஞ்சியும், முல்லையும் திரிவதனால் உண்டாகும் நிலப்பகுதி என்பதும் அதற்குத் தெய்வம் கொற்றவை என்பதையும் அறிவது அவசியமாகிறது. அந்த வகையில் திணைகள் என்பது சங்க காலத்தில் மிக மிக இன்றியமையாத ஒன்றாக இருந்துள்ளன. அந்நிலப்பகுதி ஏற்றார்போல பெண்களின் தொழில் முறைகளும் மாறுபட்டதாக அமைந்திருந்தன.

குறிஞ்சி

மலையும் மலை சார்ந்த இடமாகிய குறிஞ்சி நிலத்தின் உற்பத்தியானது தினையாகும். அத்தினைக்கதிர்கள் முதிர்ந்து அறுவடைக்குத் தயாராகும். சிலசமயத்தில் பறவைகள் உண்ணவரும் நேரத்தில் அவற்றைக் காக்கும் பணியில் பெண்கள் ஈடுபட்டுள்ளனர் என்பதைச் சங்க இலக்கியங்கள் பகர்கின்றன. மலையிடத்தில் உள்ள சிறிய தினைப்புனத்தை நாடிவரும் கிளிகளின் கூட்டங்களை ஓட்டுவதை, கிளிகடி கருவியாகிய தட்டையை எடுத்துச் செல்க என்று கூறுவதாக அமைகிறது ஓர் பாடல் இதில் பெண்களின் தொழில்நிலை காணப்படுகிறது.

"சிறுதினைச் செவ்வாய்ப் பாசினங்
கடீய்யர் கொடிக்கி அவ்வாய்த்
தட்டையொடவனை யாகெ" (நற்)

முல்லை

நன்கு உறைந்து போன தயிரைத் தனது மென்மையான கைகளால் முல்லை நிலப்பெண் எடுக்கும் செயல்களைக் கூறுவதாகப் பாடல் அமைகிறது. வெண்ணெய்யைத் திரட்டி வேறு பாத்திரத்தில் வைத்து விட்டு, மோர்பானையைச் தலையின் மீது வைத்து சுமந்து சென்று அண்மையிலுள்ள ஊர்களில் அன்றாடம் விற்கிறாள் என்ற செய்தி பெண்கள் உழைப்பவர்களாக இருந்துள்ளனர் என்பது புலனாகிறது.

நெய்விற்கும் பெண் பால் கொடுக்கும் பசுக்களையும், எருமைகளையும் வாங்கி தனது பால் பண்ணையைப் பெருக்கியதாக வருகிறது. முல்லை நிலமகள் பொருளீட்டல் மட்டுமன்றி, பண்டமாற்று வணிகத்திலும் சிறந்து விளங்கி இருக்கிறாள்.

"நெல்விலைக் கட்டி பசும்பொன் கொள்ளாள்
எருமை நல்லான் கருநாகு பெறூஉம்" (பெரும்)

மருதம்

நன்கு அழகுறப் பூக்கப் பெற்ற பூக்களைப் பறித்துக் கொண்டு மருத நிலத்துப் பெண்ணானவள் விற்பனைக்காக கொண்டு சென்று தெருக்கள் தோறும் விற்பனை செய்கிறாள். அவளது செயல்கள் பாடல் அமைப்பில் இடம் பெறுகின்றன. அவளைப் பூவிலை மடந்தை என்றழைத்தனர்.

இன்னொரு பெண் கார் காலத்தில் குறுக்கத்தி, சிறுசெண்பகம் போன்ற மலர்களைக் கடகப்பெட்டியில் எடுத்துக் கொண்டு அவள் செய்யும் தொழிலினது செய்தியை அறிய முடிகிறது.

"வாவிதழ் அலரி வண்டுபட ஏந்திப்
புதுமலர் தெருவுதொறும் நுவலும்
நொதும லாட்டிக்கு" (நற்)

நெய்தல்

புலால் மணம் வீசக்கூடிய நெய்தல் நிலப் பகுதியைக் கொண்ட மக்கள் மீன்பிடித் தொழிலை உடையவர்களாக இருக்கின்றனர். கடலில் பரதவர் பிடித்து வரும் மீன்களைப் பரதவக்குலப் பெண்கள் ஊரினுள் எடுத்துச்சென்று விற்றுவிட்டு அவர்களுக்குத் தேவையான பிற பொருளைப் பெறுவார்கள். மீதமுள்ள மீன்களைத் துண்டங்களாகச் செய்து உப்பிட்டு, வெண்மணலில் பரப்பி வெயிலில் உலர்த்தும் வேலைகளையும் செய்தார்கள்.

நெய்தல் நிலமகளிரின் மற்றொரு தொழில் உப்பு விற்றல், உப்பினை வண்டியில் ஏற்றிச் சென்று விற்கும் செய்தியும் இடம் பெறுகின்றன.

"நெல்லும் உப்பும் நேரே ஊரீர்
கொள்ளீரோவெனச் சேரிதொறும் நுவலும்" (அகம்)

பாலை

வறண்ட நிலப்பகுதியை உடைய சூலமைப்பு இருக்கும் பகுதியைப் பாலை நிலமாகக் கருதுவர். நிலத்தில் குத்தி எடுத்த புல்லரிசியை, தம் வீட்டு முன்பு தோண்டப்பட்ட நிலவுரலில் வைத்து சிறிய உலக்கையால் குத்தி எடுத்தன செய்தி புலனாகிறது. கள்ளைக் காய்ச்சி விற்கும் பெண்டிர் அரியல் பெண்டிர் என்ற பெயரில் அழைக்கப்பட்டனர்.

கள் விற்கும் பெண் அவர்களுடைய இடுப்பில் கள்பானையைச் சுமந்து வந்து போர்ப்படைவீரர்களுக்குக் கொடுத்த நிகழ்வும் பதியப்பட்டுள்ளது.

"அரியல் பெண்டிர் அல்குற் கொண்ட
பருவாய்ப் பானைச் குவிமுனை சுரந்த
வரி நிறக் கலுழி ஆர மாந்தி'' (அகம்)

முடிவுரை

பெண்களைப் பொருத்தவரை சங்ககாலமோ, சமகாலமோ எப்போதும் தங்கள் திறமைகளை வெளிப்படுத்தி காட்ட தங்கியது இல்லை என்பதே உண்மை. சங்க காலப் பாடல்களை வைத்து பார்க்கும் பொழுது பெண்கள் வீட்டில் இல்லற வாழ்க்கையை மட்டுமே மேற்கொண்டவர்கள் என்று முடியாது. பெண்களுக்குக் கல்வியும் சுதந்திரமும் வாய்க்குமெனில் நிச்சயம் நம் சமூகம் வளர்ச்சிப்பாதையில் செல்லும் என்பதும் சங்க காலப் பெண்களின் வலிமையைப் போன்று பிற்காலப் பெண்கள் எழுச்சி மிகுந்தவர்களாக இருப்பதை அறிய முடிகிறது. எனவே சங்க காலப் பெண்கள் பலவிதமான தொழில் முறைகளை அறிந்தவர்கள் என்பதும் அதனை அவர்கள் அன்றாட செயல்களாகச் செய்தனர் என்பதும் சங்க பாடல்கள் வழியாக அறிய முடிகின்றன.

கவிதைகளில் கனிமொழியின் பெண்ணியச் சிந்தனைகள்

மு. சுகவாசன்
முனைவர்பட்ட ஆய்வாளர், தமிழ்த்துறை,
இராணி மேரி கல்லூரி, மயிலாப்பூர், சென்னை .

பெண் ஆளுமையின் அடையாளமாகக் கோடிட்டு காட்டக்கூடிய ஒருவராகத் திகழ்பவர், கனிமொழி கருணாநிதி ஆவார். இவர் முத்தமிழறிஞர் திரு.மு.கருணாநிதிக்கும் திருமதி இராஜாத்தி அம்மையாருக்கும் 1968.05. ஜனவரி பிறந்தார். அவருக்குத் தற்போதைய வயது 55 பெற்றோர்கள் செல்லமாக வைத்தப் பெயர் கனிமொழி என்பது அவருடைய இயற்பெயராகும். 1997 ஆண்டு அரவிந்தன் என்பவரை மணம் புரிந்தார். இவருக்கு ஆதித்யா என்று ஒரு மகன் உள்ளார். அவர் சென்னையில் உள்ள எத்திராஜ் மகளிர்க் கல்லூரியில் முதுகலையில் பொருளியல் துறையில் முதுகலைப் பட்டம் பெற்றவர். கனிமொழி அவர்கள் ‘தி இந்து’ சிங்கை ‘தமிழ் முரசு’ போன்ற நாளிதழ்களில் பணியாற்றியுள்ளார்.

கவிதையும் கனிமொழியும்

"உள்ளத் துள்ளது கவிதை - இன்பம்
உருவெ டுப்பது கவிதை;
தெள்ளத் தெளிந்த தமிழில் - உண்மை
தெரிந்து ரைப்பது கவிதை"

என்ற கவிமணியின் இலக்கண விதிக்கு உள்வாங்கிய ஒருவராகக் கனிமொழி கருணாநிதி காணப்படுகின்றார். எனவேதான் அளவற்ற பெண்ணிய கவிதைகளையும் சமூக சிந்தனை கவிதைகளையும் படைத்துள்ளார். தமிழ் மீது கொண்டுள்ள அளவற்ற பற்றின் காரணமாக ஏராளமான கவிதைகளையும் கவிதைகளையும் கட்டுரையும் எழுதி நூலாக வெளியுட்டுள்ளார். இவரது நூல்கள் முதன் முதலில் 1995ஆம் ஆண்டு எழுதப்பட்ட கருவறை வாசனை என்னும் கவிதை நூலாகும். அதன்பிறகு 1995ஆம் ஆண்டில் பார்வைகள்

என்றும் கட்டுரையை எழுதினார். பிறகு 2003ஆம் ஆண்டு 'கறுக்கும் மருதாணி' என்னும் கட்டுரையையும், 2009ஆம் ஆண்டு சிகரங்களில் உறைகின்ற காலம் என்னும் கவிதை நூலையும் நூலாக எழுதி வெளியிட்டு தமிழ் மொழி மீது கொண்ட பற்றினை அவரின் ஆளுமை திறனை வெளிகாட்டியுள்ளார் என்பது இதன் வழி அறியமுடிகிறது.

பொதுவாழ்வில் கனிமொழி

சங்ககால இலக்கியத்தின் மீது கொண்ட ஆர்வத்தினால் இவர் பல இலக்கிய நிகழ்வுகளில் பங்கு கொண்டுள்ளவர். தி இந்து நாளிதழில் துணை ஆசிரியராகத் தொடக்க காலத்தில் பணியாற்றினார். அதுமட்டுமில்லாமல் சிங்கப்பூர் சிறப்பு ஆசிரியராகவும், வார இதழின் பொறுப்பு ஆசிரியராகவும் திகழ்ந்தார். தமிழ் முரசு, குங்குமம் முதலிய பத்திரிகைகளிலும் பணியாற்றியுள்ளார். இவர் மங்கிக் கிடந்த நாட்டுப்புறக் கலைகளின் மீது புதிய வெளிச்சம் பாய்ச்சியது இவரின் உழைப்பில் உருவான 'சென்னை சங்கமம்' என்ற கலை இலக்கிய பண்பாட்டு நிகழ்ச்சி ஒருங்கிணைப்பாளராக இயங்கினார். ஆங்கிலம், மலையாளம், தெலுங்கு, கன்னடம் ஆகிய மொழிகளில் இவரது படைப்புகள் மொழி பெயர்க்கப்பட்டு நூலாகவும் வந்திருக்கின்றன.

விருது

முரளி மனோகர் ஜோதி தலைமையினான தேர்வு குழுவால் 2018ஆம் ஆண்டு சிறந்த பெண் பாராளுமன்ற உறுப்பினர் என்ற விருதுக்கு தேர்வு செய்யப்பட்டார். துணை ஜனாதிபதியாக இருந்த திரு.வெங்கையா நாயுடு அவர்கள் இந்த விருதை வழங்கி கவுரவித்தார்.

வேலைவாய்ப்பு

விருதுநகர் மாவட்டத்தில் உள்ள காரியப்பட்டி என்ற கிராமத்தில் சோதனை முயற்சியாக 2008 ஜீன் மாதம் வேலைவாய்ப்பு முகாமை, கனிமொழி அவர்கள் தமிழ்நாட்டின் பல்வேறு மாவட்டங்களில் ஒருங்கிணைத்து வருகிறார். 2010 மார்ச் மாதம் வரை சுமார் இரண்டு ஆண்டுகளுக்குள், இந்த முயற்சி பல்வேறு கிராமங்களுக்கும் வேகமாகப் பரவி நாகர்கோவில், வேலூர் உதகமண்டலம், திருச்சிராப்பள்ளி, விருதுநகர் ஆகிய ஐந்து மாவட்டங்களைச் சேர்ந்த சுமார் ஓர் இலட்சத்திற்கும் மேற்பட்ட வேலையில்லா இளைஞர்களுக்கு வேலைகள் வழங்கினார். தமிழ்நாடு முழுதும் இதே போன்ற வேலைவாய்ப்பு முகாம்களை நடத்த அவர்கள் திட்டமிட்டுள்ளார்.

அரசியல்

தொழில்முறை பத்திரிகையாளர், கவிஞரான கனிமொழி 2009ஆம் ஆண்டு பாராளுமன்ற மேலவைக்கு தி.மு.க உறுப்பினராக தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டதன் மூலம் அரசியலில் அடியெடுத்து வைத்தார். திராவிட முன்னேற்ற கழகத்தின் இலக்கிய அணி செயலாளர் உள்ளிட்ட பல்வேறு பொறுப்புகளை வகித்துள்ள இவர் கலை, இலக்கியம்,

பகுத்தறிவு ஆகியவை குறித்து சிறப்பாகப் பேசக்கூடிய கனிமொழி அவர்கள் பெண்களுக்கு அதிகாரமளிக்கும் சிறந்த தலைவர் என அரசியல் அரங்கில் தனது பெயரைப் பதிய வைத்துள்ளார்.

2007-ஆம் ஆண்டு ராஜ்யசபாவுக்கு தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட கனிமொழி அவர்கள் 2009-ஆம் ஆண்டு வரை சுகாதாரம், குடும்ப நலத்துறைக்கான நாடாளுமன்ற குழுவின் உறுப்பினராகப் பணியாற்றியுள்ளார்.

2009-ஆம் ஆண்டு பாராளுமன்ற வளாக உணவு மேலாண்மை கூட்டு குழு உறுப்பினர், வெளியுறவுத்துறை அமைச்சகத்தின் ஆலோசனை குழு உறுப்பினராகவும் பணியாற்றியுள்ளார்.

2010-ஆம் ஆண்டு கிராமப்புற மேம்பாடு தொடர்பான நாடாளுமன்ற குழுவின் உறுப்பினராகப் பணியாற்றியுள்ளார்.

2012-ஆம் ஆண்டு கலாச்சார உருவுக்களுக்கான இந்திய கவுன்சிலின் பொதுச்சபை உறுப்பினராகப் பணியாற்றினார்.

2012-ஆம் ஆண்டு உள்துறைக்கான நாடாளுமன்ற குழு உறுப்பினராக பணியாற்றிய கனிமொழி அவர்கள் மனித வள மேம்பாடு துறையின் கட்டாயக்கல்வி சட்டத்தின் செயலாக்க துணை குழு உறுப்பினராக ஆகஸ்ட் 2012 முதல் பணியாற்றினார்.

2019-ஆம் ஆண்டு முதல் நாடாளுமன்ற உறுப்பினராக 17-வது மக்களவை பதவியில் உள்ளார். பள்ளிப் படிப்பு — சென்னை சர்ச் மார்க்கிலும் பெரிசண்டேஷம் கான்வன்டிலும் பயின்றார்.

நவீன தமிழ்க் கவிதையில் இன்று முக்கியமான பெயர் கனிமொழி. கவிஞர், கட்டுரையாளர், பத்திரிகையாளர் என்று பரிச்சயப்பட்ட பன்முகம் கொண்டார் கனிமொழி. "தன் கவித்துவம் ஒன்றினாலேயே தமிழ்க் கவிதையில் தனக்குரிய இடத்தைக் கோரும் கவிதைகளின் தொகுப்பு இது" என்று மக்கள் கவிஞர் அவர்களால் போற்றப்படுபவர் கனிமொழி. இலக்கியத்தில் பல்வேறு தளங்களில் புலமைப் பெற்ற கல்யாண்ஜி, ஞானக்கூத்தன், கலாப்ரியா, சா.கந்தசாமி, சுஜாதா என அனைவரையும் கவர்ந்து ஈர்க்கும் எழுத்தாக கனிமொழியின் இலக்கியம், கட்டுரைகளிலும் அவருடைய எழுத்துக்கள் அமைந்திருப்பது அவரின் தனித்தன்மை வாய்ந்த பெண் சிந்தனையாளராகக் காட்டுகின்றது.

கருவறை வாசனை

கருவறை வாசனை என்னும் கவிதை நூலில் அப்பா மகள் என்று நினைத்துக் கொண்டிருந்த அம்மாவின் பழைய சேலையைப் போல மெத்தென்று மனத்தைத் தழுவும் என்ற வரிகளில் அம்மாவின் பழைய சேலை வாசனையை அறிய வாய்ப்பிராது என்று நான் நினைக்கிற ஒரு பெண் அதன் மெத்தென்ற தழுவலையும் சொல்லும்போது இந்தக் காலத்தில் மகள் எல்லாரும் அப்பாவின் மகள் என்றே நினைப்பர். ஆனால் இவரே தமது படைப்பில் பெண் அம்மாவின் அரவணைப்பு தான் மிக நெருக்கமாக்குகிறது பெண்ணிய

சிந்தனை மேலோக்கிக் காட்டுகின்றது.

இதே போலத்தான் 'கருவறை வாசனை' என்கிற கவிதையும், அந்தக் கவிதையும் 'சின்ன வயதில் அம்மாவை கட்டியணைத்துக் கொண்டு தூங்கிய போது மெல்லியதாய் வந்து மூக்கைத் தழுவும், அதுமட்டுமல்லாமல் அவள் அவிழ்த்துப் போட்ட சேலையைச் சுற்றிக்கொண்டு திரிந்தபோது அவளின் வாசனையைப் பூசிக் கொண்டு இருக்கிறது. அவளின் கருவறை மணத்தை அள்ளி அள்ளி என் வீடெங்கும் தெளித்து. சுருண்டு படுத்துத் தூங்கிப் போக வேண்டும் என்று முடிக்கின்ற கருவறை வாசனைக் கவிதையில் கனிமொழியின் பரந்த பெண்ணிய ஆளுமைகள் பற்றிய சிந்தனை உயர்ந்து இருப்பதாகக்கூட தோன்றுகிறது. இக்கவிதையில் கனிமொழி தேர்ந்தெடுத்து பயன்படுத்திய சொல்லாட்சி, மொழி தன் வலுப்படுதல் போன்ற பண்புகள் வெளிப்படுகின்றது.

பெண் ஒளி ஏற்றிய பெருமை

மலரா, முகமா? அல்லது 'நிலவோ நங்கை அவள் வதனம், 'காம்போடு கூடிய மலரின் கனம் தாளாமல் கொடியிடை தவித்ததாம்' என்று சங்கத் தமிழ் முதல் இக்கால இலக்கியம் வரை பெண்ணைத் தொட்டால் சினுங்கி போல் வதங்கி போவாய் என்ற கருத்து நம்மிடையே பசுமரத்தாணிப் போல் பதிந்துவிட்டது.

பெண் என்றால் பூவிலுள்ள இதழ்கள் போன்று மென்மையானவள், ஆண்களைப் போன்று உழைக்கத் திராணியற்றவள் என்று முத்திரை குத்தியே வளர்க்கப்படுபவள் பெண்மையும் உடல் நிலைமையும் கருத்தில் கொண்டு பேசுபவர்கள் மத்தியில் நிலைமைய மாற்றி பல்வேறு நிலைகளிலும் பெண்கள் ஆண்களுக்கு நிகரானவர் என்கிறார்.

நமது கிராமப்புறங்களில் உள்ள உழைத்து உழைத்து ஆணுக்கு நிகராய் உரமேறிய பெண்களைக் கூட தண்ணீரை, தலையில் இரண்டு இடுப்பில் இரண்டு என்று தண்ணீர்க் குடங்களைச் சுமந்தபடி ஐந்நூறு மைல்கள் தினம் நடந்து வரும் பெண்களைச் சுள்ளிக்கட்டு சுமப்பதா? புல்லுக்கட்டு தூக்குவதா? விறகு வெட்டுவதா? எதிலும் ஆணுக்கு நிகராக உழைக்கும் பெண் வல்லவர்களை மறந்து விடுகிறார்கள்.

பெண்கள் நிர்வாகங்களிலும், சொந்தத் தொழிற்சாலைகளிலும் உயர்ந்த பொறுப்பில் இருக்கின்றார்கள். அதுமட்டுமல்லாமல் பெண்கள் பத்திரிகை, மருத்துவம், கம்ப்யூட்டர், இன்னும் பல துறைகளில் நுழைந்து பெண்கள் அடுப்படிக்கு மட்டுமே ஏற்றவர்கள் என்ற எண்ணத்தைக் தகர்த்தெறிந்து முன்னேறி வருகின்றார்கள்.

1992 ஆம் ஆண்டு இந்திய விமானப்படையின் எட்டு இடங்களுக்காக விண்ணப்பித்த, இருபது ஆயிரம் பெண்களில் இருந்து தேர்ந்தெடுத்துப் பயிற்றுவித்து, இன்று பெருமையுடன் ஏற்றுக் கொண்ட ஏழு பெண் விமானிகள்தான் இந்தியாவின் முதல் விமானப்படை விமானிகள். ஏழு விமானிகளும் ஆண் போர்ப்படை விமானிகளுக்கு இவர்கள் யாரும் திறமைகளில் சளைத்தவர்கள் அல்லர் என்று அதிகாரிகளாலேயே சான்றிதழ் வழங்கப்பட்டவர்கள்.

ஆணாதிக்கக் குணங்களால் பலமுறை உலகத்தில் பார்வையில் தலைகுனிய வேண்டிய நிலைக்குத் தள்ளப்பட்ட இந்தியா, இன்று பல முன்னேறிய நாடுகள் கூட

ஏற்றுக் கொள்ளத்தயங்கும் பெண் படை வீரர்களை ஏற்று தலை நிமிர்ந்திருக்கிறது. இத்தகைய கனிமொழி ஆளுமை திறம்மிக்கவராகத் திகழ்கிறார். ஒரு கர்ப்பிணிப் பெண்ணின் வயிற்றைக் கிழித்து அதிலிருந்து சிசுவை எடுத்து வெட்டி கொன்றார்கள் என்ற செய்தி வந்தால்தான் கொஞ்சமாவது நமக்கு அதிர்ச்சி உண்டாகிறது. அந்த அளவுக்கு வன்முறைக்கு நாம் தகவமைக்கப்பட்டிருக்கிறோம். ஆனால், நமது தினசரி வாழ்வின் செயல்பாடுகளில் பொதிந்துள்ள வன்முறையைத் திறந்து காட்டி அதையும் இதே இனப்படுகொலைகளை எதிர்க்கும் தீவிரத்தோடு எதிர்த்துப் போராடத் தூண்டுவதுதான் இன்று முக்கியமாகும். இதைக் கனிமொழியின் கட்டுரைகள் தொடர்ந்து மெய்ப்பித்து வருகின்றன.

பெண்கள் மிதமான வன்முறை பற்றிப் பேசுவதற்குக் கனிமொழி அவர்கள் தேர்ந்து கொண்டுள்ள நிகழ்வுகளும் பிரச்சினைகளும் கூட வித்தியாசமானவையாக உள்ளன. திருமணத்திற்கு முன் பிறந்த வீட்டில் அண்ணன் அடிக்கும் உரிமை இருக்கிறது. கல்யாணத்திற்கு பிறகு இந்த உரிமை அவளது கணவருக்கே உரியது என அப்பா சொல்கிறார். அடிப்பது என்கிற பௌதீக வன்முறையை விடவும் பண்பாட்டு மரபாகப் பேணப்படும் இத்தகைய மதிப்பீட்டின் வன்முறையே கொடூரமானது என்பதைக் கனிமொழியின் கட்டுரை உணர்த்திவிடுகிறது.

எது பெண் விடுதலை

சமூகப் பிரச்சனைகளைப் பற்றி பலர் ஆதங்கத்தோடும் தார்மீக கோபத்தோடும் சமூக சீரழிவுகளைப் பற்றி பேசுவார்கள் ஆனால், அவர்களே பெண் விடுதலை, பெண்கள் முன்னேற்றம் என்பது பற்றிப் பேசும்போது, சுய தணிக்கை ஒன்றை உருவாக்கிக் கட்டுப்பாடு, எல்லைகள் என்பவற்றிற்கு முன்னுரிமை தரத் தொடங்கி விடுவார்கள்.

பெண்கள் முன்னேற்றம் பற்றிப் பேசிய சீர்திருத்தவாதிகள் கூட பெண்களின் விடுதலை என்பதும் அவர்களின் உரிமைகள் என்பதும் சில வரையறைகளுக்கு உட்பட்டதாக இருக்க வேண்டும் என்கிறார். பொதுவாகப் பெண் விடுதலை என்றால் குட்டையாக வெட்டப்பட்ட தலைமுடி, உதட்டுச் சாயம், ஜீன்ஸ் அல்லது குட்டை ஸ்கர்ட், கையில் வர்ஜீனியா அல்லது ஏதாவது ஒரு மதுவகை இப்படி ஒரு தோற்றம்தான் கண் முன் விடுகிறது.

இந்தியாவில் ஆண்டுதோறும் கள்ளச் சாராயத்தால் இறந்து போவோரின் எண்ணிக்கை 3000க்கும் மேல் இதில் கனிசமான அளவு பெண்களும் அடங்குவர். இவர்களில் எத்தனை பேரின் காதுகளில் பெண் விடுதலை என்ற வார்த்தை ஒரு முறையேதும் விழுந்திருக்கும் சாத்தியம் என்பதே இன்றைய வழக்காக இருக்கின்றது என்பதைக் கனிமொழி மேல்தட்டு வர்க்கத்து விருந்துகளில் கலந்து கொள்ளும் பல பெண்கள் 'சோஷியல் மரிங்கர்ஸ்' இவர்களில் எத்தனை பேருக்குத் தங்களின் உரிமை பற்றிய விழிப்புணர்வு இருக்கிறது என்கிறார் கவிஞர் கனிமொழி.

அலுவலகப் பணி

ஆணுக்கு உத்தியோகம் மட்டும்தான் புருஷலட்சணம் அவளிடம் எதிர் பார்க்கப்படுவது சம்பாத்தியம். ஆனால் அலுவலகத்தில் வேலையில் திறமை இவை மட்டுமே. ஆனால், வேலைக்குப் போகும் பெண்களிடம் எதிர்பார்க்கப்படுவது அதுமட்டுமல்லவே. "அவள் முதலில் ஒரு நல்ல குடும்பத் தலைவியாக, மணவியாக, சமையல் காரியாக, பொறுப்புள்ள தாயாக, கடமை தவறாத மருமகளாக என்று எத்தனையோ அவதாரங்களை எடுக்க வேண்டியிருக்கிறது". முதலில் தன் குடும்பத்திற்கு அவள் ஆற்ற வேண்டிய கடமைகளைச் செய்து முடித்துவிட்டு பிறகே அலுவலகப் பணிகளைப் பற்றி யோசிக்க முடியும். இத்தகை பணி சூழலுக்குப் பெண்கள் தள்ளப்பட்டு இரட்டிப்பு பணிச்சுமை, ஏற்பதைக் கவிஞர் தன் படைப்புகளில் பல இடங்களில் கூறியுள்ளார் கனிமொழி.

தீண்டாமை

எல்லா மக்களும் சாதிபாகுபாடு இல்லாமல் கோயிலுக்குள்; சென்று இறைவனைத் தரிசனம் செய்ய சட்டம் எழுதியிருந்தாலும் எந்த நாட்டிற்குச் சென்றாலும் தென்னாடு உடைய சிவனின் ஆலயத்திற்குள் மாதவிலக்குள்ள பெண்கள் மட்டும் சாவதே இல்லை.

கல்வி

ஒரு பெண்ணுக்கு படிப்பு என்பது ஆணைப்போல், அத்தியாவசியம் இல்லை என்று நம்பும் சமூகத்தில் நிறையப் படிப்பதே அவளது கல்யாணத்திற்கு முட்டுக்கட்டை என்று நினைக்கும் சூழலில் போராடிப் படித்துப் தன்னால் சாதிக்க முடியும் என்ற நம்பிக்கையோடு உலகை நோக்குவதே அவளுக்குப் பெரிய வெற்றி. அப்படி வெற்றி பெறும் பெண்களைச் சுற்றி ஒழுக்கத்தின் அடிப்படையில் அவளை மாசுபடுத்தும் கட்டுக்கதைகள் எத்தனை! இதையும் தாண்டி அவள் ஜெயிக்கும் பட்சத்தில் குடும்ப பொறுப்புகள் என்கிறது சங்கிலி.

ஆணுக்கு இணையாகப் பெண் மதிக்கப்பட வேண்டும். பெண் உரிமையை நிலைநாட்ட வேண்டும். பெண்கள் அறிவில் மேம்பட்டவர்கள் என்பதைச் சமூகம் ஒத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்பன போன்ற பெண்ணிய சிந்தனைகளைப் பற்றி தெளிவாகக் கூறலாம்.

பெண்களின் மீதான ஆண்களின் அதிகாரத்தை எதிர்த்தால், பூக்கோ உதாரணம் காட்டிய அதே பிரச்சனைகளைப் பெண்கள் மீதான ஒடுக்கு முறை, இன்னும் பிறவற்றைக் கனிமொழி தேர்வு செய்திருப்பது அவரது பெண்ணியச் சிந்தனையின் தீவிரத்தைக் காட்டுகின்றது.

"ஆணுக்குப் பெண் சமம் என்பதை உலகில் நமக்குத் தெரிந்தவரை எந்த மதமும் கலாச்சாரமும் முழுமையாக இன்றுவரை ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை". அதனால், நாம் கைவிட்டு விட முடியுமா? பெண்ணுரிமை சார்ந்த கோரிக்கைகளிலிருந்து பின்னோக்கிச் செய்ய முடியுமா? என்று அவருடைய பெண்ணியச் சிந்;தனை மேலோங்கியிருக்கின்றது.

முடிவுரை

"தமிழ் கவிதைகளில் கனிமொழியின் பெண்ணியச் சிந்தனை என்னும் இக்கட்டுரையானது தமிழ்க் கவிதைகளின் தன்மை! அவற்றில் கனிமொழியின் பங்களிப்பு, கவிதைத் துறையில் கனிமொழி கோலாச்சிய தன்மை கவிகைகளில் பெண் சித்தரிப்பு, கனிமொழியின் ஆளுமைப் பண்பு, அரசியலில், இலக்கியம் என பிற துறைகளில் கனிமொழியின் சாதனைகள் என பல்வேறு கோணங்களில் கனிமொழி குறித்து, கட்டுரை ஆராய்ந்து கூறுகிறது.

சமுதாயத்தில் பெண்களின் நிலை

முனைவர் வா. சண்முகப்பிரியா
உதவிப்பேராசிரியர், தமிழ்த்துறை,
பான் செக்கர்ஸ் மகளிர் கல்லூரி, தஞ்சாவூர்

சிந்திக்கும் ஆற்றலுடைய மனிதர் எவறென்றாலும் பெண்மையின் மதிப்பை உணர வேண்டியது மிகவும் அவசியம். எல்லா வயதிலும் மனிதர்களுக்கு உதவிகள் செய்தும், தியாகம் செய்தும் உலகைச் செழிப்பாக வைத்துக் கொள்வதற்கு ஏற்றபடி இறையாற்றல் என்பது பெண்மையாகவும் மலர்ந்துள்ளது. வற்றாயிருப்பு> பேராற்றல்> பேரறிவு> காலம் என்னும் நான்கு வளங்களும் ஒன்றிணைந்த பெருவெளிதான் தெய்வமென்று உணர்ந்திருக்கிறோம். இந்த நான்கின் பேராற்றலினால் இறையாற்றல் தன்மாற்றம் அடைந்துகொண்டே இருக்கிறது. உலகில் எத்தனையோ உயிரினங்கள் வாழ்ந்து கொண்டு இருக்கின்றன. அவை ஒவ்வொன்றும் தனிப்பட்ட அமைப்புகள் உடையனவாக இருந்தபோதிலும் அவை ஒவ்வொன்றிலும் பெண்கள் திறமையாகவும், அறிவாகவும்> பேரறிவாகவும் சிறந்து விளங்குகின்றனர். நம் பாரதி கண்ட கனவுகள் போல் இப்போதும் நம் பாரத நாட்டில் பெண்களின் பெருமையும் மதிப்பும் அதிகரித்துக் கொண்டுதான் உள்ளது. மனித குலம் என்று கூறினாலே அது ஆண்> பெண் என்ற இருபாலரையும் குறிக்கும். சங்ககாலத்தைவிட இடைக்காலத்தில் தான் பெண்ணடிமை என்ற நிலை அதிகமாக இருந்தது. ஆணும் பெண்ணும் சரிசமம். பெண்களே நாட்டின் கண்கள் என்ற பாரதியார் கூற்றுக்கு இணங்கப் பெண்களுக்குச் சம உரிமை வழங்கப்பட வேண்டும் என்பதை நோக்கமாகக் கொண்டு இக்கட்டுரை அமைகிறது.

பெண்ணின் பெருமை

"பெண் வயிற்றில் உருவாகிப்
பெண்பால் உண்டே வளர்ந்தாய்
பெண்ணின் துணையில் வாழ்கின்றாய்
பெண்ணின் பெருமை உணர்"

என்ற வரிகள் பெண்ணின் பெருமையை வலியுறுத்துகின்றன.

பெண்ணியவாதிகள் வேண்டுகின்ற கல்வி> பொருளாதாரம்> மறுமணம்> சொத்துரிமை அனைத்திலும் பெண்களுக்கும் சம உரிமை வேண்டும் என்று வேதாத்திரி மகரிஷி குறிப்பிடுகிறார். ஆண்கள் இறந்துவிட்டால் பெண்கள் உடன்கட்டை ஏற வேண்டும்> மனைவி இறந்துவிட்டால் கணவனும் உடன்கட்டை ஏற வேண்டும் என்ற மகரிஷியின் கூற்றுக்குத் தலை வணங்க வேண்டும். இன்றைய அறிவியல் உலகில் மனித வாழ்க்கைப் பண்பாட்டில் உள்ள பெரும் களங்கமான பெண்ணடிமை> ஆணாதிக்கம்> என்ற கருத்துக்களை மாற்றிக்;கொள்ள அனைவரும் முயல வேண்டும்.

பெண்ணின் பாதுகாப்பு

கடமையுணர்வும், வீரமும் உடைய ஆடவனே பெண்ணைப் பாதுகாக்க வேண்டும் என்றும் பெண்களைப் பாதுகாக்க வேண்டியது ஆண்களின் கடமையாதலால் பெண்களை அன்பின் பெருக்கத்தால் வீட்டிலே மிகப் பாதுகாப்பாக வைத்து ஆண்கள் வெளியிலே சென்று பொருட்களை ஈட்டி வந்து பெண்களிடம் கொடுப்பது என்பது அக்காலத்திற்குப் பொருத்தமாகும் என்பதனையும் குறிப்பிடுகிறார்.

"வினையே ஆடவர்க்கு உயிரே
மனையுரை மகளிர்க்கு அவ்வாடவர் உயிர்"
"முந்நீர் வழக்கம் மகடுவோடு இல்லை"

என்று தொல்காப்பியத்திலும் குறிப்பிடுவதைப் பார்க்க முடிகிறது. தாலி பற்றிக் குறிப்பிடும்போது தாலி என்பது பெண்களுக்கான தற்காப்புச் சாதனம் என்பது மாறி திருமணம் செய்துகொண்ட பெண் என்று அடையாளம் காட்டும் சாதாரணச் சின்னமாக ஆகிவிட்டது என்கிறார் வேதாத்திரியார்.

பெண்மையின் தெய்வீகப் பண்புகள்

அன்போடும் அருளோடும் காத்து நிற்கும் கருவாய் நம்மைச் சுமந்து உருவாய் உலகிற்கு நம்மைத் தந்து வளர்வதற்கு உதிரத்தைப் பாலாக்கித் தந்து பாரினில் நாம் பல சுகங்களைக் காண இறைவனால் படைக்கப்பட்ட உருவமே பெண்மை என்றும் குறிப்பிடுகிறார். தாயாக. மனைவியாக, சகோதரியாக, பலப்பலவாய் உருவம் மாறிவிட்டபோதிலும் தாயன்பு போற்ற வேண்டும் என்கிறார் அருள்தந்தை வேதாத்திரி மகரிஷி அவர்கள். இறைநிலையின் மருவுருவமாகவும் இயக்கச் சிறப்பாகவும் திகழக்கூடிய பெண்மை சாராத சமுதாயமுமில்லை பிறவிகளுமில்லை என்கிறார். பேர் அண்டத்தின் ஒவ்வொரு பரிணாமமும் இறைநிலையென்றால் பெண்மையும் இறைநிலையே. தாய்மை

"பேருலகில் வாழுகின்ற மக்களெல்லாம்
பெண்ணினத்தின் அன்பளிப்பே எனில் வேறு
என்ன பெருமை இதைவிட எடுத்துப் பேசுவதற்கு"

பத்து மாதம் கருவாய்ச் சுமந்து தன் உயிரைப் பணயம் வைத்து குழந்தைகள் பெற்று எடுக்கிறாள். உண்ணும் உணவு முதற்கொண்டு உறங்கும் நிலை வரை ஒவ்வொன்றாய்த் தன் குழந்தைக்கு எது சிறந்தது என்பதனைப் பார்த்து சரியாகச் செய்பவள் தாய். இது அனைத்துப் பெண்மை உயிர்களுக்கும் பொதுவானது. பிறவிக் கருத்தொடர் வரை

ஆராய்ந்துப் பார்த்தால் நமது கருமையத்தின் ஒவ்வொரு பதிவுகளுமே பலப்பலவாய்ப் பிறவி எடுக்கப் பெண்மையே காரணமாக அமைந்திருப்பதைக் காணலாம். இறைநிலைக்கு அடுத்தபடியாகப் பார்க்க வேண்டிய, போற்ற வேண்டிய தாய்மைக்குத்தான் கரு சுமக்கும் உரிமையை இறைநிலை பெண்மையிடம் ஒப்புவித்திருக்கிறது.

இந்தப் பெண்மைச் சிறப்பைப் போற்றாத, மதித்து நடக்காத> நாடோ மனித சமுதாயமோ முன்னேற்றமும் அமைதியும் பெற முடியாது என்று தாயன்பைப் போற்றுகின்றார். கணவனையும் குழந்தைகளையும் காப்பவளாகவும் தன் குழந்தைக்கு அறிவூட்டும் ஆசானாகவும் குடும்பத்தை வழிநடத்தும் வழிகாட்டியாகவும் தமிழ் உள்ளம் கொண்டதுவே தாய்மை என்கிறார் வேதாத்திரி மகரிஷி அவர்கள்.

"மற்றைக் கருமங்கள் செய்தே
மனைவாழ்ந்திடச் செய்பவள் அன்னை"

எனக் கவிராஜன் பாரதி போலவே மகரிஷியும் பெண்மையைப் போற்றுகின்றார்.

கற்பு ஒழுக்கம்

"ஒழுக்கம் விழுப்பம் தரலான் அவ்வொழுக்கம்
உயிரினும் ஓம்பப் படும்"

என்ற குறளுக்கு ஏற்ப வேதாத்திரி மகரிஷி அவர்களும் கற்பினைப் போற்றிக் காப்பதில் ஆண்களை விடப் பெண்களுக்கே பொறுப்பு அதிகம் எனவும் ஆணின் கற்பு நெறி பிறழ்தலைச் சமுதாயமானது கண்டுகொள்ளாது எனவும் பெண்கள் கற்பு நெறி ஒழுக்கம் மாறினால் சமுதாயமும் அவளைச் சார்ந்த உறவுகளும் கூடத் தூற்றும் எனவும் கூறி கற்பு நெறி ஆணுக்கும் பெண்ணுக்கும் பொதுவானது என்பதனையும் குறிப்பிடுகின்றார்.

பெண்ணுரிமை

"பட்டங்கள் ஆள்வதும் சட்டங்கள் செய்வதும்
பாரினில் பெண்கள் நடத்த வந்தோம்"

என்கிறார் பாரதி. அவர் கூற்றிற்கேற்ப புதுமை படைக்கும் இன்றைய பெண்கள் விஞ்ஞானம், அறிவியல், சட்டத்துறை, கல்வித்துறை, அரசியல், மருத்துவம், பொருளாதாரம் என நாட்டின் வளர்ச்சிக்கும், முன்னேற்றத்திற்கும் கடுமையாக உழைத்துப் பல துறைகளில் முன்னேற்றமான எதிர்காலத்தை நோக்கிப் பீடுநடை போடுகின்றனர்.

இலக்கியங்களில் பெண்ணுரிமை

ஒரு சில பெண்கள் மூடநம்பிக்கைகள்> மதச்சடங்குகள்> சம்பிரதாயம் போன்ற அறியாமையால் அடிபணிந்து கிடக்கின்றார்கள். அடிமைப்படுவது> அடங்கியிருத்தலை விரும்புவது போன்ற நிலைமைகளைப் பெண்கள் தம் மனதில் இருந்து தூக்கி எறிய வேண்டும் என்றும் பெண் உரிமை வழங்கப்படுவதில்லை எடுத்துக்கொள்வது என்றும் அத்தகைய உரிமைகளை எடுத்துக்;கொள்ள உலகில் உள்ள பெண்கள் எல்லாம் ஒன்றுகூடி மதச்சடங்குகளையும் அரசியல் சட்டங்களையும் நிறுவ வேண்டும் என்பதும் பெண்களின் கட்டாயமாகிறது.

இலக்கியங்கள் மற்றும் புராணங்களில் தேர்

முனைவர் வே. லதா
இணைப் பேராசிரியர், துறைத்தலைவர் சிற்பத்துறை,
தமிழ்ப் பல்கலைக்கழம், தஞ்சாவூர்.

கோயில் தேரின் விளக்கத்தின் வரிகளின் தொடக்கம் விஷ்ணு தத்துவ சம்ஹிதையில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன. "தேர்" பிரபஞ்சத்தின் அடையாளமாக கருதப்படுகின்றது. கோயில் தேர்களின் முக்கியத்துவம், கடவுள் அமைவிடம் மற்றும் யாகங்கள் பற்றி விஷ்ணு சம்ஹிதை விளக்குகின்றது. தேர் ஸ்தூலமாக கருதப்படுகின்றது. அதாவது பூமியின் தன்மையை பெற்றிருப்பதாகும். புராணங்கள், சிவபெருமான், திரிபுராந்தகராக, திரிபுர அசுரர்களை சம்ஹரிப்பதற்கு பூமித்தாய் தேரினை அருளியதாகக் கூறப்படுகின்றது. நான்கு யானைகள், நான்கு பூதங்களும் தேரினைத் தாங்குவதாக அமைந்திருக்கின்றன. ரிக்வேதத்தில், குறிப்பிடும்போது பிரபஞ்சங்களும் தேரினைத் தாங்குவதாக அமைந்திருக்கின்றன. ரிக்வேதத்தில், குறிப்பிடும்போது பிரபஞ்சம் தோன்றிய போதே இரதபிரதிஷ்டையும் உருவானதாக கருதப்படுகின்றது. ஆகவே கோயில் தேர் (இரதம்) பிரபஞ்சத்தின் அடையாளமாக எண்ணப்படுகின்றது, மேலும் நம்பிக்கையாக ஏற்றுக்கொள்ளப்படுகின்றது. தேர் வடிவம் பெறுவது பிரம்மாவாகிய முழுமுதல் கடவுளான பிரபஞ்சத்தின் மும்மூர்த்திகளுள் ஒருவரான பிரம்மனிலிருந்து உருவானதாக கருதப்படுகின்றது.

தேர் - பொருள் விளக்கம்

தேர், வடமொழியில் இரதம் எனப்படுகின்றது. 'தெற்றி' என்பதிலிருந்து வந்துள்ளது. 'உயர்ந்த' எனும் பொருள். இந்தோ – ஆரியர்கள் மொழிகளில் இரதம், கோயில், கோயில் தேர் பாலி மொழியிலிருந்து பெறப்பட்டது. இரதகா என்பது பிராகிருத மொழிலிருந்து பெறப்பட்டது. ரிவா அல்லது ரௌரா என்பது சிங்களத்திலிருக்கிறது. ரேஹ்ரா அல்லது ரிஹரா என்பது பஞ்சாபிலிருந்து பெறப்பட்டது. ரஹ்ரு அல்லது ரெஹ்ரு என்பது இந்தி மொழியில் கூறப்படுகின்றது.1

திராவிட மொழிகளில் தேர், தேரு என்பதிலிருந்து வந்ததாக கூறப்படுகின்றது. மானசாரத்தில் இரதங்கள் கடவுளர்கள், பிராமணர்கள், அரசர்கள் செல்வதற்காக பயன்படுத்தப்படும் வாகனமாகும் என்று குறிப்புகள் இருக்கின்றன. கடவுளர்கள் வலம் வருதல், சமயம் மற்றும் வழிபாடு சார்ந்ததாகும். பிராமணர்கள் மற்றும் சத்திரியர்களின் உபயோக முறைக்கும் படைகளுக்காகவும் தேர்கள் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன. தேர்கள் சமயம் சார்ந்த மற்றும் சமயம் சாராத உபயோகங்களுக்கானவைகளாக பயன்படுத்தப்பட்டது. சமயம் சாராத பயன்பாடுகளாக போர்கள், பொது ஜன போக்குவரத்து, திருமணங்கள் ஈமச்சடங்குகள் போன்ற நிகழ்வுகளுக்கு பயன்படும் சாதனமாக இருந்துள்ளன. மேலும் குழந்தைகளின் விளையாட்டு பொருளாகவும் சிறிய அளவிலும் பயன்படுத்தப்பட்டது.

சதுரங்கம்

இந்தியப் படையானது ‘சதுரங்கம்’ எனப்படும் நால்வகை படையமைப்பு முறையினை கொண்டதாக விளங்கியுள்ளது. உதாரணமாக தமிழகத்தின் பண்டைய வரலாற்றுச் சுவடுகள் கூறுவது நால்வகை படைமுறைகள், அதாவது, தேர்படை, யானைப்படை, குதிரை (பரி) இரதம் (களிறு) காலாட்படை ஆகும்.2

மேலும் ஆறுவகைப்பாடல்களில் மேற்சொன்ன காலாட்படையிலேயே வில், வாள்(கத்தி) வேல் ஆகியவை உட்பிரிவுகளாக கருதப்பட்டது. தமிழகத்தில் தேர் ஏறிச்செல்லும் முறை இருந்ததை ஜெயங்கொண்டார் மற்றும் கம்பர் ஆகியோர் கருதியுள்ளனர். தமிழகத்தில் பதினோராம் நூற்றாண்டு வரை தேர் உபயோகத்திலிருந்து வந்தது.

தேர்படையை கம்பர் குறிப்பிடும்போது தேர் செலுத்துபவர் தேரர் மற்றும் தேரோர் அல்லது தேரினர் என்று அழைக்கப்பட்டதாக கூறியிருக்கின்றார். 3

போர்மேற்செல்லும் தேர்கள்

போருக்குச் செல்லும் தேரானது மணிகள் ஓசை எழுப்புவதற்காகவும், கொடிகள் (*Flag*), நாடு மற்றும் மன்னரின் இறைமையை வெளிப்படுத்தவும், சக்கரங்களுடன் அமைக்கப்பட்டிருந்தது என்று முத்தரைய மன்னன் மாறனின் செந்தலைத்தூண் கல்வெட்டில் பொறிக்கப்பட்டுள்ளது. தேரானது கைவினை நுட்ப கலைஞர்களால் படைக்கப்பட்ட போதிலும் போர்களின் முடிவில் அதிகளவிலான சேதங்களை அடைவது தேர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

தேருக்கான, சமமான பொருளாக கருதப்படுவது குயவு, வையம், கொடிஞ்சி, சயந்தனம் என்பவை ஆகும். சயந்தனா என்பது சமஸ்கிருத மொழியில் கூறப்படுவதாகும். திக்கிரி, எந்திரம், கவரி, அரி, இரதம் மற்றும் கூவிரம் என்று குறிப்பிடப்படுகிறது.

நாட்டுவகை சக்கரத்தேர் அல்லது வண்டிகள் பாண்டில் சகடம், ஒழுகை மற்றும் சாக்காடு ஆகியவைகள் ஆகும். இவைகள் எளிதானவைகளாகவும் போர் வீரர்கள் பயன்பாட்டிற்கு ஏதுவாக அமைக்கப்பட்டிருந்தது. எந்திரத்தை எந்திரத்தேர் என்று சேக்கிழார்4 கருதியிருக்கிறார். எந்திரம் என்பது வண்டிச்சக்கரத்தை குறிப்பதாக அமைந்துள்ளது. மேலும்

இச்சொல் சமஸ்கிருத நடையில் இரதமாக குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

அர்த்த சாஸ்திரத்தை இயற்றிய கௌடில்யர் தேர் என்பதை ‘தேவ இரதம்’ என்று குறிப்பிட்டுள்ளார். அதாவது கடவுளர்கள் பயனிக்கும் வாகனம் மற்றும் புஷ்ய இரதம் என்பது மகிழ்ச்சியான பயணத்தை குறிப்பதாகும். மேலும் ‘சக்ராயுக்தா’ என்றும் கூறுகின்றார். சக்கரந்தாங்கிய வாகனம் என்பதாகும்.

மானராரம் என்னும் நூலில் தேர்வகைகளில் ‘ஷடங்க’ எனும் வகை இரதம் பற்றி குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. மேன்மை பொருந்திய மாட்சிமை தங்கிய அரச, அரசிகள் வலம் வர "பிரவாஹனம்" என்னும் இரதம் இவ்வாறு கூறப்படுகின்றது. மிருச்சகடிகம் என்னும் நூலிலும் இதனைப்பற்றி கூறப்பட்டுள்ளது. தேர் அல்லது இரதம் என்பது இராஜாங்கத்தின் குறியீடாக கருதப்பட்டு வந்துள்ளது.

இராஜபரிசின்னம் அல்லது இராஜபரிச்சண்டம் என்பது ஆகும். ஆயுதங்கள் வெண்கொற்றக்குடை முரசு, செங்கோல், தாங்கி தேர் அல்லது இரதம், பலாக்குகள் மாட்சிமை தங்கிய தேர் அல்லது இரதம், பல்லாக்குகள் மாட்சிமை தங்கிய மன்னர்களால் ஈர்க்கப்பட்ட, ஜனங்களால் போற்றப்பட்ட இராஜ்ய பரிபலானம் மிகுந்தோர்கள் பயன்படுத்தும் வாகனமாக அமைந்தது.

தேர்கள் இரண்டு அல்லது நான்கு குதிரைகள் பூட்டி இழுத்துச் செல்லும் முறையிலேயே அமைந்திருக்கும் எனப்பட்டான். தேர் செலுத்துபவன் "தேர்ப்பாகன்" எனப்பட்டான். சாரதி, சூடன், வளவன் என்றும் அழைக்கப்பட்டார். இவனுடைய பணி குதிரை மற்றும் தேரைப்பராமரிப்பது மற்றும் தேர் செலுத்துவது.

வாகன முறைமைகள்

வாகனத்தை (தேர்) செலுத்துவதற்கு பயிற்சி பெற்ற தகுதிகள் உறுதிசெய்யப்பட்டது. "தேர்" அல்லது "இரதம்" உயர் வகுப்பு மக்கள் பயன்படுத்தப்பட்டதாக குறிப்புகள் உள்ளன.6

கோயில் தேர்

வைரத்தேர் என்றும் அழைக்கப்படுவதுண்டு, மரத்தின் இருதய பகுதியான மையத்திலிருக்கும் பகுதியால் அமைக்கப்பட்டது. இந்த வைரபகுதி உறுதி மற்றும் வலிமையான தன்மை உடையது. கம்பர் வைர அச்சுப்பற்றி வரிகளில் குறிப்பிட்டுள்ளார். "வைரம் இட்ட அச்சு" "வைராட்டி நூற்றதட்டு" வைரத்தேர்-ஐ பிரிதோர் பொருளில் கூறப்படுகின்றது. "சித்திரத்தேர்" சித்திரம் என்பது வடிவங்கள், உருவங்கள் அதனை சிற்பங்கள் பொருத்தப்பட்ட இரதங்கள் இருந்துள்ளதை கம்பர் தமது ராமாயணத்தில் இந்திரஜித் சித்திரத்தேர் அல்லது வைரத்தேரில் உருவச் சிலைகள், சிற்பங்கள் இருந்துள்ளதாகக் கூறியுள்ளார்.

சட்டத்தேர்

இரண்டாவது வகைத்தேர் சட்டத்தேர் இவைகள் மரச்சட்டங்கள் பொருத்தப்பட்டவைகளாகும். மணிமேகலையில் "பொலன்தேர் அல்லது பொன்தேர்" என்று கூறப்பட்டுள்ளது. சகடை சகடை என்பது சக்கர வண்டி, இவை 2 அல்லது 4 ஆரங்கள் பெற்றிருக்கும்

தங்கத்தேர், வெள்ளித்தேர்

ரிக் வேதத்தில் தேர்கள் பற்றிய குறிப்புகள் கிடைக்கின்றன.

சிலப்பதிகாரம் கூறும் தேர்

சோழ மன்னன் ‘பொற்றேர் செழியன்’ என்று குறிப்பிடுகின்றது. பொன்னாலான தேரினில் பவனி வந்திருக்கின்றான்.7

கம்பர் கூறிய தேர்

இராமரின் திருமண வைபவம் தங்க அச்சு மற்றும் ஆரங்கள் பூட்டிய இரதத்தினில் வெள்ளிச்சக்கரங்கள் வைர பலகைகள் பொருத்தியிருந்தன என்று கூறியுள்ளார். சுந்தரபாண்டியன் ஸ்ரீரங்க ரங்கராதருக்கு தங்கத்தேர் கொடை அளித்திருக்கிறான். இந்த பொன்னாலான தேர் அஸ்வஇரதம் 8 மகாதானம் எனப்படும்

தெப்பத்தேர்

தெப்பத்தேர் என்பது தெப்பக்குளத்தில் மிதக்கும் தேர் ஆகும். பெப்பலர் என்னும் அறிஞர் தெப்பம் என்ற சொல் ஹீப்ரு தெபா- தெபா மற்றும் கிரீக்-ல் இபோடோஸ் என்றதிலிருந்து வந்துள்ளது. தெப்பம் என்ற சொல்லுக்கு இணையானதாக பட்டினர், அம்பி, பருவாய், மிதவை என்ற பெயர்களைத் தாங்கியதாக சூடாமணி குறிப்பிட்டுள்ளதாக இராசு காளிதாஸ் கூறியுள்ளார்.

நிலைத்தேர் எனப்படுவது நிறுத்தப்பட்டிருக்கும் தேராகும்.

இயல்தேர் என்பது நகரும் (நகர்ந்து செல்லும்) தேராக கருதப்படுவது.

இயங்கா நிலைத்தேர் ஓரிடத்திலேயே நிறுத்தப்பட்டிருக்கும் அசையாத நிலையை கொண்டதாகும்.

நிலைபெயரா நிலைத்தேர் ஓரிடத்தில் நின்றுகொண்டு நிலையத்தைவிட்டு செல்லாமல் நின்று கொண்டிருப்பது பூமியைப்போல என்று பூமியை நிலைபெயரா நிலைத்தேராக மதுரைக்லம்பகத்தில் கூறப்பட்டுள்ளது.

இடைக்கால இந்திய வரலாற்று காலங்களில் கோயில்களில் கல்லிலான சக்கரத்தேர் உருவாக்கப்பட்டது.

போகு ஒழு(ங்)கை

தேர் செல்லும் தடம் அல்லது பாதை இவ்வாறாக அழைக்கப்பட்டு வந்துள்ளது.

புராணங்களில் தேர்

பிரமாண்ட புராணத்தில் தேர் பற்றிய செய்திகள் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன. வைகுண்டத்தில் தேர், இரதம்9 இருந்துள்ளதை காட்டப்பட்டுள்ளது.

விழாக்களில் தேர்

அப்பர் மற்றும் திருஞானசம்பந்தர் தேர்கள் பற்றி குறிப்பிட்டுள்ளார். மார்கழி திருவாதிரை, தைப்பூசம், பங்குனி உத்திரம் ஆகிய விழாக்காலங்களில் தேர் திருவிழா நடைபெற்றதை சான்றுகளின் வழியாக அறியமுடிகிறது. அப்பர் சிவபெருமானை "ஆழித்தேர் வித்தகன்" என்று கூறியுள்ளார். பெரும்பாலான இடங்கள் தெருக்கள், தேர்கள் நிற்கும் இடங்கள் தேரடி வீதி, தெருக்கள் என்றும் அழைக்கப்படுகின்றது.

சோழர் காலத்தில் முதலாம் குலோத்துங்கன், விக்ரம சோழன், மூன்றாம் குலோத்துங்கன், கோப்பெருஞ்சிங்கன் காலங்களில் தேர்கள் கோயில்களுக்கு வழங்கப்பட்டுள்ளது.

விக்ரம சோழன் காலத்தில் சிதம்பரம் நடராஜர் கோயிலுக்கு பொற்றேர் பொன்தோர், வழங்கப்பட்டிருக்கின்றது.

ஒட்டக்கூத்தர் செய்திகளின்படி இரண்டாம் குலோத்துங்கன் காலத்திலும் இறைவனுக்கு தேர் வழங்கப்பட்டது. திருக்காமக்கோட்ட அம்மனுக்கும், பொன்தேர் வழங்கப்பட்டுள்ளது. திருத்தேக்கத்தேவர் அதனை உறுதிப்படுத்தும்விதமாக தங்கயானை (பொன்னாலான யானை) வாகனம் இருந்துள்ளதை குறிப்பிட்டுள்ளார்.10

இரண்டாம் பாண்டியர் காலத்தில் சுந்தரபாண்டியர் காலத்தில் பொன்னாலான தெப்பத்தேர், தேர் (இரதம்) வாகனங்கள் அளிக்கப்பட்டதை "கோயில் ஒழுகு" என்னும் அரங்கநாதர் அமைந்த ஸ்ரீரங்கம் கோயில் பதிவுகளில் இடம்பெற்றுள்ளது.

மேலும் 12ம் நூற்றாண்டில் தெப்பக்குளம் தோண்டப்பட்டு தெப்பத்தேர்விழா நடைபெற்றதாக கோயில் பதிவுகள் உள்ளன.

சடாவர்மன் சீவல்லபன் அம்பாசமுத்திரக் கோயிலுக்கு தேர் வழங்கிய செய்திகள் தென்னிந்திய கோயில் கல்வெட்டுகள், சுந்தரபாண்டியன் காளையார் கோயில் கல்வெட்டுக்கள் குறிப்பிடுகின்றது. விஜயநகர காலம் தேர்களின் பொற்காலம் எனலாம். இரண்டாம் தேவராயர், மல்லிகார்ஜீனர், வீரராயர் சதாசிவர், திருமலை, முதலாம் ஸ்ரீரங்கர் ராஜநாராயணர் சம்புவராயர், செவ்வப்பராயக்கர், தஞ்சை ரகுநாத நாயக்கர் இவர்கள் காலத்தில் தேர்களும் தெப்பத்தேர்களும் பெருமளவில் உருவாக்கப்பட்டது.

பெண் தூய்மைப் பணியாளர்களும் தொழில்நுட்ப வளர்ச்சியும்

சீ. சக்தி தேவி
முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர்,
சமூக அறிவியல் துறை, தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம்,
தஞ்சாவூர்.

முன்னுரை

மனித பரிணாம வளர்ச்சியில் தொழில்நுட்பத்தின் தேவையும் அதன் பங்கும் அதிக அளவில் தேவைப்பட்டது. மனிதன் முதன் முதலில் கற்களைக் கொண்டு ஆயுதமாக பயன்படுத்தினான். பிறகு காலப்போக்கில் அவைகளைக் கருவி வடிவமாக உருவாக்கி பயன்படுத்தினான். படிப்படியாக மனித நாகரிகத்துடன் தொழில்நுட்பமும் தேவைகளுக்கேற்ப வளர்ச்சியடைந்தது. இந்தியாவில் மக்களைப் படி நிலைகளாகப் பிரித்து அவர்களின் பணிகள் நிர்ணயிக்கப்பட்டது. அதாவது நான்கு வர்ணங்கள் பிராமணர்கள், சத்திரியர்கள், வைசியர்கள், சூத்திரர்கள் என்று வகைப்படுத்தினார்கள். மேலும் அதில் குறிப்பாக விளிம்புநிலை மக்களைப் பல்வேறு இழிவுத் தொழிலுக்கு உட்படுத்தப்பட்டனர் என்பது குறிப்பிடதக்கது. மனித கழிவுகளை மனிதனே அள்ளும் தொழில் மனிதத்தன்மையற்ற செயல் ஆகும். உலகில் மனித இனம் தோன்றிய காலம் முதல் படிப்படியாக நாகரிக வளர்ச்சி அடைந்து போழுது அடிமைத்தனம் என்கின்ற மனித மலக்கழிவுகளை மனிதனே அள்ளும் கொடிய புற்றுநோய் போல் வளர்ச்சியடைந்தது. மன்னர்கள் இந்நாட்டை ஆண்டகாலத்திலும் இக்கொடுமை மிகவும் தீவிரமடைந்தது. இதில் ஒரு குறிப்பிட்ட சமூகத்தைச் சேர்ந்த பெண்களை இந்த இழித்தொழில்களில் அதிகப்படியாக ஈடுபடச்செய்தார்கள். பிறகு ஆங்கிலேயர்கள் மற்றும் நிலப்பிரபுக்களின் ஆதிக்க காலத்திலும் இதன் தாக்கம் மேலும் அதிகரித்தது. பெண்களைப் பல்வேறு இன்னல்களுக்கு ஆளாக்கப்பட்டு கொடுமைப்படுத்தினார்கள். சுதந்திரம் அடைந்த பிறகும் இந்தியாவில் இவர்களின் நிலை மாறாமல் நிலைத்திருக்கிறது.

கட்டமைக்கப்பட்ட ஒரு சமூகத்தில் அசுத்தமான பணிகள் எப்போதும் அடிமைகளின் தலையில் தான் கட்டப்படுகின்றன. அந்த வகையில் மனிதக் கழிவுகளை மனிதனே அகற்றிச் சுத்தப்படுத்தும் நடைமுறை அடிமைத்தனத்தின் ஓர் அடையாளம் என்றார் டாக்டர். பி. ஆர். அம்பேத்கர். பெண் தூய்மைப் பணியாளர்களின் பணியானது, வீடுவீடாகச் சென்று கழிவுகளைச் சேகரித்தல், பொது இடக்களில் உள்ள கழிவறைகளைச் சுத்தம் செய்தல், தெருக்களில் உள்ள மனித மலத்தை அள்ளுதல், இறந்த நிலையில் உள்ள மனித, விலங்கு, உயிரினங்களின் சடலங்களை அகற்றுதல், உயிரியல் மருத்துவ கழிவுகள், நாப்கின்களை அகற்றுதல், வடிகால் சுத்தம் செய்தல், கழிவுகளை ஊர்திகளில் சேகரித்தல், போக்குவரத்து, இரயில் நிலையங்களில் உள்ள கழிவுகளை அகற்றுதல் போன்ற பணிகளில் பெண்களை அதிக அளவில் ஈடுபடுத்தப்படுகிறார்கள். இவர்களின் நிலைகளை மாற்ற பல்வேறு சர்வதேச அமைப்புகள் பணியாற்றி வருகின்றன. இருந்தும் இந்த நிலை மாறாமல் இருகிறது. கையால் துப்பரவு செய்பவர்களாகப் பணியமர்த்தப்படுவதைத் தடைச்செய்தல், அவர்களின் மறுவாழ்வுச் சட்டம், 2013ல் பிரிவு 2(g) படி தூய்மைப் பணி என்பது "மனிதக் கழிவுகளைக் கையால் சுத்தம் செய்தல், எடுத்துச் செல்லுதல், அகற்றுதல் ஆகியவற்றில் ஈடுபட்டுள்ள நபர் என குறிப்பிடுகிறது. மேலும் தனிநபர் அல்லது உள்ளாட்சி அமைப்புகள் மூலம் சுகாதரமற்ற கழிவறை, திறந்த வடிகால், குழி, இரயில்பாதை ஆகியவற்றில் கையால் தூய்மைப்படுத்தும் பணிதான் துப்புரவு செய்யும் நபர்கள் என குறிப்பிடுகிறது.

இந்தியாவில் அதிகமான மாநிலங்களில் தூய்மைப் பணியாளர்கள் இருக்கிறார்கள். அதில் 95 சதவீதம் பெண்களே என ஓர் ஆய்வு சொல்கிறது. இத்தகைய பெண் தூய்மைப்பணியாளர்கள் பணிச்சுமைகளைக் குறைக்க போதுமான தொழில்நுட்பம் கொண்ட சாதனங்கள் இன்றுவரை இல்லை என்பதுதான் உண்மை. தூய்மைப் பணிகளில் ஒருசில தொழில்நுட்ப சாதனங்கள் மட்டுமே இருக்கிறது. குறிப்பாகக் கைகளால் தள்ளக்கூடிய தள்ளுவண்டிகள், மூன்றுசக்கர தனியங்கி வண்டிகள், இரும்பால் ஆன கம்பிகளுடன்கூடிய துடைப்பங்கள், மலக்கழிகளை அள்ளக்கூடிய வாகனங்கள் என இயல்பாகச் செய்யக்கூடிய செயல்களைச் செய்வதற்கு தகுந்தாற்போல் சாதனங்கள் உள்ளன. தூய்மைப்பணிகளை மேலும் துரிதப்படுத்த போதுமான தொழில்நுட்ப சாதனங்கள் இந்தியாவில் அதிகமாக இல்லை. இதனைச் செயல்படுத்த உச்ச நீதிமன்றம் வழிக்காட்டுதல், கையால் துப்பரவு செய்பவர்களாக பணியமர்த்தப்படுவதை தடைசெய்தல் மற்றும் அவர்களின் மறுவாழ்வு சட்டம் என சட்டங்கள் இருந்தும் இதனை செயல்படுத்த ஆக்கப்பூர்வமான தொழில்நுட்ப சாதனங்கள் இல்லை. தூய்மைப்பணிகளில் மேலை நாடுகள் தொழில் நுட்பம் வளர்ச்சியில் அதிக செயற்கை நுண்ணறிவு கொண்ட சாதனங்களைப் பயன்படுத்துகின்றனர். அத்தகைய தொழில்நுட்ப சாதனங்கள் இந்தியாவில் கொண்டு வரப்பட வேண்டும். அத்தகைய தொழில்நுட்ப பெண் தூய்மைப்பணியாளர்களின் நலனில் பெரும்பங்கு கொண்டு செயல்பட வேண்டும்.

தூய்மைப்பணியாளர்கள்

*''பொது தெருக்கள், உலர் கழிவறைகளில் இருந்து மனித மலத்தை அகற்றுதல், செப்டிக் டேங்கள், சாக்கடைகளைச் சுத்தம் செய்தல்" எனத் துப்புரவு செய்வது வரையறுக்கப் படுகிறது. மேனுவல் ஸ்கேவெஞ்சர்களாக வேலை செய்ய தடை, அவர்களின் மறுவாழ்வுச் சட்டம், **2013** (PEMSR) ஆகியவற்றின் கீழ் இந்தியா இந்த நடைமுறையைத் தடைச் செய்தது. மனித மலத்தைக் கைமுறையாகச் சுத்தம் செய்வதற்கும், எடுத்துச் செல்வதற்கும், அப்புறப்படுத்துவதற்கும் அல்லது வேறு விதத்தில் கையாளுவதற்கும் எந்தவொரு நபரையும் பயன்படுத்துவதைச் சட்டம் தடை செய்கிறது. **2013**ம் ஆண்டில், கழிவுநீர் தொட்டிகள், பள்ளங்கள் அல்லது இரயில் பாதைகளைச் சுத்தம் செய்ய பணியமர்த்தப்பட்டவர்களை உள்ளடக்கும் வகையில், கையால் துப்புரவு செய்பவர்களின் வரையறையும் விரிவுபடுத்தப்பட்டது. இச்சட்டம் கையால் துப்புரவு செய்வதை "மனிதநேயமற்ற நடைமுறை" என்று அங்கீகரித்துள்ளது "கையால் துப்புரவு செய்பவர்கள் அனுபவித்த வரலாற்று அநீதி, அவமரியாதையைச் சரிசெய்வதற்கான" அவசியத்தை மேற்கோடிட்டுள்ளது.*

தூய்மைப்பணிகளில் தொழில்நுட்ப வளர்ச்சி

இன்றைய நவீன காலத்தில் தூய்மை பணிகளில் தொழில்நுட்பத்தின் வளர்ச்சி என்பது மிகவும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது. ஏனெனில் தொழில்நுட்பத்தின் மூலமாகத்தான் தூய்மை பணிகளை மிகவும் எளிமையாகத் தூய்மை பணியாளர்களுக்கு எந்த வித பாதிப்பும் இல்லாமல் தூய்மை பணியில் ஈடுபட செய்யலாம். அத்தகைய வகையில் மேலை நாடுகளில் தூய்மை பணிகளுக்கான தொழில்நுட்ப வளர்ச்சி அதிகமாகக் காணப்படுகிறது. குறிப்பாகத் தானியங்கி இயங்கக்கூடிய ரோபோக்கள் சிறிய அளவிலான செயற்கை நுண்ணறிவு கருவிகள் எனப் பல தொழில்நுட்ப சாதனங்களை உலக நாடுகள் கையாளுகின்றன. மேலும் இந்தியாவில் அத்தகைய செயற்கை நுண்ணறிவு மிக்க தொழில் நுட்ப சாதனங்கள் அதிகமாகப் பயன்படுத்துவதில்லை. இந்த வகையில் மற்ற உலக நாடுகளில் உள்ள தொழில்நுட்ப வசதிகள் எந்த அளவில் பயன்பாட்டில் உள்ளது. மேலும் அது எந்த அளவிற்கு தூய்மை பணியாளர்களின் நலனில் அக்கறை கொண்டுள்ளது? என்பதையும் இந்தியாவில் எந்த வகையான தொழில்நுட்ப சாதனங்கள் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. மேலும் நமக்கான தொழில்நுட்ப சாதனங்கள் எந்த அளவிற்கு தேவைப்படுகிறது? என்பதைக் குறித்தும்அறியப்பட வேண்டிய ஒன்று.

தூய்மைப்பணிகளில் உலக நாடுகளின் பங்கு

கழிவுநீர் சுத்தம் செய்வது மக்காத குப்பைகள் அல்லது கிரீஸ், கசடு போன்ற தேவையற்ற பொருட்களை சுத்திகரிப்பு தொழில்நுட்ப சாதனங்களைப் பயன்படுத்துகின்றனர். அமெரிக்காவில் உள்ள பெரும்பாலான சாக்கடைகள் உள்ளூர் பயன்பாட்டு நிறுவனங்களால் பராமரிக்கப் படுகின்றன. ஒரு சில பணிகளை ஒப்பந்தம் முறைகளிலும் தூய்மைப்பணி செய்யப்படுகின்றன. அதிகமான இடங்களில் தொழில்நுட்ப சாதனங்களைத் தான் மக்கள்

பயன்படுத்துகின்றனர். கழிவுகளைச் சுத்தம் செய்வதில் பல்வே முறைகளைப் பயன்படுத்தியும் அதனை நடைமுறை வாழ்க்கையில் சாத்தியமானதகவும் செயலாற்றுகிறார்கள்.

ஹைட்ராலிக் கழிவுநீர் சுத்தம் செய்யும் முறைகள்

ஹைட்ராலிக் துப்புரவு முறைகளில் கழிவுநீர் குழாயின் தலைகீழ் மற்றும் சுவர்களைச் சுத்தம் செய்ய நீர், நீர் வேகத்தைப் பயன்படுத்தும் தூய்மை செய்யப்படுகிறது. ஹைட்ரோ ஜெட்டிங், அல்லது ஜெட்டிங், குப்பைகளை வெளியே தள்ளவும் மற்றும் அடைப்புகளை உடைக்கவும் தண்ணீர் அழுத்தப்பட்ட காற்றைப் பயன்படுத்துகிறது. ஜெட்டர்கள் அதிக திறன் கொண்ட இயந்திரங்கள் சாக்கடைகளை சுத்தம் செய்வதற்கு பயன்படுத்துகிறது. அவை ஒரு குழாய் வழியாக ஸ்ப்ரேயை செலுத்தி, குப்பைகளை சுத்தம் செய்கிறது. இதனால், துப்புரவு பணி அவர்களின் இயற்கையான தொழிலாகவே பார்க்கப்படுகிறது. மேலும், கிராமப்புறங்களிலிருந்து நகர்ப்புறங்களுக்குச் சென்று சிறந்த வாழ்வாதாரத்தைத் தேடும் விளிம்புநிலை சாதியினர் எப்போதும் அதே தொழிலில் முடிவடைகின்றனர்.

சமூகப் பாகுபாடு

பெரும்பாலான கையால் சுத்தம் செய்பவர்கள் தங்கள் வேலையின் தன்மை காரணமாக சமூகத்தால் களங்கப்படுத்தப்படுகிறார்கள். அவர்கள் தீண்டத்தகாதவர்களாகக் கருதப்படு கிறார்கள், மேலும் அவர்கள் தங்கள் நிலைமையை ஏற்க வேண்டிய கட்டாயத்தில் உள்ளனர். அவர்களின் குழந்தைகளும் பாகுபாடு காட்டப்பட்டு, தங்கள் பெற்றோரைப் போலவே அதே வேலையைச் செய்ய வேண்டிய கட்டாயத்தில் இருப்பதால், இந்தப் பிரச்சனை மிகவும் ஆழமானது.

சட்டப்பாதுகாப்புகள்

பெண்தூய்மைப்பணியாளர்களை பாதுகாக்க தொழில்நுட்பங்கள் இருந்தும் அவர்களின் வாழ்வாதரம் மாறவில்லை. இந்தியாவில் பெண் தூய்மைப் பணியாளர்களுக்கு சட்டங்கள் இருந்தாலும் அதன்மூலம் அவர்களை பாதுகாக்க வழிவகைச் செய்யப்படவில்லை. அதாவது, கையால் துப்புரவாளர்களின் வேலைவாய்ப்பு மற்றும் உலர் கழிப்பறைகள் (தடை) சட்டம் 1993, கையால் துப்புரவாளர்களாக பணியமர்த்தப்படுவதை தடை செய்தல் மற்றும் அவர்களின் மறுவாழ்வு சட்டம் 2013, கையால் துப்புரவு செய்பவர்களின் மறுவாழ்வுக்கான சுயவேலைவாய்ப்புத் திட்டம் (SRMS) 2017, ஸஃபாய் கரம்சாரிகளுக்கான தேசிய ஆணையம் (NCSK), திருத்த மசோதா, 2020, தேசிய மனித உரிமைகள் ஆணையம் (NHRC), தேசிய குற்ற ஆவணக் காப்பகம் (NCRB), உச்ச நீதிமன்ற உத்தரவுகள் மற்றும் அரசியலமைப்பு பாதுகாப்புகள் என இருந்தும் பெண் தூய்மைப் பணியாளர்களுக்கான தொழில்நுட்ப சாதனங்களை நடைமுறைப்படுத்துவதில் பெரும் சவாலாக உள்ளது.

முடிவுரை

நம் நாட்டில் பெண் தூய்மைப் பணியாளர்கள் கழிவுகளை கையால் துடைப்பது என்பது மிகவும் வேதனைப்பட வேண்டிய ஒன்று. இந்த நடைமுறையை ஒழிப்பதற்கும், அதற்குப் பதிலாக இயந்திரங்கள் மற்றும் தொழில்நுட்பம் மூலம் மாற்றுவதற்கும் அவற்றைப் பயன்படுத்த முடியாவிட்டால், நமது அனைத்து தொழில்நுட்ப முன்னேற்றங்களும் ஒன்றும் இல்லை. அடிப்படை பாதுகாப்பு மற்றும் சரியான உபகரணங்கள் இல்லாமல் இந்த வேலையைச் பெண்களை வற்புறுத்தக்கூடாது அது குற்றமாகும் என்று சுட்டிக்காட்ட வேண்டும். பெண் தூய்மைப் பணியாளர்களுக்கான தொழில்நுட்ப சாதனங்கள் உலகளவில் இருப்பதைவிட நம் நாட்டில் போதுமான தொழில்நுட்பங்கள் இல்லை. இருந்தாலும் அவை பயன்பாட்டில் கொண்டுவருவதில் பெரும் சவாலாக உள்ளது. கட்டமைப்பின்மை பொருளாதரயின்மை என பல செயல்பாடுகளில் தொழில்நுட்பத்திற்கான வழிவகை நம் நாட்டில் இடபெறாமல் உள்ளது. தொழில்நுட்ப சாதனங்களை தயாரிப்பதில் தூய்மைப் பணியாளர்களிடம் அவர்களின் தேவைக்கேற்பவும் கருத்துக்களை கேட்டறிந்து அதில் சாத்தியமான கூறுகளை கருத்தில் கொண்டு வடிவமைக்கப்பட வேண்டும். அப்பொழுதுதான் சரியான முறையில் தொழில்நுட்பத்தின் மூலம் சாதனங்களை உருவாக்கமுடியும்.

மகளிர் பயனடையும் யோகாசனம்

A, சதீஷ்குமார் *B.Sc., B.L.M.T.M.,M.Phil.*
74/100, வடக்குத்தெரு, மாந்துரை அஞ்சல்,
லால்குடி வட்டம், திருச்சி மாவட்டம்.

முன்னுரை

"தெளவு குருவின் திருமேனி காண்டல்
தெளிவு குருவின் திருவார்த்தை கேட்டல்
தெளிவு குருவின் திருநாமம் செப்பல்
தெளிவு குருஉரு சிந்தித்தல் தானே" -திருமூலர் திருமந்திரம்

எந்த ஓர் கலை கற்கவேண்டும் என்றால் அதற்கு குரு அவசியமாகிறது. பகவான் கீதையின் உரைக்கும்போது "அங்கிருந்து எடுக்கப்பட்டது அங்கிருந்து கொடுக்கப்பட்டது" தன் மெய்ஞானத்தால் நமது முன்னோர்கள் பல கலை, அறநெறிகளைத் தந்துள்ளார்கள். இதற்கு காரணம் நமது உடலை நன்றாக வைத்து நல்ல மனநிலையில் தியானம் செய்யும்போது ஞானத்தால் பல அரிய, பெரிய கலை, அறநெறி கருத்துக்கள் வருவது உண்மை. யோகா என்ற சொல் நமது ரிக் வேதத்தில் உள்ள சொல்லாகும். அதர்வண வேதத்தில் சுவாசமான பிரணாயாமம் பற்றி அதன் கட்டுப்படுத்துவதை எடுத்துரைக்கிறது. யோகத்தை வடமொழியில் 'யுஜ்' என்ற வார்த்தையிலிருந்து வந்ததாகவும் கூறுவர். யோகத்தைப்பற்றி முக்கியமாக திருமூலர், பதஞ்சலியார், ஏனைய நமது சித்தர்கள் பல வகையில் கூறியுள்ளனர்.

பஞ்சபூதம் மற்றும் யோகம்

"மண்திணிந்த நிலனும்" நிலனேந்திய விசும்பும்"
விசும்பு தைவரும் வலியும்" வளித்தலைய தீயும்"
தீமுரணில் நீரும் என்றாங்கு
ஐம்பெரும்பூதத்து இயற்கைபோல -புறநானூறு

பஞ்சபூதம் என்பது நீர், நிலம், ஆகாயம்,காற்று, தீ என்று குறிப்பிடுவர். அண்டத்தில் உள்ளது பிண்டத்தில் என்ற கூற்று உண்டு. இந்த உடம்பில் ஏழு சக்கரங்கள் உள்ளது. அந்த ஏழு சக்கர இயக்கம் சரியாக இருந்தால் நோய் வராது என்பது உறுதி. மூலாதாரம், சுவாதிஷ்டானம், மணிபூரகம், அநாகதம், விசுத்தி, ஆக்ஞ, சகஸ்ரம் பஞ்சபூத சக்தியை இதில் யோகமூலம் செலுத்தி தியானத்தில் வெற்றி கண்டார்கள்.

"மலை என்னும் குதிரையை வாகனமாக்கி
மதியென்னும் கடிவாளம் வாயில்பூட்டி
சினமென்னும் சீனிமேல் சீராயேறித்
தெளிவிடம் சவாரிவிட்டு ஆடாய்பாம்பே -பாம்பாட்டி சித்தர்

இதில் பல சித்துக்கள் விளையாடலாம் என்கிறார் பாம்பாட்டி சித்தர். நமக்கு உடல்நலம், மனநலம் நன்றாக வைக்க யோகாசனம் முக்கியப் பங்கு வகிக்கிறது.

யோகாசனம்

"எல்லோரும் இன்புற்று இருக்க நினைப்பதுவே
அல்லாமல் வேறொன்று அறியேன் பராபரமே" -தாயுமானவ சுவாமி

நமது முன்னோர்கள் சிறப்பாக வாழ பல வழிகளை ஒளிவு மறைவின்றி நமக்கு அருளி உள்ளார்கள். அதில் ஒன்று யோகாசனம். இதனை சூத்ரமாக பதஞ்சலியார் வடிவமைத்துள்ளார். ஒருவன் யோகாசனம் கற்க வேண்டுமென்றால் அவனுக்கு யோகம் வேண்டும் என்று கூறுவார்கள். யோகாசனம் என்றால் மனதை அலைபாய விடாமல் ஒருநிலைப்படுத்தி செய்யப்படும் உடற்பயிற்சி ஆகும்.

யோகாசன வகைகள்

1. கர்மயோகம் : செய்கின்ற பணியில் பலனை எதிர்பார்க்காமல் செய்யும் சேவை ஆகும்.
2. பக்தியோகம் : இறைவனிடத்தில் சராணகதி அடைந்து பக்தி செலுத்துவது
3. ஞானயோகம் : ஞானத்துடன் செயல்புரிவது
4. இராஜயோகம் : அமர்ந்த நிலையில் ஓரிடத்தில் தியானம் செய்தல்
5. ஹடயோகம் : தன் உடல் பாகங்களை தனித்தனியாக உணர்ந்து மனதை பண்படுத்துதல்.

எட்டுவகையான யோகங்கள்

பதஞ்சலி யோக சூத்திரங்கள் நான்கு பாதங்களாக பிரிக்கப்பட்டுள்ளன.

1. சமாதிபாதம் : ஒரு யோகி அடையும் பயனை முதலில் சொல்லும் விபரங்கள்
2. சாதனாபாதம் : அடையும் வழியான நெறிமுறைகளை சாதனா பாதம் விளக்குகிறது
3. விபூதி பாதம் : யோகாசனத்தின் மூலம் கிடைக்கும் அபூர்வ ஆற்றல்கள், சித்திகள் பற்றி கூறப்படுகிறது.
4. கைவல்யபாதம் : இறுதி முடிவாகிய மோட்சம் பற்றி தகவல்கள் கூறப்படுகிறது.

யோகியானவன் தவம் செய்வோர்களைக் காட்டிலும் மேலானவன். சாஸ்திரங்கள்

படித்தவர்களை விட மேலானவன். இதுமட்டும் இல்லாமல் பயனில் அக்கறை கொண்டு காரியங்களைச் செய்பவர்களை விட யோகி உயர்ந்தவன் என்கிறது பகவத்கீதை.

"யம நியம ஆஸன பிராணாயாம பிரத்யாஹார
தாரண, தியான, ஸமாதய அஸ்டாவங்காணி" -பதஞ்சலி சூத்திரம்

1. அஷ்டாங்கம்

1. **இயமம்:** எந்த உயிரையும் கொல்லாமல் இருப்பது, திருடாமல் இருப்பது, எப்போதும் உண்மையே பேசுவது, தர்மத்திற்கு வசப்படாமல் பிரம்மச்சார்யம் காப்பது, பிறாரிடம் இருந்து இலவசமாகப் பொருட்களை பெறாமல் இருப்பது.
2. **நியமம்:** தூய்மையாக இருப்பது, விருப்போ, வெறுப்போ கொள்ளாமல் எப்போதும் நடுநிலையில் இருப்பது. தவம், கற்பது ஆகிய அனைத்தையம் கடவுளுக்கு அர்ப்பணித்து கடமைகளைச் செய்து வருவது.
3. **ஆசனம்:** ஸ்திரம் அகம், ஆசனம் ஆகும். உறுதியாகவும், சுகமாகவும் இருப்பதையும் குறிக்கும். இதில் முக்கிய எட்டு ஆசனமாக விளங்குவது பத்திரம், கோமுகம், பஸ்கயம், கேசரி, சொத்திரம், வீரம், சுகாசனம் ஆகும்.
4. **பிரணாயாமம்:** உள்சுவாசம் செலுத்தும்போது பலுான்போல விரிய வேண்டும். வெளிவிடும்போது வயிறு இறுக வேண்டும் என்ற முதல் சுற்று சுவாசம் செய்தல் வேண்டும். காற்றை உள்ளே இழுப்பது பூரகம், உள்ளேயே நிறுத்தி வைப்பதுகும்பகம். காற்றை மெல்ல வெளியே விடுவது ரேசகம் ஆகும். நாடி சுத்தி போல காற்றைக் கொண்டு பல பயிற்சிகள் இதில் உண்டு.
5. **பிரித்தியாகாரம்:** வெளியே ஓடும் மனத்தை அதன் இஷ்டப்படி ஓடவிடாமல் உள்ளே நிறுத்தி வைத்து பயிற்சி செய்வதே ஆகும்.
6. **தாரணை:** தொடர்ந்து ஒன்றைப் பற்றியே சிந்திப்பது, மனதை ஒரே பொருளில் லயிக்கச்செய்வது.

7. **தியானம்:** உருவ மற்றும் அருவ தியானம் 2 ஆக சாஸ்திரம் கூறுகிறது. ஒரு பொருளில் நீண்ட நேரத்திற்கு நிலைக்கச் செய்வது.
8. **சமாதி:** மனதில் எதை நினைத்திருந்தோமோ அதனுடன் ஐக்கியப்படுவது.

பொதுவாக இமமம் - தீயவை தவிர்ப்பு, நியமம் - தன்னை நெறிப்படுத்தி ஒழுக்கம் பேணுதல், ஆசனம் - இருக்கை, பிராணாயாமம் - மூச்சைக் கட்டுப்படுத்தல், பிரத்தியாகாரம் - புலனடக்கம், தாரணை - மனம் ஒருநிலைப்படுத்துதல், தியானம் - எல்லாம் அடங்கிய ஆனந்த நிலை, சமாதி - ஆழ்ந்த தியானநிலை என்பதை சுருக்கமாக நினைவில் கொள்ளலாம்.

மகளிர்க்கான யோகாசனம்

தற்போதுள்ள 84 முக்கியமான ஆசனங்களில் ஒவ்வொரு வியாதிக்கும் ஒரு ஆசனம் சரி செய்கிறது. பிரம்ம முகூர்த்தம் என்று கூறப்படும் அதிகாலை 4.30 முதல் 06.00 மணி வரை ஆகும். இந்த நேரத்தை தேர்ந்தெடுத்து மலம் கழித்து, பல்துலக்கி அதன்பின் ஒரு டம்ளர் குளிர்ந்த நீர் அருந்தி அதாவது 8-ஐ போட்டு எட்டு தடவை வலப்பக்கம், எட்டு தடவை இடப்பக்கம் நடந்து பின் ஆசனங்களை தொடரவேண்டும்.

1. தலைவலி : பாதஹஸ்தாசனம், சவாசனம்.
2. ஆஸ்மா : பச்சிமோத்தாசனம், சர்வாங்க ஆசனம், ஹலாசனம், புஸங்காசனம், பரத்வஜ்ராசனம்.
3. இரத்த அழுத்தம் : சூர்ய நமஸ்காரம், பச்சிமோத்தாசனம், ஹலாசனம், தனுராசனம், சவாசனம்.
4. படபடப்பு : வஸ்ராசனம், பத்மாசனம், சூர்ய நமஸ்காரம், சவாசனம்.
5. அஜீரணம் : பச்சிமோத்தாசனம், விபரீதகாரணி, ஹலாசனம், மச்சானம்.
6. மலச்சிக்கல் : ஹலாசனம், தனுராசனம், மச்சாசனம், பச்சிமோத்தாசனம்.
7. நரம்புத்தளர்ச்சி : பச்சிமோத்தாசனம், சர்வாங்க ஆசனம், ஹலாசனம், தனுராசனம், மச்சாசனம்.
8. மூலம் : ஹலாசனம், தனுராசனம், மச்சாசனம், பரத்வஜ்ராசனம்.
9. வயிற்றுப்போக்கு : பச்சிமோத்தாசனம், தனுராசனம், மச்சாசனம்.
10. இருமல் : விபரீத கரணி, சர்வாங்க ஆசனம், ஹலாசனம்.
11. வாயுத்தொல்லை : பச்சிமோத்தாசனம், பாதஹஸ்தாசனம், புஸங்காசனம், பர்வத ஆசனம், பரத்வஜ்ராசனம்.
12. உடல்எடை குறைய : பச்சிமோத்தாசனம், ஹலாசனம், தனுராசனம், சூர்ய நமஸ்காரம், 12 தடவை கால்மாற்றி செய்ய வேண்டும்.
13. மாதவிடாய்க்கோளாறு: பச்சிமோத்தாசனம், விபரீதகரணி, சர்வாங்க ஆசனம், தனுராசனம், மச்சாசனம், சூரிய நமஸ்காரம்.
14. மலட்டுத்தன்மை : தனுராசனம், மச்சாசனம், பரத்வஜ்ராசனம், சூரிய நமஸ்காரம்.
15. காசநோய் : பச்சிமோத்தாசனம், சர்வாங்க ஆசனம், ஹலாசனம், தனுராசனம், மச்சாசனம்.
16. இதயநோய் : பச்சிமோத்தாசனம், புஜங்காசனம், மச்சாசனம்.

முடிவு

"மைத்ரி கருணா, முத்தாபேச்சாணம் சுகதுக்க
புண்யாபுண்ய விஷயாணம் பாவனாத
சித்தப்ரசாதனம்" - பதஞ்சலி சூத்திரம்

"மனமது செம்மையானால் மந்திரம் செபிக்கவேண்டாம்" மன அமைதியைப் பெற்றுவிட்டால் மனக்குறைகள் போய்விடும். மன அமைதியை பெற நான்கு வழிகள் உள்ளது.

1. மகிழ்ச்சியுடன் இருப்பவர்களை நமது நண்பர்களாக்கிக் கொள்ள வேண்டும்.
2. துக்கப்படுகிறவர்களிடம் அனுதாபம் காட்ட வேண்டும்.
3. தருமம் தவறாமல் ஒழுக்கமாக மகிழ்ச்சியோடு வாழ்பவர்களிடம் உறவு வைத்துக் கொள்ள வேண்டும்.
4. தீயவர்கள் நமது வாழ்க்கையில் குறுக்கிடாமல் அவர்களை ஒதுக்க வேண்டும்.

வாய்விட்டு சிரித்தால் நோய்விட்டு போகும் என்கிறது மருத்துவம். எதை கொண்டு

வந்தாய், எதை இழப்பதற்கு என்கிறது கீதை. காதற்ற ஊசியும் வராது காண் கடைழிக்கே என்கிறார் பட்டினத்தார். "முன்னம் உடம்பினை இருக்கொன்றிருந்தேன். உடம்பினுக்கு உள்ளே உறுபொருள் கண்டேன். உடம்புளே உத்தமன் கோவில் கொண்டான் என்று உடம்பினை யான் இருந்து ஒப்புகின்றேனே - உடம்பார் அழியில் உயிறார் அழிவர் - திருமூலர் உடலை பேணி காத்து உயிரோடு இணைத்து தியானம் செய்து நல்லநிலை அடைய அஷ்டாங்க யோகம் பெரிதும் நமக்கு வழிகாட்டியாய் காலங்காலமாக வாரிசுகள் ஒன்றாய் நமக்குத்தந்த பொக்கிஷத்தை கடைபிடித்து வாழ்வாங்கு வாழ்வோம்.

திருக்குறளில் பெண்களின் பெருமை

த.ச. அனீஷ்
திருவாதிரை, அறப்புரவிளை, புத்தன் சந்தை, இடைக்கோடு அஞ்சல்,
கன்னியாகுமரி மாவட்டம், தமிழ்நாடு-629152

முன்னுரை

பெண்ணின் அழகையோ, அவளின் பண்பையோ, பேசாத இலக்கியங்கள் இல்லை. பொதுமறையாம் திருக்குறள் பெண்ணின் பெருமையை எடுத்துரைத்து இருக்கின்றனர். திருவள்ளுவர் வாழ்ந்த காலத்தில் இல்லத்தையும் இல்லறத்தையும் பேணிப் பாதுகாக்காக்கும் பாங்குடையவர்களாகப் பெண்கள் விளங்கினர். அச்சமூகச் சூழலில் அறம் உரைக்கப் பாடிய திருக்குறளில் அக்காலப் பெண்களின் வாழ்வியல் நிலையும் பெண்களின் பெருமைகளும் பதிவு செய்யப்பட்டிருப்பது நோக்கத்தக்கது. வள்ளுவர் பெண்ணின் பெருமையை மிகச்சிறப்பாகத் திருக்குறளில் எடுத்துரைத்துள்ளார்.

பெண் கல்வி

கல்வி என்னும் ஒளி பெற்றால் நாடு சிறந்ததோங்கும் என்பதில் துளியும் ஐயமில்லை. பெண் ஒருவர் கல்வி கற்க வேண்டியதன் அவசியத்தை அனைவரும் ஏற்றுக்கொள்வர். எனவே பெண் கல்வியைப் பற்றி இங்கு பார்ப்போம்.

> **‘‘கண்ணுடையார் என்பவர் கற்றோர் முகத்திரண்டு**
> **புண்ணுடையர் கல்லா தவர்** ’’ (குறள் 393)

என்பது திருக்குறள். வள்ளுவர் வாக்கிற்கிணங்க பெண் ஒருவர் கல்வி கற்றாலோ அக்குடும்பம் முழுவதும் கல்வி அறிவும் பெறும். நாடும் வீடும் நலம் பெறவும் வளம் பெறவும் ஒளியோடு விளங்கவும் பெண்கள் கல்வியறிவு பெற வேண்டும். பெண்களைக் கடவுளாகத் தொழுகின்ற நாமும் பெண்களை கல்வி பெறச் செய்வோம். வீட்டில் விளக்கேற்றும் பெண்கள் உலகிற்கு ஒளியாகத் திகழப் பெண்கல்வியை வளர்ப்போம்.

கற்புத்தன்மை

கற்பு என்பது ஆண், பெண் இருபாலருக்கும் பொதுவானது. கற்புடைய பெண்ணை மனைவியாக வாய்க்கப் பெற்றவனுக்கு அதனைவிட வேறு செல்வம் கிடையாது. இதனைப்

''பெண்ணின் பெருந்தக்க யாவுள கற்பென்னும்
திண்மைஉண் டாகப் பெறின்'' (குறள் 54)

என்று திருக்குறள் குறிப்பிடுகின்றது. இக்குறள் பெண்ணிற்கு மட்டும் கூறப்பட்டதாக நாம் கொள்ளுதல் கூடாது. ஆணாதிக்கச் சிந்தனையோடு வள்ளுவரால் எழுதப்பட்டுள்ளது என்று பெண்ணியக் கருத்தை ஆண் பெண் இருபாலருக்கும் பொதுவாகக் கூறப்பட்ட அறிவுரையாகவே நாம் எடுத்துக் கொள்ளுதல் வேண்டும். அதுபோன்றே வள்ளுவரும் கற்புடைமை பற்றி பெண்களுக்கு மட்டுமல்லாது ஆண்களுக்கும் சேர்த்தே குறிப்பிட்டுள்ளார்.

''அறன்கடை நின்றாருள் எல்லாம் பிறன்கடை
நின்றாரின் பேதையார் இல்'' (குறள் 142)

''பகைபாவம் அச்சம் பழியென நான்கும்
இகவாவாம் இல்லிறப்பான் கண்'' (குறள் 146)

பெண் கற்புள்ளவளாக இருப்பின் ஆணுக்குச் செல்வம்; ஆண் கற்பொழுக்கம் உள்ளவனாக இருப்பின் பெண்ணிற்கும் குடும்பத்திற்கும் அது செல்வம் என்றே இத்திருக்குறளுக்கு நாம் பொருள் கொள்ளுதல் வேண்டும்.

பெண்ணின் பெருமை

''பெருமைக்கும் ஏனைச் சிறுமைக்கும் தத்தம்
கருமமே கட்டளைக் கல்'' (குறள்: 505)

என்பது திருக்குறள். அவரவர் செய்யும் செயலே அவர்களது பெருமைக்கும் சிறுமைக்கும் காரணமாகும். தன்னலம் கருதாமல் தொண்டாற்றுபவள் பெண். அதனால் வள்ளுவர் கூற்றுப்படி பெண்ணின் செயலே பெண்ணின் பெருமைக்குக் காரணமாக விளங்குகிறது.

பெருமைக்குணம் எப்படி இருக்கும்? என்பதையும் திருவள்ளுவர்

''பெருமை பெருமிதம் இன்மை சிறுமை
பெருமிதம் ஊர்ந்து விடல்'' (குறள்: 979)

என்ற குறளில் தெளிவாகச் சொல்கிறார். புகழில் மிக்க உயர்வாக வாழ்ந்தாலும் ஆணவமின்றி வாழ்வதே பெருமையாகும். சிறப்பே இல்லாத வாழ்விலும் ஆணவத்தின் உச்சியில் வாழ்வது சிறுமையாகும் என்கின்றது இக்குறள். பெண் அளப்பறிய ஆற்றல் கொண்டவள். தன்னையும் தன் கணவனையும் காக்கும் திறம் வாய்ந்தவள். விரைந்து செயல்படும் சோர்வில்லாதவள் என்ற பெண்ணின் பெருமையை,

''தற்காத்துத் தற்கொண்டாற் பேணித் தகைசான்ற
சொற்காத்துச் சோர்விலாள் பெண்'' (குறள் 56)

என்ற திருக்குறள் தெளிவுறுத்துகின்றது. இத்திருக்குறள் பெண்ணின் மாண்பினை எடுத்துரைக்கின்றது.

இல்லறம் நடத்தும் தன்மை

ஒருவன் இல்வாழ்க்கையை அதற்குரிய அறநெறிப்படி நடத்துவானாயின் அதற்குப் புறம்பாகிய வேறு நெறிகளைப் பின்பற்றுவதால் பெறும் பயன் என்ன? என்ற வினாவை வள்ளுவர் எழுப்புகிறார்.

> **''அறத்தாற்றின் இல்வாழ்க்கை ஆற்றின் புறத்தாற்றிற்**
> **போஒய்ப் பெறுவது எவன்?''** (குறள் - 46)

மற்றவர்களை நல்லநெறியில் ஆற்றுப்படுத்தி, அறம் தவறாத வாழ்க்கை நடத்தும் இல்லறம், தவம் புரிபவர்களின் தவத்தைவிட வலிமையானது.

இல்லறம் நல்லறமாவதற்குக் கணவன் - மனைவி உறவு இனிமையுடையதாக இருக்க வேண்டும். யாராவது ஒருவர் முரண்பாடான நடத்தை உடையவர்களாக இருந்துவிட்டால் இல்லறம் சிறப்பாகாது. கணவன், மனைவி உறவினையும், அவர்கள் இல்லறம் நடத்தும் தன்மையினையும் கூறவந்த வள்ளுவர்,

> **''பெற்றாற் பெறின்பெறுவர் பெண்டிர் பெருஞ்சிறப்புப்**
> **புத்தேளிர் வாழும் உலகு''** (குறள் 58)

என்று குறிப்பிடுகின்றார். இத்திருக்குறளில் பெண்கள் கணவரைப் போற்றித் தம் கடமைகளையும் செய்வாரானால் பெருஞ்சிறப்புடைய மேல் உலக வாழ்வைப் பெறுவர் என்று கூறப்பட்டுள்ளது. மேலும்,

> **''தெய்வம் தொழாஅள் கொழுநன் தொழுதெழுவாள்**
> **பெய்யெனப் பெய்யும் மழை''** (குறள் 55)

என்ற திருக்குறள் பெண்ணை அடிமைப்படுத்திய ஆணாதிக்க சமுதாயத்தின் குரலாக அமைந்துள்ளது.

> **''மனைமாட்சி இல்லாள்கண் இல்லாயின் வாழ்க்கை**
> **எனைமாட்சித் தாயினும் இல்''** (குறள் 52)

என்ற திருக்குறளைக் இல்வாழ்க்கைக்குத் தக்க நற்பண்பு மனைவியிடம் இல்லையானால். ஒருவனுடைய வாழ்க்கை வேறு எவ்வளவு சிறப்புடையதானாலும் பயன் இல்லை. அது வள்ளுவரின் கூற்றாக அமையாது.

> **''இல்லதென் இல்லவள் மாண்பானால் உள்ளதென்**
> **இல்லவள் மாணாக் கடை''** (குறள் 53)

மனைவி நற்குணம் பொருந்தியிருந்தால் வளமான வாழ்வு அமையும். மாறுபட்ட குணம் பொருந்திய மனைவி அமைந்தால் வாழ்க்கை பயனற்றதாகும். இக்குறள் தெளிவுறுத்துகின்றது.

> **''சிறைகாக்கும் காப்பெவன் செய்யும் மகளிர்**
> **நிறைகாக்கும் காப்பே தலை.''** (குறள் 57)

மகளிரைக் காவல் வைத்துக் காக்கும் காப்பு முறை என்ன பயனை உண்டாக்கும்? அவர்கள் நிறை என்னும் பண்பால் தம்மைத் தான் காக்கும் கற்பே சிறந்தது.

பெண்கள் இல்லத்தில் அடைபட்டுக் கிடப்பதால் அவர்களுக்கு வெளியுலக அனுபவம் இருப்பது இல்லை. ஆதலால் அவர்களிடம் சிந்தனைத் திறன் குறைவாக இருக்கும். பெண்கள் வாழ்வில் உயர்தல் வேண்டும் என்றே இக்குறள் தெளிவுறுத்துகின்றது

''மனைவிழைவார் மாண்பயன் எய்தார் வினைவிழைவார்
வேண்டாப் பொருளும் அது'' *(குறள் 901)*

இப்பாடலில் மனை என்பது வீட்டையே குறித்து வருகின்றது. 'மனை' என்ற சொல்லிற்கு 'வீடு' என்று பொருள் கொள்ள வேண்டுமே தவிர மனைவி என்று பொருள் கொள்ளக் கூடாது. எந்த வேலையும் செய்யாது வீட்டிலேயே ஒருவர் அடைந்து கிடந்தால் எந்தச் சிறப்பையும் அடைய முடியாது. அவர் வீட்டிலேயே அடைந்து சோம்பலுக்கு ஆளாகிவிடாமல் உழைத்துப் பொருளீட்டி வாழ்வில் உயர்தல் வேண்டும் என்றே இக்குறட்பாவிற்குப் பொருள் கொள்ளுதல் வேண்டும்.

திருக்குறளில் தாய்மை

தாய் மகப்பேற்றால் பெறும் இன்பத்தை விளக்க வார்த்தையே இல்லை.ஆனால், தாய் இந்த இன்பத்தை விடவும் கூடுதலாக இன்பம் அடையும் ஒரு தருணம் உண்டு. தன் மகன் நல்லவன் என்று யாரேனும் புகழக் கேட்டால் அவள் அவனைப் பெற்ற காலத்தில் மகிழ்ந்ததை விடவும் அதிகமாக மகிழ்வாளாம்.

'ஈன்ற பொழுதில் பெரிதுவக்கும் தன் மகனைச்
சான்றோன் எனக் கேட்ட தாய்!' *(குறள் 69)*

இக்குறள் குழந்தை வளர்ப்பின் நோக்கம் என்ன என்பதையும் மறைமுகமாகத் தெரிவித்து விடுகிறது.

முடிவுரை

வள்ளுவர், பெண்ணின் பெருமையைப் பேசிப் பெண்மையை உயர்வு செய்கிறாரேயன்றி பெண்மையை எவ்விடத்தும் அவர் இழிவுபடுத்தவில்லை. பெண்களை உயர்வாகக் கூறியுள்ளதைப் பின்வருமாறு வகைப்படுத்தலாம். அவை, 1. நல்லதாய் 2. நல்லமனைவி 3. நல்ல காதலி. முழுமையாகத் திருவள்ளுவரின் நோக்கத்தோடு காணும்பொழுது இதற்கு மறுப்புகள் கிடைக்கின்றன. திருக்குறள் காட்டும் பெண்மை உயர்ந்தது; உன்னதமானது; தன்னையும் உயர்த்திக் கொண்டு, தன்னைச் சார்ந்தவர்களையும், உலகையும் உயர்த்தக் கூடியதாக விளங்குகின்றது.

தாயினும் நல்லாள் திரிசடை

முனைவர். க.மங்கையர்க்கரசி
உதவிப்பேராசிரியர் தமிழ்த்துறை,
அகர்சந்த் மான்மல் ஜெயின் கல்லூரி (சுழல்-II), மீனம்பாக்கம், சென்னை.

அசோகவனத்தில், இராவணனால் சிறை வைக்கப்பட்டிருந்த சீதைக்குக் காவலாக இருந்த அரக்கியர்களில் திரிசடையும் ஒருவள். அரக்கர்குலப் பிறப்பு என்றாலும், இன்சொல்லே பேசுபவள்.சீதைக்கு உற்ற தோழியாகவும் இருந்தாள். சீதை மனம் கலங்கும் நேரங்களில் எல்லாம் அவளுக்குத் துணிவு ஊட்டுபவளாகவும், தன்னம்பிக்கை அளித்து, இராமன் வருவான், இராவணனை அழிப்பான். உன்னைத் தன்னுடன் அழைத்துச் செல்வான் வருந்தாதே என்றும் ஊக்கப்படுத்தியவள். சீதை புட்பகவிமானத்தில் இருந்து கீழே குதித்து தன் உயிரையும் விட எத்தனித்தபோதும், அறிவுரையும், அறவுரையும் கூறித் தடுத்து சீதையின் சிந்தனையையும் மாற்றிய புண்ணியவதி திரிசடை. இத்தகைய திரிசடையின் உயரியப் பண்பையும், அன்பையும், சொல்வன்மையையும் இக்கட்டுரையில் காண்போம்.

திரிசடை

வீடணன், சரமா (கந்தர்வனின் மகள்) தம்பதியினரின் மகள் திரிசடை. திரிசடை என்ற சொல்லிற்கு நம்மைப் பின்னிப் பிணைந்து இருக்கும் முக்குற்றங்களையும் நீக்கியவள் என்று பொருள். காமம், வெகுளி, மயக்கம் என்னும் முக்குற்றங்களும் இல்லாதவள் என்பதாகும்.இராவணன், சீதையை விரைவாக எடுத்துக்கொண்டு இலங்கை சென்று, சீதையைத் தொடுவதற்கும் அஞ்சி, அந்த நகரத்தில் உள்ள அசோகவனத்தில், ஒரு சின்சுபா மரத்தின் கீழ் விஷம் போல, கொடிய அரக்க மகளிர் நடுவே சிறை வைத்தான். காவல் காத்த மகளிருள் ஒருவள் திரிசடை. அசோகவனத்தில் இருந்த சீதைக்கும் பெருந்துணையாக இருந்தவள் திரிசடையே.

தாயினும் நல்லாள்

இராமனைப் பிரிந்த சீதை, துயர மிகுதியால் வருத்தப்பட்டு கொண்டிருந்தாள். அப்போது திரிசடை எனும் இன் சொல்வதில் திருத்தம் பெற்றவள். அவளைத் தவிர அனைத்து அரக்க மகளிரும் உறங்கி விட்டனர். அப்போது சீதை தாயினும் நல்லவளும் தன்னிடம் அன்பு உடையவளுமான திரிசடையை நோக்கி, நீ தூயவள் எனக்கு தோழியும் ஆவாய் என்று கூறி, தனக்கு உற்ற நல் நிமித்தத்தைப் பற்றி அவளிடம் கூறினாள். தன் மனதில் தோன்றியதை மறைக்காமல் சீதை, திரிசடையிடம் கூறுகிறாள் என்றால், அந்த அளவிற்குத் திரிசடை, சீதை மனதில் இடம் பெற்று இருக்கிறாள் என்பதை அறிய முடிகிறது.

திரிசடை தான் கண்ட கனவினைச், சீதைக்கு உரைத்தல்

திரிசடை,தான் கண்ட கனவு குறித்துச் சீதையிடம் உன் உயிர் துணைவன் அனுப்பிய ஒரு தூதுவன் இங்கு வந்து உன்னைச் சந்திப்பான். தீயவனாகிய இராவணன் முதலியோருக்குத் தீமை வந்து சேர்தலும் உறுதி. இராவணன் தன் பத்துத் தலைகளிலும் எண்ணெய் தேய்த்துக்கொண்டு, எண்ணற்ற வலிய பெரிய கழுதைகளும், பேய்களும் பூட்டப்பட்ட தேரின் மேலே ஏறி, சிவந்த ஆடை அணிந்தவனாய்த் தென்திசை நோக்கிச் சென்றான்.அவனும், அவனுடன் சென்றவர்களும் திரும்பி வரவில்லை. ஓமத் தீ மூண்டு எழாமல் அணைந்தது. அரண்மனையைக் காலை நேரத்தில் இடியேறு தாக்கி இடித்தது. பல தீய நிமித்தங்கள் நிகழ்ந்தன என்பதைக் கூறுகிறாள்.

"எண்ணெய் பொன் முடிதொறும் இழுகி ஈறு இலாத்
திண்நெடுங் கழுதை பேய் பூண்ட தேரின்மேல்" (காட்சிப்படலம் 368)

நம்பிக்கை அளித்தல்

ஒன்றுக்கொன்று துணையான இரண்டு வலிமையான ஆண் சிங்கங்கள் ஒரு பெரிய மலையிலே வாழும் புலி கூட்டத்தைத் தமக்குத் துணையாகச் சேர்த்துக்கொண்டு வந்தன. மத யானைகள் வாழும் காட்டை அடைந்து போரிட்டு, பல பிணம் பட கொன்றன. அக்காட்டில் இருந்த ஒரு மயிலும், சிங்கங்களின் நகரத்தை அடைவதாக அவற்றோடு சென்றது. பெரிய விளக்கை ஏந்திக்கொண்டு திருமகள்,இராவணனின் அரண்மனையில் இருந்து வீடணன் அரண்மனையை அடைந்தாள்

"ஆயிரம் திருவிளக்கு அமைய மாட்டிய
சேயொளி விளக்கம் ஒன்று ஏந்திச் செய்யவள்" (காட்சிப்படலம் 380)

எனவே கவலைப்படாதே, உன் கணவன் வந்து உன்னை அழைத்துச் செல்வான். உனக்கு கேடு செய்த இராவணன் அழிவான் என்று சீதைக்குத், திரிசடை நம்பிக்கை அளித்தாள்.

உண்மையை உணர்த்தி உயிரைக் காத்தாள்

யுத்த காண்டத்தில் இராம லக்ஷ்மணர் இறந்து கிடக்கும் காட்சியைச் சீதைக்குக் காட்ட புஷ்பக விமானத்தில் ஏற்றிச்செல்ல இராவணன் கூறினான். அரக்கியர் சூழ விமானத்தில் இருந்த சீதை, அவர்களைப் பார்த்து கதறினாள். பின்பு இராமன் திருமேனியில் விழுந்து இறப்பேன் என்று, கீழே குதிக்க முயன்ற போது, திரிசடைத் தடுக்கிறாள். சீதையைச் சுற்றி இருந்த அரக்கியரை விலக்கி, சீதையிடம், காதோடு காதாக மாரீசன் என்னும் மாயமானை விடுத்தது, மாயா ஜனகனைக் கொண்டு, உன்னை ஏமாற்ற முயற்சி செய்தது. பிடித்த நாக பாசம் விலகிப் போனது இவற்றையெல்லாம் நினைத்துப் பார்க்காமல், நீ இறக்க நினைக்கலாமா? தீய வழியில் செல்லும் அரக்கர்களின் மாயங்களைச் சிறிதும் உணராமல் இருக்கிறாயோ என்றும், நான் கண்ட நல்ல கனவும், உனக்கு வந்த நல் நிமித்தங்கள், உன்னுடைய பதிவிரதா தன்மை, தர்மத்தை நிலை நாட்டுவதற்காகவே வந்த இராமனின் வீரத்தன்மை, எதையும் நீ மறக்காதே, ஸ்ரீ ராமனுக்கு இந்த அரக்கர்களால் அழிவு வருமா? ஸ்ரீ ராமபிரானின் திருமேனியில் அம்பு காயங்கள் இல்லை.இலட்சுமணனின் முகத்தில் பிரேத களையின் சாயலே இல்லை. நன்றாகப் பார். அவர்கள் இருவருமே உயிருடன் தான் இருக்கிறார்கள். உத்தமர்களான அவ்விருவருக்கும், தீங்கு வராது. ஸ்ரீ ராமருக்கு ஆபத்து வந்தால் உலகம் தாங்குமா? தேவர்களெல்லாம் கைகூப்பி வணங்குகின்றனரே அது மட்டும் அல்லாமல் கணவர் இறந்து மங்கள நாண் இழந்தவர்களை தெய்வத்தன்மையுள்ள இந்த விமானம் தாங்காது.

"மங்கலம் நீங்கினாரை ஆர் உயிர் வாங்கினாரை
நங்கை இக் கடவுள் மானம் தாங்குறும் நவையிற்று அன்றால்
இங்கு இவை அளவை ஆக இடர்க் கடல் கடத்தி என்றாள்
சங்கையல் ஆய தையல் சிறிது உயிர் தரிப்பனாள்"

(சீதை களம் காண் படலம் 2641)

இப்போது இந்த விமானம் உன்னைத் தாங்கிக் கொண்டிருப்பதால், ஸ்ரீ ராமன் உன் கணவன் இறக்கவில்லை என்றெல்லாம், துயரத்தின் உச்சியில் இருந்த சீதைக்கு, உரிய விதங்களில் எடுத்துச் சொல்லி புரிய வைக்கிறாள். உண்மையை உணர்ந்த சீதையும், உயிரைவிடும் முயற்சியைக் கைவிட்டுத் தெளிந்தாள். தாயே இதுவரையிலும் நீ சொன்னது எதுவும் பழுதாகவில்லை. ஆகையால் உன்னையே தெய்வமாக நினைத்து, இத்தனை காலம் உயிர் வாழ்ந்தேன். இன்னும் இந்த இரவு முடிய மட்டும் உயிரை வைத்திருக்கிறேன் என்றாள்.

"அன்னை நீ உரைத்தது ஒன்றும் அழிவிலது ஆதலானே
உன்னையே தெய்வமாக்கஃ கொண்டு இத்தனை காலம் உய்ந்தேன்
இன்னம் இவ்விரவு முற்றும் இருக்கிறேன் இறத்தல் என்பால்
முன்னம் முடிந்தது அன்றே என்றவள் முளரி நீத்தாள்"

(சீதை களம் காண் படலம் 2642)

துயரத்தின் உச்சியில் இருந்த சீதையின் உள்ளமும் ஏற்றுக் கொள்வது போல, திரிசடை பேசி, இறந்துவிட முடிவு செய்த சீதையின் மனதை மாற்றி அவள் உயிரைத் திரிசடை காத்தாள் என்பதை அறியமுடிகிறது.

தெய்வமகள் போல இருக்க சீதை வாழ்த்துதல்

போர் முடிந்து அயோத்திக்குப் புறப்படும் போது, நீ சிறிதும் துன்பமின்றி இந்த இலங்கைக்குத் தெய்வப் பெண் போல் இருப்பாயாக என்று சீதை, திரிசடையை வாழ்த்தினாள்.

"வணங்கு நுண்ணிடைத் திரிசடை வணங்க வான் கற்பிற்கு
இணங்கர் இன்மையாள் நோக்கி ஓர்இடம் இன்றி இலங்கைக்கு
அணங்குதான் என இருத்தி என்று ஐயன் மாட்டு அணைந்தாள்"

(*மீட்சிப்படலம் 4038*)

இராவணனுக்குள்ள சாபம்

இராவணன் ஏவியபடி அரக்கியரெல்லாம் சீதையைப் பயமுறுத்தினர் அப்போது திரிசடை, சீதையிடம் தான் முன்பேக் கண்ட நற் கனவுகளைப் பற்றி கூறியும், ஏன் கலங்குகிறீர்கள் என்றும் கூறி அவளைத் தேற்றுகிறாள்.

"முன்னே சொன்னேன் கண்ட கனாவின் முடிவு அம்மா
பின்னே வாளா பேதுறுவீரேல் பிழை என்றாள்"

(நித்தனைப்படலம் *486*)

பின்பு அவளுக்கு நம்பிக்கையும், தைரியமும் அளிக்கும் செய்தியாகத் தன்னை விரும்பாதப் பெண்ணை இராவணன் தொட்டால், அவன் தலை வெடித்து இறப்பான் என்ற சாபம் அவனுக்கு இருப்பதையும் கூறுகிறாள்.

என்ன நடக்குமோ என்று தினம் தினம் வருந்தித் துடித்துக் கொண்டிருந்த சீதைக்கு, இது ஆறுதலாகவும் நம்பிக்கை கொடுக்கும்படியாகவும் இருந்தது. இதைச் சீதை, அனுமனிடமும் கூறினாள். வாளைக் கொண்டு வந்து கொல்லப் போவதாக இராவணன் கூறியபோதும், உண்மையைக் கூறி சீதைக்கு ஆறுதல் அளித்தவளும் திரிசடையே.

அரக்கிகளை அடக்கியவள் திரிசடை

சீதை, இராவணனுக்கு இணங்காததால் ஆத்திரம் அடைந்த அவன் அரக்கிகளிடம், சீதையை அச்சுறுருத்தியாவது, நல்ல அறிவுரை கூறியாவது, ஆறுதலான சொற்களைச் சொல்லியாவது, வேறு ஏதேனும் ஒன்றின் மூலமாவது வசப்படுத்தி, அதை என்னிடம் தெரிவிக்க வாருங்கள் அவ்வாறு செய்யாவிட்டால் உங்களுக்கு நான் நஞ்சு போல் ஆவேன் என்றான். உடனே அரக்கியர் அனைவரும் சீதையை அச்சுறுத்தி மிரட்டினர். அப்போது திரிசடை தான் கண்ட கனவையும், பலனையும் மற்ற அரக்கியரிடம் சொன்னாள்.தம் அரசனான இராவணனுக்கு அஞ்சி, அவன் கட்டளையின்றி வேறு எதையும் அறியாத அவ்வரக்கியர் திரிசடை சொன்னதைக்கேட்டு நல்லறிவு பெற்றவர்களாகி, கோபத்தைக் கைவிட்டு, சீதையை அச்சுறுத்துதலையும் விட்டுவிட்டனர்.

"அறிந்தார் அன்ன முச்சடை என்பாள் அது சொல்ல
பிறிந்தார் சீற்றம் மன்ன்னை அஞ்சிப் பிறிதில்லா"

(நிந்தனைப்படலம் *487*)

முடிவுரை

திரிசடை, சீதைக்குத் தான் கண்ட கனவினையும், பலன்களையும் எடுத்துக் கூறி, உன் கணவன் நிச்சயம் வருவான். இராவணனையும் அழிப்பான். உன்னையும் அழைத்துச் செல்வான் என்றும் கூறி நம்பிக்கை ஊட்டினாள்.இராவணனின் ஆணையால் சீதையை மிரட்டிய அரக்கிகளிடமும் தான் கண்ட கனவு, பலன்களை எடுத்துச் சொல்லி தன் சொல்வன்மையால் புரியவைத்தாள். இராமன் இறந்துவிட்டான் என்ற தவறான செயலினால் இறக்க முற்பட்ட சீதைக்கும் புரியும்படியாக அன்பாகவும், எடுத்துச் சொல்லி உயிர்க்காத்தாள். தாயுள்ளம், அன்பு, இன்சொல்,கனவு குறித்த நம்பிக்கை, சொற்களைக் கையாளும் திறன் என்று அனைத்தும் பெற்ற திரிசடை, சீதையின் வாழ்த்துதலால் இலங்கையின் பெண் தெய்வமும் ஆனாள்.

இரும்பு பெண்மணியின் ஈடில்லா ஆற்றல் ஆளுமை

முனைவர் இரா. தனலெட்சுமி
உதவிப் பேராசிரியர், இலக்கியத்துறை,
தமிழ்ப்பல்கலைக்கழகம், தஞ்சாவூர்.

முன்னுரை

"செறிவும் நிறைவும் செம்மையும் செப்பும்
அறிவும் அருமையும் பெண்பாலான" (தொ.பொ.206)

என்று பெண்மையின் குணநலன்களைத் திறம்படச் சொல்கிறது, தொல்காப்பியம். பழந்தமிழர் சமுதாயத்தில் பெண்கள் நன்மதிப்புப் பெற்றிருந்தனர். புலவராய், பாடினியாய், விறலியராய்த் திகழ்ந்து மாண்புடை மன்னரால் மதிக்கப்பெற்றனர். கல்வி நலம் பெற்ற பெண்பாற்புலவர்க்கு மன்னரும் பணிந்தனர். மறங்கொண்ட மன்னனின் பகையை மாற்றத் தூது சென்ற பெருமையையும் அக்காலத்துப் பெண்கள் பெற்றிருந்தனர். 'ஆணுக்குப் பெண் இளைப்பில்லை' என்ற கண்ணோட்டத்தில் இந்தியாவின் முதல் பெண் பிரதமர் என்கின்ற சிறப்பைப் பெற்றவர் இந்திராகாந்தி அம்மையார். இவரின் விரும்பத்தக்க தோற்றமும், அறிவுத்திறனும் , பிறரை ஆட்படுத்தும் வலிமை உடைய தனிமனிதப் பண்பும் அவரைக் குறிப்பிடத்தக்க அரசியல் மேதையாக்குகியது. இவரின் வியத்தகு விசாலப்பார்வையால் மக்களும் இவரை நேசித்தனர். அத்தகுப் பெருமைக்கொண்ட இந்தியாவின் இரும்பு

பெண்மணி இந்திராகாந்தியின் ஆற்றல்மிக்க ஆளுமை மற்றும் வாழ்வியற்சுவடுகள் ஆகியவை இக்கட்டுரையில் எடுத்தியம்பப்படுகிறது.

பெண்மை

"அடக்கம், பொறுமை, தியாகம்,பரநலம், இரக்கம்,அழகு, ஒப்புரவு, தொண்டு முதலியன அமைந்த ஒன்று பெண்மை எனப்படும். மண், நீர், காற்று, ஒளி முதலியன சேர்ந்து மரமாதல்போல, அடக்கம் முதலிய குணநலன்கள் சேர்ந்து பெண்மையாகின்றன. சிறுசிறு நீர்த்துளிகள் கலந்து பரந்த நீர்நிலை என்னும் பெயர் பெறுதல் போலவும் அடக்கம் முதலிய குணங்கள் ஒன்றி அவை பெண்மை என்னும் பெயர் பெற்றன" என்று திரு. வி.க. குறிப்பிடுகிறார்.

பெண்ணும் பொதுவாழ்வும்

பொதுவாழ்வின் அடிப்படை பிறர் நலமாகும். பெண்ணின் அன்பு குடும்பத்தில் வளர்கிறது; மனிதநேய சமூகப் பணிகளில் அன்பு அருளாக மலர்கிறது; பிறர் மகிழ்ச்சி, நலன் பொதுவாழ்வின் பயனாகும். "எல்லாரும் இன்புற்று இருப்பதுவே அல்லாமல் வேறொன்றுமறியேன் பராபரமே" என்பது பொதுத்தொண்டாகும். மேற்கூறிய கருத்தையே ஜெயின் என்பார் "பெண்கள் ஒருவரோடு ஒருவர் இணைந்து ஒரு ஆற்றலை உருவாக்கி, பெண்மை அதன் தன்மையில் ஆண்களோடு மாறுபட்டிருப்பினும் அது ஆண்மைக்கு நிகரானது என்பதை ஏற்றுக்கொள்ள வைப்பது" என்றார்.

இளமையில் அரசியல்

இந்திரா பிரியதர்சினி நேரு **1917**ஆம் ஆண்டு நவம்பர் **19**ஆம் நாள் அலகாபாத்தில் பிறந்தார். தந்தை ஜவஹர்லால் நேரு, தாய் கமலா நேரு. அவர்களுடைய ஒரே மகள் இவர். இந்திராவின் குழந்தைப் பருவம் அலகாபாத்தில் கழிந்தது. விஸ்வபாரதி பல்கலைக்கழகத்தில் (இரவீந்தரநாத் தாகூர் நிறுவியது) பட்டம் பெற்று ஆக்ஸ் போர்டிலும் (இங்கிலாந்து) உயர்கல்வி கற்றார். இந்திராவின் பெற்றோரும் பாட்டனாரும் முதல்முதலாகச் சிறைக்குச் சென்றபோது இவருக்கு நான்கு வயது. இவருடைய **13**ஆவது பிறந்த நாளின் போது தந்தை ஜவஹர்லால் நேரு சிறையில் இருந்தார். அப்போது தொடங்கி தாம் சிறையிலிருந்த காலங்களில் எல்லாம் தமது மகளுக்கு அவர் கடிதங்கள் எழுதி அனுப்புவதை வழக்கமாக கொண்டிருந்தார். அந்தக் கடிதத்தொகுப்பே *Glimpses of World History* என்ற நூலாக வெளியானது.

உலகநாடுகளின் அரசியலமைப்பு, இனங்கள், மரங்கள், தொழிற்புரட்சி, புராதன இந்தியாவின் கிராமங்கள் என்று சகலத்தையும் ஜவகர் விரிவாகவே எழுதியிருந்தார். இந்திராவின் அரசியலறிவும் உலக அறிவும் இதிலிருந்தே தொடங்கியது.

1964இல் இந்தியாவின் முதல் பிரதமர் ஜவஹர்லால் நேரு மறைந்தார். கட்சி லால்பகதூர் சாஸ்திரியை பிரதமராக்கியது. ஒரு ரஷ்யப் பயணத்தில் இரண்டு ஆண்டுகள் மட்டுமே ஆட்சிபுரிந்த சாஸ்திரி காலமானார்.தலைமையில் ஏற்பட்ட வெற்றிடத்தை நிரப்பும்படி, காங்கிரஸ் கட்சி இந்திராவை கேட்டுக்கொண்டதன் காரணமாக

இந்தியவரலாற்றில் புதிய அத்தியாயமாகஇந்தியக் குடியரசின் முதல் பிரதமரான இந்திரா, உலகின் ஆற்றல்மிக்க பெண்மணியாகவும் உருவெடுத்தார்.

தீர்மான திருமணம்

'வீட்டுக்குள்ளே பெண்ணைப் பூட்டிவைப்போம் என்ற விந்தை மனிதரெல்லாம் தலைக்கவிழ்ந்தார்' என்ற வரியை உணர்ந்த இந்திரா, கம்பீர முன்னெச்சரிக்கையுடன் வீறுடை நோக்கில் செயல்பட்டார். இந்திராவுக்குப் பதினேழு வயதானபோது, 1936 பிப்ரவரியில் கமலா நேரு உயிர் துறந்தார். தனது தாயின் பேரிழப்பைச் சரிசெய்யும் வகையில் வெறுமையுற்ற இதயத்தில் இனிமை சேர்ப்பதாயிருந்தது. பெரோஸ் காந்தியின் நட்பு. இவர்களின் நட்பு திருமண உறவாக மாறியதில் குடும்பத்திலும் பொதுமக்கள் மத்தியிலும் சர்ச்சையை உண்டாக்கியது.

நேரு குடும்பம் காஷ்மீரி பிராமண வகுப்பைச்சேர்ந்தது. பெரோஸ் காந்தியோ பார்ஸிக்காரர். எந்தவித விமர்சனங்களையும் பொருட்படுத்தாமல் பெரோஸை மணந்ததே இவரின் மனதிட்பம்.திருமணமான கையோடு தம்பதிகள் மறைமுக கிளர்ச்சி குற்றசாட்டினால் சிறைக்குச் சென்றனர். இராஜீவ், சஞ்சய் என்கிற இரண்டு ஆண்மகளையும் ஈன்றெடுத்தது இக்காலகட்டத்தில் தான்.

புதியசிந்தனை & பதவி

இந்திரா, சென்ட்ரல் சோஷல் வெல்பர் போர்டு, சென்ட்ரல் எலக் ஷன் கமிட்டி, பார்லியமெண்டரி போர்டு போன்றவற்றில் தலைவராகவும் உறுப்பினராகவும் இடம் பெற்றிருந்தார். 1956 முதல் 1960 வரை அகில இந்திய இளைஞர் காங்கிரஸ் தலைவராகவும் அவர் பதவி வகித்தார்.

அரசியல் பெண்களுக்கு உரிய இடம் வழங்கவேண்டும் என்கின்ற புதிய சிந்தனைகளை கட்சிக்குக் கொண்டுவந்தவரே இந்திரா அம்மையார்தான். 1964இல் தம் தந்தையாரின் மறைவிற்குப் பின், இந்திராகாந்தி முதல்முறையாகப் பாராளுமன்றத்திற்குத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார்.

புதிய உத்திகள்

> **"நாளும் கிழமையும் நலிந்தோர்க்கு இல்லை;**
> **ஞாயிற்றுக்கிழமையும் பெண்களுக்கு இல்லை"**

என்று நலிவுற்ற நிலை மாறிவந்த காலத்தில் மக்களுக்கு மத்தியில் தனது கட்சியில் ஏற்பட்ட பிளவைப் பொருட்படுத்தாமல் பல புதிய சீர்திருத்தச்சட்டங்களை உருவாக்கினார். அவைகளுள்,

- வங்கிகளை தேசியமயமாக்குதல்
- மன்னர் மானிய ஒழிப்பு
- நிலச்சீர்திருத்தம்

ஆகியவைக் குறிப்பிடத்தக்கவை. அவர் பிரதமராக இருந்த காலகட்டத்தில் இந்தியாவில் உணவு உற்பத்தியும், தொழில் வளமும் பெருகியது.

உலக அரங்கில் ஆற்றல்

1971இல் நடந்த பாகிஸ்தானின் உள்நாட்டுப் போரில் இந்திராவுக்கே அத்தனைப் புகழும் கிடைத்தது. அவரால் கிழக்கு பாகிஸ்தான் மேற்கு பாகிஸ்தானின் ஆளுகையில் இருந்து விடுபட்டு, 'பங்களாதேஷ்' என்ற புதிய நாடே உருவானது. பாகிஸ்தானுடன் நடத்திய போர், இராஜஸ்தான் பாலைவனத்தில் நடத்திய அணுகுண்டு சோதனை இவற்றால் இந்திராவின் புகழ் உலக அரங்கில் போற்றப்பட்டது.

நெருக்கடியிலும் நிலைப்புத்தன்மை

முந்தைய தேர்தலில் சட்டவிரோத செயல்களில் ஈடுபட்டதாக அலகாபாத் உயர்நீதி மன்றம் (1975இல்) இந்திராவின் மீது குற்றம் சாட்டியது. இந்திராவைப் பதவிவிலக வேண்டும் என்றும் கோரிக்கைகள் எழுந்தன. இந்திரா பதவி விலகாமல் நெருக்கடி நிலையை அறிவித்தார். இதன்வாயிலாகச் சில நற்செயல்களும் நடந்தேறின. இரயில்கள் நேரப்படி வந்து, போனது. நீண்டகாலத்துக்குப் பிறகு அரசின் பல அலுவல் ஊழியர்களிடமும் ஒரு ஒழுங்குமுறை ஏற்பட்டிருந்தது.

சீக்கியர்களின் கொலைத்திட்டம்

1980களின் முற்பகுதியில் சீக்கியத் தீவிரவாதிகளின் இயக்கத்தை நசுக்கும் முயற்சியாக இராணுவ நடவடிக்கையை அவர் மேற்கொண்டார். ஜர்னைல் சிங் பிந்தரன்வாலேயின் இயக்கத்தை அழித்து அமைதியை நிலைநாட்டும் பொருட்டு அமிருதசரஸ் கோயிலுனுள் இராணுவம் நுழைந்தது. 'ஆப்ரேஷன் ப்ளு ஸ்டார்' என்று அந்த இராணுவ நடவடிக்கை பெயரிடப்பட்டது. இச்செயலின் மூலம் பொற்கோவிலில் தங்கியிருந்த பயங்கரவாதிகள் அந்தத் தாக்குதலில் கொல்லப்பட்டனர்.

பிந்தரன்வாலேயின் மரணத்துக்குப் பதிலடியாக இந்திராவை அவரது பாதுகாவலர்களாக இருந்த சீக்கியர் இருவரும் அவருடைய இருப்பிடத்திலேயே கொன்று பழி தீர்த்துக்கொண்டார்.

நம்முள்ளங்களில் வீரமங்கையாக

இந்திராவின் மறைவுநாள் 'தேசிய ஒருமைப்பாட்டு தினமாக' அரசு அறிவித்துள்ளது. அவருடைய தேர்தல் கால முழக்கமான Garific Hatato (வறுமையை ஒழிப்போம்) மிகப்பெரிய வெற்றியை மக்களிடைய பெற்றுத்தந்துள்ளது.

இங்கிலாந்து ஊடகமான 'பிபிஸி' (ஒரு வாக்கெடுப்பு நடத்தி) இந்திராவைப் 'புத்தாயிரமாண்டின் சிறந்த பெண்மணி' என்று புகழாரம் சூட்டியது. 1971இல் இந்தியாவின் மிக உயர்ந்த விருதான 'பாரத ரத்னா' விருதைப் பெற்ற முதல் பெண்மணியும் அவர்தான்.

தனக்கென உரிய தலைமைப்பண்புகள்

மொரார்ஜி தேசாயைத் (பிரதமருக்கான மற்றொரு வேட்பாளர்) தோற்கடித்து பிரதமராய்ப் பதவியேற்ற இந்திரா தம்முடைய மகன் ராஜீவிற்கு எழுதிய கடிதத்தில், 'தலைமை ஏற்பதற்கான தகுதி எனக்குள்ளும், எனது சந்தர்ப்ப சூழ்நிலைகளிலும் இருக்கும்போது நான் தலைவராவதை எப்படித் தவிர்க்க முடியும்' என்றுக் குறிப்பிட்டு தனது மனதிட்பத்தைக் காட்சிப்படுத்துகிறார்.

மக்களிடையில் எழுச்சியுரைகள்

'அதிகாரம் இருந்தால் மட்டும் போதாது. அதைக்கொண்டு வசதியற்ற பெரும்பான்மை மக்களின் வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்த வேண்டும் என்பதே எங்களின் அக்கறையும், கவலையும் ஆகும்' என்று அவர் குறிப்பிட்டிருக்கிறார். 'உங்களுக்குப் பாடுபடும் அதிகாரத்தை எங்களுக்கு வழங்குங்கள்' என்றும் அவர் கூறியிருக்கிறார்.

தூண்டுதலாக இந்திரா

'பங்காளதேஷ்' போரின் படைத்தளபதி சாம்.மானக்ஸா ஒவ்வொரு நாள் காலையிலும் போர் நடவடிக்கைகள் பற்றி இந்திராவிடம் தகவல் தெரிவித்துக் கொண்டிருந்தார். பிற்பாடு, மானக்ஸா இப்படிக் கூறியிருக்கிறார், 'நம் பிரதமர் அவர்களின் துணிவே எங்களுக்குத் தேவையான அத்தூண்டுதலை வழங்கிக்கொண்டிருந்தது' என்று கூறுகிறார்.

முடிவுரை

"மங்கையராய் பிறப்பதற்கே நல்ல மாதவம் செய்திட வேண்டுமம்மா!" என்ற கவிமணியின் வாக்கிற்கிணங்க இந்திரா அம்மையார், தம்முடைய அரசியல் திறன்களையும், அசாதாரண மனஉறுதியையும் வெளிப்படுத்தி அனைவரையும் திகைப்பில் ஆழ்த்திவிட்டார். நெருக்கடி நிலை பிரகடனத்தின்போது,

'இந்திராதான் இந்தியா
இந்தியாதான் இந்திரா'

என்றொரு கொள்கை முழக்கை உருவாக்கும் அளவிற்கு தனது வாழ்வியல் பாதையில் ஏற்பட்ட தடைக்கற்களையும் படிக்கற்களாக மாற்றிய இந்தியாவின் இரும்பு பெண்மணி இந்திரா காந்தியின் செயல்கள் பார்போற்றும்தன்மையுடையது. ஒரே சமயத்தில் பல காரியங்களைச் செயல்படுத்தும் பன்முகப்பார்வையுடன் செயல்பட்ட இந்திரா அம்மையார் இன்றளவும் பெண்களுக்கான ஒளிவிளக்காகவும் தூண்டுகோலாகவும் அவர் மறைந்தாலும் அவருடைய பெயரும் புகழும் மறையாமல் இருக்கிறார் என்பதில் எவ்வித ஐயமுமில்லை . பெண்கள் விடுதலை பெற்ற மகிழ்ச்சியில் பேசிக் களிகொண்டு ஆடுகின்றனர்; இந்திரா அம்மையார் பொதுவாழ்வில் ஈடுபட்டுத்தொண்டு புரிந்து இந்தியாவின் பேராளுமையாக வாழ்ந்து வளர்ந்துள்ளதை திறம்பட அறியமுடிகிறது. இவரின் வாழ்வியற்சுவடுகள் வளரும் தலைமுறையினருக்கு வழிகாட்டியாக இருக்கும் என்பதை மெய்ப்பட உணரமுடிகிறது.

வைதீக சமயமும் இல்லறப் பெண்களும்

இ. பதுமன்தேவி
முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர்,
இந்திய மொழிகள், ஒப்பிலக்கியப் பள்ளி
தமிழ்ப்பல்கலைக் கழகம், தஞ்சாவூர்.

சமயம் என்பது கடவுள் நம்பிக்கையின் அடிப்படையிலானது, மானிட சமுதாயத்தை நல்வழியில் வாழ வழிகாட்டும் தன்மையினைக்கொண்டு, இன்றளவும் இயங்கி வருகின்ற இச்சூழலில் வரையறை செய்யப்பட்ட கொள்கை, கோட்பாடுகளின் வழியாக, அனைவரது செயல்பாடுகளும் ஒரு நெறுமுறைகளுக்கு உள்ளாக்கப்பட்டிருக்கிறது. அத்தகைய நெறிமுறைகளின் படி மானிட சமூகத்தை வழிநடத்திச் செல்ல ஒரு வழிகாட்டி தேவைப்படுகிறது. இந்தியச்சூழலில் சமயங்களே, அத்தகைய வழிகாட்டுதலை மேற்கொண்டு முக்கியப்பங்காற்றியும் வந்திருக்கின்றன. சமணம், பௌத்தம், வைதீகம், கிறித்தவம், இசுலாம் போன்ற பல சமயங்கள் காணப்பட்டாலும் அவையாவும், தங்களின் சமய இலக்கியங்களின் நற்கருத்துக்களையே போதிக்கிறது. இருந்தபோதிலும் வைதீக சமயத்தின் அறக்கருத்துக்கள் யாவும் ஆண், பெண் என்ற பாகுபாட்டின் அடிப்படையிலே தான் இயற்றப்பட்டு இயங்கிக்கொண்டிருக்கிறது. பொதுவாகச் சமயங்களின் பார்வையில் ஆண் என்பவன் உயர்ந்தவன். அவன் அதிகாரம் செலுத்தக்கூடியவனாகவும் பெண் என்பவள் தாழ்ந்தவள் ஆகவே அவள் ஆணின் அதிகாரத்திற்கு உட்பட்டவளாகவே வரையறை படுத்தப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

பெண்ணை அதிகாரத்திற்குள் உட்படுத்திக்கொள்ள, அவளை அடிமைப்படுத்த அறம், தருமம், நீதி என்ற கொள்கைகளையே ஆயுதமாகக் கைக்கொண்டது வைதீக சமயம். அதன்பொருட்டு, பெண்ணானவள் குறிப்பாக அறம், இல்லறம், ஒழுக்கம் என்ற படிநிலைகளிலின் வாயிலாக அடக்கப்பட்டவளாகவும் ஒடுக்கப்பட்டவளாகவுமே வாழ்ந்திருக்கிறாள். ஒட்டுமொத்த இந்தியச் சூழலில் இருக்கின்ற பெண்களின் வாழ்க்கை நிலையானது ஒரு வரையறைக்குட்படுத்தப்பட்டு காணப்படுகிறது. அதிலும் குறிப்பாக,

வைதீகச் சமயத்தில் பெண்களின் நிலையானது, நான்கு வருணத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு, பெண்களுக்குண்டான அனைத்து செயல்களும் வருணாஸ்ரம தருமத்தின் அடிப்படையிலே வரையறை செய்யப்பட்டுள்ளது. இல்லறத்தில் வாழ்கின்ற, இல்லறத்தை மேற்கொள்ளவிருக்கும் பெண்கள் நான்கு வருண தருமத்தின் அடிப்படையில், அவற்றின் வரையறையோடு தான் வாழ்க்கையை நடத்தியிருக்கிறார்கள்.

மனித சமுதாயத்திற்கு சமத்துவத்தைக் கற்றுத்தந்த தமிழ்ச்சூழலில், அதாவது சங்க இலக்கியங்களில் பெண்ணை முதன்மைபடுத்தி, பெண்ணுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்து, ஆணும் பெண்ணும் சமம் என்ற உறுதிக்கூற்றில் வாழ்ந்திருக்கிறார்கள். ஆனால், வைதீக சமயத்தில் பெண் என்பவள் போகப்பொருளாகவும் அடிமையாகவும் நடத்தப்பட்டதோடு,அவளின் ஒழுக்கம் சார்ந்தும் குணநலன்கள், பழக்க வழக்கங்கள் சார்ந்தும் சட்டங்கள் இயற்றப்பட்டு, ஒரு விதிமுறைக்குள்ளாகவே வாழ்ந்திருக்கிறாள். பெண்களுக்கு ஒழுக்கமே சிறந்த அறமாக வகுக்கப்பட்டதன் நோக்கம், அவளுக்கு இல்லறத்தைத் தாண்டி சுதந்திரம் இல்லை என்பதற்காக, இல்லத்தைப் பேணுவதே பெண்களுக்குச் சிறந்த அறமாக வகுத்திருக்கிறார்கள். இதன் பொருட்டு,பெண்கள் இல்லறத்தைத் தாண்டி சுதந்திரத்தை எதிர்நோக்க முடியவில்லை என்றே கூறலாம்.

பொதுவாக அறம், தருமம், நீதி என்பது, என்றுமே பாகுபாடு கருதாமல், எல்லார்க்கும் பொதுவான ஒன்றாக இருக்க வேண்டும். ஆனால் வேத பழங்காலங்களில்,அறச்செயல் பாடுகளில் பெண்களுக்கு முன்னுரிமை சற்றே குறைந்து காணப்படுவதோடு,சமூகத்தில் ஆண்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட உரிமையும் சுதந்திரமும் பெண்களுக்கு வழங்கப்படவில்லை என்றே கூறலாம். ஏனென்றால் அன்றைய சூழலில் நிலவிய ஏற்றத்தாழ்வும் பால்பாகுபாடுமே காரணமாகத் திகழ்கிறது.

பெண்ணடிமைக் கூறுகளில் முதன்மையானது, "கணவன் சூதாடுகிறவனாக இருந்தாலும் குடியனாக இருந்தாலும், நோயாளியாக இருந்தாலும் அவனுக்கு மனைவி கர்வத்தால் பணிவிடைச் செய்யாவிட்டால் அவளுக்கு அலங்காரம், துணிமணிகள், படுக்கை இவற்றைக்கொடுக்காமல் மூன்றுமாதம் நீக்கி வைக்க வேண்டும் என்ற கொடுமைகளும் அநீதிகளும் இளைக்கப்பட்டிருக்கிறது." கணவனிடத்தில் மனைவியானவள் ஒரு அடிமைபோலவே நடத்தப்பட்டிருக்கிறாள். இது போன்ற செயல்பாடுகளின் வாயிலாகப் பார்க்கும் போது வைதீக சமயத்தில் பெண்கள் மீது நம்பிக்கையற்ற நிலையே நிரந்தரமாக இருந்திருப்பதும் தெரியவருகிறது.

ஆண்களுக்கு அடங்கி இருக்கும் பெண்களுக்கு திருமணமே உபநயனம், கணவனுக்குக் கடமையாற்றுதலே குருகுல வாசம், இல்லறம் காத்தலே பெண்கள் செய்யும் வேள்வி என்று அர்த்தசாஸ்திரமும் குறிப்பிடுகின்றது. பெண்கள் ஆண்களைச் சார்ந்தே வாழவேண்டும் அதன் பொருட்டு, அவளை ஒரு அடிமை போல நடத்தப்பட்ட நிலைதான் இருந்திருக்கிறது. ஆனால் இந்நிலை தவறியவர்களுக்கு, அவர்களின் சுதந்திரம் பரிக்கப்பட்டு, தண்டனைகளும் கொடுமைகளும் அநீதிகளும் இழைக்கப்பட்டு, வடமொழியில் உள்ள நீதி நூல்களின் வாயிலாகப் பெண்களுக்கு ஏற்பட்ட இடர்பாடுகளை நாம் அறியமுடிகின்றது. கணவன் சொல்படி நடக்கும் பெண்களுக்கு இல்லறம் தான் சிறந்த அறம் என்று நீதி நூல்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிறது.

இல்லத்தைப்பேணுகிற பெண்ணிற்கு இல்லறத்தோடு சேர்ந்து கற்பு அறத்தையும் வழியுறுத்தியிருக்கிறார்கள். கற்பு அறத்தோடு வாழ்வதே அறங்களில் சிறந்த அறமாகும். பெண்ணிற்கு ஈகைக்குணம் முக்கியம் தான். ஆனால் அவற்றோடு சேர்ந்து ஒழுக்கமும் கற்பும் மிகவும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாகக் கட்டமைத்திருக்கிறார்கள். "வேதப்பாடல்களோடு கூடிய சடங்கு ஏதும் பெண்களுக்குக் கிடையாது, இது உறுதியாக நிலைநாட்டப்பட்ட சட்டமாகும். பெண்களுக்கு வலிமையும் வேதப்பாடல்களும் இல்லாததால் பெண்கள் ஏமாற்றுக்காரர்கள் என்றும் இது உறுதியாக இயற்றப்பட்டச் சட்டமாகும் என்று பெண்களின் நிலையினை இவ்வாறு சித்தரித்தும் காட்டியிருக்கிறார்கள்."2 நீதி நூல்களில் பெண்களுக்கு எந்த அளவிலும் முக்கியத்துவம் கொடுக்கவில்லை, அவர்களை உயர்த்திப்பிடிக்கவுமில்லை பெண் என்பவள் இப்படித்தான் இருக்க வேண்டும் என்று, அவளுக்குண்டான குணாதிசயங்களை நீதி நூலான சாணக்கியநீதியும் ஒரு வரையறையோடு குறிப்பிடுகிறது.

ஆக ஒரு சிறந்த மனைவியானவள், பொய் பேசாத சத்தியவதியாக இருப்பாள், கணவன் மீது விசுவாசமிக்க பதிவிரதையாக இருப்பாள், கணவன் மீது அன்பு கொண்டிருப்பாள். இல்லறத்தைப் பேணுகின்ற பெண் பொய்பேசாதவளாகவும் பிற ஆடவரை என்னாது, கணவனையே நினைத்து அவன்மீது அன்புடனும் அக்கரையுடனும் வாழவேண்டும். இத்தகைய சூழலில், கணவன் அவளைக் கற்புநெறியிலே வைத்திருக்க வேண்டும். இல்லையெனில் பிற ஆடவர் மீது விருப்பம் ஏற்பட நேரிடும் என்று சாணக்கிய நீதியின் கருத்தின் வழி அறியமுடிகிறது.

கணவன் சொற்படி நடக்கின்றப் பெண்ணைக் காப்பதே கணவனுக்கான அறமாகப் பார்க்கப்படுகிறது. காக்கத் தவறிவிட்டால் அந்த ஆணுக்கும் பெண்ணுக்கும் தண்டனைகள் வழங்கப்பட்டிருக்கிறது."இழிகுலத்தோன் ஒருவன் பிறன்மனை புணர்ந்தால் அவனுக்கு மரணதண்டனையும் உயர்குலத்துப் பெண்ணைக் காதலிக்கும் இழிகுலத்தோனுக்கு கசையடியும் கொடுத்தல் வேண்டும். இருபிறப்பாலனின் மனைவியுடன் சோரம் போகும் சூத்திரன் அப்பெண் இல்லத்தில் பாதுகாக்கப்பட்டிருந்தாலும் காக்கப்படாவிடினும் பின்வரும் தண்தனைக்குள்ளாவான். காக்கப்படாதா பெண்ணாயின் தன் சொத்துக்களை இழப்பதுடன் ஆண்குறியையும் வெட்டப்பட வேண்டியவனாகின்றான். காக்கப்பட்டவளாயின் அவன் உயிரையும் பிற அனைத்தையும் இழத்தல் வேண்டும்."4 என்று இல்லறத்தில் ஆண், பெண்ணிற்கான ஒழுக்கச் செயல்பாடுகளை வரையறை செய்துள்ளது நீதி நூல்கள்.

இல்லத்தை நடத்துகின்ற பெண் ஓய்வில்லாமலே வாழ்ந்திருக்கின்றாள். ஏனெனில் பெண் விடுதலைக்கு தகுதியுடையவள் அல்ல என்று மனு தன் கருத்தினை பதிவு செய்கிறது. பெண்ணானவள் ஓர் ஆண் குழந்தையைப் பெற்றுக்கொடுக்கும் பணியைச் செய்கின்ற வரையில் ஏற்றுக்கொள்ளப்படுகிறாள். இருப்பினும்,அவளை ஒரு காமப்பொருளாகவே மனுநீதி கருதுகிறது. "பெண்ணானவள் பணம் சேர்க்கவும் செலவு செய்யவுமாக, அவள் எப்பொழுதும் ஓய்வின்றி வைக்கப்பட வேண்டும். தூய்மை செய்யும் பணியிலும் தன் கடமையைச் செய்வதிலும் சமையல் செய்வதிலும் தட்டுமுட்டு பொருட்களைப் பார்த்துக்கொள்வதிலேயே அவள் பொழுது கழிய வேண்டும் என்று மனு கூறுகிறது." பெண்களை வேலையாளாகப் பயன்படுத்தும் முறையாள் காக்கப்படுகின்றார்கள் என்பதே அவர்களின் எண்ணமாக இருந்ததோடு, பெண்மீது நம்பிக்கையற்ற நிலை தான் இருந்திருக்கின்றது.

மேலும் இக்கருத்துக்களின் படி பார்க்கும்போது பெண்களுக்கு உரிமைகளும் சுதந்திரமும் மறுக்கப்பட்டதோடு சொத்துரிமை, கணவனிடத்தில் மனைவிக்கான உரிமைகள் கிடையாது என்றும் திருமணத்தில் சுதந்திரம் கிடையாது, மேலும் தனக்கான வாழ்வை தேர்வுசெய்யும் உரிமையோ, சுதந்திரமோ அக்காலப்பெண்களுக்குக் கிடையாது என்று மனுதருமத்தின் கருத்துக்கள் குறிப்பிடுகிறது.

மனுவுக்குப்பின் வந்த அர்த்தசாஸ்திரம் அக்காலச் சூழல் கருதி திருமணத்தில் பெண்ணிற்கு சற்று சுதந்திரம் கொடுத்திருக்கிறது. மனுவின் காலத்தில் இருந்த விதியானது மறுக்கப்பட்டு, "திருமணம் பற்றி இந்து சமயத்தில் உள்ள பொது விதியானது ஒரே சாதியைச் சார்ந்த ஆணும் பெண்ணும் மனம் செய்துகொள்ள அனுமதிக்கப்படுவார்கள். ஆனால், சாணக்கியரின் காலத்தில் அந்த விதி தகர்க்கப்பட்டு வெவ்வேறு சாதியைச் சார்ந்தவர்களும் சாதியின் உட்பிரிவில் வேறுபட்டவர்களும் திருமணம் செய்து கொள்வது சாத்தியமாயிற்று."6 இப்படியான ஒரு போக்கு மனுவிற்குப் பின் தான், காலத்தின் தேவைக் கருதி நிகழ்ந்திருக்கிறது.

ஆணுக்கும் பெண்ணிற்கும் சில கட்டுப்பாடுகள் விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. "சித்தபிரமை கொண்ட அல்லது,தொழுநோய் பிடித்த மனைவியுடன் உடலுறவு கொள்ளும் கட்டுப்பாடு கணவனுக்கில்லை. ஆனால் ஒரு பெண் வம்ச விருத்தியை முன்னிட்டு சித்த பிரமை கொண்ட அல்லது, தொழுநோய் பிடித்த கணவனுடன் உறவு வைத்துக்கொள்ள முடியும்."7 என்ற கருத்திலிருந்து பெண்ணடிமைத்தனம் எவ்வாறு இருந்திருக்கிறதென்று அறியமுடிகின்றது. பெண் தங்களுக்குரிய குணங்களோடு கணவன் மீது பற்று கொண்டும் இல்லத்தைக்காத்தும் வாழ வேண்டும் என்று பெண்களுக்காண பணிகளையும் கடமைகளையும் பகுத்துக்கூறியுள்ளார்கள். இக்கருத்துக்களின் வாயிலாக, எல்லாச்சூழலிலும் ஆண்களின் சொற்படியே பெண்கள் நடக்க வேண்டும் என்ற நிலைபாடுதான் நிலவி வந்துள்ளது.

கணவனைப் பணிந்து வழிபட்டு, இல்லறம் நடத்துபவளாய்ச் சொல்லியதைக்கேட்டுக் கோபம் கொள்ளாமல், விருப்பமுடன் கணவன் சொல்லுக்கு எதிர்மொழி பேசாமல் கணவனை வழிபடுவாளாயின் மனைவியைக் கணவன் விருப்பமுடன் காப்பான். தவறான ஒழுக்கங்களைக் கொண்டிருந்தால் அதுவே அவள் கற்பு அழிவதற்கான வழியுமாகும். கணவன் சொல்படி கேட்காமல் தான் நினைத்தபடி செயல்படும் பெண் கணவனுக்கு எமன் போன்றவள். என்னும் கருத்துக்களைக் கொண்டு நோக்கும் போது கற்பு அறத்தோடு இல்லத்தைக்காப்பவளே பெண், ஈகைக்குணமுடைய பெண்ணே பெண்களுள் சிறந்தவள் என்று பெண்ணை அடிமைப்படுத்தும் கருத்துக்களே அதிகம். "அதாவது வைதீக பிராமணிய வாழ்க்கைச்சட்டத்தில் வருணைசிரம புருஷார்த்த சம்பந்தமான சடங்குகளும் ஆசார அனுஷ்டானங்களும் தருமங்களாகவும் அறங்களாகவும் ஒழுக்கங்களாகவும் போற்றப்படுகின்றன. இவை எல்லாமே வருணத்தூய்மை, தீட்டுஇன்மை, ஏற்றத்தாழ்வு, ஆகியவற்றைப் பேணும் நோக்கங்களிள் உருவாக்கப்பட்டவையே ஆகும். எல்லா வருணத்திலும் ஏற்றத்தாழ்வுகள் நிரம்பிய ஒரு சமூக அமைப்பை என்றென்றும் மாறாமல் நிரந்தரமாக்கிவிட வேண்டிய தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்வதே வைதீக பிராமணிய தருமமாக" இருக்கின்ற இச்சூழலில்,நிரந்தரமாக மாற்றமுடியாத சட்டமாக இருப்பது பெண்ணடிமையே

ஆகும். காலம் காலமாகப் பெண்கள் அடிமைக்கோலம் பூண்டே வாழ்ந்திருக்கிறாள். ஓர் அறச்செயலில் ஈடிபட வேண்டும் என்றாலும் கூட அவளது தந்தையையோ, தமயனையோ, கணவனையோ சார்ந்து அவர்கள் அனுமதியோடு தான் அவற்றையும் நிகழ்த்திருக்கிறார்கள் என்னும் செய்திகள் அக்கால பெண்ணடிமைத் தனத்தினை விளக்குகிறது. அவற்றோடு அவள் இல்லத்தில் தூய்மையுடையவளாகவே இருக்க வேண்டும் என்ற எதிர்ப்பார்ப்புகளும் இருந்திருக்கிறது. பெண்கள் அடிமைக்குள்ளாக்கப்பட்டும் பிறரது எதிர்பார்ப்புகளுக்கு விடை கொடுப்பவளாகவே வாழ்ந்திருக்கிறாள். இங்கே சுதந்திரம் என்பது ஆணுக்கு மட்டுமல்ல, அது பெண்ணிற்கும் தேவை என்பதை சமத்துவச்சிந்தனையோடு புரிந்து நடந்து கொள்ள வேண்டியது காலத்தின் அவசியமாகின்றது.

முடிவுரை

ஒரு சமூகம் என்பது ஆண் பெண் என்ற பாகுபாடு இல்லாமல்,அனைவரையும் சமத்துவ நோக்குடன் நடத்தப்படவேண்டும். ஆனால் இது வைதீக சமயத்தில் சாத்தியமற்றதாகவே இருந்திருக்கிறது. வைதீகத்தைப் பொருத்த வரையில் எல்லாமே பிறப்பின் அடிப்படையிலும்,வருணத்தின் அடிப்படையிலும் தான் நடக்கின்றது. இவ்வாறான சூழலில், வைதீக கருத்துக்களை எடுத்துரைக்கும் வகையில் அவற்றின் கொள்கைகளைத் தாங்கி நிற்பது நீதி நூல்களே யாகும். அந் நீதிநூல்களில் வேதத்தையும், மனுதர்மத்தையும், முன்னெடுத்தே பிற நீதி நூல்கள் தோன்றின. ஆனால் அவை அடிமைத்தனத்தை ஆதரிக்கும் வகையில் உள்ளது. ஆண் உயர்ந்தவனாகவும் பெண் தாழ்ந்தவளாகவுமே கருத்துக்கள் உள்ள நிலையில் பெண்ணிற்கு சுதந்திரம் அற்ற ஒரு போக்கு தான் இருக்கிறது. இது போன்ற கருத்துக்கள் அக்காலத்திற்குப் பொருத்தமாக இருக்குமே தவிர இக்காலத்திற்கு இது பொருந்துவனவாக இல்லை என்றே கூறலாம். ஒரு சட்டமோ, நீதியோ, தருமமோ இயற்றப்படும் போது அது சமத்துவத்தை நிலைநாட்டும் வகையில் இருக்க வேண்டும். அத்தகைய செயல்பாடுகளையே சமூகமும் ஏற்கும் சமத்துவமும் உண்டாகும்.

மணிமாலா மதியழகனின் வல்வினை

த. அன்பழகன் எம்.ஏ.,பி.எட்,
முனைவர்பட்ட ஆய்வு மாணவர்,
தமிழ்ப் பல்கலைக் கழகம், தஞ்சாவூர்

அறிமுகம்

அயலகத் தமிழர்களிடம் குறிப்பாகத் தமிழ்ப் படைப்பாளர்களிடம் காணப்படுகின்ற படைப்பாக்க நெறியும் உத்தியும் மணிமாலாவிடம் நிறைந்திருப்பதைக் கதையின் தொடக்கம் மிகத் தெளிவாக வெளிப்படுத்துகிறது. அந்தந்த வாழிடங்களுக்கேற்ற கட்டுப்பாடுகள், பின்பற்றுதல்கள், நலன்பாராட்டுதல்கள் என் அனைத்தும் இருக்கப் பெண்ணிய மற்றும் பெண் எழுத்தாளருக்கே உரித்தான வார்த்தைப் பயன்பாடுகள் களம், கதைக்கேற்ற சூழல் என்று கதை தனக்கான களத்தை அமைத்துக் கொள்கிறது.

கதைக்களம்

கோவிட் 19 பெருந்தொற்றுக் காலகட்டத்தில் மனித சமூகம் எதிர்கொண்ட மிகப்பெரும் முடக்கங்களின் ஊடே இக்கதை பயணிக்கறது. அத்தகைய நாட்களைக் கடத்துவதற்காக நூலகத்திறக்கு வந்திருந்த எழுத்தாளர் தனக்கு ஏற்பட்ட அனுபவங்களைப் பகிர்ந்து கொள்ளகின்ற விதத்தில் எண்ண ஓட்டமாக இக்கதை நகர்ந்து போகிறது. தமிழ்ப் புத்தகம் ஒன்றினைக் கையில் எடுத்து வைத்துக்கொண்டு ஒரு சீனர் இவரைப் பாடாய்ப் படுத்துவதாகப் புலம்புகிறார். இதனூடே அவர் வெளிப்படுத்த விரும்பிய அட்டைப் படத்தின் கடந்தகால எச்சம் நிகழ்காலப் பெருந்தொற்று ஏற்படுத்திய எதிர்பார்க்காத இழப்புகள், தன்னை நம்பி இருப்பவர்களுக்காகத் தன் வாழ்க்கையை மீட்டுவாக்கம் செய்துகொள்கின்ற பக்குவப்பட்ட மனிதர்கள் என்று அழகாகப் பயணிக்கிறது. கதை.

கதையும் வெளிப்பாடும்

கோவிட் 19 பெருந்தொற்றுக் காலகட்டத்தில் இச்சமூகம் பெரும் இழப்புகளைச் சந்தித்தது. எங்கு பார்த்தாலும் மரண பயமும் மன உழைச்சலும் பரவிக்கிடந்தன. இதனை

"மகிழ்ச்சி பிடுங்கப்பட்ட...''

என்ற ஒரே வார்த்தையில் வெளிப்படுத்தி விடுகிறது கதையின் தொடக்கம். சிங்கப்பூரைப் பொருத்தமட்டும் நூலகங்களின் பயன்பாடு என்பது மிகப்பெரும் அளவுக்கானதும் பரவலாக்கப்பட்டதுமாகும். . மாணவர்களாலும் பொதுமக்களாலும் நூலகங்கள் நிறைந்துவழியும். அதுமட்டுமல்ல, கலை நிகழ்ச்சிகள், மொழிசார்ந்த நடவடிக்கைகள் என சிங்கப்பூர் நூலகங்களில் தினந்தோறும் திருவிழாக்கள்தான். அத்தைய சிறப்புமிக்க நூலகங்கள்

''வெறுமையாகவேக் காணப்பட்டன...''

சிங்கப்பூர் மக்கள் நூலகங்களுக்கு வருவதில் மிகுந்த ஆர்வம் கொண்டவர்கள். அந்த ஆர்வத்தைக் கோவிட் 19 பெருந்தொற்று முடக்கிப்போட்டுள்ளது.

ஆனாலும் அதையும் நல்ல அனுபவமாக கதையாசிரியர் எடுத்துக்கொள்கிறார். தன் பிள்ளைகளுக்குத் தான் சமைத்துக் கொடுக்கும் பூரி மிகவும் விருப்பமானதாக இருக்கவேத் தன்னைப் பூரியம்மா எண்று அலைத்தவர்கள்,

ஐயோ "இந்தப் பூரிய விட்டா வேறெதுவும் செய்யமாட்டீங்களா"?

என்று குறைபட்டுக்கொள்ளும் அளவுக்குப் போய்விட்டது என்கிறார். எங்கும் செல்ல முடியவில்லை நண்பர்களை மட்டுமல்ல சொந்தக்காரர்களைக் கூடச் சந்திக்க முடியவில்லை. இந்த நோயால் பாதிக்கப்பட்டவர்களைக் காட்டிலும் வீட்டுக்குள்ளேயே முடங்கிக் கிடப்பவர்களின் நிலை பெரும் மன உளைச்சலுக்கு உரிய விசயமாக மாறியது என்னவோ உண்மைதான். இது கதைக்களம் அல்ல. ஆனால் போகிறபோக்கில் தான் தொடர்ந்து நூலகம் செல்லமுடியாமல் போனதற்கான காரணத்தை வெறுமனே சொல்லிவிட்டுப்போகாமல் உலகை உலுக்கிய ஒரு சம்பவத்தை நினைவுப்படுதிவிட்டுக் கடந்து போவது பாராட்டுக்குரியது.

தன் மகளுக்கு உதவிசெய்யும் நோக்கில் நூலகத்திற்கு வந்த கதா ஆசிரியர் விபத்து ஒன்றில் தான் சிக்கிக்கொண்டதாகக் குறிப்பிடுகிறார். சிங்கப்பூரில் சீனர் மலாய் இந்தியர் ஐரோப்பியர் என நான்கு இனத்தவர்கள் உள்ளனர். அவர்கள் அனைவருமே அனைவருக்குமான மொழியையும் கற்றிருப்பர்கள் என்று சொல்லிடமுடியாது. இச்சூழலில் நூலகத்தில் அமைதியாக இருந்து புத்தகம் படித்துக்கொடிருந்த இவரை **"எக்ஸ்க்யூஸ்மி"** *என்றவாறு ஒரு சீனர் அழைத்து ஒரு புத்தகத்தை நீட்டி, அதில் உள்ள அட்டைப் படத்தைக்காட்டி* **"இது யார்?"** *எனக் கேட்கிறார். ஆசிரியர் திகைத்துப் போகிறார். ஆச்சரியப்படுவதற்கு அங்கு ஒன்றும் இல்லை என்றாலும், அந்த இடத்தில் அந்த நூலில் இருக்கின்ற அட்டைப் படங்களின் முகங்கள் ஆசிரியருக்கு நன்றாகத் தெரிந்த முகங்கள்தான். பார்த்துப் பழகியதுபோன்ற முகங்கள்தான் ஆனாலும் ஒன்றும் தெரியாமல் போய்விடுகிறது.*

"ஒரு சீனரது கைகளில் தமிழ்ப் புத்தகமா..!" *என்று வியப்போடு பார்த்தாலும் அவருடைய கேள்விகளுக்குப் பதில் சொல்ல முடியவில்லை. நழுவப் பார்க்கிறார். இந்திய சுதந்திரப்*

போராட்டத்தில் பெரும் பங்கெடுத்த மருதுபாண்டியர்கள் இந்தியச் சமூகத்தில் குறிப்பாகத் தமிழ்ச் சமூகத்தில் அவ்விரு முகங்களையும் அறியாதோர் இருக்கமுடியாது. ஆனாலும், கதையாசிரியருக்கு அதில் ஏதோ ஒன்று மறைந்திருப்பதாக உணரமுடிகிறது. மீண்டும் மீண்டும் கேள்விகளைக் கேட்டுக்கொண்டே இருக்கிறார். இவரும் மருது சகோதரர்களைப் பற்றித் தனக்குத் தெரிந்த செய்திகளை எல்லாம் சொல்லிக்கொண்டே இருக்கிறார். ஆனால், சீனரோ திருப்தியடையவில்லை. சீனரின் கேள்விக்குள் ஏதோ இருக்கிறது. என்னவாக இருக்கும் என்ற ஆர்வம் நம்மை கதைக்குள் இழுத்துக்கொண்டு செல்கிறது. .

கதைக் கருவும் கற்பித்தலும்

நாம் உலக விசயங்கள் உட்பட நிறைய புத்தகங்களைப் படிக்கிறோம் பேசுகிறோம் ஆனால், நம்மைச் சுற்றயுள்ள உண்மையான செய்திகளை மிகச் சரியாகப் புரிந்துகொள்ளாமல் விட்டுவிடுகிறோம். நம்முடன் நமது கைகளில் நம்மோடு பல நாட்களாக, வாரங்களாக, மாதங்களாக ஏன் பல வருடங்களாகக்கூட இருக்கின்ற சில விஷயங்கள் நம் கண்களையும் காதுகளையும் மிக எளிதாக மறைத்துவிடுகிறது. ஆனால், தொடர்புடையவர்களுக்கு, அதில் உள்ள இரகசியங்களுக்குள் தன்னைத் தொலைத்தவர்களுக்கு ஒருநொடியில் மிக எளிதாகப் புரிந்துவிடுகிறது. அல்லது தனக்கு ஏற்றாற்போல் பாவித்துக் கொள்கின்றனர். ஆனால், அதுவும் உண்மையாகவே இருந்துவிடுகிறது. இரண்டாம் உலக யுத்தக் காலகட்டத்தில் தெற்காசிய நாடுகளைக் கைப்பற்றிய ஜப்பானியர்கள் அம்மக்களுக்குக் கொடுத்த சொல்லொணாத் துயரங்களும் அதனுள் வடுக்களாகிக் கிடக்கின்ற சோகங்களும் அளவுக்கு அதிகமானவை. குறிப்பாக, சயாம் மரண விபத்துக்கள் தமிழர்களுக்குக் கொடுத்த துயரங்கள் அளவிடமுடியாதவை. தமிழர்களைப் போல் சீனர்களும் ஜப்பானியர்களால் இழைக்கப்பட்ட வடுக்களைச் சுமந்து திரிகின்ற மக்கள் கூட்டமாவர். ஒரே அனுபவங்களைப் பெற்ற வேறுபட்டவர்களின் ஒருணர்வு.

அத்தகையதொரு பெருந்துயரத்தைச் சுமந்துதிரிகின்ற ஒரு வயதான சீனரின் அட்டைப்படக் கேள்விக்குப் பதில் சொல்லமுடியாமல். கதையின் ஆசிரியர் தவித்துக்கொண்டிருப்பதை உணரமுடிகிறது. ஆனாலும் ஒரு தமிழ்ப்புத்தகத்தின் அட்டைப்படச் செய்தியைக் கூறாமல் கடப்பதென்பது தமிழச்சியான எனக்கு அவமானம் எனக் கருதி

> **''இந்தியாவில் வாழ்ந்த மருதுபாண்டியர்கள்**
> **ஆங்கிலேயரை எதிர்த்துப் போரிட்டவர்கள்''**

எனப் பதிலுரைக்கிறார். ஆனால், அந்தப் பதில் அவருக்கு உண்மையான, தெளிவான பதிலாக இல்லை. அப்படி இல்லாத சூழலில் மீண்டும் அட்டைப்படத்தைக் கூர்ந்து கவனிக்கத் தொடங்கிவிடுகிறார். ஆசிரியருக்கோ பதிலைத் தவறாகச்சொல்லிவிட்டோமோ என்ற சிறுகுழப்பம் ஏற்பட்டுவிடுகிறது. ''கற்பனைக் கதைகள், உண்மை நிகழ்வுகள் மற்றும் நகைச்சுவை கலந்தே சிறுகதைகள் எழுதப்படும்'' உண்மையான உளப்போராட்டம் ஒன்றை நகைச்சுவை கலந்து கொடுக்கும் திறன் கவனத்திற்குரியதாகிறது.

மருதுபண்டியர்களைப் பற்றிய நூலின் அட்டைப் படம் அத்தகைய அனுபவ உண்மையை, ஒரு வரலாற்றுக் கொடூரத்தை சீனரின் கண்முன் கொண்டுவந்து நிறுத்தி மருதுபாண்டியர்களின் அட்டைப் படத்தைப் பற்றிய மற்றோர் உண்மையை நமக்குள் ஊடறுத்து விடுகிறது. ஆசிரியரும் தன்பங்கிற்கு என்னென்னவோ நினைக்கிறார். ஆனால், சீன முதியவர்

''ஜப்பானியரை எதிர்த்து இந்த மன்னர் போரிட்டாரா'

என்கிறார். சீன முதியவரின் வேதனை வெளிப்பட்டுவிடுகிறது. ஆசிரியருக்கோ அட்டைப் படத்தின் உண்மைமுகம் புலப்படத் தொடங்குகிறது. ஆசிரியரே அந்த எண்ணத்தை வெளிக்கொணருகிறார்.

''மூச்சுமுட்டியது. வேதனையோடு திரும்பினேன்..., ஜப்பானியர்கள் சீனரைக் கொடுமைப்படுத்திய வரலாறு என்மனதில் ஓடி..., இவருக்கோ அல்லது இவரது பிரியமானவருக்கோ ஜப்பானியர்களால்.ஏதும் அசம்பாவிதம் ஏற்பட்டிருக்கலாம். ''

ஒரு ஓவியம் ஆயிரமாயிரம் எண்ணங்களை சோகத்தை அப்படியே வெளிக் கொண்டுவந்துவிடுகிறது. இந்தக் கொடும்பாவிகளிடம்தான் என் உயிரைப் பறிகொடுத்தேன். என்று உயிரெல்லாம் சோகம் நிரம்பக் கூறுகிறார்.

''நன்றாகப் பார்,
இந்த வீரன் ஒரு ஜப்பானியக் குப்பையை அகற்றுகிறான்''

உண்மையிலேயே மருதுபாண்டியர்கள் தனது கத்தியால் வெட்டுவதற்கு வாளை ஓங்குகின்றபொழுது கீழே குனிந்திருக்கும் வீரன் ஜப்பானியனைப்போல் முகஅமைப்பு கொண்டவனாகவே இருக்கிறான். எவ்வளவு தமிழர்கள் எத்தனை முறை அந்தப் புத்தகத்தைப் படித்திருப்போம். நமக்குத் தெரியவில்லை. நாம் பார்க்கின்றபொழுது அட்டைப்பத்தில் உள்ள ஓவியம் வீரம் மிகுந்த மருதுபாண்டியர்கள், அவர்களின் கைகளில் இருக்கின்ற வாள், திடகாத்திரமான அந்தஉடல்கள் போன்றவைகளைத்தான் நம் கண்களுக்குக் காட்டின. ஆனால் அவருக்கு இரண்டாம் உலக்ப்போரையேக் கண்முன் நிறுத்திவிட்டன.

ஆசியிரியர் அப்படியே திரும்பி நிகழ்காலத்துக்கும் வந்துவிடுகிறார். கோவிட்-19 காலத்தில் ஏற்பட்ட பெரும் துயரம் அவரைப் படுத்தியெடுக்கிறது. உலகெங்கும் உறவுகளை இழந்த உறவுகள். துபாயில் கோவிட்-19 நோயால் தன் கணவனை இழந்த சிங்கப்பூர் பெண் பெருந்துன்பம் கொள்கிறாள். மரணம் இயற்கையானது ஆனாலும் இறந்த மனிதரின் தாய் ''பதினான்கு ஆண்டுகள் கழித்துச் செயற்கைக் கருத்தறிப்பின் மூலம் பிறந்த இரட்டைக் குழந்தைகளை அவன் எப்படி மறந்தான்.. அழுவுற புள்ளைங்களுக்குப் பாலைக்கூடக் கொடுக்கமாட்டேங்கிறாளே.....'' என்று புள்ளையை இழந்த தாய் கதறுவது நமக்கும் மனப் பாரத்தைக் கூட்டுகிறது.

இறுதியில் ''என் காலடிச் சத்தம் என்னோட மனைவியை அதன்பிறகு பார்க்கவே இல்லை, நிறைமாத கற்பினியாக இருந்தாள்''

என்று தனது பெரும் துயருக்கான நிகழ்வைப் பகிர்கிறார். இறப்பு தொடர்பான இழப்பு என்பது ஈடுசெய்யமுடியாதது. அதிலும் நிறைமாத கர்ப்பிணியாக இருக்கும்

சீனர் தன் மனைவியை இழந்த கடந்தகால இழப்பு, கோவிட்-19 காலத்தில் தாய் தன் மகனை இழந்த நிகழ்கால இழப்பு என இரண்டையும் ஒன்றோடொன்று பின்னித் தனது கதையை ஆசிரியர் நகர்த்திச் செல்லும் திறன் பாராட்டத்தக்கது. ''ஒரு இலக்கியத்தைப் படிக்கின்றபொழுது படிப்பவர்களைப் பதற்றம் பற்றிக்கொள்ளவேண்டும்'' உன்மையிலேயே நமக்கு அப்படித்தான் இருக்கிறது. ஆனால் காலம் அனைத்தையும் மறக்கச்செய்கின்ற மருந்து என்பதையும் ஆசிரியர் தன் கதைப்போக்கில் மிகத்தெளிவாக விளக்கிச்செல்கிறார்.

முடிவுரை

வாசித்து முடித்தபின் ஒரு சிறுகதை கதைக்குள்ளும் கதைக்கு வெளியிலும் வாசகனைப் பல்வேறு சூல்நிலைக்குள் சென்று சிந்திக்கச் செய்யவேண்டும். கோவிட் 19 பெருந்தொற்றுக் காலகட்டத்து இயக்கமற்ற காலச்சூழல். அதன் இ\ழப்புகள் போன்றவற்றையும். நேர்மையான வாசிப்பு, வரலற்றுத் தெளிவையும் இந்தச் சிறுகதை நம்மை மீள்பார்வை பார்க்கச் செய்கிறது. இதுவே சிறுகதையின் வெற்றியாகவும் கருதப்படுகிறது.

கலியுகத்தில் மதுரபக்தியில் சாதனை

Dr. S. Ananthajothy
Senior Lecturer, University of Jaffna, Srilanka.

முன்னுரை

காலம் யுகங்களாகப் பாரதத்தில் பகுக்கப்பட்டுள்ளது. நான்கு யுகங்கள் ஒரு கல்பம் எனப்படுகிறது. இது முடிந்ததும் உலகங்கள் பிரளயத்தில் அழிந்து இல்லாமல் போகும். பிறகு மீண்டும் அடுத்த கல்பம் தொடங்கும் போதே அத்தனை உலகங்களும் இருப்பிற்குப் படைப்பாக வரும்.

இப்படிக் காலமே படைத்துக் காத்து அழிக்கின்றது என்னும்படி கடவுளே காலவடியை எடுக்கிறார். ஆகவே உயிர்கள் தங்களின் துயரங்கள் நீங்க நல்ல காலத்தை அடைய மோட்சம் அடையும் காலத்தை வேண்டிப் பல வழிகளில் செயல்படுகின்றன. அந்த வழிகளும் காலத்திற்கு ஏற்ப வேறு வேறாகின்றன.

1. தியான வழியைக் "கிருத: யுகத்தில் கடைப்பிடிப்பர்.
2. யாகயக்ஞங்களாகிய கரம்வழியைத் "திரேதா" யுகத்தில் அனுசரிப்பார்.
3. அர்ச்சித்தலை "துவாபர' யுகத்தில் பயன்படுத்துவர்.
4. விஷ்ணுவின் மேல் பக்தி கொண்டு பாடிப்பரமனை அடைவதைக் "கலியுகத்தில்" செய்வர்.

இதை "விஷ்ணுபுராணத்திலிருந்து" அறியலாம்.

இந்த நான்குமே இக்கலியுகத்தில் இருந்தாலும் பக்தி என்பதே அதிகமாகப் பலவிதங்களில் தற்போது உள்ளதைக் காணலாம்.

ஸ்ரீ ஆண்டாள், ஆழ்வார்கள், மீரா, இராமதாஸர், கபீர்தாஸர், துளசிதாஸர், ஞானேஸ்வர் ஆகிய ஆழ்ந்த பக்தியைப் பரப்பிய பெரியோர்கள் தோன்றியது இந்தக் கலியுகத்தில் தான் என்பதை அறியும் போதே விஷ்ணு புராணக் கருத்து உண்மை என்பது விளங்குகின்றது. கலியுகத்திற்கு மிகவும் ஏற்றது பக்தியே!

பக்தி என்பது இறைவன் அருளைப் பெற ஏங்குவது. இறைவன் மேல் அன்பினால் பற்றுக் கொள்வது. இறைவனைப் பற்றியே பேசவும், இறைவனது கதைகளை கேட்க விருப்பப்படுவதும் ஆகும். இறைவனது திருமேனியழகில் மனதைப் பறிகொடுப்பது, இறைவனது வடிவம் ஒன்றை அலங்கரித்து உபசாரங்கள் செய்து அவனை நேரில் நம்மைப் போலவே இருப்பதாக எண்ணிச் சீராட்டுவது.

உலக சுகங்களில் உள்ள ஈடுபாட்டைவிட இறைவனிடம் அவனைத் தன் ஆத்மாவாக எண்ணி ஈடுபடுவது பக்தி. ஆண்டவனையே எண்ணி அவனுக்கே அனைத்துச் செயல்களையம் ஒப்புவித்து இருப்பது மதுர பக்தி. இறைவனை எண்ணாத நேரம் ஏற்பட்டு விட்டால் துடிதுடித்துப் போவது "மதுரபக்தியே"!

இறைவனைப் பற்றி எண்ணும்போதே கண்ணில் நீர்வரும். அவனைப் பற்றிப் பேசும் போதே நாக்குழறும். இவ்வாறு உணர்வுகள் அனைத்தும் இறைவனிடம் ஒன்றிய நிலை "மதுரபக்தி" என்று சொல்லப்படுகிறது. கைம்மாறு எதிர்பாராத ஓர் ஈடுபாடு என்றும் கூறலாம். இது இறைவன் மீதே எழ வேண்டும். சாதாரணமாக உலகப் பொருட்களின் மேல் நமது மனம் எல்லாவிதமான கவர்ச்சியையும் காண்கிறது.

கண்ணுக்கும், செவிக்கும் மற்ற புலன்களுக்கும் மிக இனிமை தருவதாகப் பொருள் ஒவ்வொன்றும் உலகத்தில் வாழும் போது படுகின்றது.

கண்ணுக்கு இன்பம் தருவதாகப் படும் காட்சியில் மனம் ஈடுபடுவது இல்லையெனில் அது மனிதருக்குச் சுகம் தருவது இல்லை. செவிக்கு இன்பம் தரும் இசையில் மனம் ஈரக்கப்படவில்லை எனில் இந்த இசை இன்பமாகப்படாது. இப்படியே எல்லாப் புலன்களும் மனதைப் பொறுத்தே பொருள்களிலிருந்து இன்பம் கொண்டு வருகின்றன. அப்போது பொருள்கள் நமக்கு இன்பம் தர அருகதை உள்ளவை என உணர முடியும். ஆறறிவு படைத்த மனிதன் கடவுளின் ஆற்றலை உணர்ந்துப் பக்தி செலுத்துகிறான். பக்தி செய்யும் முறை பலவாயினும் சீவாத்துமா, பரமாதடதுமாவிடம் காதலாகிக் கசிந்து, கண்ணீர் மல்கித் தன்னை ஒரு பெண்ணாகவும் எல்லா உயிர்களுக்கம் இந்த அண்டத்துக்கம் தலைவனான கடவுளைத் தன் காதலனாகவும் நினைத்து உருகி பக்தி செய்தல் மதுரபக்தியாகும். ஆன்மாவிற்கும் பரமாத்மாவிற்கும் உள்ள தொடர்பு தாய், தகப்பன், குரு, தெய்வம், சகோதரன், நாயகன், என்பது போன்று ஒன்பதுவிதமான உறவுகள் கூறப்படுகின்றன. ஆழ்வார்களும், நாயன்மார்களும், பக்த மீரா, போன்றோரும் பரம் பொருளைத் தாயாகவும், தகப்பனாகவும், காதலனாகவும் பல்வேறு பாவனைகளில் பாடியுள்ளனர். அண்மைக் காலத்தில் வாழ்ந்த பாரதியாரும் கண்ணனைத் தன் தோழனாக, தாயாக, தந்தையாக, சேவகனாக, அரசனாக, சீடனாக, சற்குருவாக, குழந்தையாக, விளையாட்டுப் பிள்ளையாக, காதலனாக, காதலியாக, குலதெய்வமாகப் பல்வேறு பாவனைகளில் பாடியுள்ளார்.

இவற்றுள் கடவுளை நாயகனாகவும், தன்னை நாயகியாகவும், பாவித்து வழிபட்டு இசைபாடி, இறைவனுடன் ஒன்றி இருக்கும் பக்தி, "மதுரபக்தி" எனப்படுகிறது. ரோமன் கத்தொலிக்க மதத்திலும் அடியார் வர்க்கத்தை நாயகியாகவும், கிறிஸ்துவை நாயகனாகவும் பாவித்து எழுதிய பாடல்கள் பல உள்ளன.

பாகவதத்தில் "கோபிகா கீதம்" எனப்படும் பகுதி மதுர பாவத்தில் எழுதப்பட்டது ஆகும். அது கண்ணனைப் பிரிந்த கோபிகைகள் அடைந்த மன வருத்தத்தை விவரிக்கும் பகுதியாக உள்ளது.

பக்தை மீராபாய் உலகத்தில் சீவன் அனைத்தும் பெண்கள் என்றும், பகவான் ஒருவனே ஆண் என்றும் பாவித்து பக்தி செய்துள்ளார். ஜெயதேவர் தனது "கீத கோவிந்தத்திலும்" இந்த மதுர பக்தியை வெளியிட்டுள்ளார். ஆண்டாள், ஆழ்வார்கள் மதுரபக்திப் பிரபந்தங்களைப் பாடியுள்ளார்கள். மாணிக்கவாசகரும் தனது பாசுரங்களில் சிவபெருமான் மீது கொண்ட காதலியின் பேச்சாக வெளியிட்டுள்ளார்.

இறைவன் மேல் உண்டாகும் பக்தி முதலில் நமது விருப்பங்கள் நிறைவேறத் தடையாக இருப்பவற்றை போக்குகின்றது. பிறகு விருப்பங்களை நிறைவேற்றித் தருகிறது. இந்த நிகழ்வில் இறைவன் ஓர் உழவனைப் போல் செய்படுகின்றான். உழவன் எடுத்த எடுப்பில் விதைத்து விடுவதில்லை. முதலில் நிலத்தில் உள்ள கற்கள் முட்களை வேண்டாதச் செடிகளை அகற்றி நிலத்தைச் சீர் செய்கிறான். பிறகு உழுது ஆறப் போடுகிறான். நீர் பாய்ச்சி விதைக்கிறான். அதேபோலவே இறைவனும் ஜீவனின் தீவினைகளைத் தீர்த்து விட்டு நல்வினைகளைச் செய்ய வைத்து அதில் பக்தியை உண்டாக்கி நலங்களையம் தருகிறான்.

பக்தி பொதுவாக இரண்டு வகைப்படும்.

பரபக்தி என்பது கடவுளுக்காகவே கடவுளைக் காதலிப்பது. கடவுளைத் தவிர ஒன்றையும் வேண்டாமல் இருப்பது. கடவுளின் ஆனந்தம் கருதியே எதையும் செய்தல். ஒவ்வொன்றையும் கடவுளுக்குப் பிடிக்குமா என்று ஆராய்ந்தே செய்தல். இயக்கத்திலும், பரத்திலும் ஜீவனுடைய வாழ்க்கை பரமனின் ஆனந்தத்திற்காகவே என்று இருப்பது. ஒரே கடவுளாக பரமாத்மாவையே வழிபடுவது. பரமாத்மாவையும் ஒரே நோக்கமாகவேத் தொழுவது.

கடவுளைப் பணம், பதவி, புகழ் முதலிய உலகப் பொருள்கள் வேண்டி வணங்குகிறார்கள் பலர். சிலர் செர்க்கம் போன்ற மறுமை நலம் வேண்டி வணங்குகின்றனர். வேறு மிகச்சிலரே அவரை அடைய வேண்டிய மட்டும் பக்திப் புரிகின்றனர். இந்த மூன்றாம் வகை பக்தியே அனன்யப் பக்தி அல்லது பரபக்தி எனப்படும்.

இந்த பக்தி உள்ளவர் மூவுலகத் தலைமை சுகம் கிடைப்பதாயினும் மனம் சலனம் அடைய மாட்டார்கள். உலகைப் பற்றிய எந்தக் கவலையும் இவர்களுக்கு இருக்காது. பக்தி என்பது கடவுளிடம் மனம் ஈடுபடுவது. இது ஐந்துவித பாவனைகளில் செய்யப்படுகிறது.

1. கடவுளைக் கடவுளாகவே கருதித் தன்னைப் பக்தனாக வைத்து ஈடுபடுதல். இது சாந்தபாவம் எனப்படும்.
2. கடவுளை ஆண்டவனாகவும் தன்னை அடிமையாகவும்; எண்ணிப் பக்தியில் ஈடுபடுதல் தாஸ்யபாவம் எனப்படும்.
3. இறைவனை உயிருக்குயிராய்ப் பழகும் தோழனாக கருதி பக்தி செய்வது சக்கியபாவம் எனப்படும்.
4. இறைவனைப் பிள்ளையாகப் பாவித்து (தந்தையாகவும் பாவிக்கலாம் பக்தி செய்வது வாத்சல்ய பாவம் எனப்படும்.

5. இறைவனையே காதல் தலைவனாக வைத்து அவனுடைய காதலியாகத் தம்மைப் பாவித்து பக்தியில் ஈடுபடுவது, இதற்கு நாயகி பாவம் அல்லது மதுர பாவம் என்று பெயர்.

இவ்விதங்களில் இறைவனையே எண்ணி அவனுடன் அந்தந்த நிலைகளில் உறவு உள்ளவராகக் கருதி பக்தியில் ஈடுபடுவது மிக எளிய மனோதத்துவம் பொதிந்த வழி ஆகும்.

"மதுரம்" என்ற சொல்லுக்கு "இனிமை" என்பது பொருள். மதுரபக்தி - இனிமையான பக்தி. இறைவனுக்கும் ஆத்மாவுக்கும் இடையே ஒன்பது விதமான சம்பந்தங்கள் சாத்திரங்களில் குறிப்பிடப்படுகின்றன. அவற்றுள் முதன்மையானது உறவு "நாயக – நாயகி" உறவாகும். இந்த உறவுமுறை இயல்பானது, இனிமையானது, பேரின்பமானது. எனவே இறைவனை நாயகனாகவும், ஆத்மாவான தன்னை நாயகியாகவும் பாவித்து இறைவனை உடனே அடையத் துடிக்கும் அந்தப் பக்தி நிலை மதுரபக்திப் பாவம் எனச் சாத்திரங்களில் குறிப்பிடப்படுகிறது.

பரத ஆடலில் நட்டவனாரின் பங்களிப்பு

சத்தியப்பிரியா கஜேந்திரன்
சிரேஷ்டவிரிவுரையாளர்,
நடனத்துறை, யாழ்ப்பாணப்பல்கலைக்கழகம்.

அறம், பொருள், இன்பம், வீடு ஆகிய நான்கினையும் தரும் கலையாகப் பரத ஆடற்கலை விளங்குகின்றது. தெய்வீகத் தன்மையை அள்ளித்தருகின்ற இக்கலை இன்று வளர்நிலைக் கண்டுள்ளது. குரு, சிஷ்ய கற்பித்தல் முறையைத் தன்னுள் உள்வாங்கி, சாஸ்திரிய முறைக்கலையைப் பல கலைஞர்களை பரத ஆடற்கலை உருவாக்கியுள்ளது. இடையறாகற்றல் செயற்பாட்டினால் இக்கலைத் தொடர்ந்தும் வளர்ச்சியடைந்து வருகின்றது. இந்தப் பரத ஆடலில் நட்டுவனாரின் பங்கு இன்றியமையாததாக உள்ளது. பரத ஆடலுக்குக் குரு எவ்வளவு முக்கியமானவரோ அதேபோல நட்டுவாங்கத்திற்கும் குரு இன்றியமையாதவர் ஆகின்றார். குருவில்லாவித்தை பாழ் எனும் முதுமொழி இவ் விருகலைக்கும்ப் பொருந்தியப்போகிறது. சொல்லும் செயலும் இணைந்தால் சுகம் கிடைக்கும் என்றால் அதை நட்டுவாங்கம் தருகின்றது. நாவில் பிறக்கும் சொற்கட்டிற்கும், கைகளால் இயக்கும் தாளக் கட்டிற்கும் ஏற்ப கிடைக்கின்ற ஒலிவடிவமே நட்டுவாங்கம். இதை இயக்குபவர் நட்டுவனார். இது கேட்பவர்க்கு இன்ப ஒலியாக அன்றிலிருந்து இன்றுவரை ஆடும் கலைஞர்களை ஆடவைக்கும் கருவியாகப் பரிணாமம் கொண்டு விளங்குகின்றது. இப்பணியை ஆற்றுகின்ற நட்டுவனார் பரத ஆடலில் முக்கியம் பெறுகின்றார். ஆக இவ்விருகலைகளும் எவ்வாறு ஒன்றியைந்திருக்கின்றன என்பதைக் கண்டறிய விளையும் இந்த ஆய்வு எதிர்கால ஆய்வாளர்களுக்கும் ஏனையவர்களுக்கும் பயனுடையதாய் அமையும்.

பரத ஆடல்

பரத ஆடல் தமிழகத்தைச் சார்ந்து தோற்றம் பெற்றது. பரதம் என்னும் சொல் 'பர' என்னும் வேர்ச்சொல்லிலிருந்து பிறந்தது. பர என்றால் விரிதல், பரத்தல், பரவல், அண்ட என்பதைக் குறிக்கிறது. பர+த்+அம் என்பது பரதம் என்பதைக்குறிக்கிறது. பரந்து

ஆடுதலை பரதம் எனச் சிலப்பதிகாரம் கூறுகின்றது. சிலப்பதிகாலக் கடலாடுகாதையில் பரதமகளிருடன் ஆடவர் நீர்விளையாடி மகிழ்ந்திருந்தனர் என்று சொல்லப்படுகின்றது. பரத மகளிர் ஆடுகளப் பெண்களாகச் சித்திரிக்கப்படுகின்றனர். எனவே பரதம் என்பது தமிழர் நடனத்தைக் குறிக்கிறது எனக் கருதலாம்.

மேலும் பரதரின நாட்டிய சாஸ்திர விதிமுறைகளைக் கடைப்பிடிப்பதாலும் பாவ, ராக, தாளம் போன்றவற்றின் முதல் எழுத்துக்கள் சேர்வதாலும் பரத என்ற சொல் தோன்றியிருக்கலாம். பரத ஆடல் ஆரம்பத்தில் சதிர், சின்னமேளம், தேவதாசிஆடல், கூத்து என்றெல்லாம் அழைக்கப்பட்டது. சிறப்புற்றிருந்த இக்கலை இடைப்பட்டகாலத்தில் வீழ்நிலைகண்டது. இக்கலைக்குப் புத்துயிர்அளித்து அதனை மீட்டெடுத்துப் பரதநாட்டியம் என்ற பெயருடன் கையளித்தவர் ஸ்ரீமதிருக்மணிதேவி அருண்டேல். இவரின் இத்தகைச் சேவையினால் இன்று இக்கலைப் பெரு விருட்சமாகி உலகெங்கும் கிளை பரப்பி நிற்கிறது. பல்கலைக்கழகங்களில் சிறப்புக்கலையாகக் கற்பிக்கப்பட்டு வரும் இக்கலையில் அதிகமான கலைஞர்கள் கலாநிதிப் பட்டம் பெற்றுத்தம்மை பரத ஆடல் மூலம் நிலை நிறுத்திக் கொண்டுள்ளனர்.

நட்டுவாங்கம்

‘நட்’ என்றது வடமொழியில் நடனத்தைக் குறிக்கின்றது. நடனத்தை வழி நடத்துவதற்கு நட்டுவாங்கம் உறுதுணை புரிகின்றது. தாளம் தட்டி நடனத்தை நடத்துவதால் இக்கலை நட்+அங்கம்=நட்டுவாங்கம் என அழைக்கப்படுகின்றது. ஆடல் முறைகளில் நட்டுவாங்கம் செய்கின்ற முறை முக்கியத்துவம் பெற்றுள்ளது. நட்டுவாங்கத்தின் சிறப்பு நடன வகைத்தாளம் தட்டுவதிலும், கொன்னக்கோல் முறையில் ஜதிகளைச் சேர்ப்பதில் தங்கியுள்ளது. இசையோடு கலந்த பாடல், பாடலுக்குப் பொருத்தமான அபிநயம், ஸ்வரங்களிற்குச் செய்யப்படும் அடவுகள், பாடல், ஸ்வரமின்றி கொன்னக்கோல் முறையில் சொல்லப்படும் ஜதிகளுடன் இணைந்து வருகின்ற அங்க அசைவுகள் போன்றவற்றை ஆதாரப் பிரமாணத்தில் நிறுத்தி பார்ப்போரை ஒன்றிவிடச் செய்கின்றக் கலையே நட்டுவாங்கம். மேலும் அடவுகளிற்கு ஏற்ற வகையில் மிருதங்கத்துடன் இணைந்து தட்டி, வாசித்து ஒன்றிற்கொன்று மிகையாகாமல் செய்கின்ற நட்டுவாங்கம் சிறந்த நட்டுவாங்கமாகக் கருதப்படுகின்றது. இசை, நடனம், இரண்டினையும் தாளத்தால் கட்டுப்படுத்தி இணைக்கும் பாலமாக நட்டுவாங்கம் விளங்குகின்றது. இந்த நட்டுவாங்கத்தைக்கை யாள்பவர் நட்டுவனார் என அழைக்கப்படுவர்.

நட்டுவனார்

நாட்டிய கலையில் இருப்பவர்கள் நடனக்கலைஞர்கள், நடன அமைப்பாளர்கள், நட்டுவனார்கள், நாட்டிய ஆசான் போன்றப் பணிகளை ஆற்றுகின்றனர். இதில் நட்டுவனார் நாட்டியம் செய்யும்போது ஜதிகளைச் சொல்லி நட்டுவாங்கம் செய்யும் செயலை ஆற்றுகின்றனர். இவர்கள் பெரும்பாலும் நாட்டியம் தெரிந்தவர்களாகவே காணப்படுகின்றனர். தாளஞானம், தாளக் கணக்குகளில் வல்லவர்களாக உள்ளவர்கள். நட்டுவனார்களாக இருக்கத் தகுதியுடையவராகிறார்கள். மஹாபரத சூடாமணி, நட்டுவனார்ஸ்தானம், பாதசாரி,

மண்டலங்களின் அளவு, பாவம், கரணம், நாட்டம், அங்ககாரம் போன்றவற்றில் நல்லஅறிவு, சாளவ, சங்கீர்ண தாளபேதங்களில் அறிவு, துளைக்கருவி, நரம்புக்கருவி, கஞ்சக்கருவி ஆகியவற்றில் அறிவும், தாளம் மிகுந்த தசாங்கத்தின் செய்கையாலான நடன பேதங்களின் தெளிவு பெற்று அதனைத்தானே செய்யும் திறனும் கொண்டவனாக இருக்க வேண்டும் என்று குறிப்பிடுகின்றது. நட்டுவனார்கள் நாட்டியம் ஆடுகின்ற நடராஜப் பெருமானுக்கு இணையாக மதிக்கப்படுவதால் இவர்கள் ஒழுக்கம, கல்வி, கலை ஆகிய அனைத்திலும் முன்மாதிரியாக இருத்தல் அவசியமானது.

பரத ஆடலில் நட்டுவனாரின் பங்களிப்பு

பரத ஆடலில் நட்டுவாங்கம் இன்றியமையாததாகக் காணப்படுகின்றது. பரத ஆடலைக் கற்றுக்கொள்ளும் ஒவ்வொருவரும் தமது குருவிடம் நாட்டிய இலக்கணங்களையும் நடன அடவுகளையும் தாளக்கணக்குகளையும் கற்றுக் கொள்ள வேண்டும். இவை நட்டுவாங்கம் செய்வதற்கும் சிறந்த ஆசிரியராகவருவதற்கும் உறுதுணை புரியும். "கொட்டின்றிக்கூத்தில்லை" என்பது நடன வழக்கிலுள்ளப் பழமொழி கொட்டு, கூத்து என்பது தாளத்துடன் வரும் நட்டுவாங்கத்தையும் நிருத்தம், நிருத்தியத்துடன் வரும் நாட்டியத்தையும் குறித்து நிற்கிறது. நட்டுவாங்கத்தில் இருதாளங்கள் காணப்படும். இதில் பரத ஆடல் அசைவுகளிற்கேற்ப வல்லின, மெல்லின ஒலிகள் எழுப்பப்படும். இரும்பினால் ஆனதாளத்தை இடதுகையில் வைத்துக்கொள்வர். இதன்விட்டம் 2" முதல் 3" அங்குலமாக இருக்கும். நடுவில் ஆழமான குழியையுடைய இத்தாளத்துடன் வெண்கலத்தினால் செய்யப்பட்ட மற்றொரு தாளத்தை வலக்கையால் பிடித்து தட்டி ஒலிக்கப்படும் தட்டு ஆடல் அசைவுகளிற்கு ஏற்ப பயன்படுத்தப்படும். இங்கு நட்டுவனாரின் ஆளுமை நட்டுவாங்கத்தை மேன்மைப்படுத்தி நிற்கும்.

பரத ஆடலில் பல்வேறு வகையான அடவுகளும் உருப்படிகளும் காணப்படுகின்றன. இந்த உருப்படிகளுக்கு எவ்வாறு நட்டுவாங்கம் செய்யவேண்டும் என்பதை நாம் கற்றுக் கொண்டதை வைத்துச் சிந்தித்துச் செயலாற்ற வேண்டும். முறைப்படி கற்றுக்கொண்ட ஆடலும் நட்டுவாங்கமுமே சிறந்த படைப்பு வெளிவர உறுதுணை செய்யும். ஆடல்ந ட்டுவாங்கம்இரண்டும்தொடர்பயிற்சியினால்பூரணமடையும். இவை இரண்டும் சரிவரச் செயற்பட்டால் அந்த நிகழ்வு அல்லது உருப்படி சிறப்படையும். நர்த்தகியின் சிந்தனை நட்டுவனாரின் தாள ஜதியின் மூலம் பிரதிபலிக்கும்போது நட்டுவாங்கத்தின் செல்வாக்கு உணரப்படும். இதன் மூலம் நட்டுவனாரின் முக்கியத்துவம், சிறப்புகள் வெளிக்கொணரப்படும்.

உருப்படிகளை எடுத்துக் கொண்டால் பாடலின் வேகத்தில் பஞ்சஜாதிகளோடிணைந்த ஜதிகளைத் தாளத்தில் குறிப்பிட்ட இடத்தில் ஆரம்பிதது தாளத்தின் சமத்திற்கோ, கணக்கிட்ட இடத்தில் சரியாக முடியுமாயின் அது சிறப்பாக அமையும். உதாரணமாக, ஒரு வர்ணஜதியை எடுத்துக் கொண்டால், அந்த ஜதியின் வல்லின மெல்லின ஆடல் அமைப்பிற்கேற்ப மேற்குறித்த வகையில் நட்டுவனால் நட்டுவாங்கம் செய்யும்போது அதன் பெறுமானம் மிகையாகவிருக்கும். மேலும் தாளஅட்ஷரத்தின் மாத்திரையில் ஜதி, அடவு, ஸ்வரம் போன்றவற்றைக் கணக்குப்பிசகாமல் செய்வதற்கு நட்டுவாங்கம் உறுதுணை புரிகின்றது. ஜதிகளை ஏற்ற இறக்கத்தோடு சொல்லிய பின்னர் பாடலோடு மீண்டும்

இணைந்து கொள்ள நட்டுவனாருக்கு நட்டுவாங்கம் இன்றியமையாததாகின்றது.

பாத அசைவுகள் வல்லினமாக அமைந்திருக்கும் போது நட்டுவாங்கத்தில் வல்லின ஒலியை எழுப்புதல் சிறப்பானது. மெல்லின ஒலிகள் மெல்லின அடவுகளிற்கும் பாடல் அபிநயங்களுக்கும் ஒத்துப்போகும் உருப்படிகளை ஆடிக்கொண்டிருக்கும் போது நர்த்தகி ஆடல் அசைவுகளை மறந்துவிட்டால் அதனை நட்டுவாங்க ஒலியின் மூலம் வேறுபடுத்திக்காட்டி உணர்த்தி நட்டுவனார்விட்ட இடத்திலிருந்து நர்த்தகிதொட்டுச் செல்ல உதவுவார். அனேகமாக நிருத்த உருப்படிகளில் வல்லினமான தட்டுக்கள் முதலிடம் பெறும். எனினும் மெல்லின ஒலிகளும் இணைந்து வரும்போது கேட்பதற்கு இனிமையான அமையும் நட்டுவனாரின் கற்பனைத்திறன் சிறந்த நிகழ்விற்கு வழிகோலி நிற்கின்றது. தொனியான குரலில் ஜதிகளைச் சொல்லி கம்பீரமாக அமர்ந்திருந்து நட்டுவாங்கம் செய்யும் பாங்கு நட்டுவனாருக்குரிய தனிச்சிறப்பாகும். ஜதி உச்சரிப்பின் வேகத்திற்கேற்ப ஆடலை நிலைநிறுத்தி ஆற்றுகைப்படுத்த நட்டுவனாரின் பங்களிப்பு இன்றியமையாதது. பரத ஆடலின் சிறப்புகள் அனேகமாக நட்டுவனாரின் சிறந்த சேவையிலே தங்கி நிற்கின்றது.

பரத ஆடலில் ஜதிகளை உச்சரிக்கும் முறைகள் சிறப்புப் பெறுகின்றன. ஆண், பெண் நட்டுவனார்கள் தமது திறமையை வெளிக்காட்டும் இடமாக தஜதிகள் அமைந்துவிடுகின்றன. பெண் நட்டுவனார்கள் தமது தொனியைக்கூட்டி ஜதிகளைச் சொல்லும்போது அது கேட்பதற்குக்கு கம்பீரமாக நர்த்தகிஆடலை மேம்படுத்திநிற்கும். பாட்டிற்கு சுருதியோடு ஜதிகளைச் சொல்லும் போதுஜதிகள் இனிமை பெறுகின்றன. ஜதிகளைச் சொல்வதற்கு முன் என்னென்ன எழுத்துக்கள் ஜதியிலுள்ளன என்பதை நட்டுவனார் அறிந்து கொள்ளவேண்டும். மேலும் தாம் பயன்படுத்திக் கொள்ளப்போகும் பக்கவாத்தியங்களிற்கேற்ப ஜதிகளை அமைத்துச் சொல்வதும் நட்டுவனாரின் தனிச்சிறப்பாகும். இவற்றைச் சரியாகக் கடைப்பிடித்துச் செல்வதால் பரத ஆடல் நிகழ்வுகள் நிலைப்பட்டுக் கொள்கின்றன.

பரத ஆடல் உருப்படிகள் நட்டுவனாரினால் தமக்குரிய சிறப்பைப் பெற்றுக் கொள்கின்றன. ஜதிஸ்வரத்தில் வரும் சுத்தநிருத்தம் இதன் இலக்கணத்தைப்பறைச் சாற்றிநிற்கும். இதனை நட்டுவனார் சிறப்பாகச் சொல்லி நட்டுவாங்கம் செய்வதால் தொடர்ந்துவரும் கோர்வைகளும் சரிவரக் கொண்டு செல்லப்படும். இதனால் இந்த உருப்படியின் சிறப்பிற்கு நட்டுவனார் இன்றியமையாத வராகின்றார். இதேபோல சப்தத்தில் வரும் ஜதிகளும் நட்டுவனாரால் கையாளப்படும்போது இந்த உருப்படியும் சிறப்பாக அமைந்துவிடுகிறது. பரத ஆடலில் வர்ணம் முக்கிய இடம் வகிக்கின்றது. இதில் வரும் முதல் ஜதிவிளம்ப, மத்திம, துரிதகாலங்களில் அமைக்கப்பட்டிருக்கும். இதனை உரிய காலப்பிரமாணத்தில் கொண்டுச் செல்லும் பொறுப்பு நட்டுவனாருக்குரியது. இதில் வரும் அனைத்து ஜதிகளும் சாகித்தியங்களில் வரும் தட்டு மெட்டுக்களும் தாளக் கணக்குகளோடு அமைந்திருக்கும். அவற்றைச் சரியாகக் கையாள்வதால் இந்த உருப்படி சிறப்பாக அமைந்துவிடும். இதைச் சரிவரச் செய்து உருப்படிகளைப் பூரணப்படுத்தும் பொறுப்பு நட்டுவனார்களுக்குரியதாகும். நட்டுவாங்கம் இன்றி பரத ஆடல் இல்லை என்று சொல்லுமளவிற்கு இங்கு நட்டுவாங்கம் பெரிதும் பயன்படுத்தப்படுகின்றது. அந்த வகையில் இந்தநட்டு வாங்கத்தை இயக்கும் நட்டுவனார் பரத ஆடலில் முக்கியமானவராகக் கருதப்படுகின்றார். உருப்படிகள் போலவே

நாட்டிய நாடகங்களிலும் நட்டுவனார் செல்வாக்குச் செலுத்துகின்றார். காத்திரமான பெறுபேறுகளைப் பெற்றுக்கொள்வதில் நட்டுவனாரின் பெறுமானம் முக்கியமான தாகக்கருதப்படுகின்றது. பதம் போன்ற உருப்படிகளுக்கு நட்டுவாங்கம் செய்யும்போது தாளப்பிரமாணம் சர்வலகுவில் அமையுமாறு காத்துக் கொள்ளல் நட்டுவனாரின் கடமையாகும். தாண்டவம் போன்ற ஆடலில்வரும் ஜதிகள் நீண்டவையாக அமையும். சார்வை அமைப்புக்களோடு வரும் இந்த ஆடலும் நட்டுவனாரின் நட்டுவாங்கத்தினால் தான் மேலோங்கிநிற்கும்.

நிறைவுரை

பரத ஆடலில் நட்டுவாங்கம் இன்றியமையாத இடத்தினைப் பெற்றுத்திகழ் கீன்றன. அந்தவகையில் இந்த நட்டுவாங்கத்தை முன்னெடுத்துச்செல்லும் நட்டுவனாரின் பங்களிப்பு இன்றியமையாததாக உள்ளது. பரத ஆடல் உருப்படிகளைக் கடிவாளமிட்டு முன்நகர்த்திச் செல்வதில் நட்டுவனார் பெரும்பங்கு வகிக்கின்றார். இவரின் அர்ப்பணிப் புடனான சேவையினால் பரத ஆடல் சிறப்படைந்து இன்று தனக்கென தனிமுத்திரைப் பதித்துக்கொண்டுள்ளது. ஆக பரத ஆடலின் சிறப்பிற்கு நட்டுவனாரின் காத்திரமானச் சேவை இன்றியமையாததாகவுள்ளது.

இலங்கையின் பரதநாட்டிய வரலாற்றில் கலாபூசணம் யசோதரா விவேகானந்தன் அவர்களின் தடங்கள்

றஜிதா ராகவன்
சிரேஷ்ட விரிவுரையாளர்,
நடனத்துறை, யாழ்ப்பாண பல்கலைக்கழகம், இலங்கை.

ஆய்வுச் சுருக்கம்

இலங்கையின் வடபால் அமைந்துள்ள யாழ்ப்பாணமானது கல்வியிலும் கலையிலும் தனக்கான தனித்துவமான அடையாளத்தையும் பண்பாட்டு விழுமியத்தையும் கொண்டு விளங்குகின்றமை கண்கூடு. பல்வகைப்பட்ட கலைகளையும் பொக்கிசமாக தன்னுள்ளே கொண்டுள்ள யாழ்ப்பாணத்தில் பரதநாட்டியத்திற்கும் தனித்துவ அடையாளம் உண்டு. இப் பரதநாட்டிய வரலாற்றுத் தடத்திலே அதன் உயர்வுக்காய் முன்நின்று உழைத்தவர்கள் பலர். அவர்களில் யாழ்ப்பாணத்தின் தென்மராட்சிப் பகுதியினை பிறப்பிடமாகக் கொண்டு பரதநாட்டியத்தின் மீதுள்ள ஆர்வத்தினால் அதனைக் கற்றுத் தேர்ந்து தனக்கான ஓர் அடையாளத்தினை ஏற்படுத்தியவர்களுள் கலாபூசணம் யசோதரா விவேகானந்தன் அவர்களும் ஒருவராவார்.

இவ்வாய்வானது "ஈழத்து பரதநாட்டிய வரலாற்றில் கலாபூசணம் யசோதரா விவேகானந்தன் அவர்களின் தடங்கள்" எனும் ஆய்வுத் தலைப்பினைக் கொண்டு விளங்குகின்றது. 'இலங்கையில் பரதநாட்டியத்திற்கான வரலாற்றுத் தடத்தில் கலாபூசணம் யசோதரா விவேகானந்தன் அவர்களுக்கு குறிப்பிடத்தக்க பங்குண்டு' எனும் கருதுகோளை முன்வைத்து இவ் ஆய்வானது முன்நகர்த்தப்படுகின்றது. ஆய்வின் பிரதான நோக்கமாக

கலாபூசணம் யசோதரா விவேகானந்தன் அவர்கள் இலங்கையில் பரதநாட்டியமானது வலுப்பெற ஆற்றிய பங்களிப்புக்களையும் பணியினையும் கண்டறிவதை நோக்காகக் கொண்டுள்ளது. மேலும் இவ் ஆய்விற்கான முதன்மை மூலமாக நேர்காணலும் துணை மூலமாக பத்திரிகை செய்திகள், சஞ்சிகைகள், நூல்கள் போன்றவற்றிலிருந்து பெறப்பட்ட தகவல்களும் காணப்படுகின்றது.

பிறப்பும் பின்னணியும்

யாழ்ப்பாணம் தென்மராட்சிப் பகுதியில் 1956 இல் சபாரத்தினம் கனகாம்பிகை அவர்களுக்கு இரட்டைப் பெண் குழந்தைகளில் ஒருவராக யசோதரா அவர்கள் பிறந்தார். 'திலகம்' என அன்பாக எல்லாராலும் அழைக்கப்படும் இவரது தாயாரான கனகாம்பிகை அம்மையார் அவர்கள் கர்நாடக சங்கீதம், வயலின், ஹாமோனியம் போன்ற துறைகளில் மிகுந்த ஈடுபாடு கொண்டவர். கலைத்துறையில் தாயாருக்கு இருந்த ஈடுபாடானது அக்காலத்திலேயே தனதுப் பெண் குழந்தைகளுக்கு பரதநாட்டியத்தைக் கற்பிக்க தூண்டுதலாகக் காணப்பட்டது. இவர் தன் இரட்டைக் குழந்தைகளான வசுந்தரா, யசோதரா அவர்களுக்கு பரதநாட்டியத்தை முறைப்படி பயிற்றுவித்தார். தந்தையாரின் தொழிலின் நிமித்தம் குடும்பமாக வெௌவேறு இடங்களுக்குச் சென்று வசித்திருந்தாலும் பரதநாட்டியத்தைக் கற்றுக்கொள்வதை விட்டுவிடாது ஆர்வத்துடனும் அக்கறையுடனும் அர்ப்பணிப்புடனும் தொடர்ந்துக் கற்றுக் கொண்டார்கள். கலாபூசணம் யசோதரா விவேகானந்தன் அவர்களது சகோதரிகளும் பரதநாட்டிய துறைசார் பங்களிப்புக்களை இன்றுவரை மேற்கொண்டிருப்பினும் ஆய்வுத் தலைப்புக்கிணங்க யசோதரா விவேகானந்தன் அவர்களின் கலைப்பயணம் பற்றியே இங்கு நோக்கப்படுகின்றது.

கலையுலக உள்நுழைவு

கலாபூசணம் யசோதரா விவேகானந்தன் அவர்கள் தனது ஐந்தாவது வயதிலேயே அபிநயஅரசி பாலசரஸ்வதி அம்மையாரின் நேரடி மாணவியான கனகேஸ்வரி சங்கரப்பிள்ளை அவர்களை தனது முதற் குருவாகக் கொண்டு திருகோணமலையில் தனது கலைப்பயணத்தை ஆரம்பித்தார்.

அடுத்து கொக்குவில் 'ப்ருகஹதீஸ்வர' நாட்டியாலய அதிபரும் அமரர் நீலா சத்தியலிங்கத்தின் மாணவியுமான பவானி இராஜசிங்கம் அவர்களைக் குருவாகக் கொண்டு பரதநாட்டியத்தை வரன்முறையாகக் கற்று 1970 இல் தனது பதினான்காவது வயதினில் பருத்தித்துறை வட இந்து மகளிர் கல்லூரி மண்டபத்தில் தனது சகோதரியுடன் அரங்கேற்றம் கண்டார். அத்துடன் ஏராளமான அரங்க அளிக்கைகளையும் அக்காலத்தில் வழங்கி இருந்தார்.

தொடர்ந்து 1974ம் ஆண்டு யாழ்ப்பாணத்தில் பரதநாட்டிய கற்கை நெறிக்குத் தனித்துவமான இராமநாதன் நுண்கலைக்கழகத்தில் நாட்டியக்கலைமணி (டிப்ளோமா) பட்டத்திற்கான கற்கைநெறி ஆரம்பிக்கப்பட்ட முதலாவது அணியிலேயே இணைந்து நான்கு ஆண்டுகள் பரதநாட்டியத்தைக் ஆர்வத்துடன் கற்று நாட்டியக்கலைமணிப் பட்டத்தினை

பெற்றுக் கொண்டார். இங்குக் கற்ற நான்கு வருடகாலப்பகுதியிலும் நாட்டியாச்சார்யா செல்வி சாந்தா பொன்னுத்துரை அம்மையார் அவர்களிடம் கலசேத்திரா பாணியிலான நுட்பங்களை நன்கு கற்றுத்தேர்ந்தார்.

கலைப்பணியின் ஆரம்பமும் எதிர்கொண்ட சவால்களும்

கலாபூணசம் யசோதரா விவேகானந்தன் அவர்கள் யாழ்ப்பாண பல்கலைக்கழகத்தில் பரதநாட்டியத்திற்கான கற்கைநெறியினை பூர்த்திச் செய்தவுடன் தனக்கான நிரந்தர நியமனம் கிடைக்கும் வரை காத்திராது 1978இல் பருத்தித்துறை மெதடிஸ்த மகளிர் கல்லூரியிலும் தெல்லிப்பழை மகாஜனக் கல்லூரியிலும் தற்காலிக ஆசிரியராகத் தன்னை இணைத்துக் கொண்டு பரதநாட்டியத்திற்கானக் கலைப்பணியை ஆரம்பித்தார். இதற்கு முன்னதாக இராமநாதன் நுண்கலைக்கழகத்தில் பயின்று கொண்டிருக்கும் காலங்களில் தனதுப் பரதநாட்டியத்திற்கான கற்பித்தலை மேற்கொண்டிருந்தார் என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

அடுத்து பரதநாட்டியத்திற்கான நிரந்தர ஆசிரிய நியமனத்தினை 1982ல் கிளிநொச்சியில் முரசுமோட்டை முருகானந்தா வித்தியாலயத்தில் பெற்று பரதநாட்டியத்திற்கான ஆசிரிய சேவையில் தொடர்ந்து ஈடுபட்டார். ஆனால் இங்கு ஆரம்பத்தில் நடனப் பாடத்திற்கான வரவேற்போ, அங்கீகாரமோ கிடைக்கவில்லை. எனினும் மனம் தளராது விடாமுயற்சியுடனும் ஆர்வத்துடனும் செயலாற்றி பரதநாட்டியத்திற்கான விருப்பினை அச் சமூகத்தினிடையே ஏற்படுத்தினார். இதற்கு ஓர் உதாரணமாக தனது திலக நர்த்தனாலய மாணவர்களின் பரதநாட்டிய ஆற்றுகைகளை அங்கே கொண்டுசென்று நிகழ்தியமை இதனோடு பரதநாட்டியத்தை இரசிக்கும் சமூகத்தை உருவாக்கியமை போன்றவற்றைக் குறிப்பிடலாம். அம்மையார் அவர்கள் இது பற்றிக் குறிப்பிடுகையில் இந்நியமனம் தனக்குப் பெரும் சவாலாகவே காணப்பட்டது எனவும் 'பரதநாட்டியம் என்றால் விலகி ஓடும் மாணவர்களிடையே அதன் மேன்மையை புரியவைத்து கற்பிக்கவேண்டிய சூழல் தன்னை எதிர்கொண்டது' எனவும் குறிப்பிட்டுள்ளார். தொடர்ந்து கிளிநொச்சி புனிதத் தெரேசா மகா வித்தியாலயம், பளை மகா வித்தியாலயம், சாவகச்சேரி மகளிர் கல்லூரி போன்ற பாடசாலைகளில் பரதநாட்டிய ஆசிரியராகப் பணியாற்றிப் பரதநாட்டியத்திற்கான நாட்டத்தினையும் விருப்பினையும் அக் கால சமூகத்தில் ஏற்படுத்தினார்.

மேலும் 1990இல் முதன்முதல் தென்மராட்சி வலயத்தில் பரதநாட்டியத்திற்கான ஆசிரிய ஆலோசகராக பொறுப்பேற்ற இவர் 16 வருடங்கள் யாழ் மாவட்டத்தில் ஐந்து கல்வி வலயங்களிலும் ஆசிரிய ஆலோசகராகத் திறம்பட தனது சேவையினை நல்கினார். இதன்போது ஆசிரியர்களுக்கான நெறியான வழிகாட்டுதல்களையும் பல்வேறு கருத்தரங்குகளையும் திறம்பட நடத்தி பரதநாட்டியத்திற்கான நல்லதொரு ஆசிரிய சமூகத்தையும் உருவாக்கினார்.

திலக நர்த்தனாலய நிறுவுகையும் பணியும்

கலாபூசணம் யசோதரா விவேகானந்தன் அவர்களின் தாயார் 1974ஆம் ஆண்டு காலமானதைத் தொடர்ந்து தந்தையாரின் வழிகாட்டுதலில் தாயாரின் பெயரில்

'திலகநர்த்தனாலயம்' எனும் கலைக்கூடத்தை நிறுவி சகோதரிகளின் துணையுடன் தென்மராட்சி மண்ணில் கலைச்சேவையினை ஆரம்பித்தார். ஆரம்பத்தில் ஏழு மாணவர்களுடன் ஆரம்பிக்கப்பட்ட திலக நர்த்தனாலயமானது தனதுப் படிமுறை வளர்ச்சியினோடு நூற்றுக்கணக்கான கலைஞர்களை இவ் உலகிற்கு தந்துள்ளது. அவர்களில் பலர் நடன ஆசிரியர்களாகவும், ஆசிரிய ஆலோசகர்களாகவும், கலாசார உத்தியோகத்தர்களாகவும், விரிவுரையாளர்களாகவும் தமது கலைச் சேவையினை முன்னெடுத்துக் கொண்டிருக்கின்றார்கள். அதுமட்டுமன்றி புலம்பெயர் நாடுகளிலும் இவரது மாணவிகள் பரதநாட்டிய ஆற்றுகைகளை நிகழ்த்தியும் மாணவர்களுக்குக் கற்றுக் கொடுத்தும் தமதுக் கலைப்பணியினை செவ்வனே செய்து கொண்டிருக்கின்றனர்.

மேலும் திலகநர்த்தனாலயமானது தென்மராட்சியில் தனது கலைப்பணியினை செய்து கொண்டிருக்கும் காலங்களில் பல அரங்க நிகழ்வுகளை ஆற்றுகைப்படுத்தியுள்ளது. அந்தவகையில் ஒவ்வொரு வருட விஜயதசமியிலும் திலகநர்த்தனாலய மாணவர்கள் ஆற்றுகைகளை, அம்மையார் அவர்கள் ஓர் விழாவாக ஏற்பாடு செய்து அனைத்து மாணவர்களின் ஆற்றலுக்கும் களம் அமைத்துக் கொடுத்தார். மேலும் யுத்த சூழலினாலும் இடப்பெயர்வுகளினாலும் பொருளாதார நெருக்கடிகளாலும் அரங்கேற்றங்கள் இடம்பெறுவது குறைவாக காணப்பட்டாலும் இவரால் செய்யப்பட்ட அரங்கேற்றங்கள் சமூகத்தின் மத்தியில் நல்ல வரவேற்பையும் மாற்றத்தையும் ஏற்படுத்தின. இவர் தன்னால் செய்யப்பட்ட முதலாவது அரங்கேற்றத்தைப் பற்றி நினைவுகூருகையில், '1980ஆம் ஆண்டு தனது மாணவியான நயாநந்தினி அமிர்தலிங்கம் அவர்களின் அரங்கேற்றத்தில் தனது குருவான பவானி இராஜசிங்கம் அவர்களும், சாந்தா பொன்னுத்துரை அவர்களுமே தனது மாணவிக்கு சலங்கையினை அணிந்தார்கள்' என உணர்வுபூர்வமாக பக்கியுடன் நினைவுகூர்ந்தார்.

1974இல் தொடங்கப்பெற்று ஐம்பதாவது வருட பூர்த்தியை செய்துக் கொண்டிருக்கும் திலக நர்த்தனாலயமானது பல நூற்றுக்கணக்கான கலைஞர்களை உருவாக்கியது மட்டுமன்றி 100க்கும் மேற்பட்ட கலாவித்தகர்களையும், நுண்கலைப்பட்டதாரிகளையும் உருவாக்கியுள்ள பெருமையைக் கொண்டு விளங்குகின்றது.

இலங்கையில் மட்டுமன்றி 'நிலகநர்த்தனாலயம்' எனும் பெயரிலேயே ஜேர்மன், கனடா போன்ற நாடுகளில் அம்மையாரின் சகோதரிகளான திருமதி வசுந்தரா சிவசோதி அவர்களும், கலாவித்தகர் திருமதி சுமித்திரா பத்தலிங்கம் அவர்களும் பரதநாட்டிய கலைப்பணியினை ஆற்றிவருவது குறிப்பிடத்தக்கது.

பதுளையில் பரதநாட்டியத்திற்கான தடம்

2007ஆம் ஆண்டு நாட்டில் ஏற்பட்ட யுத்த சூழ்நிலையாலும் தனது பிள்ளைகளின் உயர்கல்விக்காகவும் மத்திய மலைநாட்டின் ஊவா மாகாணத்திலுள்ள பதுளைப் பிரதேசத்தில் தனது ஆசிரிய ஆலோசகர் பதவியை விடுத்து பதுளை தமிழ் மகளிர் வித்தியாலயத்தில் தன்னை ஆசிரியராக இணைத்துக் கொண்டார். அதுவரை காலமும் சினிமாப் பாடல்களுக்கு

பரதநாட்டியமாடும் சமூகத்தினரைக் கண்டு மிகவும் மனம் வருந்தினார். எனினும் அம் மக்களிடையே இயற்கையாகவே காணப்பட்டக் கலை ஆர்வத்தினையும் திறமையினையும் உணர்ந்து கொண்ட அம்மையார் அவர்கள் புதிய உத்வேகத்துடன் மீண்டும் செயலாற்றத் தொடங்கினார். இந்தவிசயம் தொடர்பாக பத்திரிகை பேட்டி ஒன்றில் குறிப்பிடுகையில் 'சினிமாப்பாடலுக்கு நடனமாடும் மாணவர்கள் மத்தியில் பக்திபூர்வமான இச்சாஸ்திரியக் கலையை எவ்வாறு முன்னெடுப்பது என்பது சிம்மசொப்பனமாக இருந்தது' எனக் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

பதுளையிலும் 2008இல் 'திலகநர்த்தனாலயம்' எனும் பெயரில் நிறுவகத்தை பிரத்யேகமாக ஏழு மாணவர்களுடன் மீண்டும் ஆரம்பித்து பரதநாட்டியம் பற்றிய விழிப்புணர்வை அம் மக்களிடையேயும் ஏற்படுத்தினார். மேலும் பரதநாட்டியம் பற்றிய இரசனையை தூண்டும் விதமாகவும், பதுளையில் திலகநர்த்தனாலயம் ஆரம்பிக்கப்பட்டு முதலாவது ஆண்டு நிறைவைக் கொண்டாடும் விதமாகவும் 2008இல் 'சலங்கைகள் சங்கமம்' எனும் பெயரில் பதுளை சைமன் பீரிஸ் ஞாபகார்த்த மண்டபத்தில் பரதநாட்டிய நிகழ்வினைப் பிரமாண்டமாக ஏற்பாடு செய்து நிகழ்த்தியிருந்தார். இந்நடனநிகழ்வில் 55 மாணவர்கள் பங்குகொண்டு தமது திறமையை வெயிப்படுத்தியிருந்தனர். இதனால் பரதநாட்டியத்தின்பால் ஆர்வம் கொண்ட பதுளை வாழ் மக்களும் தமது பிள்ளைகளுக்கும் பரதநாட்டியத்தை கற்பிக்க முன்வந்தனர். இதில் தமிழ் மொழி மூல மானவர்கள் மட்டுமன்றி, சிங்கள மொழி மூல மாணவர்களும் பரதநாட்டியம் கற்க முன்வந்தனர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

தொடர்ந்து 2010இல் 'நிருத்திய நிவேதனம்' எனும் பெயரில் இரண்டு நாள் கலை விழாவாக ஏற்பாடு செய்யப்பட்ட இந்நிகழ்வில் 75 மாணவர்கள் கலந்து கொண்டு ஆற்றுகை நிகழ்த்தியிருந்தனர். இவ்வாறாகப் பதுளையில் வருடாவருடம் கலைநிகழ்வுகளை நிகழ்த்தி தன்னிடம் கற்கும் அனைத்து மாணவர்களுக்கும் அரங்க ஆற்றுகையில் பங்குகொள்கின்ற சந்தர்ப்பத்தினை வழங்கி மாணவர்கள் தமது ஆளுமையினை விருத்திச் செய்ய துணை நின்றார். இதன் காரணமாக பரதநாட்டியத்தைக் கற்றுக்கொள்கின்ற மாணவர்களின் தொகை படிமுறையாக அதிகரித்துக் கொண்டே சென்றது.

மேலும் கலை நிகழ்வுகள் மட்டுமன்றி பதுளையில் இருந்த காலத்தில் இராஜேந்திரன் ஹர்சான், கீதப்பிரியா பாஸ்கரன், சத்யந்தனா பாஸ்கரன் எனும் சகோதரிகளின் அரங்கேற்ற நிகழ்வுகளையும் மிகச் சிறப்பான முறையில் நிகழ்த்தியிருந்தார். பதுளையில் இடம்பெற்ற கலைநிகழ்வுகள், அரங்கேற்றங்களுக்குப் பக்க இசை வழங்குவதற்காக அப்பிரதேசத்துக் கலைஞர்களுடன் யாழ்ப்பாணம், மட்டக்களப்பு போன்ற இடங்களிலிருந்தும் கலைஞர்களை வரவழைத்து நாட்டிய நிகழ்வுகளை மெருகூட்டியுள்ளார்.

மேலும் இதுவரைக் காலமும் பரதநாட்டியம் சம்பந்தப்பட்டப் போட்டிகளுக்குச் சென்றிராத பதுளைப் பிரதேச மாணவர்கள் தேசிய மட்டம் வரைச் சென்று முதலாம், இரண்டாம், மூன்றாம் இடம் என சாதனைகள் பல புரிய வழி அமைத்துள்ளார். பதுளையில் நடன ஆசிரியர்களாக சேவையாற்றிக் கொண்டிருந்த ஆசிரியர்களும் தமது மேலதிக பயிற்சிகளைப் பெற்றுக்கொள்ள பெரிதும் உதவியுள்ளார். வட இலங்கைச் சங்கீத சபையால்

நடாத்தப்பெறும் பரீட்சைக்கு பதுளையிலிருந்து கிட்டத்தட்ட 200 மாணவர்கள் வரைத் தோற்றியுள்ளனர். பதுளையில் 20க்கும் மேற்பட்ட மாணவர்களைக் கலாவித்தகர்களாகவும் பரதநாட்டியப் பட்டதாரிகளாகவும் உருவாக்கியுள்ளார்.

மேலும் தனது சொந்த இடமான யாழ்ப்பாணத்திற்கு வர எண்ணிய போது, பதுளையில் தான் ஆரம்பித்தக் கலைப்பணியை இடையில் கைவிடக்கூடாது எனும் உயரிய நோக்கில் காத்திருந்தார். அதாவது தன்னிடம் பயின்று, பின் யாழ் பல்கலைக்கழகத்தில் பட்டக் கல்வியை பூர்த்திச் செய்து திரும்பும் வரை காத்திருந்துத் தனது மாணவிகளானச் செல்வி அமிர்தலிங்கம் ஜனனி, செல்வி மாணிக்கம் கிருபாலினி ஆகிய இருவரிடமும் திலகநர்த்தனாலயத்தில் பயின்று கொண்டிருந்த 226 மாணவர்களையும் கையளித்து தனது ஆசிகளை நல்கி விடைபெற்றார். இம் மாணவர்களும் தமது குருவின் வழிகாட்டுதலுடன் இன்றுவரை தமது பணியினை செவ்வனே செய்து கொண்டிருக்கின்றார்கள். இவ்வாறாகப் பரதநாட்டியம் சம்பந்தமான ஆர்வத்தினை ஏற்படுத்தி அரங்க ஆற்றுகைகளை நிகழ்த்தியது மட்டுமன்றி, பதுளையில் ஆரோக்கியம் மிக்கதொரு கலைப் பரம்பரையினை உருவாக்கியப் பெருமையும் அம்மையார் அவர்களையே சாரும்.

ஆற்றுகைகளும் போட்டிகளும்

ஆரம்பத்தில் தெல்லிப்பளை மகாஜனக் கல்லூரியில் தற்காலிக நடனபாட ஆசிரியராக பணிபுரியும் போது, தேசியமட்டத் தமிழ்த்தினப் போட்டிகளில் பரதநாட்டியத்தில் இரண்டு முதலிடங்களைப் பெற்றமையானது 'தனது கலைச்சேவைக்குக் கிடைத்த முதல் வெற்றிப்படிகள்' எனக் கூறும் அம்மையார் அவர்கள் தொடர்ந்து வரும் காலப்பகுதிகளில் தனது மாணவர்களது திறமைகளை வெளிக்காட்டக் கூடியச் சந்தர்ப்பங்களைக் கண்டறிந்து, சிறந்த முறையில் அவர்களுக்குப் பயிற்றவித்து போட்டிகளுக்குத் தயார்ப்படுத்தி அனுப்பினார். தமிழ்த்தினப் போட்டி, சமஸ்தலங்காப் போட்டி போன்ற பல்வேறுப் போட்டிகளில் தனது மாணவர்களை பங்குகொள்ளச் செய்து அவர்களது திறமையை வெளிக்கொணர்ந்து வெற்றிகள் பல பெறச் செய்தார். இதற்கு உதாரணமொன்றைக் குறிப்பிட வேண்மென்றால் பதுளைத் தமிழ் மகாவித்தியாலயத்தில் ஆசிரியராகப் பணிபுரியும் காலத்தில் தேசிய மட்டத்தில் 37 பதக்கங்களைப் கல்லூரிக்கு பெற்றுத்தந்து பெருமை சேர்த்மையைக் குறிப்பிடலாம்.

மேலும் திலகநர்த்தனாலய பள்ளியினூடாக இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு ஒருமுறை நடாத்தப்படும் 'சலங்கைகள் சங்கமம்' மற்றும் ஒவ்வொரு வருட விஜயதசமியிலும் இடம்பெறும் நிகழ்வு என்பன திலகநர்த்னாலயத்தின் அனைத்து மாணவர்களும் சங்கமித்து ஆற்றுகைகளை மேற்கொள்ளும் பெரும் ஏற்பாட்டில் நிகழும் நிகழ்வுகளாக அமைந்து காணப்படுகின்றன. இதனைவிட அவ்வப்போது பல ஆற்றுகைகளையும் திலகநர்த்தனாலயம் நிகழ்த்தியுள்ளமையும் குறிப்பிடத்தக்கது.

அர்ப்பணிப்பும் ஆளுமையும்

கலாபூசணம் யசோதரா விவேகானந்தன் அவர்கள் பரதநாட்டியத்தை தனது உயிர் மூச்சாகக் கொண்டு இன்றுவரை வாழ்ந்து கொண்டிருப்பவர். பாடசாலையால்

வந்தவுடனேயே ஓய்வெடுக்காமலேயே தனது மாணவர்களுக்கான பிரத்யேகப் பரதநாட்டிய வகுப்புக்களை தொடங்கிவிடுவார் எனவும் அவரிடம் கற்ற 200க்கும் மேற்பட்ட மாணவர்களையும் தனித்தனிக் குழுவாகப் பிரித்து வாரத்தின் ஏழு நாட்களும் பரதநாட்டியத்திற்கான வகுப்புக்களை மகிழ்வுடன் எடுப்பார் எனவும் பதுளையில் தற்போது இவரது பணியினைத் தொடர்ந்து கொண்டிருக்கும் மாணவி குறிப்பிட்டுள்ளார். இவ்வாறான இவரது அர்ப்பணிப்பும் அயராத முயற்சியுமே இவர் கலையுலகில் சாதிப்பதற்கு ஏதுவாக அமைந்திருந்தது எனக் குறிப்பிடலாம்.

இவர் பரதநாட்டியத்தைக் கற்றுத் தரும் நல் ஆசானாக மட்டுமன்றி, ஆடலாக்கம் செய்பவராக, பாடல்களை இயற்றும் திறன் கொண்ட சாகித்தியகர்த்தவாக, நல்ல நட்டுவனாராக என பன்முக ஆளுமைத் திறன் கொண்டு விளங்கும் இவர், எண்ணற்ற நடன உருப்படிகளுக்கு நடன அமைப்பு செய்துள்ளார். அந்தவகையில் நோக்குமிடத்துப் பரதநாட்டிய கிரமமுறையிலமைந்த அலாரிப்பு, ஜதீஸ்வரங்கள், இராகமாலிகையில் அமைந்த சப்தங்கள், நடேச கௌத்துவம், பதவர்ணங்கள், பதங்கள், கீர்த்தனங்கள், தில்லானாக்கள் என அனேக உருப்படிகளுக்கு ஆடலமைப்புச் செய்துள்ளார்.

இதனைவிட புஸ்பாஞ்சலி, ஸ்லோகங்கள், அபிநயப்பாடல்கள், தெய்வீக ஆடல்கள், தசாவதாரம் போன்றவற்றுடன் கிராமியப் பாடல்களுக்கும் ஆடலாக்கம் செய்துள்ளார். மேலும் நாட்டிய நாடகங்கள் பலவற்றையும் ஆடலாக்கம் செய்து மேடையேற்றியுள்ளார். உதாரணமாக சீதாகல்யாணம், வள்ளிதிருமணம், பொங்குதே கண்ணீர் போன்றவற்றைக் குறிப்பிடலாம்.

மேலும் இயற்கையிலேயே நன்கு எழுதக்கூடிய ஆற்றலை இவர் பெற்றிருந்தமையால் தாமாகவே பாடல்களை இயற்றி நாட்டிய அமைப்பு செய்து அதில் வெற்றியும் கண்டுள்ளார். அந்தவகையில் மேற்குறித்த அவரால் ஆடலாக்கம் செய்யப்பட்ட உருப்படிகள் பலவற்றிற்கு தானே பாடல்களை எழுதியுள்ளார். உதாரணமாக சப்தங்கள், பதங்கள், கீர்த்தனை மட்டுமன்றி அவரால் ஆடலாக்கம் செய்யப்பட்டுள்ள அபிநயப்பாடல்கள், தெய்வீக ஆடல்கள், தசாவதாரம் என்பனவும் இவரால் எழுதப்பட்டவையே. அதுமட்டுமன்றி பல கிராமிய ஆடல்களுக்கான பாடல்களையும் எழுதியதுடன் இவரால் மேடையேற்றப்பட்ட நாட்டிய நாடகங்களுக்கும் இவரே சாகித்தியகர்த்தா. இவரதுப் படைப்பாற்றல் திறனை இயல், இசை வாரிதி பிரம்மஸ்ரீ வீரமணி ஐயர் பலமுறை பாராட்டிப் பேசியுள்ளார். மேலும் அம்மையார் அவர்களினால் இயற்றப்பட்ட உருப்படிகளுக்கு சங்கீத வித்துவான் பொன் ஸ்ரீ வாமதேவன் அவர்களே இசையமைத்து உயிர் கொடுத்தவர் ஆவார்.

அகில உலக நுண்கலை நிறுவனத்தால் நடத்தப்பட்ட நடனத்தேர்வுகளுக்குப் பிரதம பரீட்சகராக ஜேர்மன், டென்மார்க், நோர்வே, பிரான்ஸ் ஆகிய நாடுகளில் கடமையாற்றியுள்ளார். அதுமட்டுமன்றிப் பரதநாட்டிய அரங்கேற்றங்களுக்கு ஐரோப்பிய நாடுகளுக்கு பிரதம விருந்தினராக சென்றுள்ளார்.

பட்டங்களும் விருதுகளும்

ஐந்து வயதிலிருந்தே பரதநாட்டியத்தை வரன்முறையுடன் கற்கத் தொடங்கிய இவர், தனது பதினான்காவது வயதிலே அரங்கேற்றத்தைக் கண்டு, இராமநாதன் நுண்கலைக்கழகத்தில் நான்கு வருடங்கள் முறையாக கற்று 'நாட்டியக்கலைமணி' பட்டத்தினை 1978இல் பெற்றுக்கொண்டவர்.

அம்மையார் அவர்களின் கலைச்சேவையினையும், அர்ப்பணிப்பினையும், ஆளுமையினையயும் கௌரவிக்கும் முகமாக 1992இல் தென்மராட்சி அரிமாக்கழகத்தினரால் 'தென்ராட்சிப் பெருமகள்', 2015இல் தென்மராட்சி பிரதேச சபையினரால் 'கலைச்சாகரம், 2017இல் ஊவா தமிழ் கல்வி அபிவிருத்தி மன்றத்தினால் 'கலைத்தாய்', 2017இல் கொழும்பு தமிழ்ச் சங்கத்தினால் 'தலைக்கோல்', 2019இல் கலாசார அலுவல்கள் திணைக்களத்தினால் 'கலாபூசணம், 2020இல் வடமாகாணப் பண்பாட்டலுவல்கள் திணைக்களத்தினால் 'கலைக்குரிசில்', 2022இல் தேசிய கல்விநிறுவகத்தினால் 'வாழ்நாள் சாதனையாளர் விருது' எனப் பல விருதுகள் வழங்கிக் கௌரவிக்கப்பட்டுள்ளார்.

இவ்வாறாக பல விருதுகளை இவர் பெற்றிருந்தாலும், அவருக்காகச் சிபாரிசு செய்யப்பட்ட சில விருதுகளை இவர் ஏற்காமலும் இருந்துள்ளார். 'பட்டங்கள் பதவிகள் போன்ற மாயைகளை விரும்பாத, மரபு வழியான கலைப்பண்பாட்டைப் பேணிப்பாதுகாப்பதில் முனைப்புடன் ஈடுபட்டு வரும் ஒருவராக' விளங்கும் இவர், 'எதிர்கால சந்ததிக்காகக் கூறிக்கொள்வது அர்ப்பணிப்புடனும் போட்டி பொறாமையற்ற மனப்பாங்குடனும் செயலாற்றி மரபுவழித் தவறாத புதுமைகளைப் புகுத்தி அடுத்தச் சந்நதியினருக்கு இக்கலையை கையளிக்க வேண்டும்' என்பதாகும்.

பரதநாட்டியம்சார் வெளியீடுகள்

இலங்கையில் பரதநாட்டியமானது பாடசாலைக் கலைத்திட்டத்தில் ஒரு பாடமாக இணைக்கப்பட்டுக் கற்பிக்கப்படுவதால் மாணவர்கள் இப்பாடத்தில் சிறந்த அடைவுமட்டத்தைப் பெறுவதற்காக 1982இல் 'பரதநாட்டியம்' - அடிப்படை அறிவும், ஆரம்ப விளக்கமும் எனும் நூலினையும், க.பொ.த சாதாரண தர மாணவர்களுக்கான நடனக்கலை வழிகாட்டி வினாவிடைத் தொகுப்பினையும் வெளியிட்டுள்ளார். இதுதவிர க.பொ.த சாதாரண தர, க.பொ.த உயர்தர மாணவர்களுக்கான கலைத்திட்டத்தில் அடங்கியுள்ள செயல்முறை விசயங்களை உள்ளடக்கிய ஒலிநாடா மற்றும் குறுவட்டுக்களை மாணவர் நலன் கருதி வெளியிட்டுள்ளார்.

தற்போது தன்னால் எழுதப்பட்டச் சாகித்தியங்களை மட்டுமே கொண்டுப் பரதநாட்டிய மார்க்கம் ஒன்றினை இறுவட்டாக வெளியிடும் நோக்குடன் தயாரித்துக் கொண்டிருக்கின்றார். அவரது முயற்சி வெற்றியளிக்க இறைவனது ஆசிகள் என்றும் துணைநிற்கும்.

நிறைவுரை

பரதக் கலையினை தனது உயிர் மூச்சாகக் கொண்டு இன்றுவரை தனதுக் கலைப்பயணத்தை தொடர்ந்து கொண்டிருக்கும் அம்மையார் அவர்கள், புனிதமான பரதநாட்டியக் கலையின் உன்னத நிலையினை அறியச் செய்துக் கலா இரசனைமிக்கதோர் சமூகத்தை உருவாக்கியமை, பரதநாட்டிய ஆசிரியராக, ஆசிரிய ஆலோசகராக ஆரோக்கியம் மிக்கதோர் கலைப்பரம்பரையினை உருவாக்கியமை, ஆடலாக்கம் செய்பவராக, சாகித்தியகர்த்தாவாக இருந்து ஆடல் உருப்படிகளை அடுத்த தலைமுறையினருக்கும் அளித்தமை, இலங்கையில் மட்டுமன்றி புலம்பெயர் நாடுகளிலும் இவரது மாணவிகள் பரதநாட்டியக் கலையினை வளர்ப்பதில் பங்காற்றி வருகின்றமை போன்ற பல்வகைப்பட்டப் பங்களிப்புக்களை நல்கியுள்ளார். மேலும் தான் பிறந்த இடமான யாழ்ப்பாணத்தின் தென்மராட்சிப் பகுதியில் மட்டுமன்றி கிளிநொச்சி, இலங்கையின் மத்திய பிரதேசமான பதுளைப் பிரதேசத்திற்கும் பரதநாட்டியத்தைக் கற்றுக் கொடுப்பதில் ஓர் தாயாக மட்டுமன்றி அப்பிரதேச மக்களிடையே பரதநாட்டியம் தொடர்பான விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்தியதில் முற்றுமுழுதாக பங்கும் யசோதரா அம்மையார் அவர்களையே சாரும். அந்த வகையில் இலங்கையின் பரதநாட்டிய வரலாற்றுத் தடத்தில் இவருக்கு முக்கிய பங்குண்டு என்பது தெள்ளத்தெளிவு.

தமிழ் பல்கலைக்கழகம்

தஞ்சாவூர் - 613010

மற்றும்

அரண் பன்னாட்டுத் தமிழாய்வு மின்னிதழ்

உலக மகளிர் நாள்

பன்னாட்டு கருத்தரங்க சிறப்பிதழ்

ISSN: 2582–399X Peer reviewed journal.www.aranejournal.com

ஆங்கில மொழியில் கட்டுரைகளின் தொகுப்பு

நாள் 08.03.2023

MENTAL HEALTH AMONG WOMEN DOMESTIC WORKERS IN TRICHIRAPPALLI DISTRICT

Smt. S. Vimala
Research Scholar, Department of Social Work,
Government Arts and Science College for Women,
Orathanadu, Thanjavur.

Introduction

Women in our society have so far had only a secondary status. It is well known that the economic dependence of women upon men is one of the primary reasons which has pushed them into the background and resulted in their having only a secondary status both within and outside the family (Wadhera,1976). In spite of the fact that the fair sex has proved their mettle in every walk of life, their contribution is not given due credit in most cases. In India women constitute nearly half of the total population and they play a vital role in domestic sphere, in the rural field and also in urban economy. Yet, their economic status is still low as reflected by the census data itself that present a distorted picture of women particularly of those who are engaged in the informal sector of urban economy (Tripathy, 1991).

It is found that among all categories in the informal sector, domestic servants' income is the lowest and the problems are many (Sundaram,1966). They are engaged in household tasks, which include washing utensils, floor cleaning ,washing of cloths, cooking as well as some outdoor tasks such as purchase of vegetables etc. Most of them live in slums, lead a monotonous life without any colour, struggle every day for their survival and face a numerous problems in their day to day life like long hours of work, insecurity regarding jobs , low status within the house as well as in the outside world (Gathia,1983).

Domestic workers and their rights in India Domestic workers in India have always been categorized under the umbrella of 'unorganised labour' and have been excluded from the welfare and laws. With the maximum number of domestic workers being women and children, there has been many cases and reports of exploit. So in the year of 2010 there was a law developed for the rights and welfare of domestic workers known as "Domestic workers Welfare and Social Security Act, 2010".

Migration of Indian women to the Gulf region as 'domestic workers' is not an entirely recent phenomenon. In Kerala, most of the women come to know about job opportunities in the Gulf region through 'local agents' known to them. In the overall context of discrimination against domestic workers by excluding them from labour laws, efforts to detect workplace abuse are almost non-existent. Domestic workers are often at risk of psychological, physical, and sexual abuse. (Rajan S.I et al., 2020)

Mental health According to kumar(1992),mental health is an index which shows the extent to which the person has been able to meet his environmental demands -social,emotional or physical.A mentally healthy person shows a homogenous organization of desirable attributes ,healthy values,a balanced self-concept and a scientific perception of the world as a whole.

Review of literature

Gupta, R. (2019) Aimed at providing a detailed analysis of the current scenario of workplace sexual harassment problem in the unorganized sector with special reference to domestic workers in India. The reasons for their vulnerability and the issue remaining underreported and repressive have been highlighted. The domestic and international instruments that bestow them with equal rights and safety at work places like any other worker, have been discussed. The author has made an attempt to highlight the related relevant but complex issues like definition of domestic workers, labour laws issues and employer-employee relationship. etc. The plight of such workers in various other countries have been discussed briefly. Further, the position of Delhi-NCR with special reference to Gurugram has been taken up as a special case study to highlight the lapses in execution of the applicable legal framework. The author has pointed out the need for regulation of placement agencies through proper legal framework, awareness generation amongst these women workers, rehabilitation and protection of such survivors as well as collection of statistical data on the issue on regular basis. Also, it has been suggested that there is a need to conduct organized research to ensure an adequate knowledge base for effective implementation and monitoring. At the end, few more suggestions have been provided that may render help to the legislature, policy makers and the government in formulation of future policies and/or guidelines to address the menace of workplace sexual harassment of the domestic women workers.

Augustine, R., & Singh, R. K. (2016) highlighted the "Condition & problems of female domestic workers" which basically focuses on the "condition of work" & "working conditions" and problems related to health, wages, work security, family related problems because of work, mental, physical & sexual harassment at workplace. The author also reveals the awareness of the respondents about the Governmental Organizations (GO's) & NonGovernmental Organization (NGO's) working for their welfare. The results and discussion part gives a clear picture of the "Condition & Problems of the female domestic workers of that area". The suggestions given in the study can be cited to improve the conditions of Female domestic workers in India. Descriptive Research Design & Purposive sampling has been used & 100 Respondents were interviewed through a structured Interview Schedule. Author also concluded in Indian Society a larger workforce comprises of unorganized sector which is 92% and out of that 92%, 4.2 million females are engaged in domestic works, so keeping this population in mind national level policy, legislation & schemes should be formulated by the Govt. The harassment of FDW should be covered by The Sexual harassment at workplace Act.

Lalrempuii, C.,&Elizabeth, H. (2020) Identified Female domestic workers are a neglected group among the unorganized workforce in Mizoram. For decades they have been exploited and only in recent years NGOs are taking up the cause of women domestic workers. The trend of keeping females as a domestic worker has increased day by day. This could be because of lack of education,

unemployment and lack of other vocational skills. This study highlights the "issues and challenges of domestic workers and focus on the ingrained working and living conditions of domestic workers". The study intends to bring greater attention to the situation of domestic workers in Mizoram and to facilitate the development of strategies and practical measures for promoting their rights and employment and working and living conditions in Mizoram. However, domestic work has remained unorganized, unrecognized and unrewarding and is denied of minimum wages, healthy work period, safe working conditions and other benefits in the absence of trade unions and state intervention and moreover, women domestic workers are subjected to series of injustices, deprivations and indignities in modern society due to the absence of meaningful legal safeguards, welfare measures and other provisions for the empowerment of women. Since women domestic workers do not have proper support networks and civil society support under these existing circumstances therefore experiencing exploitative situations and multi-faceted abuses where the national and international legal instruments are largely ineffective under these circumstances.

Aim And Objectives of the study

i. To know the socio demographic characteristics of the women domestic workers
ii. To measure the level of mental health among the women domestic workers
iii. To identify their physical health condition.
iv. To findout the association and difference between selected socio demographic characteristics and mental health of the women domestic workers

Methodology

The researcher selected 60 women domestic workers were selected By using simple random sampling method by lottery method from the universe at M.G.R Nagar, Tiruchirappalli. There are 100 women residing in this area involved in domestic work.

The researcher applied interview schedule consists of twenty two self prepared questions for collecting personal data apart from this mental health inventory was applied to all the respondents to measure the level of mental health.

Mental Health inventory developed by V.D Ausgustine (1978) was used. The researcher followed the scoring procedure as instructed by the author of the scale. The scores are assigned depending upon the positive and negative question and the agreement with the scoring keys as mentioned below:

1 mark is assigned for the following questions, if the respondent's mode is "yes".

1, 5, 7, 8, 9, 10, 14, 16, 17, 22, 27, 31, 33, 34, 35, 37, 38, 40, 44, 45, 50, 53, 54, 58 and above 60.

1 mark is assigned for the following questions if the respondent is "NO". 2, 3, 4, 6, 44, 11, 12, 13, 15, 18, 19, 20, 21, 23, 24, 25, 26, 28, 29, 30, 32, 36, 39, 41, 42, 43, 46, 47, 48, 51, 52, 55, 56, 57, 59, 49.

Results and Discussion Socio Demographic Characteristics of the respondents

Age: 65.9% of the respondents belonged to the age group of 33 and above, nearly one fourth of the respondents (21.7%) belonged to the age group of 23-27, (8.3%) belonged to the age group of 28-32 and only (5,0%) of the respondents belonged to the age group of 18-22 category.

Education: Nearly half of the respondents(46.7%) had studied upto VI-XII standard, more than one third of the respondents (35.0%) are illiterates ,15% of the respondents had studied up to 1-V standard and remaining 3.3% of the respondents had studied above XII standard

Marital status: Vast majority of the respondents (95.0%) were married, only 5.0% of the respondents were unmarried.

Type of family: Vast majority of the respondents 95.0% belonged to nuclear family, only 5.0% of them represented joint family.

Number of children : 58.3% of the respondents have 3 - 4 children ,less than one third of the respondents 31.7% have 1 - 2 children, 5 % of the respondents have no children and another 5% of the respondents have more than 5 children.

Years of experience: 41.7% of the respondents have more than 15 years of experience nearly ,less than one third of the respondents 30.0% have 6 - 10 years of experience, one fifth of the respondents 21.7% have experience of 1 - 5years and only 6.7% of the respondents have experience of 11 - 15 years.

Working hours : more than half of the respondents (56.7%) were working for 4 - 6 hours, one third of the respondents (33.3%) were working for 1- 3 hours, only (5.0 %) of the respondents were working for 7 - 8 hours and another 5% of the respondents working hours ranges more than 8 hours.

Houses covered by day : 51.7% of the respondents cover 1 - 2 houses per day, less than half of the respondents 41.7% cover 3 - 4 houses per day, remaining 5.0% of the respondents cover 5 - 6 houses and 1.7% of the respondents cover more than 6 houses per day.

Experience about their Job: more than one fourth of the respondents 28.3% feel good about their occupation, one fourth 25% of the respondents feel very hard, 15% of the respondents feel frustrated and 8.3% feel very good about their occupation.

Table 1

Age and mental health

Association between the age of the respondents and their level of mental health

Sl.No.	Age	Level of mental health		Statistical inference
		Low (n=29)	High (n=31)	
1	18 - 22	1 (3.4%)	2 (6.5%)	x^2=5.498
2	23 - 27	3 (10.3%)	10 (32.3%)	Df=3
3	28 - 32	2 (6.9%)	3 (9.7%)	.139>0.05
4	33 & above	23 (79.3%)	16 (51.6%)	Not Significant

Chi-square test was applied to test the association between the age of the respondents and their mental health. The table depicts that there is no significant association between the age of the respondents and their mental health.

The calculated value (5.498) is less than the table value at 5% significant level.Since the calculated value is less than the table value it is inferred that there is no significant association between the age of the respondents and their mental health.Hence the research hypothesis is rejected and null hypothesis is accepted..

Table 2

Discrimination and mental health

Association between discrimination faced at work place and mental health of the respondents

Sl. No.	Discrimination faced	Level of mental health		Statistical inference
		Low (n=29)	High(n=31)	
1	Discrimination faced	14(48.3%)	4(12.9%)	χ 2= 8.927 Df=1 .139>0.05 Significant
2	No discrimination	15(51.7%)	27(87.1%)	

Chi - squire test was applied to test the association between the discrimination faced at work place by the respondents and their mental health.

The table depicts that there is a significant association between the discrimination faced at work place by the respondents and their mental health. The calculated value (8.927) is more than the table value at 5% significant level. Since the calculated value more than the table value it is inferred that there is a significant association between the discrimination of the respondents and their mental health. Hence the hypothesis is accepted.

Table 3

Type of abuse and mental health

Association between type of abuse at work place and Mental Health of the Respondents

Sl. No	Type of abuse	Level of mental health		Statistical inference
		Low (n=29)	High(n=31)	
1	Physical Abuse	0	1 (3.2%)	x^2 = 3.380
2	Verbal Abuse	18 (62.1%)	13 (41.9%)	Df = 3
3	Sexual Abuse	8 (27.6%)	14 (45.2%)	337>0.05
4	Any other	3(10.3%)	3 (9.7%)	Not significant

Chi - squire test was applied to test the association between the type of abuse faced at work place and mental health of the respondents. The table depicts that there is no significant association between the type of abuse and their mental health of the respondents

The calculated value (3.380) is less than the table value at 5% significant level. Since the calculated value is less than the table value it is inferred that there is a significant association between the type of abuse and the mental health of the respondents. Hence the research hypothesis is rejected and null hypothesis is accepted.

Table 4

Marital status and mental health

Difference between the marital status of the respondents and their mental health

Sl. No	Mental Health	Mean	S.D	Statistical inference
1	Married (n=57)	32.04	5.035	*t=1.926*
2	Unmarried (n=3)	26.33	3.786	.059<0.05 Significant

t- test was applied to test the difference between the marital status of the respondents and their mental health. The table depicts that there is a significant difference between the marital status of the respondents and their mental health. The mean score reveals that the mental health is higher among the married(Mean=32.04) than the unmarried(Mean=26.33)

The calculated value (1.926) is more than the table value at 5% significant level. Since the calculated value is more than the table value it is inferred that there is a significant difference between the marital status of the respondents and their mental health. Hence the hypothesis is accepted.

Table 5

Educational status and mental health

One way analysis among the educational status of the respondents and their mental health.

Sl.No.	Overall mental health inventory	Mean	S.D	SS	Df	MS	Statistical inference
1	Between Groups			45.278	3	15.093	F=.565
	1 - 5(n=9)	30.78	4.177				.640>0.05
	6 - 12(n=28)	32.54	5.175				Not Significant
	Above 12 (n=2)	33.5	6.364				
	Illiterate (n=21)	30.95	5.445				
2	Within Groups						

Analysis of variance was applied to test the difference among educational status of the respondents and their mental health.

The table depicts that there is a no significant difference among the educational status of the respondents and their mental health. The means score reveals that as those who are completed above 12th standard the mean values mental health.

The calculated value (.565) is less than the table value at 5% significant level. Since the calculated value is less than table value it is inferred that there is a no significant difference among the educational status of the respondents and their mental health. Hence the hypothesis is rejected.

Although there are many jobs in the world and many jobs are done by both men and women, only women do more of this Women domestic worker and they face numerous problems such as low wages, extra work, long working hours, lack of holidays, harassment at workplace, sexual exploitation, physical torture, ill treatment, lack of welfare facilities, lack of rest an freedom, absence of social security measures, development of fatigue, and low level of education. Moreover, they comprise a significant

part of the global economy in informal employment and therefore they are the most vulnerable groups among informal workers. Domestic workers worked for private households, often without clear terms of employment, and are excluded from the scope of Labor legislation (ILO, 2016).

Suggestion

- Nearly half of the respondents have low level of mental health.To strengthen the mental health of these women mental health programmes can be conducted.Eminent speakers can be invited to speak on mental health and motivation .
- Nearly half of the respondents suffer due to health problem. So creating awareness on health may help them to take care of their family health. Free medical camps can be arranged to trace the health problem and to refer them to the right hospital.
- Interested women on entrepreneurial skill development can be identified and training programmes could be arranged. So that it may help them to uplift themselves in the economic aspects.
- Almost all the respondents face some type of abuses at their work place.So educating them on rights and legislations may give them confidence to raise their voice against discrimination.
- Counselling services may provide a platform for these women to pourout their psychological problems and may get proper professional guidance for their good mental health.

Conclusion

From this study the we could understood that every domestic workers has to aware of their rights it makes them to Mentally Healthier by utilizing their opportunities and this will happen only the Government and Non-Government took initiation. It gives social acceptance to them society.

Reference

1. Rajan, S. I., & Sukendran, S. (2020). Understanding female emigration: experience of housemaids. In Governance and labour migration (pp. 182-195). Routledge India.
2. Gupta, R. (2019). Workplace sexual harassment of women domestic workers: Issues and challenges in the legal framework in India. Recognition of the rights of domestic workers in India: Challenges and the way forward, 71-86.
3. Augustine, R., & Singh, R. K. (2016). Condition & problems of female domestic workers (with special reference to LDA colony in Lucknow City, India). Journal of Sociology and Social Work, 4(2), 110-117.
4. Lalrempuii, C., & Elizabeth, H. (2020). Issues and challenges of female domestic workers: an analysis. Mizoram University Journal of Human, 6(2).

ISLAMIC FEMINISM : PERCEPTION OF MUSLIM WOMEN TOWARDS WEARING HIJAB IN THANJAVUR DISTRICT

Ms. M. Anusha Banu
III BSW., Government Arts and Science College for Women,
Orathanadu, Thanjavur - 614 625.

Introduction

Most of the Muslim women practice the wearing of hijab as per their religious beliefs. These women wear a headscarf, known as Hijab or Khimar and loose fitting clothing especially when they move around public place and also in the presence of men who do not belong to their immediately family. Few women additionally cover their face also with a covering niqab. These muslim women often face Hijabophobia, a type of religious discrimination who wear the hijab, which is being manifested in working place and educational institutions. These muslim women need to be free to practice their religious beliefs by choosing to wear or not to wear headcoverings and if they choose to wear, they should be free from all kinds of discrimination and prejudice in the place where they associate.

The Hijab

Hijab is a head covering cloth worn by muslim women as a sign of modesty and religious identity. It is a scarf which covers most of the hair and almost full. It covers the neck and goes below the shoulders and also covers the chest area. At the back, it is also long enough to cover the upper back and goes down the elbows. Nazma Khan founded World Hijab Day on Feb 1, it's a day for Muslim and non-muslim women to experience wearing hijab. Its an opportunity for non-muslims about what they feel by wearing a hijab. The word hijab has been derived from Arabic word 'hajaba' which means 'to conceal' or 'hide'. In recent days discussions about wearing headscarf have been taking place in the public and it is focused on the use of hijab in Islam and the issues the Muslim women are facing from the view point of others.

Different kinds of Islamic clothing

- **Hijab:** It is a headscarf that covers the hair and neck.
- **Niqab**: It is a veil that covers the face and head, keeping the eye area open.

- **Burqa**: It covers the whole body of a woman. It can either be a one-piece garment or a two-piece garment.
- **Khimar**: It is a long scarf that covers the head and chest but keeps the face uncovered.
- **Shayla**: A rectangular piece of cloth wrapped around the head and pinned in place.

History of the Hijab

The wearing of a veil or scarf on the head and possibly concealing the face is a practice that precedes the emergence of Islam and even Judaism. We have found statues of ancient, pagan religions that required priestesses to wear head coverings similar to what we know today as the hijab. Historians speculate that as Islam emerged and conquered various ancient territories and populations, they adopted the use of the head covering as an appropriate expression of their own modesty and moral values.

As different Muslim societies emerged and developed, the practice of veiling, wearing a head covering that may or may not also conceal the face, came to be seen as a status symbol for upper-class women to display their husbands' wealth. As it was impractical for women to wear the hijab while working (most often in the agricultural fields), the image of a woman in a hijab conveyed, without need for explanation, that her husband was so well off that she need not work to help support the family.

Besides the Muslim tradition of the hijab, other religious traditions also incorporate some form of veiling or head covering. Judaism maintains the use of the yarmulke, or skullcap, for men. In some orthodox Jewish communities, married women wear a head covering of a scarf, hat, or wig as a sign of their submission to God. Many Orthodox Christians still adhere to the practice of covering their heads with a scarf or veil when attending church. And the traditional Roman Catholic practice of women wearing a mantilla, or veil, to Mass is still common in some faith communities.

Oppression Vs Freedom to Express

Those Muslim women who wear the hijab are being picturised as submissive, oppressed, and backward, and this practice is being used as a kind of abuse and discrimination against them. Wearing a hijab is muslim womens' personal choice. They have the right to wear what they like, some of them reinterated that they wear hijab for comfort - it protects them from hot sun and ensure warm during winter. This paves for a lack of understanding towards muslim women and makes it difficult for them to participate in the general societal activities and to access opportunities. Those who want to wear the hijab for modesty or religious observance have to face constraints in educational and workplace environments.

Why does it become a concern ?

Karnataka is the only state which ban wearing of hijab by muslim women in educational institutions in India. If its background is analysed, it is understood that six students were not allowed to enter into the college gate with their hijabs and one of the students approached the High Court of Karnataka with a request that hijab wearing is their fundamental right under Article 14 and 25 of Indian constitution, which is practiced by Islamic women essentially. The Government of Karnataka in return informed the court that there was no restriction in wearing hijab subject to the discipline of educational institutions. The High court issued an interim order to restrain the students temporarily from wearing religious clothing similar to hijab and saffron scarves in colleges and schools.

Review of literature

Some of the reviews related to wearing of hijab by muslim women are given here for better insight into the practice by muslim women. Nausheen Pasha-Zaidi (2020) made a study focused on the 'Hijab Effect' and its impact on the relationship between Islamic religiosity and perceived attractiveness. South Asian Muslim women living in the United States (US) and the United Arab Emirates (UAE) were surveyed. Hijabis rated themselves as more religious than non-hijabis. Results further indicated that religiosity, controlling for personal hijab status, did not have an independent influence on perceptions of hijabis in either the US or the UAE.

Afroza Akter Rita (2017) mentioned that hijab reflects one's intrinsic devotion to God. The purpose of his study was to examine and clarify the meaning of hijab and the assertion of wearing hijab in the Muslim community of the world. A quantitative analysis has been conducted over hundred women who are wearing hijab in the country of Bangladesh. In this study tried to analyze the thoughts of individual participants and their statements.

Sandeep Chauhan (2017) highlighted the Muslim Women Protection Act of 1986 and opined that as per the protection of Rights on Divorce Act, magistrate doing exercise jurisdiction according to Criminal Procedure Code, 1973 is given the authority of administrating these kinds of cases. According to this act, the divorced woman is helped financially by her former husband till another person marries her.

Erum Tariq-Munir (2014) mentioned that the Muslim community in the United States has experienced an increased level of social and religious scrutiny. The purpose of his study was to explore the social and familial factors that affect Muslim women's decision to wear the hijab and how their families react to their decision to wear the hijab. He concluded that these women encounter both supportive and unsupportive attitudes from their families over their decision to wear the hijab. He also discussed the reaction of their families to their hijab.

Objectives of the Study

The main objective of the study was to assess the motive of wearing hijab and also their assertion towards the same. The specific objectives were :

- To identify the socio-demographic profile of the respondent muslim women.
- To demonstrate the opinion of the respondents towards wearing hijab and their awareness on their religious implications towards the same.

Methodology of the study

The respondents for this study included muslim women aged 20- 35 years who are specifically students and working women wearing hijab in Pattukkottai block of Thanjavur district. The number of respondents taken for this study was 35 by convenient sampling. Semi structured questionnaire was used to elicit primary data. Data were collected based on the objectives of the study. The researchers had little difficulty in approaching the respondents for data collection, later on it was easy as one of the researchers belong to the same community. Care was taken in the data analysis that the perception of the researchers did not influence the key findings.

Key Findings

- 68% respondents aged 20-25 yrs and 32 % respondents aged 26- 35 plus years.
- 55 % respondents are student, 36 % respondents are working women and 9 % are housewife.
- 49 % respondents are unmarried and 51 % are married.
- Reason for wearing hijab : The result says that, 82 % of respondents mentioned that they were wearing hijab for their comfort and it was their own choice, 14 % said that it was due to their family decisions and 4 % for social reasons.
- When did they start to wear hijab ? : According to the analysis, 78 % respondents were wearing hijab before marriage and 22 % respondents after marriage and the difference here seems to be so high which may probably be due to social reasons.

Thoughts behind wearing hijab: The individual thoughts of wearing hijab in the study are given below:

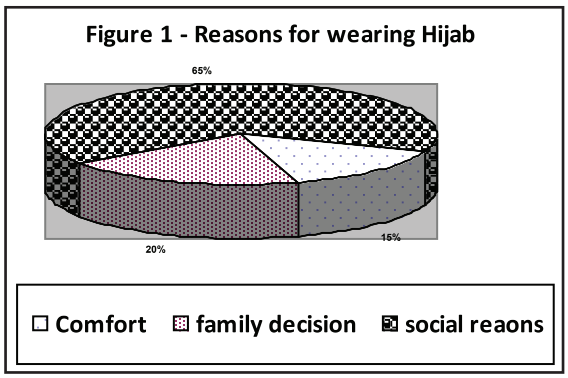

Absolute majority of the respondents felt that wearing hijab gives them freedom and respect.

- 85 % respondents had opined that hijab wearing is important in the present situation of the society.
- 75 % felt that hijab should be made as compulsory for every women as it gives them dignity and respect.

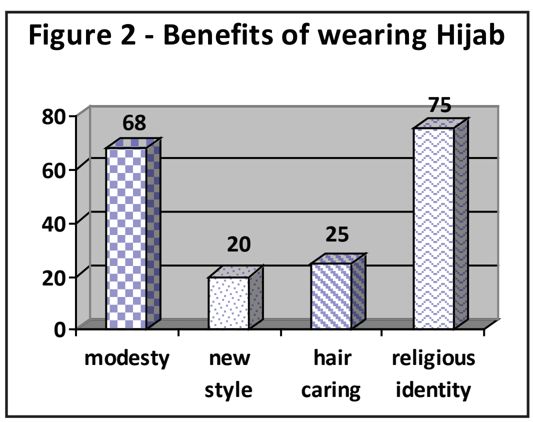

During this survey, some other issue also comes behind wearing the hijab.

- 68 % of them opined that hijab wearing would be a part of the modern society in near future.
- 20 % of them agreed that it will be new style for muslim women as there are number of modern fashionable varieties of hijabs were available in the market.
- 25 % of the respondents said that they want to wear hijab as it leads to their hair caring.

Discussion on the findings

From the study the respondents conveyed the following aspects of wearing hijab in educational institutions and work places.

- Identity. The women in the study opined that they gtt an identity with hijab and they identify themselves as Muslim. It was a sign of their commitment towards Islamic faith and it was an integral part of them.
- Social Bonds. The muslim women had a culture of similar experience. They informed that they felt a sense of comfort, being respected and empowered by wearing the hijab. They also mentioned that wearers of the hijab shared a similar experiential culture. They reported that the hijab gives them feelings of being respected, sense of comfort, and empowerment, further it made them strong and they had pride about wearing the hijab.
- Religious Structures. In general, the hijab wearers had been highly influenced by the religious social structure of the Islamic community. The respondents were of the religious opinion that hijab was an obligation from God. It was their own choice of wearing the hijab and they felt that it was giving them a sense of belongingness to their community.
- Countering western Culture. The respondent women had also explained that hijab was a tool to encounter the western idea of suppression by establishing themselves with muslim identity. The western thoughts of hijab - limiting the freedom of women with oppression and restriction of wearing the hijab was differed by the respondents who said that wearing hijab provided them safety and modesty and it was non constraint and non oppressive.

Implications for Social Work Education and Practice

This study has direct implication for social work at individual and community level practice. Many of the respondents mentioned their experiences implicitly and explicitly they faced aggression of wearing hijab in work and educational institutions and whose negative impact on mental health is also an increasing concern. With the discrimination against muslim women, the study holds importance for social workers who have further responsibilities on how these issues affect the mental health of Muslim women.

Islamic Feminism

Feminism is defined as an interdisciplinary approach to issues of equality and equity based on gender, gender expression, gender identity, sex, and sexuality as understood through social theories and political activism (Day, Lisa, 2016). Further it's about respecting diverse women's experiences, identities, knowledge and strengths, and striving to empower all women to realise their full rights. In that case we need to respect the opinion and perception of these muslim women in this study, who felt that wearing hijab provides them an identity and respect and it is a symbol of islam, which is happily acceptable by them and infact it is very much comfortable to them. There is a need to look at this issue of wearing hijab from the view point of muslim women. This is what meant as Islamic feminism.

Islamic feminism is a form of feminism concerned with the role of women in Islam. It aims for the full equality of all Muslims, regardless of gender, in public and private life. Islamic feminists advocate women's rights, gender equality, and social justice grounded in an Islamic framework. One of the most important concern among muslim feminists is dress code. Islam instructs both men and women dress should be modesty. Inspite of the controversy over hijab wearing in the society, the

practice of wearing hijab is not controversial among Islamic feminists. There is in fact strong support from most Muslim feminists in favor of the veil and many Muslim men and women now view the veil as a symbol of Islamic freedom. (Moeveni, Azadeh, 2011).

Feminists said that the veil is no longer a representation of womens' brainwashed submissiveness or her lack of choice, for some of these muslim women, wearing hijab is a statement of pride that has strong faith in Islam, feminism and sexual identity but not as the symbol of oppression of women. Muslim feminists note that the veil may take on empowerment regarding the women sexuality from men. Some feminists link the freedom to wear the hijab to women having a right over their own body and few adopted hijab wearing, saying the hijab "is not about protection from men's lusts," but about "telling the world that my femininity is not available for public consumption...and I don't want to be part of a system that reduces and demeans women (Nadiya Takolia) Muslim feminists look at the veil as a sign of Islamic freedom or a personalized meaning of the same. Many Muslim feminists strongly believe that women's freedom of choice may be the most important thing. She can choose whether to wear the veil or not to wear without being threatened. This concludes that muslim women must define their dress codes what they felt to be empowered and define them.

Conclusion

Hijab may be a piece of cloth restricting the freedom of women to a common human kind, but this study strongly illustrates that it is a symbol of pride and identity with the muslim community as per the opinion of muslim women. Its high time that their long established religious culture need to be respected. The muslim women are nowadays trying to blend wearing hijab and modern culture in their own distinct way. They are inspired by modern culture and adopt it to enable further they abide by the regulations of Islam. This study may pave the way for future indepth and large scale research. It is the responsibility of the fellow human beings to ensure the protections of muslim women interest and religious identity. Muslim women are nowadays more self confident and they have the right to choose whether or not to wear our religious identity. The term secularism enshrined in Indian constitution guarantees fundamental rights to muslim women including freedom and right to practice the religion they choose, it is the individual's decision to express their religious priorities.

Reference

1. Pasha-Zaidi, Nausheen. (2014). The Hijab Effect: An exploratory study of the influence of hijab and religiosity on perceived attractiveness of Muslim women in the US and the UAE.. Ethnicities. 15. 10.1177/1468796814546914.
2. Sheen M, Aman Key Yekani H, Jordan TR. Investigating the effect of wearing the hijab: Perception of facial attractiveness by Emirati Muslim women living in their native Muslim country. PLoS One. 2018 Oct 5;13(10):e0199537. doi: 10.1371/journal.pone.0199537. PMID: 30289895; PMCID: PMC6173384.
3. Sofia Ahmed & Kevin M. Gorey (2021) Employment discrimination faced by Muslim women wearing the hijab: exploratory meta-analysis, Journal of Ethnic & Cultural Diversity in Social Work, DOI: 10.1080/15313204.2020.1870601
4. Stannard, Casey & Islam, Saiful. (2020). Meanings of Hijab from the Wearers' Perspective. 10.31274/itaa.11843.
5. Syahrivar J. Hijab No More: A Phenomenological Study. J Relig Health. 2021 Jun;60(3):1969-1991. doi: 10.1007/s10943-020-01068-7. PMID: 32705482; PMCID: PMC8137610.

STATUS OF WOMEN IN INDIA

Dr. A. Sivagami
Assistant Professor of Social Work,
Bharathidasan university, Tiruchirappalli.

Dr.R.Samundeeswari
Lecturer, Department of Social Work,
Government Arts and Science College for Women, Orathanadu. Thanjavur.

Introduction

Without women nothing is possible for men. A woman is the basic unit of society. She makes a family, family make a home, home a society and ultimately society make a country. A country cannot progress until and unless its women take initiatives for development works. The role of women in India is a very hot issue that is passionately debated every day, as ever more women become conscious of the inequalities and bias they suffer from. All around the world, women are an untapped "resource" to fight poverty and violence, and even though their potential has been very clearly revealed time and again in difficult circumstances men have too often lost sight of it in times of stability. Taking birth as a woman in the Indian society can be said as curse for the women.

Historically women in India were revered and the birth of a girl was widely believed to mark the arrival of Lakshmi - the Goddess of wealth and riches. Women have been considered 'janani', i.e., the progenitor and 'ardhanigini' i.e., half of the body. Women are also considered to be an embodiment of Goddess Durga. Earlier to this women were facing a lot of problems because of male dominated, patriarchal society system, practice of old traditional believes, etc. Women were only responsible to the traditional roles like child bearing and child rearing. In the modern world, where women status has been improved a little while, still they are facing problems. They have to perform both family and professional responsibilities together without the help of their husbands. In some cases, the condition of women becomes more embarrassed when they get tortured by their family members instead of getting help. Sexual harassment is more common at homes as well as in the offices by the family members, relatives, neighbours, friends, boss, etc. They have to suffer a lot in their daily life to nourish their career as well as saving their family relationships.

Status of Women in Modern Society

The improvement in the status of women in the society can be analyzed in the light of the major changes that have taken place in areas such as legislations, education, economic and employment sector, political participation and awareness of their rights on the part of women, etc. Following are some changes:

- **Women in the field of education** : The effects of women's education on development constitute a significant area of research within international development. An increase in the amount of women's education in regions tends to correlate with high levels of development. Some of the effects are related to economic development. Women's education increases the income of women and leads to growth in GDP. Other effects are related to social development. Educating girls leads to a number of social benefits, including many related to women's empowerment. Recent research in human development has established a strong link between women's education and international development. In particular, researchers seek to determine what factors explain differences in rates of development. Women's education is one of the major explanatory variables behind the rates of social and economic development. According to notable economist Lawrence Summers "investment in the education of girls may well be the highest-return investment available in the developing world."

- **Women in Economic and Employment fields:** In both villages and cities, there has been a remarkable increase in the number of women going out of the four walls of the household and becoming workers. In the "employment market", they are giving tough competition to menfolk. In some fields the number of women employs is steadily increasing. For example, women working as teachers, doctors, nurses, advocates, bank employees, clerks, typists, telephone operators, receptionist, personal assistants and so on. Since 1991, though in a smaller number, women are getting recruited into armed force, air force and naval force also. In order to give protection to the economic interests and rights of the womenfolk the government has undertaken various socio-economic legislations, which cover areas such as right to property or inheritance, equal wages, working conditions, maternity benefits and job security.

- **Women in Political field** : Every country deserves to have the best possible leader and that means that women have to be given a chance to compete. If they're never allowed to compete in the electoral process then the countries are really robbing themselves of a great deal of talent" says Madeleine K. Albright, Chairman. It is believed that equitable participation of women in politics and government is essential to build and sustain democracy. Comprising over 50 percent of the world's population, women continue to be under-represented as voters, political leaders and elected officials. Democracy cannot truly deliver for all of its citizens if half of the population remains underrepresented in the political arena. Women's' participation in mainstream political activity has important implications for the broader arena of governance in any country. Governance relates to a set of rules, institutions, and values that are involved in the management of state and society. Governance institutions and processes include political parties, parliaments, government and their interactions with society. Although governance is a generic term which could mean good government or management, the governance values, types of government, the nature of political processes, the political parties and organizations, which/whose interests are represented and protected, and the extent of power that the masses have to challenge the state or in suggesting alternatives in methods of governance etc.

Violence against Women in India

Violence against women in India is physical or sexual violence against women, especially by men. Common forms of violence against women in India include domestic violence, sexual assault and murder. This act must be done purely to consider violence against women because the victim is a woman. Men with gender disparity roles often commit these acts. According to India's National Crime Records Bureau, incidents of crime against women have increased, and a crime is committed against a woman every three minutes.

- **Murders**: Dowry killing is the killing or suicide of a married woman due to a dowry dispute. In some cases, the husband and father-in-law constantly try to collect more dowries by harassing and harassing, sometimes the wife has committed suicide or there will be an exchange of gifts, money or property at daughter's wedding in the family. Most of these suicides have been committed by hanging, poisoning or self-immolation. If the dowry is killed the woman is set on fire, it is called burning the bride. The murder of the bride is often referred to as suicide or accident, sometimes the woman is set on fire in such a way that it looks like she set fire to the kerosene stove while cooking. Dowry is illegal in India, but it is still common to give expensive gifts to the bride and her relatives at weddings organized by the bride's family. Honour killing is the murder of a family member, which is a matter of disgrace and shame for the family. Honour killings include refusing to enter into a planned marriage, committing adultery, choosing a rejected partner from the family, and being a victim of rape. In some villages in India, caste councils regularly execute people who do not follow the rules on their caste or tribe. The killing of women accused of witchcraft in India continues to this day. Poor women, widows and lower caste women are most at risk of this type of murder. Sexual feticide is the selective killing of a newborn child or the termination of a female foetus by a sex-selective abortion. Protecting the family in old age in India and being able to perform rituals for deceased parents and ancestors inspired them to have children. Girls, on the other hand, are considered a social and economic burden. Dowry ban is an example of this. Fear of not giving dowry and social exclusion can lead to female feticide in poor families. Modern medical technology has determined the sex of the baby given that the baby is still pregnant. Once this modern prenatal diagnostic technology determines the sex of the foetus, families are able to determine whether they want to have an abortion based on gender. One study found that 7,997 out of 8,000 abortions were performed on female foetuses. Foetal sex determination and prenatal abortion by medical professionals is now a Rs 1000 crore industry.

- **Sexual crimes** : India is considered to be the most dangerous country in the world in terms of sexual violence against women. Rape is one of the most common crimes in India. In the Criminal Law (Amendment) Act, 2013, rape is defined as the intrusion of a man into a woman's physical beauty without the consent of a man or a woman and not being punished. According to the National Crime Records Bureau, one woman is raped every 20 minutes in India. Marital rape is not a criminal offense in India. India is one of fifty countries that have not yet banned marital rape. 20% of Indian men admit to forcing their wives or partners to have sex. Human trafficking in India, although illegal under Indian law, is a major problem. People are often smuggled through India for the purpose of commercial sexual exploitation and forced / enslaved labor.

- **Domestic violence:** Domestic violence is when one partner abuses another in an intimate relationship such as dating, marriage, intimacy or family ties. Domestic violence is also known as domestic violence, marital abuse, assault, domestic violence, dating abuse, and intimate partner violence. Domestic violence can be physical, emotional, verbal, financial and sexual abuse. Domestic violence can be subtle, coercive or violent. According to politician Renuka Chaudhary,

70% of women in India are victims of domestic violence.

Forced and child marriage: Girls at risk of being forced into marriage at an early age face a double risk: a child and a woman. Boys and girls often do not understand the meaning and responsibilities of marriage. Because of such marriages, girls are burdened by their parents and are afraid of losing their sanctity before marriage.

Acid throwing: Acid throwing, also known as acid attack, vitriol attack is a form of violent attack on women in India. Throwing acid means throwing "acid seeds or alternative corrosive substances" on a person's body for the purpose of deforming, maiming, torturing or killing. attacks are usually directed at the victim's face causing skin damage and often exposing or breaking the bone. Acid attacks can cause permanent scarring, blindness as well as social, psychological and economic problems. The Indian legislature has controlled the sale of acid seeds. Women in India have a higher risk of acid attacks than women around the world. At least 72% of reported acid attacks in India involve women. Acid attacks have been on the rise in India for the past decade.

Equal Rights to Women

The Universal Declaration of Human Rights, adopted in 1948, enshrines "the equal rights of men and women", and addressed both the equality and equity issues. In 1979, the United Nations General Assembly adopted the Convention on the Elimination of All Forms of Discrimination against Women (CEDAW) for legal implementation of the Declaration of elimination of discrimination against sex. Described as an international bill of rights for women, it came into force on 3 September 1981.The Convention defines discrimination against women in the following terms, "Any distinction, exclusion or restriction made on the basis of sex which has the effect or purpose of impairing or nullifying the recognition, enjoyment or exercise by women, irrespective of their marital status, on a basis of equality of men and women, of human rights and fundamental freedoms in the political, economic, social, cultural, civil or any other field." It also establishes an agenda of action for putting an end to sex-based discrimination for which states ratifying the Convention are required to enshrine gender equality into their domestic legislation, repeal all discriminatory provisions in their laws, and enact new provisions to guard against discrimination against women. They must also establish tribunals and public institutions to guarantee women effective protection against discrimination, and take steps to eliminate all forms of discrimination practiced against women by individuals, organizations, and enterprises.

Challenges faced by Women in India

Education: The country has taken a leap since independence and is concerned about education. The gap between women and men is wide. 82.14% of adult males are well educated, while in India only 65.46% of adult females are considered literate. Gender bias is in higher education; specialized vocational training that strongly influences women in employment and achieves top leadership in any field.

Poverty: Poverty is considered to be the biggest threat to world peace and eradication of poverty should be as important a national goal as eradication of illiteracy. This leads to the exploitation of women as domestic helpers.

Health and Safety: Women's health and safety issues are paramount in the interest of the country and are important factors in the assessment of women's empowerment in the country. However, there are worrying concerns where mothers are concerned.

Professional Inequality: This inequality is prevalent in employment and promotion. In government offices and private industries, women face a myriad of barriers in a male-dominated and dominated environment.

- **Household Inequality**: Family relationships around the world, especially in India, are showing gender differences in very small but important ways. Sharing homework, childcare, and trivial workloads from the so-called division of labour.
- **Unemployment:** It is becoming more and more difficult for women to find the right job for themselves. They become more vulnerable to exploitation and harassment in the workplace.
- **Unbearable Conditions:** Uneducated women are more likely to divorce and leave their husbands at any stage of life. They will have to live their whole lives for fear of divorce. In some cases they have to end their lives due to unbearable circumstances.

Conclusion

The modern woman has started caring for her social, emotional, cultural, religious and economic needs. She has now become tool for social change in India. It can be said that women have more freedom than earlier however not true in many respects because prejudice still remains in the society. Though the status of today's modern women in India is high, the overall picture of women's position in India is not satisfactory. Last but not the least, we should not forget that progress of a nation cannot be achieved until and unless there is active participation of its mothers, wives, sister and daughters, So each and every man Should thoughtfully decides to bring a revolutionary transformation in his attitude towards women and accept the women to be the equal participants in the country's progress

Reference

1. Abu Yazid, ZaidatulNadiah. (2018). Factors Affecting Domestic Violence Against Women: A Conceptual Model And Research Propositions. 4. 4.
2. Cari Jo Clark (2019) - Mixed methods assessment of women's risk of intimate partner violence in Nepal", BMC Women's Healthvolume 19, Article number: 20 (2019)
3. Neera Desai and Maithreyi Krishna Raj 1987. „Women and Society in India".Ajanta Books: New Delhi
4. Ranjith singh 2014 International Journal of Humanities and Social Science Invention ISSN (Online): 2319 - 7722, ISSN (Print): 2319 - 7714 www.ijhssi.org Volume 3 Issue 2 " February. 2014" PP.59-62.

EMERGENCE OF PUTHIRAI VANNAN WOMEN IN THE AUTOBIOGRAPHY OORUKKU ORU KUDI

Devasagayaraj. Z
Research Scholar (Part-Time),
Dept. of Social Sciences, Tamil University, Thanjavur

Introduction

Indian society has been stratified into different caste groups besides the tribals. The fourfold caste varna system divides the people into Brahmins, Kshatriyas, Visayas and Shudras. There are people who do not belong to any of the four castes who called the Avarnas or Casteless people. They are the so-called untouchables. Among these casteless people there is a kind of hierarchy and the lowest rung of the hierarchy among the casteless people are Dhobis. Among the dhobis who wash the clothes of the untouchables are called Puthirai Vannars who were also once treated as unseeables.

Outcastes the Untouchables- Scheduled Castes

The outcaste people are considered to be polluted and hence they are untouchables. The concept of purity and pollution differentiates them from others. The untouchability was practiced in Seeing, Learning, Speaking, Touching and Doing. This is also practiced in giving and taking. The Government of India listed all different groups of outcastes in a schedule and thus they are called Scheduled Castes.

Dhobi community in India:

In the following states the dhobis who were in Most backward caste and backward caste had been included in the Scheduled Caste list. 1) Delhi, 2) Uttar Pradesh 3) Arunachal Pradesh 4) Himachal Pradesh, 5) Rajasthan 6) Bihar 7) Assam 8) Manipur 9) Meghalaya 10) Nagaland 11) Odisha 12) Sikkim 13) Tripura 14) Mizoram 15) West Bengal 16) Kerala and 17) Tamil Nadu (In Kanyakumari district and Senkottai taluk in Tirunelveli district)

Vannan:

In Tamil Nadu the dhobi/ the Vannan are listed in the most backward castes list. But the dhobis who wash the cloths of the outcastes are listed in the scheduled Castes list.

Puthirai Vannan in the Scheduled Caste list:

Ragupathy says that a note in the British census taken in 1891 says that the Puthirai Vannars are the people who were serving the lower castes such as Pallars and Parayahs. He says this may be the first ever recorded mention about Puthirai Vannan. He also mentions that Edger Thurston who made a study on the caste in South India mentions about Puthirai Vannars.

The name Puthirai Vannan is also mentioned in the Census 19311[2] and Census 1961 mentioned about Puthirai Vannar and their taluk wise job and educational condition and also a letter sent to all the collectors in Tamil Nadu by Tamil Nadu Government dated 6th October 2005, No 20379, specifies that Puthirai Vannan in Schedules Caste list. As per the Government record from 1891 to 2005 the Puthirai Vannars are the people who are washing the cloths of the Scheduled Caste people.

Different names

Puthirai Vannars are called by different names like "Cheri vannan, paratha vannan, para vannan, Harisana vannan, keezhsaathi vannan, Adi vannan, Adi Dravida vannan, Cheri Nesan, Iravaali, Puthirai vannan, Para Egali, malodu, achan, and neesaan" [3]

Scheduled Castes of Tamil Nadu:

In the wake of the Scheduled Castes (Amendment) Act 1976, which came into force from 27th July 1977, the Tamil Nadu Government came out with a list of Scheduled Castes. Puthirai Vannan in the 60th place in this approved list of 76 Scheduled castes. Vannan in Kanyakumari district and Shenkottah taluk of Tirunelveli district are mentioned in no 71 of Tamil Nadu Scheduled Castes list.

Puthirai Vannan women in the autobiography 'Oorukku Oru Kudi'

Vanathaiyan Juliyes, author of the book Oorukku Oru Kudi (Lone family in the village) sharing through her life experiences depicts the miseries, shame and pathetic condition of the Puthirai Vannan women. She also narrates how she was able to come out of those clutches of caste oppression by change of job. Our childhood experiences affect out behaviour and personality into adulthood, even if we were not aware of the existence of this connection. Adulthood can be seen as an extension of one's childhood experience. The author vividly explains what kind of suffering she underwent as a child in the school and in the village.

Discrimination experienced at the school.

In those days when the Government schools did not have enough buildings, therefore classes were conducted in the village's Draupadi Amman temple where the Dalit children were not allowed inside the temple for the classes. Rather, they sat in the steps of the temple and learned subjects. Juliyes never entered this temple while the classes were conducted inside this temple. Usually, the children are asked to do homework. When they come to the school with their homework the teacher corrected it and if someone did not the homework the students were given some form of punishment. When Juliyes came to the school with homework the teacher did not even look at the homework and he just ignored her. When she did not do the homework, she was never punished nor given attention. So, in the school she did not even learn addition or subtraction in Mathematics.

1 *Harijan, 11 March. 1931, Page: 6-7*

2 அருள்வளன் (2004), துரும்பர் - மறைக்கப்பட்ட, மறுக்கப்பட்ட மனித வரலாறு: துரும்பர் எழுச்சி மலர், 2004.

In those days in the rural village school the students used to do some errand works for the teacher. In the school where Juliyes studied the students used to massage the legs of the teacher during the lunch break. Once when she went to give the newspaper to the teacher from the headmaster's room, he refused to get it and asked her to put it back in the headmaster's room. Then another student gave the newspaper to him. When other students offered glass of water when the teacher asked for it, he refused to get the glass of water from the hands of Juliyes. In the same way she was not even allowed to wipe the black board while the other students did it. Once the teacher asked the students to go the house of the students in the evening who had Konar Tamil Urai (A guide for Tamil Text book). Juliyes had a second handbook from the boarding school where her father was washing clothes.

When her classmates went to her house, the parents complained to the teacher and stopped the students from going to her house. Seeing her smartness one of the teachers appointed her as the class leader. When the parents came to know about it, they complained to the headmaster and changed the leader for they could not accept a Puthirai Vannan girl to be the leader for their children. When she tried to drink water from the pot of drinking water kept for the children, she was stopped and warned to bring her own water from home. For a school function when they were preparing for a drama Juliyes was supposed to act as the queen. When the two girls who were supposed to act as the servant girls to the queen were preparing the dress for the drama, the parents came to know about it and they stopped the drama, since they could not accept a Puthirai Vannan girl to act as the queen, while their daughters were to act as her servants.

Experience as a child

Once when the parents of Juliyes were away for a family function, she had to perform the Puberty ritual. When all her classmates stood in a que to apply sandal on the cheek of the girl, Juliyes also stood in the que and a woman scolded her and stopped her from the queue. In the same function when she sat along with her classmates to eat the festive meal she was asked to get up and asked to wait till all finished their meals.

While collecting food from the houses Juliyes felt ashamed when she had to collect food standing outside the house from her own classmates. While begging food from the houses the Puthirai Vannan families should have some food in the vessel. Otherwise, the families who were giving food thought that if they put food in the empty vessel their house will become empty.

Once when her mother was out of station, Juliyes had to go for collecting the food. She did not know this practice. When she went with the empty vessel the families scolded her telling weather she had come to empty their houses and questioned if her mother did not teach all these things. Juliyes shares an experience while begging for food. A Street dog used to go with her while begging in the houses. She was jealous of the dog, because the people used to give food to the dog first, and then to her. She even got angry with the dog since the dog used to go and wait in front of the house before she reached there. She was wondering whether the dog is better than her. A family refused to give her food since her mother did not collect dirty clothes that week.

Once her mother made a cradle out of one of the sarees that came for washing. Someone saw it and reported it to the village leaders. They called for a panchayat (Village court) and fined them Rs. 2/- and asked them not to collect food for two days.

The Puthirai Vannan family is supposed to spread saree during the funeral procession for the people to walk on which is called Nadai Pavaadai. Whether the work is done by father or mother the

children have to help them to roll the sarees at the end of the procession and take it forward to be spread at the beginning of the procession. She had to run and do it fast so that there won't be a gap and she had to run through the funeral crowd. During the procession the duty of the Puthirai Vannan is also to prepare small ghee torches (Nei Pantham) with small sticks.

For marriage ceremony they are supposed to prepare a dough lamp made of flour by which they make lamp out of the flour and after the ceremony the Puthirai Vannan family can take it for making dosa or idly.

Puberty Ritual

After the puberty ritual the Puthirai Vannan family can take the blood-stained cloth in which the girl attained puberty. When Juliyes went with that dress to the school the girls whose dress it was, used to point out that in that dress which Juliyes wore she attained puberty. Juliyes felt ashamed of these kinds of comments.

Once she went to her classmate's house. When her mother came to know that she was from the Puthirai Vannan family she was asked to get out of the house. In some houses they use the children to take the seeds from the peanuts for sowing. In return they give disqualified small seeds to the children. When Juliyes wanted to join the children in taking peanut seeds she was asked not to do it since her touch will pollute the seeds. When the family of Juliyes arranged for a celebration for her puberty as other families they wanted to start the procession after praying in their small chapel.

The catechist of the house did not open the chapel for them telling them that her father drank and scolded him. Still, this is incident of not allowing her inside the chapel for the silly reason is fresh in her memory. When she was stitching blouse for others the other caste people also used to stich for her.

As a Puthirai Vannan girl student had to go early morning for the duck rearing, then she had to go for collecting the food. After school, she must help the parents in washing the cloths, bringing back the washed cloths, ironing them, marking them and then distributing them. So, from morning till evening, she had to do the traditional servile family job as a child. She had to stop her studies after 8th grade because of the migraine headache she had also because her parents did not show any interest in admitting her in the school since she was very helpful in their family job.

Work of Puthirai Vannan woman

The women are the most affected people among the Puthirai Vannan. In her book Juliyes points out how her mother suffered as a Puthirai Vannan woman. Early morning the mother of Juliyes has to go for rearing the ducks in the fields. After leaving the ducks in the fields, she must go for collecting the food from house to house. While collecting the food from house to house she also must collect the soiled cloths thrice in a week.

Her mother must mark the cloths of all the families. There were 100 families to whom they were doing service. Each family had a different mark to differentiate from each other. She had to iron the cloths and carry the cloths to the place of washing which is far from her house and again carry them back to the house. Thus, early morning till late night she had to work.

Opportunities and Achievements

An NGO gave her opportunity to learn tailoring. It also encouraged her to sing for the program and address the people and groups. It also trained to coordinate the self-help groups in her village. The Church gave her an opportunity to furnish her talents in tailoring. She got leadership and street theatre training in the youth commission of the Church. Through the Church she had the opportunity to go to Mumbai, Germany, Belgium, and Africa. These kinds of trainings experience and exposure helped her to help other people.

When she was in her teenage years, she started evening study centre where the children of all castes came to study. She taught tailoring to the young girls in her house where the young girls even from the neighboring villages came to learn. She started a weekend training centre for the Puthirai Vannan students in which every week around 25 to 50 students benefited every week. With the help of the Church and some individuals she was able to buy a small plot and built a centre for Puthirai Vannan students. She guided and helped at least 100 students to pursue their college studies after their 12th grade. At least 10 girls completed their nursing course and earn for their families. Some of the boys have completed engineering. She was happy that even though she could not go beyond 8th standard she is able to help Puthirai Vannan students to go college. The students who benefitted from the Life Empowerment Center have decided to contribute Rs. 100/ - each per month. Thus, she believes that what she started will continue with the new generation.

Conclusion:

Determination, change of job, exposure and trainings helped Juliyes to come out of the discrimination. She was also able to reconcile with the people by whom she was discriminated, oppressed and ill-treated. When the women determine to emerge from the dust of caste oppression, they can achieve many things in our society.

References:

கோ.ரகுபதி & சி.லஷ்மணன, 2008 சாதிச்சான்றுக்குத் தகுதி:
குலத்தொழிலா? செய்யும் தொழிலா? புதுவிசை, 2008.

List of Scheduled Castes: https://socialjustice.gov.in/common/76750

Vanathaiyan Juliyes, Oorukku Oru Kudi, Poopalam, Muthuveerankandianpatti.

FEMINISTIC VIEWS ON KAMALA DAS'S MY STORY

Robancy. A
Research Scholar (Part-Time), Dept. of Translation,
Tamil University, Thanjavur.

Feministic View in Indian Literature

Women are the best travelers in their own right. They travel around their inner self and they articulate their life experiences. Women's desire for love, freedom, empowerment make their written work epics. Women's autobiographies do not adhere to the Confessions of St. Augustine or Jean Jacques Rousseau models, where persons and events solely exist to form a backdrop for the hero's journey of self-discovery; rather, they feature the genuine presence and acknowledgment of another consciousness. The elements of feminism and fearless self-expression are highlighted in My Story. My story reflects society's marital problems, early marriages, male dominance, and so on, while also demonstrating the honesty of the women. Through her book, My Story, Kamala Das exposes the true effects of patriarchal society's interference.

Kamala Das: An Introduction

Kamala Das has experienced a singular literary phenomenon In India. She made a significant contribution to the development of Indian poetry in English by being honest, brave, and controversial in both her life and literature.

She is a bilingual author, and Malayalam readers love her short stories. She has written more than fourteen volumes in Malayalam, most of which are collections of short tales. She received both the Kerala Sahitya Akademi Award in 1969 for "Cold" and a collection of Malayalam short stories, as well as the Poetry Award of the Asian PEN Anthology in 1964. Kamala Das was born in 1934 in Punnayurkulam in the Southern part of Malabar as the daughter of V.M. Nair and Balamani Amma, the Malayalam poetess. She was born a Hindu but converted to Islam and changed her name to Kamala Suraya. Her poetry, short stories, and other collections became an eye-opener and gave rise to Indian feminism. Though there are many Indian feminists, the work of Kamala Das is commendable.

Kamala Das's My Story: An Introduction

Kamala Das, the contemporary writer of the 20th century, was a bold and confessional writer. She is also known as *"The Mother of Indian English Poetry and Kerala's Queen of Erotica."* Her finest art work, My Story, was published in Malayalam under the title Ente Katha. Its frank content became a threat to the Nair community in Kerala, where she hailed from. Her father wanted to prohibit its publication, but the author did not yield to it. She became controversial for her work, My Story.

It sparked a commotion and gave patriarchal values and complacent Indian society an unpleasant jolt. The candour and openness with which she expressed her emotions shook many conservative viewpoints. But perhaps her largely matrilineal origin can be linked to the legacy of assertiveness and bravado.

It is considered the autobiography of Kamala Das, but she denied it in the beginning, though each chapter contains a different title and has a novel format.

Southern and northern India are two different regions in culture and traditions. Born in Punnayurkulam in Trissur in Kerala, she was brought up in British India. She was able to locate her feelings in two different cultures. Her childhood was in both modern and traditional places. Her sex narratives, intimacy with her husband, art teacher, and the girls on the board all reveal her strong feministic views.

The English version of My Story has 50 chapters expressing her day-to-day experience. In terms of women's writings in India, her autobiography, My Story, is a groundbreaking literary achievement. This is what drew worldwide notice to the publication, which was subsequently translated into at least fourteen different languages.

Racism:

In Rule Britannia, Kamala Das records how brown children were treated. She is able to identify that even her cook was frowning at her and her brother, and he thought they were savages. Her childhood in Calcutta often experienced rejection by the British and the Anglo-Indian children. The school management hid the children near the lavatories whenever there were visitors at school. She recalls how her poem was recited by Shirley Temple, the Scottish girl. The Pink Shirley often welcomed the guests with bouquets. This shows how the Indian children were psychologically distressed and bullied by the white children. The white children even bullied the Anglo-Indian children. In Rule Britannia, Kamala Das places a statement: "If we were hated by the white children, poor Louis was more hated, but he followed them about, clowning to put them in good humour, barking like a dog and braying like an ass. The children were humiliated because of their colour, and it created an inferiority complex in them.

Caste and Class Discrimination:

A woman speaking of Caste and Class discrimination does not favour her to be a veteran writer. Very few Indian women writers have openly spoken about the age-old practices of Caste and Class. These two are considered social sins in Indian society, and their practices have continued for centuries. Kamala Das, coming from a Nair family in Kerala, was able to record the practices of caste and class discrimination which began with the men of the Nair family, especially her father, husband, uncle, ancestors, and her cook in Calcutta etc. There is always a kind of tendency where people are unable to treat others equally. In chapter 3, titled The Bougainvillea, Kamala Das tells us how her cook treated

her Anglo-Indian tutors, Mabel, the pretty one, and Nambiar, the Malayalam tutor. The attitudes of caste and class are deeply rooted in the Indian mindset. Even the middle class and the poor are unable to get rid of them.

Teenage Friendship:

In chapters 11 and 12 titled ‘the convent’ and the Boarders, Kamala Das explains her roommate Raji in the Boarding and about her teenage friends. Each girl represents friendship and lesbian love. Lesbian love is still considered a social taboo, Kamala Das describes her boarding mates. She carefully and authentically describes each girl’s character and qualities. Teenage hood is a complicated factor to understand in society even if the parents are not able to handle their children. Speaking of teenage friendship has opened the eyes of many to think out of the box and which helps the readers to have an open mindset. The author has not even failed to describe the Mother's Superior and the assistant boarding mistress and their character.

Loneliness:

In several areas of my story, the author was able to locate her loneliness. She explains how her father was busy with his work and her mother, vague and indifferent, spent time lying on her belly on a large four-poster bed composing poems in Malayalam. Her brother and Kamala were left alone and made to be taken care of by her cook. She expresses the same sentiments she did when her roommate Raji was sent home due to illness:

Example: After Raji had left, I suddenly became lonely. She was the only one who liked to whisper in bed at night after the ten o’clock silence bell had struck.

When her brother and she were separated, she felt alone and lost. She claims that even in the silence we shared, there was a pure kind of communication between us, an interminable dialogue that went on and on like the wind with the earth, the sun with the trees (My Story p.48).

Nair Women:

Women in Kerala lived in a matrilineal society. In a Nair tharavad (it is an ancestral home), the woman is shown as a highly respected member of a community that values her highly from an economic standpoint. She is free to do as she pleases, even if that means wandering around and picking her own husband. Kamala Das explains this under the title The Nalapat House.

Ex: An aristocrat was to be shown to her at Cochin.

Who was to marry her if she liked his face and if

His demeanour was well-liked by her uncles.

The Nair women were educated. The Kamala Das family was a family of poets. Her mother, Balamani Amma, was a poet. The younger sister of Kamala's great-grandmother was also a poet.In "The Scent of Ambergris", Kamala quotes her saying "I read her verses only thirty years after she died. From the life of Ammalu, we see that she was a spinster who chose to remain unmarried, despite being pretty and eligible.

The Nair women used to wear lots of gold and use traditional attire.

My chief maid was a seventy-year-old woman named Kalyani Amma, who told me that I ought to abandon city clothes and wear the traditional attire of the Nair women (My Story p. 191).

Desire for Love:

The Confessions of Kamala Das gives us the freedom to talk about our private lives with freedom. It is her freedom of choice to express her thirst for love and sex. She is attracted to other men.

This man's movements surprised me. He cultivated the habit of stroking my legs during conversation and caressing my long hair. I nearly fell in love with him (My Story p. 144)

Sex Brutality:

Sex is still considered to be a sin and no one can talk about it openly. Men have the freedom to touch upon any topic to speak or discuss, but women's speaking of sex is taboo in Indian society. But the fearless author speaks openly about sex and how she encountered the brutality of it. She explains that there was no space for her to express her feelings. I took off my sari.. and sat on the bed. Then, without warning, he fell on me, surprising me by the extreme brutality of the attack (My Story p.84).

The author is an expert and is adored for her beautiful expressions. She says that the rape was unsuccessful. In India, many women cannot understand the difference between marital rape and consented sex.

Male domination:

Kamala Das' mother, Balamani Amma, a renowned poet of Malayalam, did not have the freedom to wear what she liked. After her engagement with her fiancée, she was asked to remove all her jewels and to wear a Khadhar dress, despite her Nair tradition. Though her marriage was a terrible mismatch, she stayed married and lived an unhappy life.

His hands bruised my body and left blue and red marks on the skin. He told me of the sexual exploits he had shared with some of the maidservants in his house in Malabar (My Story p.79).

Kamala Das, though from a conservative family background, was brave enough to express the male dominating attitude of men in her time. Though there is no much difference now, she fearlessly pens down her own experiences, which makes her a brave and fearless writer.

Arranged marriages:

Like her mother, Balamani Amma, Kamala too was the victim of an arranged marriage. Her friends were shocked to hear about the engagement. She explains it this way:

My return to Calcutta after my engagement became moody and my mind clouded with doubts. Had I been reckless in accepting the proposal? He did not look healthy. Would he be a kind father to my children? Would he be considerate? (My Story, p.79)

Marriage meant nothing more than a show of wealth to families like this. It was enough to proclaim to the friends that the father had spent half a lakh on its preparation. The bride was unimportant and her happiness was a minor issue (My Story p.82).

This is the story of every woman in Indian society. Money, fame, pride, and family honour take first place, then happiness and the well-being of women. Women are considered merely a sex object and a child-bearing machine to protect the family pride and honour.

Kamala Das: The Queen of Expressions:

Kamala Das is known for her beautiful, thought-provoking, and humorous expressions. In the twenty-seventh chapter called "sedation," she expresses poetically her nervous breakdown and the physical intimacy she had with her husband. My senses were like locusts that folded themselves into tight buds at the sunset hour. The contours of my world had gradually blurred (My Story p.105). No woman would want to reveal her private life to anyone. However, Kamala Das' narrative capacity and fearless expressions provide energy and serve as a role model for others seeking to overcome male dominance and walk with freedom and pride.

Character Narration:

My Story by Kamala Das is a masterpiece. It is full of beautiful expressions of feelings. Each character is narrated beautifully, making the readers enter into her poetic world. Each character's physical appearance is shown. The relationships between the characters are well expressed. Kamala Das discusses her landlord in Chapter 18, Number 15, Lake Avenue.She says

On the first floor lived our landlord, his fat wife and two sons.

He used to be handsome and elegant (My Story p.66).

Conclusion:

Writing is the best medicine for any interior wound. Women's writings have the power to convert complicated souls. Kamala Das' writings are at times hard to understand but it gives a sense of confidence to the readers.

My Story is about a life spent frolicking on sex....
The book has its accent on titillation (World Literature Today).

Kamala Das's My Story is an epic and no woman has dared to write a masterpiece in the form of an autobiography. There may be a mixture of fiction and poetry, but it is the story of a woman who wanted to break the barriers of patriarchy and excel in her femininity. As a researcher of Kamala Das's My Story, I have journeyed with her innermost feelings to understand the beauty of the feminine self.

References:

1. Das, K. (2022). My Story [Dec 01, 2009] Das, Kamala (2009th ed.). HarperCollins India.
2. Satchidanandan, K. (2022). My Story [Dec 01, 2009] Das, Kamala (2009th ed.). HarperCollins India.
3. Phomrong, Hongsha. Kamala Das The Indian Monroe Feminist Perspective. (2010).Adhayan
4. Publishers and Distributors, New Delhi (India).
5. Mittapalli Rajrshwar & Piciucco Pier Paolo. Kamala Das - A Critical Spectrum. (2022).
6. Atlantic Publishers and Distributors (P) Ltd., New Delhi.
7. Usha V.T. "Literary Paradigms of Matriliny: Kamala Das's My Story A Critical Spectrum" Atlantic Publishers and Distributors (P) Ltd., New Delhi 2001, 2007,2013.

ANALYSIS ON THE STATUS OF WOMEN EMPOWERMENT IN INDIA

Ms.V.Reka
Research Scholar, Department of social work,
Government Arts and Science College for Women, Orathanadu,
Thanjavur District.

Introduction

The origins of the concept of empowerment go back to the civil rights movement in the USA in the 1960. It has since then been interpreted differently and filled with new meanings and is today used in such different sectors as business, social work, development discourse and by advocates of very different political agendas. The different definitions of empowerment range between defining it as a largely individual process of taking control of and responsibility for one's life and situation, and defining it as a political process of granting human rights and social justice to disadvantaged groups of people. At the former end of the continuum, where empowerment is defined largely as an individual process, empowerment can be used in the conservative political rhetoric of freeing the government of responsibility for injustices and for granting social security. Instead, the argument makes individuals and communities responsible for their own social security and welfare, without providing the necessary support and resources.

The topic "Women Empowerment" has gained a universal significance for discussion these days. Empowering Women has become a blazing issue round the globe. For many decades rights of women are violated in one way or other in almost all the countries of the world like voting right, right to education and equal participation in decision making etc. Even at present, in some of the countries, women are not allowed to do anything, come out freely out of their homes without men, have property on their name and take important decisions in their life. Societies in which a pace for gender equality is initiated, women are paid less, treated their existence for cooking, cleaning and child care taking only and also the victims of domestic abuse along with other inequalities

It is clear that Women are not treated equally all over the world though they are to be treated equal. Before 100 years, women are not allowed to vote, maintain monetary transactions or access birth control information. A survey on the top 50 women leaders in Asia revealed that the three aspects that are challenging the women leadership as "Family life constraints", "Organizational policies and Practices Favoring Men" and "Cultural Barriers". The Statistical Figures shows that the Human Sex

ratio is 954 women for every 1000 men, which indicates that the women number is lesser that men. Women constitute almost 50% of the total World population. Biologically also, female race is superior to men.

Empowerment of women would mean equipping women to be economically independent, self-reliant, have positive esteem to enable them to face any difficult situation and they should be able to participate in development activities. For the beneficiaries of the women, the government has been adopted different schemes and programs i.e. the National Credit Fund for Women (1993), Food and Nutrition Board (FNB), Information and Mass Education (IMF) etc.

The most positive development last few years has been the growing involvement of women in the Panchayati Raj institutions. There are many elected women representatives at the village council level. Women are also involving in human development issues of child rearing, education, health, and gender parity. Many of them have gone into the making and marketing of a range of cottage products-pickles, tailoring, embroidery etc. The economic empowerment of women is being regarded these days as a sine-quo-non of progress for a country; hence, the issue of economic empowerment of women is of paramount importance to political thinkers, social thinkers and reformers.

Review of Literature

Panda, D. (2017) He has created that women empowerment is not necessary fact for our country but it is a must for sustainable development of a nation. So let us create to empower women from now for our secure future. It is required to change the mindset of people in India for women. The man should feel that the world is moving towards equality and equity. Hence women empowerment with bring prosperity for the coming creation.

Shatters, R. M. (2015) opined that empowerment of women could only be achieved if their economic and social position is improved. This could be possible only by adopting specific social and economic policies with a view of total growth of women and to make them realize that they have the potential to be strong human beings. Globalization, liberalization and other socio-economic forces have given some respite to a large percentage of the population. However, there are still moderately a few areas where women empowerment in India is largely lacking.

History of Women Empowerment in India

The status of women is changing from time to time. The history of women in India has been exciting. Over the past few millennia, the status of women in India has been subject to many changes. Women enjoyed equal status with men in all fields of life in ancient days of India. Works by ancient Indian grammarians such as Patanjali and Katyayana point out that, women were educated in the early Vedic period. The Rigvedic verses tell that, the women married at a mature age and were free to select their life partner.

Rig Veda and Upanishads, the holy books mention that, There were many women sages and seers, like Gari and Maitreyi. Stri. Dharma Paddhati, the text of Tryambakayajvan reflects the role of women and tells that, women were enjoined to be of service to their husbands. "In some kingdoms of ancient India, tradition like Nagar Vadhu i.e bride of the city was practiced. Amrapali was the famous Nagar Vadhu. Women were competing to win the popular title of the „Nagar Vadhu". During the early Vedic Period women enjoyed equal position and rights. Later around 500 B.C the position of women started to decline with the Manusmiti and with the Mughal invasion of Babur and the Mughal empire and later Christianity cut the freedom and rights of women. Even though penitentiary movements like

Jainism allowed women to be admitted to the religious order by and large, the women in India faced captivity and restrictions. Around sixth century, the practice of child marriages started.

The status of Women in India has been subject to many great changes over the past few millenium. In early Vedic period Women enjoyed equal status with men. Rigved & Upanishads mention several names of women sages and seers notably Gargi & Maitrey. However later the status of women began to deteriorate approximately from 500 B.C., the situation worsened with invasion of Mughals and later on by European invaders. Some reformatory movements by Guru Nanak, Jainism, Rajaram mohan Rai, Ishwarchandra Vidya Sagar, Pandita Rama Bai and others did give some relief. It is not that Britishers didn't do any thing for improving the condition of women. Some laws were enacted such an "Abolition of practice of Sati", Widow Remarriage Act 1856 etc.

The real change came after independence. Constitution of India guarantees equality to women (Article 14). There are other articles too which ensure rights of women e.g. no discrimination by the state [article15(1)] equality of opportunity (Article16) etc. Feminist activism picked up momentum in India during later 1970's. Later on Many groups and NGO's have been working for the Empowerment of women. We are proud that in India Women got voting right much before USA and some other European countries.

Before Independence

A few social reform measures were taken towards the later 19th and early 20th century during the British regime. The inception of Mahatma Gandhi in the National freedom movement ushered a new concept of mass mobilization. Women constituted about 50% of the country's total population, he, therefore, involved women in the nation's liberation movement. The mass participation of women directly in the freedom struggle was the great divide in the history of (Feminist movement) empowerment of women. They shed age-old disabilities and shared the responsibility of liberation of their motherland with their counter parts. The freedom of India thus became synonymous with the empowerment of women. In this context the date of India's political freedom (August 15, 1947) is a landmark in the history of women empowerment in India. It brought in its wake a great consciousness in our society for human dignity. It was realized that every citizen of independent India be accorded equal treatment under the law. Old practices against women continued during the British regime. But some reforms were made in relation with social justice and improving the status of women such as,

Raja Ram Mohan Roy the founder of 'Brahma Samaj' succeeded in getting passed the Prevention of Sati Act in 1829 and raised voice against 'child marriage' and "purdah" system.

Ishwar Chandra Vidyasagar pleaded for widows' remarriage and educating women and succeeded in passing the Widow Remarriage Act in 1856.

Maharshi Karve established Smt. Nandubai Damodar Thackersy University for Women at Poona in 1916.

Maharshi Dayanand Saraswathi started the "Arya Samaj" and advocated equal rights to women as in the Vedic period.

After independence

India is free to take new and innovative steps for women empowerment. The Indian Constitution guarantees about, women equality, no discrimination, equality of opportunity, equal pay for equal work for all Indian women and it allows the State to make special provisions in favour of women and

children, renounces practices insulting to the dignity of women and for provisions for securing just and humanitarian conditions of work and for maternity relief. The cases of trafficking of young girls and women have been reported. These women are either forced into prostitution, domestic work or child labour to prevent this, the Immoral Traffic (Prevention) Act was passed in 1956. In 1961, the Government of India passed the Dowry Prohibition Act and the Dowry Prohibition (maintenance of lists of presents to the bride and bridegroom) rules were framed in 1985. In India all the medical tests that can be used to decide the sex of the child have been banned. Female infanticide is still prevails in some areas. In India the abuse of the dowry tradition has been one of the major reasons for sex-selective abortions and female infanticides.

During late 1970s the feminist activism got momentum and the protest due to the issue of rape of young girl Mathura in police station by a policeman compelled the government to amend the Evidence Act, the Criminal Procedure Code and the Indian Penal Code and introduce the category of custodial rape. Female activists amalgamated the issues of female infanticide, gender bias, women health, and female literacy. The Government of India passed the Muslim Women's (Protection of Rights upon Divorce) Act, on the base of Supreme Court Judgment in 1986. Women-oriented NGOs were formed with the help of grants from foreign donors in 1990s. Self Help Groups, Self Employed Women"s Association (SEWA), etc. played a key role in protecting women's rights by which many women have emerged as leaders of local movements in India. In 1997, the Supreme Court of India in important judgment took a strong stand against sexual harassment of women in the workplace and the Court laid down guidelines for the prevention and redressal of grievances. Subsequently the National Commission for Women elaborated these guidelines into a Code of Conduct for employers. The Criminal Law (Amendment) Act, 2013 is an Indian legislation passed by the Lok Sabha on 19 March 2013, and by the Rajya Sabha on 21 March 2013, which provides for amendment of Indian Penal Code, Indian Evidence Act, and Code of Criminal Procedure, 1973 on laws related to sexual offences to protect women against anyone who "Assaults or uses criminal force.

Importance of Women Empowerment

Women empowerment is a continuous and dynamic procedure which allows women to take an interest in the choice - making in all financial, political and social procedures in the general public and improves their capacities to change the structure and condition that keep them hindered. The introduction of the 73rd Amendment spoke to an exertion for women's empowerment which was supported by the state and in which 33% seat in Panchayats and in workplaces are saved for ladies. Reservation in the Panchayats was viewed as a noteworthy milestone during the time spent empowering women in India. Empowerment of women is essential for maintaining economic development of the nation when 50 percent of the populace comprises of ladies. As Ex-President A.P.J.Abdul Kalam stated that empowering women is an essential for making a decent country, when women are empowered, society with stability is guaranteed. Women's empowerment is crucial as their considerations and their value system lead to the improvement of a decent family, great society and eventually a decent country. It has been acknowledged worldwide that country's advancement is not thinkable without women's empowerment. The worldwide efforts towards women's empowerment have made a similar situation in India likewise where the empowerment of women has received priority on the nation's advancement agenda.

The year 2001 was proclaimed as Women's Empowerment Year, though prior plans dealt with just welfare of women. The National Policy for Empowerment of women was introduced in India in 2001. To actualize it effectively, a National Plan for action for empowerment of women was implemented

during 2003-04. A coordinated methodology for Women Empowerment with unequivocal objectives, targets and a time period had been incorporated in Tenth Five Year Plan (2002-07). Since women empowerment depends not only on economic determinants but on social factors also, Government of India has brought fourth-three dimensional strategy of social empowerment, economic empowerment and provision for gender equality. The Government has taken a few activities including projects and strategies to guarantee this present system's success The Protection of Women from Domestic Violence Act, 2005, the Immoral Traffic Prevention Act, the Prenatal Diagnostic Techniques Amendment Act, 2003, Sati Prevention Act, the Hindu Succession Act, National Rural Employment Guarantee Act. Various plans actualized under The Ministry of Women and Child Development like Swayamsiddha, Support for Training and Employment Program (STEP) and so on., Rashtriya Mahila Kosh (provides small scale credit), Kishori Shakti Yojana, Nutrition Program for pre-adult young ladies, are the couple of out of numerous means attempted by the Government to improve financial status and gender equality. Working ladies lodgings and crèches have additionally been set up to help working ladies in increasing financial power and further their societal position. Strengthening legal system to eliminate discrimination against women and mainstreaming gender perspective in development process are the main objectives of the 11th Five Year Plan. The vision for the Twelfth Five Year Plan (2012-2017) is to guarantee improving the position and condition of ladies by addressing structural and institutional boundaries as well as strengthening gender mainstreaming.

Government Schemes for Women Empowerment

The government of India has been trying to empower the women through various schemes some of schemes related to women empowerment in India are-Creches/ Day Care Centres for the children of working and Ailing mothers. Swayamsidh, Swa-Shakti Project, Support to Training and Employment Programme for Women (STEP), Swawalamban, Hostels for working women, Swadhar, Rashtriya Mahila Kosh (RMK),

Self Help Groups (SHGs) etc.

Social Empowerment of Women Under the social empowerment of women steps needs to be taken to improve the health status of women, reduce maternal mortality especially in the areas which do not have good medical facilities. A programme for checking the spread of sexually transmitted diseases like HIV / AIDS and infections / communicable diseases like T.B. need to be launched.

Women face high risk of malnutrition hence focussed attention would have to be given to meet the nutritional needs of women at all stages of their life cycle. The problem in the country is serious about the women belonging to disadvantaged groups. They are the most exploited lot. The Social activist should keep a vigile on the atrocities committed on women belonging to weaker sections and help them to fight the legal battle for obtaining justice. Schemes need to be introduced for helping women who are victims of marital violence, who are deserted and those engaged in sex professions.

Awareness programmes need to be organised for creating awareness among women especially belonging to weaker sections about their rights. Government has to be vigilant for ensuring that there is no discrimination against the girl child and her rights are protected. The social stigma like child marriage. Female foeticide, child abuse and child prostitution must be eradicated immediately.

Education and Women Empowerment

Education is a powerful tool of social transformation. Hence, education for Women has to be paid special attention. Greater access for women to education must be ensured in the educational

system. Gender sensitivity must be developed. A watch has to be kept on drop out rate of girls and corrective measures should be taken to check the drop out rates.

Suggestions

- Government should give more emphasis on female education to increase empowerment level of women.
- Government should be created more opportunity for women empowerment.
- The Government should create awareness of women education and availability of support services among the women.
- The Government and NGOs should arranged many awareness programme for women empowerment.
- Awareness programmes need to be organized for creating awareness among women especially belonging to weaker sections about their rights.
- The first and foremost priority should be given to the education of women, which is the grassroots problem. Hence, education for women has to be paid special attention.
- Strict implementation of Programmes and Acts should be there to curb the mal-practices prevalent in the society.
- Women should be allowed to work and should be provided enough safety and support to work. They should be provided with proper wages and work at par with men so that their status can be elevated in the society.

Conclusion

Women empowerment refers to increasing the spiritual, political, social, educational, gender or economic strength of individuals and communities of women. Women's empowerment in India is heavily dependent on many different variables that include geographical location (urban / rural) educational status social status (caste and class) and age. Policies on Women's empowerment exist at the national, state and local (Panchayat) levels in many sectors, including health, education, economic opportunities, gender based violence and political participation. The Empowerment of Women has become one of the most important concerns of 21st century not only at national level but also at the international level. Government initiatives alone would not be sufficient to achieve this goal. Society must take initiative to create a climate in which there is no gender discrimination and women have full opportunities of self decision making and participating in social, political and economic life of the country with a sense of equality.

Reference

1. M. Suguna(2011)," Education and women empowerment in India ", International Journal of Multi Disciplinary Research, Vol.1, Issue 8-
2. Dhruba Hazarika(2011), "Women empowerment in India: A brief Discussion ", International Journal of Education Planning and Administration, Volume 1, Number 3 , pp.199-202
3. Altekar, A. S. (1983). Position of women in Hindu Civilization. Banaras: The Culture publication House, Banaras Hindu University.

4. Desai, Neera. (1977). Women in modern India. Mumbai: Vora Company.

5. Barkat, A. (2008): "Women empowerment: A key to Human Development., http://www.goodgovernance.org.

6. Blumberg, R.L. (2005): "Women's Economic Empowerment as the Magic Potion of Development?" Paper presented at the 100th annual meeting of the American Sociological Association, Philadelphia.

7. Census of India (2001,2011): Govt. of India, New Delhi.

8. Bright, Pritom Singh (edt)----Competition Refresher, August, 2010, New Delhi.

9. Hasnain, Nadeem---Indian Society and Culture, Jawahar PublishersandDistributors,2004New Delhi.

10. Kar, P. K---Indian Society, Kalyani Publishers, 2000, Cuttack.

A STUDY ON PROBLEMS AND CHALLENGES FACED BY GIRL STUDENTS IN HIGHER EDUCATION"

Dr.A.Sivagami & Mrs.T.Sugasini
Head & Research Scholar,
Department of social work, Government Arts and Science College for Women,
Orathanadu, Thanjavur District, Tamil Nadu.

Introduction

Education is an essential instrument to bring social revolution among. It is the only remedy to bring about the desired social change in Indian society, at all levels, and at all ages of children. Education has been considered as one major agency of socialization, while teachers and educational institutions as socializing agents. It is the key tool, which can be successfully used against the deep-rooted evils prevailing in the society. Higher education is the third stage of education, which is acquired by the learners through the learning process. It is under taken in Universities, colleges or Higher Education Institution and virtual or distance mode.

Sex biases are very common everywhere whether it is in educational institution, society in general and in home. These biases generate barriers in terms of both structure and attitude in girls of rural areas. The girls are facing problems in society in terms of social, economic and educational problem. The social attitude towards girl's education is generally negative. Education for girls is considered as an important practice to expel out the evils of society such as pardah system, early marriage, parental illiteracy, lack of educational facilities at home. The male tutors and teachers and responsibilities of girls at home are the other difficulties among girls to access the education. Poor family status and care of siblings and household chores at home are also considered the factors affecting education of girls. The girl students are highly motivated to avoid higher education. Parent's opinion about expensiveness of higher education, family guidance and out of reach to counselling for higher education in rural girls and their parents are also hindrance factors. Minimizing the above mentioned problems, girls in rural area girls may achieve success in their higher education. Proper guidance and counselling to illiterate parents, fees concessions and other facilities offered for the rural girls regarding higher education and career development may also be key stone in carrier of girl and their higher education.

The present study was aimed to give suggestions for rural girls to pursue higher education and about rights in constitution as equal opportunity with regard to higher education and employment opportunities to girl and boy students without any discrimination. The development of any nation is very essential, recognition of extraordinary aspiration and potential for technological and economic development in India depends on higher education. This study is focused to identify the challenges faced by female students in higher educational institutions and their families.

Higher education is the education beyond the level of secondary education and it is often imparted by the colleges or universities. Women's education play a significant role in building the nation, socio-cultural, human capital, economic development of a nation. It makes women capable to understand the societal norms; provide individuals self-reliance, and discourages discrimination based on gender, beliefs, religion and social class. Female can be empowered through higher education as a qualified leader in society and it make them role models for younger girls. Educated woman have control over her live and resources within the family. Women get social recognition and can get insight of and can make aware of about undesirable and unfavourable things related to their current situation. In present scenario, female students and teachers are facing many problems that obstruct their potential and disturb their professional and personal development. The present study was aimed to highlight the challenges faced by female students in higher education and measures to minimize and overcome from this problem. This study emphasized the importance of female education, and a reconsideration of the socio-cultural direction of the country to improve female empowerment.

Problems affecting development of higher education in girl students: There are some serious problems that girl students have to face to achieve higher education:

Gender discrimination at Home: The preference to boy's education is introduced first of all in the family. The girl is considered as uninvited and unwanted child, which is devoid of proper food, love and care in comparison to the male child. Girl's education is of secondary importance and not allowed to participate in any activity except the household chores. Hence girl's physical personal, social and emotional development is limited.

Educational Institutions: Next to home, school or college affects girl's higher education. Girls face the sex-bias in curriculum transaction, books, allocation of subjects, participation in activities etc. The biases for girl students are to be propagated in institutions, colleges and universities and quality of girl education does not match with that of educational, vocational and personal development.

In Society: Our society is strongly sex-biased and expectations of family, neighbors and other social groups from a girl is of traditional women, which is considered as subservient committed home maker, obedient daughter-in-law and sacrificing mother. She is expected soft spoken, shy, docile, tolerant to husband and his family for any kind of atrocities. The important causes of dropout in education are illiteracy, poverty, family structure, poor parenting, and more burdened higher education system.

Social Problems: Social attitude towards girl's education is generally negative and education for the girl is considered as unimportant practice of girls responsibilities at home, pardah system, early marriage, lack of educational facilities at home, illiteracy of parents, male teachers in the school etc. are the hindrance factors for less development of girls education.

Economic Problems: Money problem is so challenging and no one to feed the family and to educate the male wanted child. The parent have problem to afford for enrolment the girl child in school. There is problem to take care of siblings, perform household chores, earn and contribute to family income.

Educational Problems: The major educational problem is lack of institutions for higher education in the rural areas. There are no institutions and facilities available to the girl's education. Generally institutions are situated for men and far away from the village. Moreover, institutions do not have hostel facilities for girls. The girls are socially not prepared to join further education or training institution. As the educational status is directly associated to development of career but above mentioned problems affect and restricts the educational development of girl and hinders their career development. The girl students have many roles such as parents, spouses, employees, as compared to male student and experienced more pressure of financial, school responsibilities and child care (Bauer & Mott, 1990). Adult students have responsibilities such as employment, family, and other responsibilities of adult life (Cross, 1980). Both sexes have difficulties juggling the role of student, worker, and family member (Muench, 1978). The female students have a primary challenge to balance their multiple roles with the student role. They have great number of characters such as mothers, spouses/partners, employees, and community members (Chartrand, 1990; Home, 1993, 1997; Huston-Hoburg& Strange, 1986; Padula, 1994). Therefore, lifestyles of such students are broader and more complex than their traditional counterparts (King & Bauer, 1988), and they have less time for extra school activities.The schools usually offered counselling for career to adult students from early time (Thon, 1984). Benshoff and Lewis (1992) described a number of services such as separate registration, advising, orientation, to offer more evening and weekend courses, special financial assistance, and to train faculty and staff. It is significant to train qualified staff to specially deal with female adult students since they confront barriers and challenges that differentiate them from male adult students (Bauer & Mott, 1990). Therefore, special assistance should be offered to girl students such as strategies in balancing family and school work. The universities and colleges also provide course or programs such as seminar courses for both male and female adult students. In this way, these students would have more opportunities to learn and acquire knowledge as well as skills during their study period and they may get a better preparation for their future study and campus lives.The commitments of different roles, lower level of selfconfidence, insufficient support of family and society for female adult students may generate higher level of stress, anxiety others than male students as well as traditional counterparts. It may put these students at a higher risk for dropping out of school. Therefore, it is necessary for female adult students to build self-confidence and obtain external support. Adult learners are educated through their life experiences (Crawford, 2004), which in turn bring values to their study and learning. Nandita Singh, (2008) has worked on women's higher education in India and found that gender inequality in education across the socio-economic spectrum of India. She felt a need to develop female students specific pedagogy and flexibility in the system of education, which would prepare them to face a world of opportunities and challenges.

Obstacles to Girls' Education

1. Cost

Poverty is the most important factor that determines whether or not a girl can access education, according to the World Bank. Even in areas where parents don't have to pay school fees, it can be difficult to keep up with the costs of transportation, textbooks, or uniforms. Parents also often rely on girls' income to support the household, and sending a girl to school means they spend less time helping in the home. If families can't afford the costs of school, they're more likely to send boys than girls. When parents have to make the decision between buying necessities like food over sanitary napkins, girls are forced to stop learning because they don't can't manage their periods. Families will also allow their girls to enter child marriages if they can no longer afford to provide for them.

2. Child Marriage

Child marriage, the marriage of a child under the age of 18, happens all over the world but occurs disproportionately in developing countries. Parents let their daughters enter child marriages for various reasons. Some believe they are protecting their children from harm or stigma associated with having a relationship outside of marriage, but child brides who miss out on education are also more likely to experience early pregnancy, malnourishment, domestic violence, and pregnancy complications. For families experiencing financial hardship, child marriage reduces their economic burden, but it ends up being more difficult for girls to gain financial independence without education. There are about 700 million women around the world who were married as girls, UNICEF reported in 2017. In sub-Saharan Africa, 4 in 10 girls are married under the age of 18, and South Asia, where about 30% of girls under 18 are married, has the highest levels of child marriage, according to UNICEF.

3. Menstruation

Once a month from the time a girl reaches puberty, there is a chance she will miss school and work for a significant portion of her life because she has her period. Menstruation is stigmatized around the world and the cultural shame attached to the natural process makes girls feel too embarrassed to fully participate in society. In Nepal, for example, menstruating women are seen as impure by their community and banished to huts during their cycles. Some girls end up skipping class because they can't afford to buy sanitary products or they don't have access to clean water and sanitation to keep themselves clean and prevent diseases. When schools lack separate bathrooms, girls stay home when they have their periods to avoid being sexually assaulted or harassed. Girls with special needs and disabilities disproportionately do not have access to the facilities and resources they need for proper menstrual hygiene.

4. Household Chores

Forced domestic work creates low self-esteem in girls and a lack of interest in education. Adult responsibilities, like taking care of sick parents or babysitting siblings, tend to fall on girls.

Around the world, girls spend 40% more time performing unpaid chores — including cooking, cleaning, and collecting water and firewood — than boys. Some of these chores put girls in danger of encountering sexual violence. In Burkina Faso, Yemen, and Somalia, girls between 10 and 14 years old bear the most disproportionate burden of household chores compared to boys. In Somalia, girls spend the most amount of time on chores in the world, averaging 26 hours every week.

5.Gender-Based Violence

Gender-based violence can take many forms, including physical and sexual abuse, harassment, and bullying. Surviving rape, coercion, discrimination, and other types of abuse affects girls' enrollment, lowers their participation and achievements, and increases absenteeism and dropout rates. It is estimated that 246 million girls and boys are harassed and abused on their way to school every year, but girls are disproportionately targeted. Tanzania found that almost 1 in 4 girls who experienced sexual violence reported the incident while traveling to or from school, and nearly 17% reported at least one incident occurred at school or on school property.

Parents are less likely to let their daughters travel to school if they have to travel long unsafe distances.

6. Conflict and Crisis

Girls and women in conflict and crisis-affected areas encounter more obstacles to attend school. An estimated 39 million girls and adolescent girls in countries affected by armed conflict or natural disasters lack access to quality education. Refugee girls are half as likely to be in school as refugee boys. In South Sudan, 72% of primary school-aged girls, do not attend school, in contrast to 64% of primary school-aged boys. Similarly, in Afghanistan, 70% of the 3.5 million out-of-school children are girls. Around the world, there are three times as many attacks on girls' schools than boys' schools. When schools are ambushed, children run the risk of death or injury, infrastructure is destroyed, and education systems are weakened long-term. Without education, girls lack the skills they need to cope with the crisis and help rebuild their communities.

7. Trafficking

The number of girls reported as human trafficking victims is on the rise. Of all the trafficking victims reported globally in 2016, 23% are girls compared to 7% of whom are boys. Traffickers exploit girls for forced labor and marriage, but most are pushed into sexual exploitation.

Women and girls who are trafficked face high rates of physical and sexual violence as well as mental and physical health issues. This form of abuse puts girls on track to get stuck in a cycle of poverty and slavery that stops them from receiving an education. People living in areas affected by armed conflict in Africa, the Middle East, and Asia are particularly vulnerable to human trafficking, especially when they are separated from their families and end up traveling alone.

In the Middle East, girls and young women living in refugee camps are commonly married off without their consent and are sexually exploited in neighboring countries. As a result of the rise of the militant Sunni group Islamic State (ISIS), trafficking has skyrocketed in Iraq. Up to 10,000 women and girls in Iraq have been abducted or trafficked for sexual slavery and sent to Syria, Jordan or the United Arab Emirates. In Myanmar, due to the conflict between government forces and the Kachin Independence Army, ethnic Kachin women and girls are commonly trafficked to China, where the "one child policy" led to a shortage in the number of potential wives and mothers.

Advantages of woman education

1. Social development

Woman education will help to solve many issues faced by society. Kothari commission of 1968 recommended education as tool for social development. By pacing woman education India can achieve the goal of social development.

2. Gender equality

Woman is part of unprivileged section of society. Education will help to close a gender gap in society. Co-education institutes will help children to give respect to female.

3. Economic productivity

It will bring economic gains not only to woman but will also raise GDP of a nation

4. Reduction in infant mortality

A well educated woman will have more chances of making better decisions for her family's health. Studies have shown that increased literacy among woman will bring down infant mortality rate.

5. Improved living standard

Education will improve chances of employment for a women. A well educated woman has more chances of getting better employment and better standard of living.

6. Inclusive growth of a society

As a developing nation India strives for growth in each sector for all sections of society and education is a way to achieve this goal.

7. Woman empowerment

Education is powerful tool for woman emancipation and empowerment. For long woman has been deprived of her rights. By educating herself she can achieve a place in society.

8. Strengthening of democracy

Education will create awareness among woman which will cause increased participation in politics which ultimately leads to strengthening of democracy. They could secure their rights through mobilization.

Government Schemes to Encourage Woman Education

1. Sakshar bharat mission for female literacy

Launched in 2008 for promoting adult education especially among woman under which Lok Shiksha Kendras were set up.

2. SABLA-Rajiv Gandhi Scheme for Empowerment of Adolescent Girls

It aims to provide nutrition for growing adolescent girls by provision of food grains.

3. Right To Education

RTE considers education as a fundamental right which will provide free and compulsory education to every child aged between 6 to 14.

4. Kasturba Balika Vidyalaya-

Establishment of residential upper primary schools for girl

5. National Programme for Education of Girls at Elementary Level

It is for reduction in the school dropouts by giving special attention to weak girls. In villages, women's group are formed. These groups follow up/supervision on girl's enrollment, attendance.

6. Mahila Sangha

Under this scheme women's forums (Mahila Sangha) were created. It provides space for rural women to meet, discuss issues, ask questions, make informed choices. It is implemented in ten states.

7. Rahstriya Madhyamik Shiksha Abhiyan

Infrastructure for girls hostel for secondary education

8. Dhanlakshmi scheme

Conditional money transfer scheme for Girl Child following 3 conditions.

a) At birth and Registration of Birth.
b) Progress of Immunization and Completion of Immunization.
c) Enrollment and Retention in School.

Pudhumai Penn scheme

Chief Minister M K Stalin on Monday launched the 'Pudhumai Penn' (modern woman) scheme under which all girl students, who studied from Classes 6 to 12 in government schools, will get Rs 1,000 per month to pursue higher education.The scheme aims to benefit six lakh girls every year and Rs 698 crore has been allocated in the budget for its implementation. Stalin said after his government came to power, keeping in mind changing needs, Moovalur Ramamirtham Ammaiyar Marriage Assistance scheme was converted into Moovalur Ramamirtham Ammaiyar Higher Education Assurance scheme, now implemented as Pudhumai Penn scheme, for the benefit of economically-weaker families who are not able to send their girl children to colleges due to financial constraints. Stalin also said Rs 25 crore will be allocated to Bharathi Women's College for constructing new classrooms and developing infrastructure facilities.

Recommendation

1. The university should control (by effectively executing its workplace policies and collaborative work practices) the opening of khat shops and night/bar/ clubs around the university by collaborating with regional government.
2. The university should give recognition and rewards for well performer female students to motivate other female students.
3. The orientation and counseling for female students' should be given by course instructors and relevant teaching staff at the beginning of the course.
4. The university's concerned bodies should develop a system (policy or strategy) whereby female students can get support from senior students, friends and teachers.
5. The university should create means of paying special attention to students from low socio-economic backgrounds, students with disabilities (HIV/AIDS) and joined the university from rural areas.
6. The government should give financial/economical support for economically disadvantaged female students through evidence based income generating schemes and working in collaboration with relevant partners including the Higher Education partnership forum, donors and media.
7. The government should sanction and impose appropriate punishments on teachers who violate female students' right.
8. Parents must understand the importance of education and must not differentiate their male and female child.

Conclusion

Educating women results in promoting self-respect and also helps in raising the status of women. An educated woman will be aware of her rights. She can fight against social evils such as domestic violence, dowry demand, low wages etc., Educating woman will be definitely increase the living standard both at and outside home. Women must be educated for a healthy and a happy life.

References

1. Anitha, B.K. (2006). Women's Studies in Education, Sixth Survey of Education Research, Vol. I, New Delhi: NCERT 3. BOOKS
2. Mishra, R.C. (2005). Women Education In Encyclopedia of Education (Vol - II), New Delhi 110 002: APH Publishing Corporation
3. Serto, M. (2011). Women Education and Development, New Delhi: Maxford Books Sharma, S. (2004). History of Education. New Delhi: Anmol Publication Pvt Ltd.
4. http://www.archive.india.gov.in/sectors/education/index.php?id=14. Retrieved on 17th March, 2016 5. http://censusindia.gov.in/2011-prov-. Retrieved on 4th September, 2011
5. http://www.un.org/sustainabledevelopment/sustainable-development-goals/. Retrieved on 28 September, 2015.

CONFESSIONAL POETRY AS A TOOL FOR FEMALE WRITERS: AN ANALYSIS OF THE POEMS OF MAMTAKALIA

Blessy K. P
Research Scholar in English, Department of Translation,
TamilUniversity, Thanjavur.

Introduction

This paper analyses MamtaKalia's poems as confessional poetry. MamtaKalia was born in 1940 and she currently lives in Calcutta. She has written many novels, plays and short story collections in both Hindi and English. The contemporary women poets are affected not only by the complete metamorphosis of transformation of their existence but by the very concept of long suppressed feminine resistibility as a result they have begun the long journey of breaking up of established cannons of patriarchy revealing their turbulent psyche to eventually find a distinctive voice after meandering through the maze of selfhood. The women poets write mostly about issues of male chauvinism, sexist bias, about selfhood, quest for identity, quest for love, frustrated love, educational rights, psychological and even physical exploitation.

MamtaKalia as a contemporary poet also focuses on these issues through her personal life. Like the famous Indian women poet Kamala Das, MamtaKalia also gives her voice for the typical Indian women who suffer in the society. Indian women poets through their works assert their individuality and express their sentiments and views about life.

Confessional Poetry:

Confessional poetry is a tool which some writers use to convey their message and ideas through their public and private life. These writers make their life as an example to show how they have suffered because of certain notions and how the people like them also suffers in the society. Women poets use confessional poetry to assert their self identity and to create an awareness in the society. Suresh Chandra Dubey in his essay entitled roshenalkazi and mamtakaliawrites that "Mamta is a subjective poet distilling into the pages of her poetry the experiences of a woman in different roles - as a girl, as a beloved, as a wife, as a mother, as a house wife, as a worker, etc. Her poetic output is impregnated by her wit and irony and feminine sensibility." (215)

MamtaKalia's poems on love, marriage, family life and society are noticeable for freshness, irony, wit and satire but most of all for her feminist concerns. She impresses us for her sharp intellectual quality and she also imparts autobiographical flavour to her poetry. The almost traumatic experience, in particular of the ideal love-relationship turning into a boring, mechanistic affair of everyday life encourages her poetic sensibility to respond to it with bitter irony and violent intensity. Though it is obvious that she speaks from her private experiences, she is not as open as Kamala Das, the noted Indian confessional poet. The reason for this is while Kamala Das concentrates on proclaiming her injuries to the world, MamtaKalia attempts toheal her personal hurt and anger through the power of poetry.

Themes in Manta Kalia's poetry:

MamtaKalia talks about her frustrated marriage life in her poems. She is not nappy and satisfied in her marriage life this is evident in her few poems. In the poem Made for each other MamtaKalia expresses her desire to get married to her lover, ironically not because they hadcommon likes, but because they shared "dislikes" and "hatreds". Thus, the relationshipbegins on a negative note. She says;

How close we felt
discussing our dislikes,
sharing a few hatreds,
Comparing notes about enemies,
I was elated to find
You couldn't stand the Fairy Queen,
Dahivadas and arranged marriages.
And you were delighted to see me
in an ill-fitting kurta,
a fag and minus four glasses, …
You said, "Let's get married
and damn the world." (1-16)

The poet disagrees with the idea of true love in the poem. The poet expects a true relationship but it turns out to be a mundane thing. In the poem MamtaKalia shows that marriage is an institution operating within the narrow confines of androcentrism. The last line of the poem depicts that women's life is damned because of unhappy marriage. The poet also talks about true love and ideal love in her poems. In the poem Dubious Lovers she talks about the conflict between the lovers. She felt that their memory itself is desirable and happy rather than their togetherness. She says;

I'd live you as a Saturday night memory
or a voice over the telephone;
I'd feel close to you then.
But you insist on your presence,
and I am conscious of it
as I am of a burning in my rectum
Or of a hair on my chin.(1-7)

She is irritated by the presence of her lover. There is no deep love and desire between them. This shows the unhappiness in the poet's life.

In her poem, I'm Not Afraid of a Naked Truth the poet seems to be a transformed, fearless and bold woman. She openly confesses that she is notafraid of a "naked truth", or "a naked knife", or "a naked drain" but she is afraid of a "nakedman". She says;

I'm not afraid of a naked truth
Or a naked knife or a naked drain.
That doesn't mean
I'm not afraid of a naked man.
In fact I am very much afraid of a naked man. (1-5)

The poem brings out the real feelings of MamtaKalia, who claimsto have thoroughly understood the man, her husband. Since she has seen through him, with her penetrating eyes she knows the dangers he is capable of. She further adds that he is more dangerous than a plain truth, or a knife, or a drain. This shows the poet's self-realisation. The emotional disjoint that has crept into their relationship is signified bythe physical distancing.

The poem After Eight Years of Marriagevividly captures thewoman's unhappiness and dissatisfaction within the context of marriage. A married womanis expected to adapt to so many changes within so short a period of time.

After eight years of marriage
The first time I visited my parents,
They asked, "Are you happy, tell us".
It was an absurd question
And I should have laughed at it.

Instead, I cried,

And in between sobs, nodded yes.
I wanted to tell them
That I was happy on Tuesday.
I was unhappy on Wednesday.
I was happy one day at 8 O' clock.
I was most unhappy by 8.15.
I wanted to tell them how one day.
We all ate a watermelon and laughed.
I wanted to tell them how I wept in bed all night once.
And struggled hard from hurting myself.
That it wasn't easy to be happy in a family of twelve. (1-17)

MamtaKalia recalls in the poem how her parents inquired of her marital life in her husband's home when she visited them for the first time after eight years. The poem depicts the unstable mind of a married woman. She could not manage to meet her parents for eight years clearly brings out the restrictions toeven meet her parents at her husband's place. Her parents are very happy to see her two

sons and because of this she didn't tell her problems to her parents. She is happy to see her parents happy and she doesn't want to destroy their happiness. Thus she convinced herself to not tell the truth. MamtaKalia's confession that she is a living lava brings out her anger, frustration and disappointment with the world around her. MamtaKalia confesses that she is full of contradictions. It is this conflict with thecontradictions which has resulted in her becoming 'a living lava'. She seems to oscillatebetween her thoughts and actions. Shewonders at her own stupidity as her hands want to actually beat but she forces them to greet.

Conclusion:

In MamtaKalia's poetry, there is no superfluous display of emotions even when she deals with themes like love, or marriage, or motherhood. A tone of controlled irony which is deceptively casual governs her poetry and the conversational tone of her poems helps her take the reader into confidence. MamtaKalia has the courage to write about her personal experience and she breaks her silence in an effective manner. As Adrienne Rich says; She had to possess the courage to enter, through language, states which most people deny or veil with silence." The themes, whether it is an emotion such as love, or an institution such as education, MamtaKalia attempts to take away the mask to reveal the truth behind the apparent complexities of life. Thus, she has adapted the confessional mode.

Works Cited:

1. "MamtaKalia". Ed by Thayil, Jeet. 60 Indian Poets. Penguin Books, 2008.
2. Ri8h, Adrienne. "On Lies, Secrets, and Silence Quotes by Adrienne Rich." Goodreads, Goodreads, www.goodreads.com/work/quotes/295513-on-lies-secrets-and-silence-selected-prose-1966-1978.
3. Kalia, Mamta. "Tribute to Papa and Other Poems. (1970 Edition)." Open Library, McClure, openlibrary.org/books/OL5178269M/Tribute_to_papa_and_other_poems.

A STUDY ON THE DISCRIMINATORY EFFECTS OF GENDER STEREOTYPES ON WOMEN EMPOWERMENT

B. Sofiya
Research Scholar, Dept of Social Sciences, Tamil University.

S. Sangeeta
Associate Professor, Department of Social Sciences, Tamil University.

Introduction

General is a general term, however gender discrimination only affects women, because they are the only ones who experience it. Although making up over half of the population, women are under presented in public life. For Women to be able to be emancipated and flourish, it is crucial to acknowledge their rights and believe in their capabilities. The propensity to favor one gender over another is known as gender bias. It is a type of implicit prejudice, which happens when someone knowingly associates person or group of people with specific attitudes and stereotypes. The term "gender" widely used, while the term "gender discrimination" due to gender bias solely refers to behavior that victimizes women. Women are hardly ever represented in public life. For women to be empowered develop, it is crucial to believe in their abilities and recognize their rights. This paper deals with gender bias within women and their family members attitudes towards them related to women empowerment, different manifestations and reasons of gender discrimination.

Review of literature

Nayeli stopani Barrios, Jessica Becker, Elise Murphy and Larissa sanches(2022): Researchers suggest that sexual harassment continuous to be particularly significant problem for working women in male dominated science, technology, engineering and mathematics fields. The information highlighted in this article makes clear that gender bias, biases related to women racial identities and roles as caregivers, and harassment in the workplace serve as impediments to the success of women in science, technology, engineering and mathematics fields.

R.Bhatra, TG Reio (2016) India struggles with gender inequality issues beyond just equal economic growth and access to educational resource opportunities. Gender inequality exists in the form of socially constructed; predefined gender roles firmly anchored in India.

Pritijha, Niti Nagar(2015) study considers the gender equality that exists among every region, social class and prevents the growth of Indian economy from improving the lives of Indian people. The reality f gender inequality in India is very complex and diversified, because it exists in every field like education, employment opportunities income,health, cultural issues, social issues, economic issues etc.,

Raju. E (2014) his study comprised that the gender discrimination in India on the basis of demographic, social, economic and political context. It affects women empowerment and reproductive health among women of India.

Thomas. R. E (2013) highlighted in his paper that gender-based inequality in the modern India, he explained through facts and figures that inequality practiced in India

Chaudhary & Sarkar. D (2012) study depicts that educational status, work participation level of gender inequality still exists and it affects the women empowerment.

Objectives

- To comprehend the gender-based prejudice that women experience.
- To identify the factors that prevents women from achieving gender equality.
- To give suggestions to reduce gender inequality.

Research Methodology

Researcher used descriptive research design and simple random sampling use for data collection, secondary sources collected from journals, books and newspaper etc. Researcher conducted research on the discriminating effects of gender stereotypes on women empowerment. This study conducted in various village panchayats of Mayiladuthurai district. Data collected from the 60 respondents through simple random sampling. Interview schedule used for primary data collection.

Analysis and findings

66 % of the respondent's mothers gave preference and importance to girl child but have gender bias in household activities, 50% of the family members give equality to girl child for education but criticized while selecting higher education based on gender, they give preference to boy child.33% of the respondents faced gender-based discrimination in decision making and even educated, working women also faced it. 34% of the women faced spouse interruption in their job and profession.53% of the women have freedom of expression of their feelings but not fully consider by family members, 50% of the family members support to do social work activities. 50% of the respondents themselves hesitate to take leadership roles, 67% of them unwilling to take part in political participation and representation in election. 100% of the women accepted that still women faced gender-based discrimination and inequality. 65 % of them have no freedom of movement from one place to another without depending on others. 50% of them support boy child that girl child and they themselves accepted. 100% of them told that no equal pay for women in job,only 40% of them willing to give equal property to the girl child.65% of the respondents themselves told that they not empowered and miles to go to achieve it.

Conclusion

This study concludes that through research findings gender disparity seen in economic, social, cultural, legal and political reasons. This should be eliminated through continuous positive reinforcement among both men and women. women were working as professional and carry out different roles in job, but it is remarkable that despite numerous ules, women still experience stress and pressure in their daily lives. We still have a long way to go before we guarantee of women status equality. Women and men are similar to two wagon wheels. Without the other, end's life would be incomplete.

Suggestions

In order to reduce gender disparity and gender bias in India, we should provide girls with a high level of education and promote women's empowerment by providing opportunities and supporting their careers and accepting their decision making. Also, we ought to provide them with opportunities for political and social engagement in India inorder to facilitate their social roles. NGOs, schools, colleges, medias can play a significant role in eradication of gender disparity, gender bias and full-fledged development of women and their empowerment.

References

1. Priti Jha, Niti Nagar, "The international Jounal of Indian Psychology", ISSN 2348-5396(e)ISSN:2349-3429(p). Volume 2, Issue 3, Paper ID B003441213, 2012 http://www.ijip.in/ April to June 2015.

2. Renubatra and Thomas G.Reio, "Gender inequality issues in India" Advances in developing human, volume 18 , Issue 1 https://doi.org/10.1177/152342231663065| 2016 -journals, Sage.pub.com

3. Santhosh Ranganath N., Kama Raju T (2009), "Gender Development in India: Dimensions and strategies", Management trends, Vol6 No;1 & 2, ISSN:0973-9203, pp.120-126

4. Velkoff, victoriaA. Women's Education in India. Reportby the us commerce, washinton: GPO, http://www.census.gov/ipc/prod/wid-9801.pdf

5. UNESCO, Gender and Education for All: The leap to equality- summary report(2003)(herein after refered to as UNESCO summary report), available at http://www.efare.unesco.org/ UNICEF Basic information and gender equality: http://www.unicef.org,/girlseducation/index_statistics.html

6. Nayeli Stopani Barrios, Jessica Beckar, Elise Murphy and Larissa Sanches, "The challenge of Gender bias: Experiences of women pursuing careers in STEM", University of Neveda ,Reno,April 08, 2022https://www.unr.edu>blogs>

A STUDY ON EFFECT OF SOCIAL MEDIA ON RURAL WOMEN IN THANJAVUR DISTRICT

M. Karthika, Ph.D
Research Scholar, Dept. Of Social Science in Tamil University.

Introduction

Social media has become a necessity in our society today. It is bringing about revolutionary change in the society. We can see its impact in every aspect of society. Through social media, individuals can share information both nationally and internationally. It's become a habit as well as our need. God has divided the human beings into two categories, the male and the female. Procreation takes place through women. The development and status of any society described by looking at the development and status of the women there (Sexena, R.2010). Due to the development of technology, rural women are also making a unique identity in the society. Majority of the rural women is shifting speedily from electronic media like as television viewer and radio listener to social media among all age group of women. Women rate is very much to shifting into social media so its influence are much on women. This craze of social media has led to a host of question regarding its impact on society while it is agreed that social media affect people's living style and its ongoing process to identify the nature of these influence in every society and country especially on women (Routray S. 2011).

This study also focused the influence of social media on women and their lifestyle, trend, educational and political awareness, physical activities, social life, their learning and so on. Social media having various impact on women's life both ends some time impact are in the favors of women's social life and some time these impact are negative to its user (Sushila 2013). Women's are in communication and conversation with their peer groups using a wide variety of social media and media devices every day. Social media which is mainly conveying information has essential among females including female students. The growing trend in social media has increased knowledge, sharing and transfer of information has become easier, women's can now easily share information and post both motivational thoughts on social media the usage of social media by women's has become a way of life and personal activities are made public (Satpathi 2011). Although, the impact of social media surveys suggest that women would remain naturally of men in the rays of usage of this technology. Women's socially included in this social media run the risk of negative side effects of this media.

Literature Review

Hashim and Kutbi (2015) reported that social media was become a part of our society, changed social norms, beliefs and culture. Information and contents shared was a social desire. It was changed how many people included women's interact, communicate and socialize in the learning institution. Women's could participant on social discussions, posted comments, pictures, images, shared ideas and many more. Social media influenced women's daily life path.

Lowisz (2014) explored that social media created channels for connectivity, communication, discussion and interaction among women's. The channels provided news and information across genders. Social media influenced the youth and females included. World events were impacted by social media as researches proved that 50 percent people on daily basis gets instant news through this channel the usage of social media had affected social and human feelings.

Kaewkitipong (2016) examined that the prediction of social media used by gender as boys appeared to spend most of their time browsing the internet while girls engaged in chatting. Social media leads to women's depression and isolation. Women's used social media for diverse unknown things. Social media if utilized wisely could serve as Good Avenue for collaborative learned for women's.

Shah, A.K et al (2016) revealed that social media applications widely used across all ages and professions. Social media applications could be assessed from devices like computer and at anywhere anytime for the purpose of connected friends and well-wishers, interacted and shared personal ideas. The use of social media like facebook could leads to addictive behaviors and dependence among females which calls for concern. The use of social media by women's could cost problems of self-esteem depression and sleeplessness.

Helbergert and Loken (2011) highlighted that the use of social media had led to series of female violence through arranged meetings with social media male friends. Social media encompasses internet website, service and practices that enhanced shared of information among people. One of internet websites like facebook which is also the most used social media among women's with effect on their educational performance.

Joshna and Chibulke (2017) examined that social media refined how females think, interacts, communicates, fall in love, their social lifestyle and many more. Females could limit believed everything they read and watch on social networking sites and people could stop using abusive comments and send unethical videos on social media. Females in developed countries were become more addicted to social media and its application for various reasons.

Bhushan (2018) reported that social media had positive note of good effects on Indian women. Social media was a powerful weapon to bring revolutionary changed in women's lifestyle. Communication was important for women's development and social media played significant role. The growth of women's education and their entry into employment had contributed to the growth of social media.

Kumar and Jan (2012) revealed that social media was applied in women's everyday life with the recognition of its importance. Social media was caused thinking and behavioural shifts, it was unlikely to taken over a women's life. Women's were reading less of newspaper, seen less of TV and devoted the time saved in social media women's were the most engaged and on the leading edge of social media users.

Sachdev (2011) examined that the impact of social media on the women's of India and found that social networking sites were useful to the users in many ways. The study revealed that social networking sites were also useful to Indian women's. The social media would be managed on the basis of ethical considerations and responsibilities.

Area of the Study

The researcher conducted the study on Effect of social media on rural women in Thanjavur District.

Aims

The general aim of the study is to analyses the Effect of social media on rural women.

Objectives

- To find out the socio-Demographic profile of the respondents.
- To study about the awareness of digital payment through social media.
- To identify the online shopping online marketing on rural women.
- To know the various use of app in social media of rural women.

Methods and Participates

Research design

The research design this study is descriptive research design for her faster study. The main aim to describe the variable in the present study to focus on the effective of various use of app in social media of rural women.

Universe.

The universe of the present study in those who are inmates there researcher likes to select rural women will be universe female.

Sampling

The researcher will adopt simple random sampling methods. The sample size will be 50 respondents.

Tools of data collection

The researcher prepared the interviews schedule, which is concern trating on the various areas. Personal data whatapp and Face book. Interview schedule consist of number of question.

Source of data

In this study the research her farmed on interview schedule as primary.

Analysis and Interpretation of data.

Table 1 : Distribution of the respondents by their Age

S. No.	Age of respondents	Frequency	Percentage
1	20-30	26	52%
2	31-40	24	48%

The above the table shows that 52% of the respondents were age (20-30) 48 of the respondents were age (31-40)

Table 2 : **Distribution of the respondents by their Education**

S. No.	Education of respondents	Frequency	Percentage
1	School	30	60%
2	College	20	40%

The above the table shows that 60% of the respondents were school 40% of the respondents are college.

Table 3 : Distribution of the respondents purpose of using social media.

S. No.	Purpose of using social media	No. of Respondents	Percentage
1	Whatsapp	40	80%
2	Facebook	10	20%

The above table shows that 80% of the respondents were whatsapp 20% of the respondents were facebook

Table 4 : Distribution of the respondents by their Time Spent on Social Media

S. No.	Time Spent of the respondents	Frequency	Percentage
1	1 - 3 hours	30	60%
2	3 - 6 hours	20	40%

Table-5 The above the able shows that (60%) of the respondents were (1-3) hours) time spent of the respondents (40%) of the respondents were (3-6 hours) time spent of the respondents.

S. No.	Employment of respondents	Frequency	Percentage
1	Working	22	44%
2	House wife	20	40%
3	Business	8	16%

The above the table shows that 44% of the respondents were working 40% of the respondents were house wife 16% of the respondents were business.

Hypotheses -1

There is a significant association between sex of the respondents and Impact on Education.

Null Hypotheses

There is no significant association between various app of the respondents and Impact on Education In order to find the association between Impact on Education and various app of the respondents.

S. No.	Various app of respondents	Education		Percentage	Satisfied Inference
		School	College		
1	What app	15	15	30	$x^2 = 517$ df = 1 p>0.05
2	YouTube	9	11	20	
	Total	24	26	50	Not significant

Inference

According to table It is know that there is a significant association between various app and education of the respondents. Hence, the research Hypothesis is rejected.

Major Findings

- Majority of the respondents 60% were time spent of the respondents
- Vast majority of the respondents 80% are purpose of using social media.
- Vast majority of the respondents media.
- Majority of the respondents 52% were age
- Majority of the respondents 60% are education
- Majority of the respondents 44 % were employment

Conclusion

This paper has shown that the effects of social media on rural women. Social media provide a way of keeping in touch with friends, relatives, and communities. Social media are changing the ways in which people interact with others. Social media has completely changed the life of rural women. Through use of social media their level of living, entertainment has also changed. Social media is most commonly used by young and educated women.

References

1. 1. Sexena R. Educating Adolescents Girls and Young Women on Family Life Education Issues with the Usage of Communication Aids in a Village Of Uttarakhand. J Social Sciences. 2010; 21(1).
2. Satpathi. The Impact of the Electronic Media on Modern Indian Voter. A Study of the Post Liberalization Era GMJ. 2011; 2(6).
3. Routray S. Women, Media and Gender Equality. Women's Link. 2011; 17(2).
4. Sushila A. ICT Education Far Rural Women and Girls: A Case of Computer Education. IJAR. 2013; 3(3).

5. Shah RK. Facebook Use and Its Effect on the Life Health Science Students in a Private Medical of Nepal. BMC Res Note. 2016; 9:378. DOI 10. 11 86/S13104-016-2186-0.

6. Lowisz S. the Influence of Social Media on Today Culture, 2014.

7. Kaewkitipong L. Using Social Media to Enrich Information Systems Field Trip Experience: Students Satisfaction and Continuance Intentions. Computers in Human Behavior, 2016, 63.

8. Hashim K, Kutbi I. Perceptions of Social Media Impact on Students Social Behavior: A Comparison between Arts and Science Students. IJESS. 2015; 2(4).

9. Bhushan A. Impact of Social Media on Indian Society towards Women, 2018. ISBN: 978-93-85664-67-0

10. Kumar S. Social Networks and the Business Value of Social Media. In International Conference on Humanities, Society and Culture, 2012.

11. Jenson R. The Power of TV: Cable Televion and Women's Status in India. The Quarterly Journal of Economics. 2011; 124(3).

12. Das M. Women and Internet: A Philosophical Study of Gender Inequality between Male and Female. 2013; 3(1).

13. Kirik J. Television and Social Change in Rural India. New Delhi: Sage Publications, 2000.

14. Subhashini. Communication in Sail Science and Plant, 2015; 46(2).

15. Sachdev R. Impact of Social Networking Sites on The Youth of India, 2013. URL: http://www.aisectuniversity.ac.in/Anusandha

16. Schurgin G. Impact of Social Media on Children Adolescents and Families Pediatrics: Clinical Report, 2011; 12(7).

17. Helbergert G, Loken E. the Effect of Twitter on College Student Engagement and Grades. Journal of Computer Assisted Learning, 2011; 27(2).

A NEW YOU- INSIGHTS FROM NOOYI

N. Ramamani, M.A., M.Phil.,
Trichy.

It has become a custom or a ritual of the twenty first century citizens to google to know about anything that comes in their way, to take ideas and examples or to sort issues. If this is so, where would be the people of previous centuries had sought help from. Whom did they consult? What did they do? What strategy they followed? Think of the case of the women of then; their education, social status, the dignity, the honour due to them. It's simply head spinning to imagine how they came past all the hurdles placed on their way. We look for the clue from the past, when a small stumbling blocks us. But where did they, the then women, derive their motivation from? What propelled them to crush through the obstacles? The women of this century are lucky; we have abundant role models in every field. We have precursors who crossed the obstacles we face now. It is worth revisit the lives of the great women in every field to fuel our drive. This is essay is an attempt to review one such woman in the field of management, Indira Nooyee, Former Chairman & CEO, Pepsi Co to model ourselves after or take courage from her experience.

Ever since the Industrial Revolution, the contribution of the women into the workforce is ever on the rise. One can't name a field which doesn't have women's labour. Achieving this end hadn't been a cake walk. There was exploitation, domination, humiliation experienced on the part of the women. Nevertheless women continued to fight; there are voices to support them. As a result we have women workers from radio station to space station. We have women work on the planet and off the planet. We have so many model women in all the fields for the young generation to take cue.

India, being the second largest populated country in the world, is known for its contribution to the workforce globally. Indians are recognized for their intellect, loyalty, strategy, out of box thinking. Women are no exception to these skills. When the world and other Indians watch America, leading in most fields, there were some Indians on the helm of the top companies of America who shaped its image on the global canvas. The new millennium USA sensed that the expertise of some Indians is so crucial to its changing and growing economy and Indira Nooyi is one among them.

She was appointed Chairman and CEO of Pepsi Co in 2006. To reach this position she has passed numerous acid tests. Studying these will be of tremendous help to the working women.

Childhood:

She was born in Madras, South India, in a Brahmin family, deeply connected to cultural and traditional roots. She is the second of the three children. She was tall and a skinny child brimming with energy. She was found playing, running around the garden and house, and climbing trees. Her house is over flowing with the noise of laughing, shouting and arguing. Her mother is a strict mentor who always insisted to respect "Matha, Pitha, Guru, Deivam". She has learnt more about the world and values through her grandfather. He was particular in the education and discipline of the children of the house. Nooyi says in her book that her grandfather ever insists that her parents invest in education to make her stand on own feet. (MLF-10). She joined Holy Angels Convent -a catholic school for girls. Nooyi and her sister did home works sitting beside grandfather's chair. He used to review the report card of the girls and reprimands them if it was unsatisfactory. She had been spanked for her mischief which is common in a middle class family. In her eighth grade she was selected by her teacher Mrs. Jobard to join the team that participates in the first ever conference of United Schools Organization of India, four- day event held in New Delhi. It is meant to let the children get to know each other. At tenth grade along with her friends she formed school music band called "LogRhythms" against her mother's wish. She studied Chemistry in Madras Christian College. She was a member of the debating team of MCC, the best in the city. The team won many intercollegiate and state championships in debates. Nooyi viewed them with high regards that these debates helped her considerably to build her confidence and make impressive presentation in her career. She was also part of MCC women's cricket team. She decided to pursue her higher studies in IIM Calcultta which is hard to get into. Despite some discouraging comments she applied, appeared for entrance exam, group discussions, one on one interview and got selected. Her internship at the Department of Atomic Energy helps enriching her problem solving skills.

Early Career

She began her career as a sales person in Mettur Beardsell in Bombay. She sells door to door, visited tailors in their shops and promoted her brand. She had to learn a lot about the terms in the thread business which she never hesitated. She says it was a humbling experience. She then took a job of product manager of Stayfree products in Johnson & Johnson. This was a period when talking about women's personal troubles in public- a taboo. The products can't find a public display. She, along with her team visited schools and suggested parents the use of hygiene products. None of her bosses in Stayfree were women. Talking such sensitive issues like the product (Stayfree) experience to men is not a jolly job. But the men listened with care and respect.

Her reading Newsweek Magazine on a summer day in American Library has made all the difference in her career. She entered American Library in Chennai to stay in air conditioned room but the stay in library got her good returns. She read the article "A shade of Difference" about a new Yale University Business School. She neither thought of taking another MBA nor a study in USA. Nevertheless she applied and got a reply from the university. She knew well that her family could not afford it. But the university offered 50 percent of the amount as loan, 20 percent as work for pay program and the rest came under scholarship. Her academics went well but to meet her expenses she planned to take a job and her professors made good references about her. She prepared to attend interviews. The only thing she lacks is a business suit. The one she bought was oversized. On the interview day she found the other participants in trim professional dress. Though she performed well

in interview she broke into tears for not making a good impression and didn't hope for an appointment. But to her surprise she was given the job which proved the promise of American meritocracy. She attended another interview of a consulting firm wearing a turquoise silk sari. It dawned on her that the interviewer is keen on checking her ability not judging her dress.

Next in the series of interviews she attended she was hired in to Boston Consulting Groups (BCG) which was considered top strategist group. She knew that the BCG is planning to open a new office in Chicago. She fixed her mind that she will get that job. After a series of six or seven rounds of tough interviews she got that offer.

She got married to Raj, a match arranged by their parents. Raj's family encouraged her to continue her work after marriage. They planned their revenue and set aside shares for her student loan.

Its not all success in her life. She met with a car accident that paralyzed her for three months. She had concussion and could not remember the names of some persons nor watch TV or read. She was a mother of two year old daughter Preetha. Internal bleeding is another impact of the accident. She was advised to remove one of her kidneys. Fortunately her insurance came to help; she got recovered and planned to switch to a job which requires less travel. This was the time she got pressing calls from Motorola. She entered the new office with four legged walker.

Career at Pepsi Co

She joined Pepsi Co in 1994 as head strategist. The geographical proximity is the reason behind choosing Pepsi Co. It was the time when ambitious women joining the work force. She sensed this and get ready for the new role. There is a never ending battle between the role of mother and a professional woman. Nooyi made it a point to find an unfailing balance between family and work. She does not want to compromise one for the other.

Pepsi, in 1994 is one of the top fifteen companies in the USA. It had three main branches; the soft drinks industry worth $9 billion; the Lays, Cheetos worth $7 billion and Quick Service Restaurants (QSR) like Pizza hut and KFC worth $9 billion. It is also known as talent academy and famous for the tough challenges. People either sank or swim through it. When Nooyi was in Pepsi it was the time most women go about in middle management jobs. The bosses she had throughout her career were all men. She says that she never had a woman boss. Her clients at BCG, Motorola and other firms were all men.

The year she entered Pepsi is not a lucky one. Pizza Hut misses the profit estimate, TacoBell, KFC eat in chains were unstable. Pepsi's shares were about to fall. The then CEO Wayne Calloway was decisive in doubling the revenue every five years. He created a new CEO role and appointed Roger Enrico for worldwide restaurants and Nooyi got additional job as his chief strategist. ¬¬They visited in person every restaurant in busy cities in different region and analyzed what made the customers chose a restaurant. They have to tackle the business rivalry with Coca Cola.

The business rose but not without consequences. The environmental crisis, the trash management, scarcity of water resources create embarrassing situations outside. She got letter from a group of US legislators from East Coast states the garbage that washed ashore. The image of the garbage patch on National Geographic was haunting Nooyi. She hailed from a family where a bucket of garbage a week was frowned upon. She did not forget the rationalized water supply in Chennai. Sensing the alarming situation and realizing her responsibility in global environment she initiated a movement in Pepsi Co "Performance with Purpose" with three core objectives Nourish, Replenish,

Cherish. Nourish -will inform the customers of healthy drink and food choices. Replenish- ensures the stability of environment by rethinking the ways to use the energies efficiently. Cherish - ensures talent sustainability, attracting and keeping talented professionals.

On her visit to India after the appointment of the CEO of Pepsi Co, she was visited by her family friends and relatives. All went straight ahead to her mother's chamber and congratulated her on raising such a daughter and contributing to the development of the society and economy. She then made it a point that what if she has written a thank you letter to the parents of executives of the company for giving them to the growth of Pepsi Co and wrote hundreds of notes over the next decades thanking the parents of the executives.

One such letter was sent to the parent who is recovering from an eye surgery. This moved them to tears wondering that a high profile US business professional has time to write thank you note to the parent of her employee.

The life of Nooyi is full of adventures and she never missed a ball thrown at her. Her life is not without challenges. There were setbacks in the form of accidents. She met with humiliated situations. She had two growing daughters. Her work warrants her to travel all through the week. In spite of that she is capable of playing the role of a responsible mother. Taking her mother as a role model she shaped herself. Nooyi mentioned that she never had a woman boss. That does not make any difference to a spirited person like her. She is definitely a model woman for the aspiring women in every sector. Nooyi gives her insights in her book My Life in Full. She says family is as important as career to a person. Some youngsters chose not to have children until they reach certain professional heights. She is strictly against it. Nooyi's strongly believes that family is the place where we find our true self. Lack of this fundamental understanding may lead to broken marriages. The largest democracy like India with 1.3 billion citizens has indeed rich assets. We should consider the contribution of the intelligence of women to the development of the country and the world. Indian constitution ensures equal wages for men and women, protection from crime against women, and sexual harassment. The platform is set by the government.

Role of women in every culture is invariably same like raising children and educating them but there are women who still find time and energy to rise above the regular and ordinary. Let's follow the trails of those to glory.

Reference:

Nooyi,K.Indra. "My Life in Full: Work, Family, and Our Future". Hachette .India.2021

ROLE OF INTERNET EQUITY TO REFORM SOCIAL CULTURESIN TAMIL LANGUAGE: A Survey

V. Vasanthraj
Research Scholar, Department of Computer Science,
Tamil University, Thanjavur.

Introduction

The community gape among the various people has been grown by this digital divide. The digital divide is meant by no equal access among the digital resources on the internet. There is no equal access on the digital resources is called often internet inequity. Internet equity is the important for all the society peoples. The equality in the all the technological part needs to be treat for all. The resources among all the sites from the internet must be given equal preference to maintain the internet equity. The community gape on the society has grown up in the internet inequity.

This is not only this barrier by the digital divide. The regional language across from India is little get suffer by the digital divide. The digital divide in the first thing makes the internet inequity. The resources among all the sites from the internet must be given equal preference to maintain the internet equity. The community gape on the society has grown up in the internet inequity. The various social cultures of the Tamil language should aware in the culture side language to address more importance in easy way.

The various social cultures of the Indian traditions linked with the marriage, festivals, events and so many things are related with it. Now a days, the details of these said topics is freely available in the internet but in the limited way only. So that time internet equity is considered to govern the equal participations. The group of people has created some technical architecture to build the strong mechanism to avail the internet facility as soon. Here the digital divide has made by the unauthorized peoples [1]. they have the people to enjoy their own priorities in their own way. So, they are not splitting the society but the technical divide makes the people into separation in the information retrievals.

In the education side the internet equity has very important aspect to deliver the all content in the mother tongue language to aware everyone in the format of equal participation. This is first step to maintain the equal internet in the education parts.All of the sites and magazines are delivered in the global language. The Tamil language has more impacts by the internet inequity. Some of the google search results are showed irrelevant for the corresponding journal search for the Tamil language.

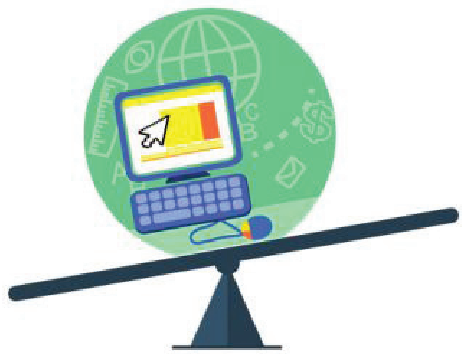

Figure: 1.1 Internet Inequity

The culture of various society is differed by the people, language and so on. But the participation among the internet must be equity in all forms of units. Even the researcher may have more interest to get the truthful information in their own language but for the Tamil language sites doesn't give much impact. Accessible on the information among the internet is meant inequality due to the digital divide. Technological impact is also one of the reasons for the internet inequity among people [3]. The disparity in the internet sources in the regional language is reduced due to the less research interest on the languages and arts. The divide is taken in the technology and the sources of the information. The sources are very less in the regional language and also the network is also less for the regional language research based on the equal internet. Technological impact is also one of the reasons for the internet inequity among people.

Literature Review

A. Lack of resources

The less interest on the analysing our regional language units brings the digital divide among the technology and the arts side. The lack of resources of about various cultural performance on the network may get available very less. The equal internet is must to rollover the information to awarethe various aspects of the tamil cultures in the mother tongue.Tamil resources may be got little harder to retrieve by their own language [4]. The less effort on the regional language learning is the main cause for the digital divide in the Tamil literacy. The awareness about the new technological invention is also the main cause for internet inequity. Because all the description about the technological unit is explained in the global language only not in the regional language.

B. Ambiguous Description in technological

The description over the any technology oriented explain in the mother tongue makes little ambiguous to avail them. The equity of internet is getting affect by these kinds of reasons. If the other hand some of the companies like google may give the clear thought about the Tamil fonts as global use everyone shall aware the fonts without any intimation by others. Some of the installation of the software relate with Tamil supports is given also not in the regional language. The technical products on other part are introduced not in the Tamil support side.Less technical support is meant by the

software which support for the research analysis. For example, simply Tamil fonts are the suitable example for the digital divide. So, we have types in the own Tamil font but on the other side we should intimate to download and install as the same unless it won't be visible to the user side[5].

C. Partition among the society

The partition about the places and region affects the information retrieval on the equal distribution units. The various partition among the community by the places restrict the equal internet priority on the network units. The introduction about the new devices and the new technology is being reach by little late on the Tamil translation to the researchers. A new more devices were found before the clarification about the existing device is delivered by late in the society. The accessing the new devices on the Tamil research side may get harder to handle and explain to use in the research manner[3]. These are all bring up the digital inequity and the internet inequity on the Tamil language side to purse and learn the new terms. When the language grows at the same time research will be grown.

D. Literacy statistics differs

The technology divide is happening due to the signal loss in the regional side. The regional speed is varying by the place of the location on the tele communication. This telecommunication barricades bring the digital divide in the Tamil resources searching. The literacy is measured by the people to aware the technical terms to analyse the education knowledge by the various people sites. The literacy is common to the all people but the reach of that education content couldn't be reached in the equal distribution. For example, the computer is a common machine but that machine can't be set to visible to aware in society people in the small region. So, the computer knowledge couldn't be reached to the base life peoples. So, the aware of the internet usage also will not be delivered to those peoples. These are some various important aspect for the literacy statistics

Internet Equity In Social Cultures

The various social cultures to measure the internet equity in the right time. All the social transformation has begun in the starting stage in the initial level of the peoples. The internet is the main tool to connect the people by the various sites. The internet is not given by equal to the right time. The information may be getting accessed in the various peoples by their own internet levels. This internet level is not giving as much as equal to everyone. The equal unit makes the society as unique for eliminate the digital divide. The analyse has been taken for why the importance is needed for equity in internet for Tamil language.

They are:

- Festivals, Events and so on
- Educational Aspects
- Open-source availability
- Society moral values
- A. Festival, Events Cultures

Festival, events are the main cultures to posture the society of the various peoples. The peoples among the various units are expressed at their knowledge to expose the various aspects to the variety of the peoples. The internet is used to address these cultures by their mother tongue. But in the form of equal internet can't be followed in every time to make equal participations. The internet equity is not

given to address these society cultures to the different peoples. So,the internet inequity is spread over by these little facts over and over.

B. Educational Aspects

Education knowledge is spread over the people by their own places and the partitions. But the knowledge is spread to everyone in the equal way. The network tools should be familiar to use and make the good user interface unit to interact. The interaction among the computer should be reached over the proper communication. The communication should be understood by everyone in their mother tongue. But this makes some impossible to give equal participation to all users in the various society cultures. The internet equity should be followed in the medial way to announce the equal internet. The internet equity is very important to treat everyone in the equal way on the network communication.

C. Open - Source Availability

Open source is meant by sharing the content may be permissible if they have any slight differences. Open-source tools are emerging platform to reform the social cultures in the Tamil language part. The open-source products are delivered in the minimum content then we can get download it and make some change and then we can resell the product with copy left rights. The copy left and the copy rights are the platforms to the make the right equal participations over the network participations. If someone has developed the open- source product which can delivered in the open-source platform. Then some other person can download and make done some changes with copy left rights. If we follow the same platform for the Tamil language applications to reach various social aspects to the variety of social peoples.

D. Society Moral Values

The moral values are meant by the traditional aspects. The traditional aspects can't be followed by the everyone. The particular region over the society can follow and do the moral things. But these are all should get aware to all peoples over the internet. The internet equity is must to obtain the equal civic life for Tamil research peoples in the society[8]. The moral values can make the people to identify and address their daily life. But some of the times this internet equity is not quite due to some various aspects devast their research work. The balanced civic life in Tamil research is only possible by obtain the no more digital divide with adding equal technology participation in the source retrieval. The internet inequity is the main drawback to mingle base life people to middle life people even by sharing their own feelings and contents in the mother tongue.

Results and Comparison

We have to consider more factors to compare the equity in the languages. However, the important factors are considered here for the internet equity which do propensity in Tamil language. When we take comparison for the internet equity in the Tamil literature with compared with other regional language, we get little better advantages. But when we compared with the global language, we may loss the good impact.

These factors are considered according to the most valuable factors for the research orientation. That factors are:

- Festivals, Moral Values
- Internet
- Civic Life Participation
- Business in Research
- Open-Source Platforms
- Research Journals

The Internet is most important factor to analyse the comparison for the language comparison. It has everything to explain all the utilities around the world. And the next research journal is considered as essential for all journals comparison over the regional language. Tamil research journals are little low in numbers while compared with the global issues. All these above factors are considered here to make the comparison between Tamil and other regional languages by obtaining internet equity.

All these factors are determined to validate the social cultures to aware the details in the mother tongue. The internet equity is important in the network communication to stable the society in the equal way. The equal status in determined by getting the information by equal. This is the internet equity. So, the above said characteristics are used to analyse the internet distribution over the communication wise to establish the statistics. These statistics are get used to make the distribute the data among through mother tongue literature. The table 4.1 illustrates the analysis of the various statistics about the social cultural data to aware the internet equity.

Less Influences in Tamil	Ratio of Tamil vs Global Language	Participation
Festivals,Moral Values	6:4	55%
Internet	2:8	38%
Civic life participation	3:7	42%
Business in Research	4:6	52%
Open-Source Platforms	1:9	40%
Research Journals	3:7	47%

The table 4.1 shows that the influences of affecting the internet equity participation in the listed factors. There are two columns are showed to express as ratio for the Tamil and the global language. On the other hand, the participation is measured in the percentage levels to express the statistics. In the table 4.1, the festival, moral values are the high percentage as 55% and the ratio for the given influence is 6 to 4. Next the research business showed that the 52% in the overall participations. The open - source platforms in the mother tongue is less available and the percentage is showed as the low level on the graph 4.1

The internet is the main influence for all the factor to communicate and determine the statistics. Likewise, the ratio of the internet for the influencing factors between Tamil and global language is 2:8 which means that only 2 persons may know the internet in the mother tongue when compared with 10 peoples. So that the participation percentage is only 38% in the internet communication. The civic life participation in the influencing factor is used to judge the point of cultures reach in the society level which is measured in the 42% and the ratio is 3 to 7. These statisticsare measured in the graph 4.1.

The Internet part and the global communication units have covered more area in the figure 4.1. The influence of the many factors is ready to given but the only main factors have been analysed and the graph has been plotted.The graph has been plotted for the table 4.1. The figure 4.1 has given

much clear information that which one has more area covered on the pie.There are two columns are showed to express as ratio for the Tamil and the global language. On the other hand, the participation is measured in the percentage levels to express the statistics.

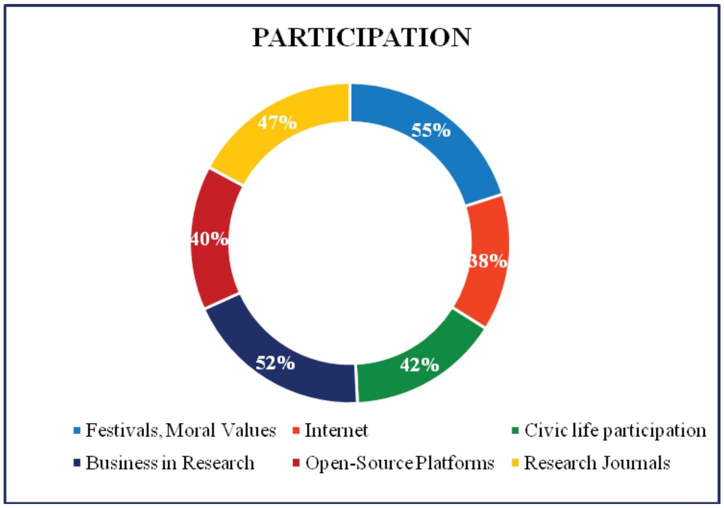

Figure 4.1 Tamil Language Participation

The graph is measured in the figure 4.1 shows that the six various colour plots explore the stats. The festival is coloured in the blue which is measured in the 55% in high range. The 40 to 50 percentage is coloured in the yellow line shows the research journal and the 40% of the open-source platforms are showed in the maroon. On the other hand, dark green is measured as the civic life participation as 42% which is moderate in the chart. The dark orange is measured as the internet in 38% on the overall participation in the mother tongue. These factors are characterised as the influences of the Tamil language participation in the overall social cultures. But all the statistics are showed very less performance for the mother tongue participations. We have to propose more and more methodologies through various modes to aware the technology through the mother tongue.

Conclusion

Many of the open-source platforms have to be emerged to ensure the technology in the mother tongue. More ideology related with the uniform mind people to establish the internet equity. The regional language sources were gotten hard to elaborate over the journals. The journal of Tamil related research can't be able to pursue further due to the internet inequity. The better solutions for the internet inequity are to make the motivation among the young researchers to carry out their research work in their Tamil language. More number of research publications should be released in the frequency intervals. The lot of new research ideas to be provide to lift the internet equity in Tamil literature. The many of research sources have to be published in the native language to aware the civic life. The motivation of good research work related with the mother tongue literature which should be published in the good journals. These may get lead to approach more ideas to propose the various implementation on the literature side. The main importance of the internet equity to aware the people to communicate in the technology as equal participation among the world.

References

1. Zajda, Joseph, and Donna Gibbs. "Comparative information technology: Languages, societies and the internet." Comparative Information Technology. Springer, Dordrecht, 2009. 1-10.

2. Tekwani, Shyam. "The Tamil diaspora, Tamil militancy, and the Internet." Asia. com. Routledge, 2003. 193-210.

3. Krueger, Brian S. "Assessing the potential of Internet political participation in the United States: A resource approach." American politics research 30.5 (2002): 476-498.

4. Mihaila, George A., LouiqaRaschid, and Anthony Tomasic. "Equal time for data on the internet with websemantics." International Conference on Extending Database Technology. Springer, Berlin, Heidelberg, 1998.

5. Flammia, Madelyn, and Carol Saunders. "Language as power on the Internet." Journal of the American Society for Information Science and Technology 58.12 (2007): 1899-1903.

6. Cassell, Justine, et al. "The language of online leadership: Gender and youth engagement on the Internet." Developmental psychology 42.3 (2006): 436.

7. Lakshmi, Seetha, and Jarina Peer. "Use of Tamil language and IT in Tamil language education." (2009).

8. Eswar, Medicharla Dinesh Surya Sai, et al. "Hope Speech Detection in Tamil and English Language." 2022 International Conference on Inventive Computation Technologies (ICICT). IEEE, 2022.

LINGUISTICS PROBLEMS IN TRANSLATING PONNEELAN'S 'NITHIYAMANATHU' INTO ENGLISH

T. Anand, Ph.D.
Research Scholar, Department of Translation,
Tamil University, Thanjavur-10.

Translation is an activity of enormous importance in the modern world and it is a subject of interest not only to linguistics, professionals and amateur translators and language teachers, but also electronic engineers, computer engineers and mathematicians. If there are no works on translation, literature in every language could remain isolated or segregated. The cost of translation has become an indispensable necessity all over the globe in all walks of life academic, commercial, political, cultural and so on. Translation is used as an important tool for the development of human race. The need of translation has been thought and practical from ages.

Dr.Johnson involves the process of translation as "change into another language, retaining the source" which is indeed the basic objective. Translation is the replacement of the textual material in one language (SL) by equivalent material in another language (TL). J.C.Catford defines, "the central problem of translation practice is that of finding TL translation equivalents". A central task of translation theory is that of defining the nature and condition of translation equivalence.

Translation has been described variously by several scholars in different places at different points of time. For instance Theodore Savory defines 'Translation as an art' and Eric Jacobson defines 'It as a craft'. While Eugene Nida defines 'It as a Science' borrowing this concept from the German. Horst Franz gives a step a need to accept translations as an art but with qualifications stating that "translation is neither a creative art nor an imitative art, but stands somewhere between the two".

Theme of The Short Stories

It is a collection of fourteen short stories. All the fourteen stories are based on external world and experiences. It speaks about family and women in particular. In the Indian scenario, women are given secondary treatment. All the fourteen stories of Ponneelan voice out the need for advancement and progress of women. It also speaks about the necessity to give due space for women in all the spheres of life - family and society - on par with men both economically and psychologically. Ponneelan is one of the writers who voice out for the empowerment of women.

The short stories Nithiyamanathu by Ponneelan deals with fully centered about the atrocities and injustice done to the women. Even the hard hearted readers will become soft and merciful. The seed sown will sprout in them and try to do some good deeds to women to lead their lives peacefully. It also expresses the women's sacrifice to her family. Each story is set in a way that reveals the difficulties of women of all ages. This collection of short stories emphasizes in every condition from childhood to old age. All the fourteen stories are very sensitive and heart melted stories which express about the women's feelings and emotions.

Semantic Problems

Polysemy

Polysemy refers to "a lexical item which has a range of different meanings". For instance, plain means level, undecorated, pure, unobstructed, obvious, clear, common and ordinary.

Homonymy

Homonymy is a semantic phenomenon referring to "lexical items which have the same form but differ in meaning". For example, the word bank means: (1) an organization where people and businesses can invest or borrow money, change it to foreign money, etc. or a building where these services are offered, (2) sloping raised land, esp. along the sides of a river, or a pile or mass of earth, clouds, etc.

Little Knowledge of Semantic Change

Little knowledge of semantic change causes a big problem for many translators make. The term of semantic change refers to the historical changes that occur to a word due to the changes in the ways of people's thinking and behaviors from an age to another. There are four types of semantic change: generalization, specification, melioration and pejoration.

Generalization

Generalization refers to the spread of a meaning from a narrower to a broader class of things. For example, the word arrives in English formerly meant to come to shore, but it now means to come to any place.

Specification

Specification refers to the process of narrowing the meaning of a given word from a broader class of things to a narrower one. In English, the word meat once meant food in general, but it now means only flesh food. Similarly, girl also referred to any young person (of either sex), but it is used nowadays to signify only a young female person.

Melioration

Melioration refers to improving the meaning of a given word. The English word queen, for example, formerly meant any woman. Today, it is used to designate a woman rulinga country.

Pejoration

Pejoration is the opposite of melioration. A word gets pejorative when it acquires an insulting or disapproving meaning other than its original one. For example, the English word mistress was once

a respectful title for addressing a woman. However, it is used today derogatively to refer to "a woman kept by a man for sexual purposes".

Source Language phonological units are converted into Target Language phonological units.

S.No.	Source Language	Target Language
1.	*aran*	The driver uses the horn to warn others of the vehicle's approach or presence
2.	*surver*	A man who works in a hotel, serving people food and drink
3.	*majisthiret*	A magistrates is an official who acts as judge in law courts

Syntactic Problems

Sentences in Tamil may be classified into two types. They are major sentences and minor sentences. A major sentence consists of a subject and a predicate, minor sentence consists of a noun without a particle of an address.

Major Sentences

Sentence which is constituted of a subject and a predicate are called major sentence. Major sentence may further classified into three types. They are;

- Simple
- Compound
- Complex
- Simple Sentence

A simple sentence is an independent clause that conveys a single, complete thought. Unlike a complex sentence, a simple sentence does not contain dependent or subordinate clauses.

S.No	Source Language	Page No. (SL)	Target Language
1.	avalperumŭchivităl	36	She sighed
2.	avapadiḳkanumnuasaḁpadură	79	She wants to study

Compound Sentence

A compound sentence is a sentence that connects two independent clauses, typically with a coordinating conjunction like and, or, but, etc.

S.No	Source Language	Page No. (SL)	Target Language
1.	avanaduḳkalaikuḷpăintua valarugilsendrăn	51	He rushed into the kitchen and went near her
2.	avalinnôrụnărkăliaḭilutŭ atiḷamarṇtăl	59	She dragged another chair and sat on it.

Complex Sentence

A sentence which consists of a main clause and one or more subordinate clause is called a complex sentence. It works best when you need to provide more information to explain or modify your

sentence's main point. Complex sentences are easy to spot as they often use subordinating conjunctions like because, since, or until to connect clauses.

S.No	Source Language	Page No. (SL)	Target Language
1.	irutĭatŭmpakatŭvĭtŭpeņinkŭvantăl	51	After darkening, neighboring house woman came here
2.	Periyapalikôtirkuarukilanta vĭtŭiruntatu	59	The house was in front of the school

Minor Sentences

Sentences which are constituted of a noun with or without a particle of address or with or without an attributes are called minor sentences, they cannot be treated as simple sentences either, they do not have subject-predicate relationship. Minor sentences in Tamil may be classified into two types. They are;

- Imperative sentences
- Vocative sentences
- Imperative Sentence

A sentence that expresses a command or an entreaty is called an imperative sentence. Imperative sentences have a verb with or without an attribute as its constituent. Generally a verb particle or an adverb functions attribute to the verb of the imperative sentences.

S.No	Source Language	Page No. (SL)	Target Language
1.	elŭntirû	32	Get up!
2.	adąmanusă	47	Hey human!
3	nĭkaņdipăpărkanum	84	You must see!

Declarative Sentence

A sentence that makes a statement on assertion is called a declarative or assertive sentence.

S.No	Source Language	Page No. (SL)	Target Language
1.	avaņsônnăn	09	He said.
2.	avaļtĭruịmbinăl	31	She looked back.

Interrogative Sentence

An interrogative sentence is a sentence that asks a question and always ends with a question mark.

S.No	Source Language	Page No. (SL)	Target Language
1.	nĭyărų	29	Who are you?
2.	mudịyŭmă	56	Can you?
3.	nănenkĕpôratŭ	65	Where do I go?
4.	taņĭịrukkă	68	Do you have water?
5.	avalenkępôgiră̆l	94	Where does she go?
6.	nănulleyvaralămă	117	May I come in?

Exclamatory Sentence

An exclamatory sentence, also known as an exclamation sentence or an exclamative clause, is a statement that expresses strong emotion. Typically, in English grammar, an exclamatory sentence ends with an exclamation mark.

S.No	Source Language	Page No. (SL)	Target Language
1.	atapăvį	42	What alas!
2.	aiaiyô	77	Oh! Alas! Hurrah!

Conclusion

As a result of this study, the problems are identified under various heads and dealt with comprehensively. From the understanding of this detailed study, the problems are categorized and solved by the translator with the help of collected data from the translated TL text.

There are many insurmountable problems in translation. The problem of cultural untranslatability which is peculiar to Tamil language looms large because it cannot be equated in the English language. The second problems are related to lexical untranslatability which is due to non-availability of equivalent words in the Target Language. The researcher encounters the problem related to grammatical differences like semantic problem, syntactical difficulty and untranslatability in the use of idioms and phrases, proverbs, regional words (or) dialects, linguistic paradigm and syntagmatic problems.

Bibliography

Primary Source

Ponneelan.Nithiyamanathu, New Century Book House, Chennai, 2002.

Secondary Source

i. Approaches to Translation.Oxford:Pergamon Press, 1981.
ii. Bassnett, Susan. Translation Studies. London: Routledge Publications.
iii. Baker, Mona. A course Book on Translation, London: London University Press.
iv. Belloc, Hillarie. On Translation. London: Oxford University Press
v. Jacobson, Roman. On Linguistic Aspects of Translation. London: Harvard University Press.
vi. Newman, Francis. Translation in Theory and Practice. London: OUP, 1914
vii. New Mark, Peter. A Text book of Translation. Prentice Hall, 1988.
viii. Nida A.Eugene and Taber. The Theory and Practice of Translation. Leiden:E.J.Brill,1974
ix. The Translation Studies Reader. Lawrence Venuti.London: Oxford University Press.
x. Translation and Translating: Theory And Practice : Roger T.Bell.

CLASS MOBILITY AND BRAND OF WOMEN IN RUPA BAJWA'S THE SARI SHOP

L. Nalini,
Ph.D. Research Scholar, Department of Translation,
Tamil University, Thanjavur

Introduction

All women novelists are the unacknowledged sociologists of the world. Of late, many fiction writers of Indian origin are projecting the other side of 'Shining India' and 'Rising India'. Kiran Desai and Arvind Adiga have won prizes for their debut novels depicting this other side of the coin. Rupa Bajwa in her debut novel The Sari Shop presents two diverse, contradictory faces/ aspects of India. It projects, on one side, the rich and epicurean India and contrasts it with the poor, exploited and deprived stereotyped characters. Ramchand is the man of sufferings and one who always lives in imagination but in real life, he is beyond his imagination. The author introduces many women characters in the novel. Some are wealthy, financially stable, independent but the other include poor who live in poverty. Rupa Bajwa chooses the characters which we can see in our day-to-day life.

The Sari Shop showcases two different and opposed worlds existing uncomfortably side by side. It is about the static life of Ramchand and his fellow shop assistants who patiently roll and unroll the yards of sarees in one of the oldest sari shops in the city, the Sevak Sari shop .The novel is also about the world of the women customers who frequent the Sevak Sari shop .By juxtaposing these two unequal worlds-one where men dwell in extreme poverty and struggle for survival and the other where men comfortable lives in unparalleled luxury and splendour-the author lays bare the society of the twenty first century India which is characterized by consumer culture, individualism, snobbery and hypocrisy.

Feminist historiography, feminist writers and critics from the West as well as East have already done a laudable job by revealing the historical process of women's subjugation, their rising out of various suppressive power structures and the emergence of "New Woman" both in society and fiction. It is significant to note that throughout the history of mankind from its stone civilization, the worship of goddess was widely ubiquitous, and families were matriarchal in their structure. But in the course of time, the society and culture were overtaken by patriarchal dominance, and the worship of the male deity became the prevailing thought. Male ego got to hold and control in all the spheres of social

activities such as ritualistic performances, politics, religion, ethnic which in turn submitted women to the place of utter subordination, a secondary place; the insignificant. The dynamics of feminism, one of the leading subjects of present-day literary studies can be attributed the credit of bringing out the women out of prison of patriarchy.

The seeds of feminism were sown centuries ago but it evolved as a revolutionary group in 1966 with Betty Friedan's formation of "National Organization for Women" (NOW) in America. NOW brought forward the women from forbearance of their own exploitation to confrontation and rebellion, from Victorian prudery to Renaissance humanism, from timidity to bluntness, from ignorance and savagery to learning and faculty, from weakness to control, from absurd to normal, from male reliance to self-sufficiency, from panic to self-confidence, from domestic to individual, from social conventions to the need of life .Rousseau's cry "Man was born free but he is in chains everywhere" provided for the nourishment of feminist movement.

He marginalized male character Ramchand worked in a sari shop, Sevak Sari House, and had seen "innumerable women choose saris". He had learnt to read their faces, expressions and moods and felt that "Though women were otherwise strange, alien creatures to him, there was one part of them that he knew intimately-the way they chose saris" (63). Mrs. Sachdeva, the English Lecturer in a local college, preferred decent colours and was against colours like orange and gold. She preferred something that could be worn in the college and was not meant for the village fair. Her instructions to Ramchand were clear, "some dullish colour, you know. Like brown or grey', said Mrs Sachdeva condescendingly.

She liked to look plain and business-like. She wasn't one of the veins, idle housewives that this city was so full of. She was a literate woman. Head of an English Department". Mrs Sachdeva was unlike other women like Mrs Gupta and Mrs Bhandari. Her husband too was a professor and she was childless. Lor other upper-class women, "She is nobody". Mrs. Bhandari's husband was D.I.G. in the police. Mrs. Sandhu's husband was a Chief Engineer in the Punjab State Electricity Board. Mrs. Gupta's family was the family of business persons. Mrs. Kapoor was the wife of Ravinder Kapoor, the biggest industrialist in Amritsar. All these women lived materialistic and epicurean lives. They desired "a beautiful house, status -family, a caring husband and good looks... what more could a woman ask for?" Gokul, a shop assistant, summed up their lives by saying, "These women can be real headaches. If they are not bragging about their houses, it is their husbands. And if isn't the husbands, it is the children. Mrs. Kapoor was a middle aged woman dressed in a silk salwar suit and expensive looking shawl wearing gold and diamonds in her ears and wrists. She had the reputation of having bought pashmina shawls worth ten lakhs. Her daughter Rina was a modern girl. Her first meeting with Ramchand took place in her home and she 'sniggers' at the 'the sari-Wala'. Ramchand ignored it and showed them saris. But what happened at their home was beyond his experience.

He had learnt to read their expressions and their moods very accurately. He could guess when they were definitely going to buy a particular sari. He could tell when they were in two minds and had to be pushed into buying one. He could immediately sense when they had made up their minds not to buy anything and were pretending to be interested. These two self-assured women bought saris without exchanging words and bothering to find out their price. They chose their saris in a ruthless manner indicative of their expertise. Mrs. Kapoor was a status conscious woman. Due to her daughter, she had to be in contact with "ordinary, professor-type, service class women" . Rina knew that there were other things more important than money in the world. Out in the big world, she knew, people with learning were considered learned. It was not respect from few small towners or crass businessmen but what mattered was "respect from all over the world, from the academic, cultured world".

Rina was marrying a service class person-a military officer. That was her way to span the chasm in the society. Rina had a grand and lavish Indian style wedding. Ramchand too attended the wedding even though he was an uninvited guest there. Three days after her wedding Rina visited Ramchand' s sari shop dressed up very simply. She glanced perfunctorily at the silk saris Ramchand was showing her. She talked to him and asked him personal questions. She asked him his opinion on different issues, tastes and emotions. He became awkward and garrulous and said things he did not mean. She left after casually buying a silk sari. Soon after five months, Rina, "recently married, rich, glossy and permed" published her novel. Due to her interaction with him, she had become curious about Ramchand and had gone to meet him. She had been inspired to write the novel after seeing the "trembling sari-wala standing by the security guards and had heard him lie about being invited by her to the party". In order to give identity to her protagonist named Sitaram, she had met him and had started working on the first draft of her novel while she was still on her honeymoon. Thus, she forged an identity for herself. For her, money and marriage were not everything. Yet her father had enough money to take care of her needs even though he did not pay his employees on time.

Parallel to the plot of these rich women and as an antithesis to it, the story of the mother of Ramchand, Sudha and Kamla has been set. Rupa Bajwa has very skillfully depicted the differences in their values, culture, family life, social and economic conditions and standard of living. Their priorities too were different in life. Ramchand' s father was the owner ofa small shop in Amritsar. His family lived in a smaller room behind the shop. He felt that his mother was the nicest woman in the world. His parents passed away in an accident when he was six. His uncle's wife and his grandmother were the other women relatives in his life. His father's shop was taken over by his uncle. Sudha was the wife of his landlord. Ramchand had seen her perform various domestic chores in all seasons for almost eleven years. He had seen her as a new bride with bridal ivory chooda on her wrists. At that time, he was just fifteen years old.

To Ramchand, she was the most beautiful woman in the world. She smiled and nodded whenever she saw him. It was but natural that Ramchand had begun to fantasize about her in his spare time. Later "he came across many women in the sari shop, with its intense atmosphere of pervading femininity, but it was only the sight of Sudha, fully clothed, doing ordinary household chores, that could inflame Ramchand completely". In quick succession, one after other, she gave birth to three children. Kamla was married to Chander who worked first in a factory and later on in the Sevak Sari House. She was deprived of childhood. Her mother worked in the houses of other people and after her mother's death, she began working in her mother's place- at home and in other homes as well. After her marriage, she shifted to Amritsar and started living with a 'stranger'. She had brought with her two frocks which she had worn in her childhood and a necklace of red beads. At that time, Chander worked in a factory and lived in a tiny room.

Kamla was a good wife but felt very lonely. Her husband got drunk and often beat her. This made her sour. "She had begun to brood, had begun to be tired of her life". Her life was dull and she was expected to bear children soon. Her "whole day would pass in working at chores that seemed to grow more pointless each day, and watching the light change from dull grey to a slightly brighter grey at noon, and then dull grey again, when evening fell". Her life changed when she realized that she was pregnant. Her world too changed overnight. It became newer and fresher. Unfortunately, in the third month of pregnancy, she had a miscarriage. She bore the pain and misery all alone. She was devastated when the doctor told her she would not conceive again. That night Chander returned home more drunk than usual and without breaking down, but in an often-trembling voice, she told her husband about it. He too was distraught and mumbled that he had lost his job and had incurred debt as he was without salary for three months.

He blamed her for being unlucky for him. He kept a bottle of alcohol at home and Kamla started taking a few swigs from it. She would remove money from his pocket and buy a bottle for herself. She was so lost in her misery that "It didn't occur to Kamla that she could also look for the kind of work she had done before her marriage". She smiled secretly when her head bumped against the wall when Chander threw her at it in stupor. Her forehead was full of bumps. In her stupefied, drunk condition, the news that Chander had obtained a job in a sari shop did not register. In no time, the pretty, cheerful girl had disappeared and Kamla became a stone eyed monster. Soon, Kamla had started drinking openly and Chander beat her daily. She was full of bitter poison. This poison mixed with alcohol, rage and recklessness, "Then, with the alcohol laced anger coursing like fire through her blood, she would sally forth into the world with red, angry eyes, abusing and swearing at everybody. A resigned beating at night from Chander would fail to dilute this poison and soon made her even more of a savage animal".

She became a disgrace to her husband and neighbourhood. This addiction affected Kamla too. She did not take bath for three days and hence smelt rancid. There were rashes on her skin due to heat. Her hair was dishevelled and her eyes were wild. She knew who to blame for and who was at fault. Her husband had blurted out the names of Gupta and Kapoor to her. She went to the Guptas and said that they were responsible for their (Kamla and Chander's) plight and swore at them. Her language was so abusive that ultimately police were called for and Kamla was arrested and put in a lock up. At night, Kamla was raped by two policemen in the lock up.

Next morning, she tottered back home. Chander scolded her for staying out all night. He did not ask her the reason for it and missed the blood-stained sari and failed to notice her "empty and hollow eyes" . He advised her to kill herself if she had any shame left in her. When Ramchand was sent to Chander's place to find out his reason for absence from the shop, he remembered his first meeting with her on the street and how she was beaten by Chander at home later. At the time of second meeting, that day of first meeting came back to him very vividly. That day had haunted him as a persistent sense of guilt remained in him. That day too Kamla kept mum but something made him stay put.

The tomb -like atmosphere in the house gripped Ramchand with its vulture- talons. It seemed far removed from the bustle of the street outside, from the busy city outside. It was an isolated world, where you could feel the air thick with despair, thick with unsaid words and unshed tears. It was like travelling into darkness and reaching the heart of it. Ramchand' s mind went blank. His body went still. He waited. She wore a cheap, purple nylon sari with a pattern of big white flowers on it. In a croaking voice and with a creaking body and a ghost like smile, she narrated the story of how the two policemen had raped her and after her having kicked the second police in the stomach, how he ill-treated her with a 'lathi'. As a result, she was bleeding profusely. Then, "horror dawned on him slowly. Horror that he had never imagined he was capable of feeling. He saw that most of the white flowers on the purple sari below her hips were not white. They were rust-red. Stale-bloodstain-red".

After two months, Kamla went to the Kapoor House and abused the family. When Ravinder Kapoor came out, she hurled a stone at him and it hit him on his forehead. He started bleeding. Next day, four men broke into Chander's home and beat Kamla black and blue in the presence of all her neighbours. They broke all things in her home. They broke her ribs, collar bone and her skull. They paraded her in the neighbourhood and later burnt her alive in her small house. It was rumoured that she was paraded naked before her death. Chander salvaged some things from the burnt down house. He found in Kamla' s trunk two frocks and a string of red glass beads wrapped carefully in a Chinese silk scarf. He wondered as to why she had kept those things with her for so long.

In his childhood, his mother had once found him crying. "And he wasn't howling or throwing a tantrum or weeping like other children do. He was really crying, with real heart-breaking sorrow, gulping and sobbing, his eyes full of grief'. His reaction on learning about Kamla's rape was almost similar. He cried loudly and blubbered. He felt debilitated, helpless and defenseless. Darkness smothered him. He had frequent nightmares. He dreamt he was alone in the sari shop. He was surrounded by saris and silence. There were shadows behind him. Small, prickly and invisible thingscrawled out of the white mattresses and moved on his body. Then the saris began to get longer and longer and began to flap. Bajwa describes the dream as They flew out at him and whipped themselves around his neck, almost strangling him. A navy-blue sari floated in front of the window, like a curtain. It had no border, no embroidery, no patterns on it. It was perfectly plain, like a new, crisp, navy-blue turban. Finally, a parrot green sari (the sort that he had once unsuccessfully tried to sell to Mrs. Bhandari), floated from the shelf towards him. He watched it as it drew closer. It then descended over his head, engulfing him like a shroud, its black border suffocating him. Throughout the dream, a dead woman's eyes followed him. For the first time in his life, he shouted at his landlord. Then in the evening, he glared at Mahajan and dared him to do something. He picked up a chair and flung it at Hari and Chander who were laughing. He lunged at Mahajan and shook him in fury. He warned Hari not to laugh and asked Chander to have heart and courage and not to behave like an old woman. All his frustration and anger had been provided vent in this manner but as a result he was in the fear of losing his job. He spent twelve days locked up in the room. "A strange twelve days. He had crashed into a vacant state, all rage gone. No rage, no worries, no happiness, no ambition, no doubt, no grief. He felt completely blank" . On the thirteenth day, he realized that he had lost his job.

He went to the shop and listened to the scolding of Mahajan who thought that he was drunk on that particular day. Ramchand did not protest and asked to be forgiven as it was the best way to save his job. In the evening, he cleaned the room but carefully avoided looking at the books. The books had enlightened him to a little extent. This newly dawned awareness had made him more conscious of the plight of the marginalized, the resultant frustration plus helplessness and the power equation that existed in the society.

It is a mirror of the society which is evident to everyone but not an accepted fact. It is a juxtaposition of goodness and evil prevalent in human nature. It presents an image of a society driven by consumer culture, pretentiousness, and self-importance. Ramchand is the only person in the novel who in the capacity of a sari shop worker comes across almost all kinds of women coming from different sections of society. It is Ramchand's powerful imagination which Bajwa has cashed in creating her female world. In fact, it is through his eye, we get to know about the images of different women, their problems, their hypocrisies, sophistry, their boredom, unresponsiveness and their vanities.

The Sari Shop, depicting their varied experiences from hypocrisy of empowered ladies to the plight and traumatic experiences of underprivileged women. The Sari Shop represents the contemporary Indian middle -class struggle. Her skill in making psychological exploration of subconscious and unconscious levels of her women 's psyche remains matchless. Just as there is a rich assortment of sarees in Sevak Sari Shop, same can be said of women presented in this novel. A gallery of female characters, all distinct and apart in style, language, mannerism and ideology have been presented in it. In one way or other, they have been presented as the products and victims of the commercial world. One group of women presented in the novel includes well educated and esteemed women. These women lead a life of empowerment, Mahajan personal preferences and self-determination represented by Rina Kapoor, Mrs. Sachdev, Mrs. Bhandari and Mrs. Gupta etc. Post-feminists are an appropriate term that can be used for them. Within this category, there are further subgroups- one is of domestic

housewives of rich & affluent families and other is of learned working women. What brings them together under the umbrella of new women is that they are ruled by shopping culture, style, trend, hybridism, and absurdity. To look modern and updated as per the needs of society, most of them lay a special importance to their female physique. Rina Kapoor, the daughter of a known business family is at the top of the list of new women presented by Rupa Bajwa in this novel.

References

1. Alec Mchoul and Wendy Grace in Milton Park. 1993. A Foucault Primer: Discourse, Power, and the Subject.
2. Melbourne University Press.
3. Bajwa, Rupa. 2004. The Sari Shop. Penguin Books. All further references in the parentheses have been takenfrom this edition of the text.
4. Lewis, Oscar. 1969. "Culture of Poverty". In Moynihan, Daniel P. On Understanding Poverty: Perspectives from the Social Sciences. New York: Basic Books.
5. Narrative Beginnings, http://www.verveonline.com/32/life/rupa/excerpt.shtml. Verve online,
6. Volume 13, Issue 1, January - February, 2005, 25 July 2012.
7. Nayar,Pramod. 2006. Literary Theory Today. New Delhi: Prestige Books.

CHALLENGES FACED BY WOMEN IN HOSPITALITY INDUSTRY

Dr. S. Sangeeta,
Associate Professor and Head, Department of Social Sciences,
Tamil University, Thanjavur.

Introduction

The word hospitality is derived from the Latin word hospes, which is formed from hostis, which originally meant a 'stranger' and came to take on the meaning of the enemy or 'hostile stranger' (hostilis) +pets (polis, poles, potentia) to have power. The meaning of "host" can be literally read as "lord of strangers. Furthermore, the word hostire means equilize/compensate.

Hospitality refers to the relationship process between a guest and a host, and it also refers to the act or practice of being hospitable, that is, the reception and entertainment of guests, visitors, or strangers, with liberality and goodwill. Hospitality frequently refers to the hospitality industry jobs for hotels, restaurants, casinos, catering, resorts, clubs and any other service position that deals with tourists. Hospitality is also known as the act of generously providing care and kindness to whoever is in need.

In the contemporary West, hospitality is rarely a matter of protection and survival, and is more associated with etiquette and entertainment. However, it still involves showing respect for one's guests, providing for their needs, and treating them as equals. In Middle Eastem Culture, it was considered a cultural norm to take care of the strangers and foreigners living among you. Celtic societies also valued the concept of hospitality, especially in terms of protection. A host who granted a person's request for refuge was expected not only to provide food and shelter to his/her guest, but to make sure they did not come to harm while under their care. India is one of the oldest civilizations on earth, and like every culture has its own favorite stories including quite a few on hospitality. That of a simpleton readily sharing his meager morsels with an uninvited guest, only to discover that the guest is a God in disguise, who rewards his generosity with abundance. Thai of a woman who lovingly cooks up all the Khichdi she can afford, for everyone who is hungry... till one day when she runs out of food for the last hungry person to whom she offers her own share, and is rewarded by the god in disguise with a never ending pot of Khichdi. Most Indian adults having grown up listening to these stories as

children, believe in the philosophy of "Atithi Devo Bhava", meaning the guest is God. From this stems the Indian approach of graciousness towards guests at home, and in all social situations.

What greater gift can you give yourself than to offer your hospitality to someone else? For a guest to turn around and say "thank you" for genuinely caring about me and my family/friends is the bottom line It's that took in their eyes when they know you've made the extra effort to ensure their comfort.

The demand for hospitality professionals is growing There is no quick, easy and inexpensive "silver bullet", business has its highs and lows and so do many women in the business.

Women and Hospitality Industry

Women entered the workforce during WWII in large numbers and have never left. There was an era when women were not considered for management positions and if they were lucky enough to land that type position the pay would be considerably less. Time has chaged that - women now hold impressive positions and titles and are accepted as effective intelligent leaders. We have become an educated and respected body in society. Our diversified population and female sector have always existed. Now is the time for us to gather speed and run with it.

The industry employs over 8.8 million people - second only to the US government - and it is estimated that more than 1.6 million new workers will be needed in the coming decade to keep pace with demand. In hospitality, not only is the demand for workers at all levels of the industry growing rapidly. The core demographics of the workforce are changing as well. High-quality employers recognize this, and see the business sense in working toward having a management structure that reflects the workforce as a whole.

Gone are the days where women in hospitality would be holding fort at the front desk of managing housekeeping operations. Women nowadays are exploring unconventional roles and are emerging as winners in their chosen profession. Noted Canadian feminist and mayor of Ottawa, Charlotte Whitton, once said "Whatever women do they must do twice as well as men to be thought of as half as good. Luckily, this is not difficult". This statement, however, might not hold true today with men realizing and accepting the fact women are at par with, or, in many cases, contribute more than men in any field of work. This could well be true in the case of hospitality, which has women emerging and competing on equal grounds with men his all departments

What started off as a male dominated industry is slowly but surely embracing women into its fold. Nowadays, it is impossible to ignore the presence of women moving out of their professional comfort zone. Women have moved to unconventional roles in hotel spas, kitchens, and as DJs and bartenders too, "Society has changed over the years. Earlier people would not give women a chance. Though the mindset has still not changed, women are oping for other professions, but it's still a man's world." This is evident with the limited number of women occupying top management roles in the industry

We see increasing opportunities for women to grow and succeed in this industry. By 2010, it is estimated that women will make up approximately 48% of the workforce, Where could we be by 2030? This is an industry that is clearly dominated by women but doesn't have a lot of female representation at the top. The next generation of female workers to be smarter and stronger than us. We have seen an emerging pattern of women leaders stepping forward in restaurants, hotels, catering, resorts, and spas over the last few years. The demand for hospitality professionals is growing I hope that future generations of females continue to be represented in leadership positions.

The Unconventional path

During the last couple of years World Tourism Day celebrates women's achievements in the tourism sector and 15 focusing on developing, stimulating and promoting gender equality and making way for women's empowerment Though society is yet to open its doors completely to women in unconventional roles, nonetheless they have entered into areas which were once considered out of bounds, According to Shatbhi Basu, mixologist, beverage consultant and director, Stir Academy of Bartending, women are still hesitant to experiment and break away from stereotyped roles. "Those women who do are brave women who are not afraid to follow their passion".

The hotel's kitchen is one instance, Today, the department is seeing an influx of Women occupying various Positions, and it is performance rather than gender which counts. Sarika Ramble, sous chef at Ista, Bangalore says, "I opted for the kitchen because I am a foodie. In college there were very few women chefs. But I knew what I was getting into and was mentally prepared for it. "Though Kamble agrees that the kitchen is known for its ‘colourful’ language, she has never felt awkward working amongst men. "In most places there was a young team with me, except, perhaps at the Taj But at the end of the day it was my performance that maltered, and the impression and outlook towards me as a chef changed. At the end of the day, it is the hard work that matters, "she explains. She adds that women nowadays are being encouraged to think out of the box "When I go to colleges to train students, a lot of girls are inspired. At Present women constitute at least 33 per cent of employees in the industry, This is a good sign,"she points out. Interestingly, she says that it

is the new companies which are more open to women opting for different roles, It is not only the opportunity of employment, but also other qualitative factors which encourages women to use their professional skills in the industry. For Rita Rendell, beautician at the spa in The Park, Bangalore, the opportunity of meeting people of all nationalities at work was lucrative enough for her to join the hospitality industry after completing her beautician's course.

The issue of whether women should be allowed to serve alcohol at a bar has always been a contentious one. Section 30 of the Punjab Excise Act of 1914 prohibits women from serving at a bar. This law was challenged by two women graduates of hotel management along with the Hotel Association of India (HAI) on the basis that the law violated their right of profession. Another closely related profession which has few takers among women is Djing. The number of women DJs in a few cities can, unfortunately, be counted on one’s fingers. Bhavini Shah, who spins at various cluba in Mumbai like Rockbottom, Polly Esther’s, Aaziaano, Squeeze, Ra Lounge, 11 echoes to name a few has been Djing from a very young age. The 19-year-old DJ feels that men still thing Djing is their sole preserve. ‘It’s a dog-eat-dog world. Most men feel that women should stay out of it.

Women’s Contribution to the Hospitality Industry

How many lady general managers have we seen? Once there weren't many, but today the number of women GMs is rising.Atlanta is a hot city for female GMs. It is said GMs once were a mainly male group that women couldn't penetrate, in part because the demands of the job (such as 15-hour days) are not conducive to family life, Among the Atlanta GMs is Marylou’s Fitzgibbon, who runs the new W Atlants Buckhead, and Gabriele Webster of the Hotel Indigo in Midtown. Webster tells the Journal-Constitution that customers often do a double take when they ask for the general manager and expect a "he", but that women also are often viewed as more empathetic and men are nicer to them. Customers may not be used to dealing with a woman in charge of a hotel.NEWH has honored many outstanding women. We recognized women who have had a positive influence on the Hospitality Industry, and

who have mentored and promoted the advancement of women within our industry. Women, who by direct guidance and personal example, has had a positive effect as a role model, industry innovator, or as a conduit for education, advancement and change.Each nominee was evaluated on the impact she has had on the Hospitality Industry and how she has promoted the advancement of women within our industry. Nominees were sought from every aspect of the Hospitality Industry and related fields and from all areas of the country - women of high visibility, as well as women who contribute significantly with little public acknowledgement for their work.

Women's Challenge in the Hospitality Industry

Many women in the hospitality industry still continue to experience unfair barriers to employment, inequities in compensation, and lack of career-building opportunity and support. Women are still struggling to reach the top of the hospitality industry because of difficulties juggling work and family commitments. Despite the increasing number of women entering the industry over the last decade, the highest positions in the industry are still commonly held by men, due largely to women shying away from longer hours when starting a family, according to a Caterer poll of 46 senior women. Women can become worn down or disillusioned trying to break through the glass ceiling or not being used to their full potential. The following are a few such challenges:

Shift & long working hours

Many women feel that long working hours are intruding on their personal lives, feeling the strain more than men, A quarter of full-time employees feel work regularly interferes with their personal lives, according to Work, Life and Workplace Flexibility. It is Considered that two thirds of women working full-time feel they are constantly pressed for time. A study also showed that the increased strain of full-time work on women was not necessarily linked to motherhood, with childless women showing similar increases in dissatisfaction. Professor Pocock says women feel under increased pressure partly because higher female participation in the workforce has not been accompanied by a reduction in women's traditional home duties. "The conditions of full-time work, and the fact they are juggling most of the home duties as well, can be really tough on women, and we need to change that," she said.

Low pay scales

Salary levels of women in hospitality financial management appear to be lower than those of men with similar job titles. However, further analysis of a limited sample suggests that salary levels are generally dependent on the level of work and place of employment- and that men tend to be employed in the jobs with higher responsibilities and hence status. Theres has been some progression by women into the higher status, higher-paying jobs but certain barriers still appears to exist which affect the rate of change. Sixty-Four percent of low paid workers in Britain are women. Women are nearly three times more likely to be in low-paid employment than men. Low-paid jobs are still overwhelmingly those which have traditionally been done - and are still being done - by women, Low-pay and the problems it creates tend to affect women over the course of their entire working life.

Harassment

Workplace violence is becoming an increasing concern. In some instances, violence in the home has spilled over into the workplace resulting in women being killed, threatened, or taken hostage by their abusive spouses at work. In other situations, women are subject to violence in the workplace committed by co-workers or employers. For many women the workplace is a site of violence, harassment

and bullying. Women are more vulnerable to workplace violence and harassment. In certain industries, such as food and hospitality services, domestic /care services and the garment industry, female workers are disproportionately represented. Many women who work in these sectors work long hours under poor working conditions in isolated circumstances. Women who work in these conditions do not have the same access to legal information, resources and support, if they experience workplace violence or harassment, they may have difficulty accessing information about their rights and getting adequate support.

Meeting challenges

After intensive training in the hospitality industry, employees find themselves equipped to face challenges in other industries as well. Be it the banking industry, BPOs, teaching, HR, or telecom, women trained in hospitality have left their footprints everywhere. This is because the industry molds the employee to have a customer orientation, a quality which is sought for in all industries.

The biggest challenge has been getting people to accept women in the kitchen. Being a girl, colleagues are initially a bit apprehensive, but one has to strive to ensure that her gender does not become a barrier. Due to the nature of the industry, it also entails working late hours, or nights even, in some Cases. The Karnataka Government recently decided to withdraw the Karnataka Shops and Commercial Establishments Act, 1961, which banned women from working in hotels and other commercial establishments post 8 pm. This was after a earlier amendment of the Act, which had made employment of women working at night a punishable offence. The withdrawal of the act had been proposed after this amendment was opposed by women's organizations and trade bodies, on the grounds that it was in violation of Article 21, or a citizen's fundamental right. If the amendment had been imposed, many women working (ate hours in the hospitality industry would have found it difficult, or in fact, impossible to continue working.

Consequently, the need to protect women employees is paramount. Hotel companies like Taj provide pick up and drop facilities to lady employees. Bhavana Alvares, executive housekeeper, the Taj West End, says, "Timings are the only challenge. But working with a company like the Taj, a balance is created as far as late hours are concerned. As long as the company you are working for has stringent security measures in place, it is safe to work late hours. However, many hotels also provide flexible timings. Many companies related to hospitality have made timings suitable for women. Working hours are more flexible, and working mothers can take advantage of this.

For many women, success is moving beyond one's gender. "I don't think 1 have done anything outstanding. I have done all that I have in my professional capacity, I chose to tread on the untried path and broke some barriers, anyone can do that provided she enjoys challenges and has the passion," feels Basu. The key is the ability to fight one's own battles "Success, one needs to understand is not what others think of you, it's what you think of yourself," she concludes, the determination and dedication to carry on, coupled with support from family und organizations in which women work in have helped them tread the unconventional path.

Conclusion

Despite the avenues offered by the industry and the major advancements women have shown as a workforce, they were still facing challenges in their professional path .Some of the reasons which drifts women away from the job in the hospitality industry are the long inflexible working hours , career breaks because of motherhood, personal issues ,stereotyping, lack of relevant training, lack of encouragement towards leadership and management programmes ,overstress experienced with dependents" needs

especially among the single or widowed mothers, lack of confidence and self esteem, lack of motivation from employers and negligible relaxation on maternity leaves, etc. It becomes more challenging owing to demands which discourage women from taking up jobs in the industry. However, understanding the rising concerns of women, consideration is to be given on maintaining flexible working environment, developing training, and mentoring programs, standardizing the procedures, giving transparency in recruitment, performance appraisal & promotion criteria, applicability of policies in terms of equal gender pay, rewarding women by giving recognition and awards. Encountering the potential of female representatives as they are moving an extra mile in the service sector these recommendations can somehow remove the practical obstacles of female participation in the hospitality workplace. However, though women face many problems and challenges in hospitality industry like other field yet they have proved themselves to be achiever in every walk of life.

References:

- Acharya B .(2016) Women's empowerment in Hospitality industry: A study with reference to D.K District of Karnataka. Ganesha
- Dr.Mousa Masadeh (2013) Women in the Hotel Industry. Academic research in business and social sciences.2222-6990
- Dr.Isaboke Peter Kennedy, Nyataya (2016) Constraints facing Women's career Advancement in the Hospitality Industry Journal of Research in Sociology and Anthropology2454-8677
- Brownell, J. (1994)."Women in Hospitality Management: General Manager's perception of factors related to career development 'International Journal of Hospitality management, 13(2), and 101-117
- Jyoti Peshav, Dr.Kirti Gupta (2017) Challenges in the career progression of women in Hospitality industry 2455-1627
- Emma Lake (2018) Article Hospitality companies urged to increase number of women in senior roles
- Grace Beck,(2018) Article Women in the Hospitality Industry, Battling Gender Inequality.
- Women in Hospitality Industry Leadership 2017 report how women are progressing in the hospitality industry
- Faculty of Tourism and Hotels, Fayoum University (2019) International Journal of Heriatge Tourism and Hospitality Vol.13
- Yogita pant(2020)Women's role in Hospitality Industry :A study through Analytical Framework in International Journal of Advanced Research in Commerce, Management & Social Science (IJARCMSS) ISSN : 2581-7930, Impact Factor : 5.260 , Volume 03, No. 03, July - September, 2020, pp 394-400.

websites

i. www.womeninhospitality.com
i. www.catereresearch.com